

മാവലി MAWALI

മാവலി

ஆகஸ்ட் - செப்டம்பர் 2014 01 வந்தவையில்தான்...

மீள் ஊற்று : 1 • மீள் ஓட்டம் : 3 • விவை : 100/-

From time to time
from the highway
I shall strike
upon my harp
And sing my song...

I sing of Lanka's men
born of
the paddy field,
The patnas,
the tea
and rubber land;
Yes, the men I love

- C.U. Velupillai -

நாழிக்கு நாழி
வீதியில் நின்று - என்
யாழினை எடுத்து
கீதத்தை இசைப்பேன்...

ஈழத்தின் மானுடர்க்காய்
வயல் புல்வெளிகளிலும்
தேயிலை, ரப்பர்,
தோட்டங்களிலும்
பிறந்திட்ட மானுடர்க்காய் ...
ஆம் நான் காதலிக்கும்
அவர்களுக்காய்...

தமிழாக்கம் - சக்தி அ. பால ஐயா

‘மக்கள் கவிமணி’
அமரர் சி. வி. வேலுப்பிள்ளை

நூற்றாண்டு விழா
1914 - 2014 **சிறப்பிதழ்**

தொழிலாளர் தேசிய சங்கம் சிங்கை கலைஞர் சங்கம் National Union of Workers

படத்தில் அமர்ந்திருப்பவரில் மூன்றாவதாக அமர்ந்திருப்பவரே சி.வியின் பாட்டனாரும் மடக்கம்பரைத் தோட்டத்தின் பெரிய கங்காணியுமான குமரன். அவருக்கு இடதுபுறம் பாட்டி, வலதுபுறம் தாயார், நிற்பவர்களில் முதலாவதாக இருப்பவர் தாய்மாமன் சின்னையா. அவருக்கு முன்னால் இருப்பவர் மாமி, மடியில் குருபரன். அடுத்தவர் சி.வியின் சகோதரன். அடுத்ததாக எமது நாயகன் சி.வி. காந்தி குல்லாவுடன். அடுத்தவர் மாமன் சுப்பிரமணியம். அவருக்கு முன்னால் மாமி. அவரது மடியில் தற்போது "சுடரொலி பத்திரிகையின் ஆசிரிய பீடத்தில் கடமையாற்றும் சி.எஸ்.காந்தி அவர்கள். முன்னால் பாயில் இருப்பவர் பாட்டனாரது வளர்ப்பு பிள்ளை. 1950ம் ஆண்டு ஸி.வியின் பாட்டனார் மரணிக்கும் வரை அவரின் அரவணைப்பிலேயே ஸி.வி. வாழ்ந்தார்.

சு.இராஜசேகரன் (நன்றியுடன் முகநூலிலிருந்து)

மாவலி மீள்வருகையின் மூன்றாவது இதழை சி.வி. நூற்றாண்டு சிறப்பிதழாக வெளிக்கொண்டு வருவதில் பெருமகிழ்ச்சி. கடந்த மே மாத இதழுக்குப்பின் ஜூலை ஆகஸ்ட் இதழாக வெளி வந்திருக்க வேண்டிய இதழ் சி.வி நூற்றாண்டு பணிகள் நிமித்தம் சற்றே தாமதமாகியது. அதே நேரம் அந்த இதழையும் இணைத்ததாக அளவில் பெரியதான கனதியான இதழை கொண்டுவரும் வாய்ப்பையும் அது ஏற்படுத்திவிட்டது.

ஜூலை மாதத்தில் மறைந்த நிதிச்செயலாளர் பி.பெருமாள் அவர்களின் நினைவு தினமும், ஆகஸ்ட் மாதம் முன்னாள் மாவலி ஆசிரியர் சக்தீ பால அய்யா அவர்களின் ஓராண்டு நினைவு தினமும் பதிவு செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அந்தப் பதிவுகளை இந்த இதழ் இணைந்தே சுமந்து வருகிறது. சி.வி. அவர்களுடன் தொழிற்சங்க பணியில் இணைந்து பயணித்த முன்னாள் நிதிச் செயலாளர் பெருமாள் அவர்களினதும் இலக்கிய, இதழியல் பணியில் இணைந்து பயணித்த சக்தீபால அய்யா அவர்களினதும் பதிவுகள் சிவி நூற்றாண்டுசிறப்பிதழ் உள்வாங்கிக் கொள்கின்றமை மறைந்த அந்த ஆளுமைகளுக்கு மேலும் பெருமை சேர்ப்பதாக உள்ளது.

அந்த இரு கட்டுரைகள் தவிர்ந்த ஏனைய அனைத்துக் கட்டுரைகளும் சி.வி.எனும் மகா கவிஞரின் எமது தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் முன்னாள் மதியுரைஞரும் நிர்வாக பொறுப்பாளருமான சி.வி வேலுப்பிள்ளை நாமம் தழுவிய சிறப்பிதழாக இந்த இதழ் அமைந்திருக்கிறது.

இது சி.வி.அவர்கள் பிறந்த நூற்றாண்டு. எமது சங்கம் இந்த வரலாற்று நிகழ்வை வெகு சிறப்பாக கொண்டாடுகின்றது. சி.வி. அவர்களுக்கு இலங்கை தபால் முத்திரை வெளியிடுவது என்பது வரலாற்றுச் சாதனையாகும்.

சிவி, கலை இலக்கிய இதழியல் பணிகளில் மலையகத்துக்காக

முன்னின்று உழைத்தவர். தமிழின் எல்லைகளுக்கு அப்பாலும் மலையகமக்களின் குரலாக ஒலித்தவர். எனவே இன, மத, மொழிபேதம் கடந்து சிவியின் புகழ் பரவியுள்ளது. பல்வேறு அமைப்புகள் அவருக்கு அரசியல் பேதம் பாராமல் விழா வெடுத்து வருகின்றனர்.

இதுவரை இலங்கை தமிழ் கதைஞர் வட்டம் (தகவம்) கொழும்பிலும், மக்கள் பண்பாட்டுக் கழகம் ஹட்டனிலும், மலையக கலை இலக்கிய பேரவை திரு. அந்தனி ஜீவா

எழுதியவர். அவரது சில ஆக்கங்களை மாவலி மீள்வருகை முதலாவது இதழில் நன்றியுடன் பிரசுரித்திருந்தோம். சி.வி.க்கு முத்திரை வெளியிடும் கோரிக்கையையும் அவர் எழுப்பிவந்தார். இன்று அந்த கனவு நனவாவதை அவரால் காணமுடியாதது வேதனைதான். ஆனால் முதல் நாள் கடித உரையில் அவரது சி.வி.சில சிந்தனைகள் நூலின் அட்டைப் படத்தினையும் இட்டு கௌரவம் செய்துள்ளோம். தவிர்வும் சிவியின் பிரபல கவிதை நூலான "இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டத் திலே", பிரபல நாவலான "வீடற்றவன்", பிரபல கட்டுரைத் தொகுப்பான "நாடற்றவர் கதை" ஆகிய நூல்களின் அட்டைப் படங்களையும் அதில் இணைத்து சி.வி.யின் ஆளுமையை வெளிக்காட்டியுள்ளோம்

மாவல்

சி.வி. சிறப்பிதழ்

ஏற்பாட்டில் கொழும்பில் சி.வி.யின் பிறந்த நாளான செப் 14 அன்றும் விழாவெடுத்துள்ளன. எதிர்வரும் செப் 28ம் திகதி மலையக சிவில் சமூகத்தவர் ஒன்று கூடி ஹட்டன் நகரில் மாபெரும் விழாவெடுக்க ஏற்பாடு செய்து வருகின்றமையை அறிகிறோம். அத்தகைய விழா வொன்றுக்கு அத்திவாரமிட்டு விட்டு அண்மையில் அமரரான எழுத்தாளர் சாரல் நாடன் அவர்களுக்கு எமது அஞ்சலியை இங்கு பதிவு செய்கிறோம். அவர் தொழிலாளர் தேசிய சங்க அங்கத்தவர் அல்லாத போதும் அதிகமாகவே மாவலியில்

எமது தலைவர் பழனி திகாம்பரம் அவர்களின் அரசியல் செயற்பாடுகளின் விளைவாகவே முத்திரை வெளியீட்டுப் பணியினை வெற்றிகரமானதாக ஆக்க முடிந்தது என்பது நினைவு கூறத்தக்கது. எமது பணி இத்துடன் நின்று விடப்போவ தில்லை. சி.வி. அவர்கள் தொடங்கி நிர்வாக ஆசிரியராக பணிசெய்து வெளியிட்ட மாவலியை இப்போது மீள கொண்டு வந்திருப்பதும் எமது சங்கத்தின் சாதனைதான். 2014 ஆம் ஆண்டு இது மூன்றாவது இதழ். முதல் இரண்டு இதழ்களையும் விட இன்னும்

நேர்த்தியாக அமைவதையிட்டு
மகிழ்ச்சி.

நூற்றாண்டு நினைவுப் பேருரையும்
சிவியின் வாழ்க்கைச் சுவடுகளைக்
காட்டும் சில முக்கிய ஆவணங்
களும் இந்த இதழில் பதிவு
பெறுவது சிறப்பு.

உங்கள் அனைவரினதும்
ஆக்கங்களை கோருகின்றோம்.
மாவலி இன்னும் இன்னும் கிளை
பரப்பி ஓடுவதற்கு உங்கள்
ஓத்துழைப்பு இன்றியமையாதது.
மீண்டும் அடுத்த டிசம்பர் இதழில்
சந்திப்போம்.

எஸ். பிலிப்
நிர்வாகஆசிரியர்

ஆசிரியர் குழு ஆலோசகர்
மயில்வாகனம் திலகராஜா

உதவி :
சுப்பையா கமலதாசன்,
எரந்தன ஹேமவர்தன

தொடர்புகளுக்கு:

மாவல்

தொழிலாளர் தேசிய சங்கம்
187 B, திம்புல வீதி, ஹட்டன்

MAWALI,
The National Union of Workers,
187B, Dimbulla Road, Hatton
Tel: 051 222 2278, 051 492 4900
Email: mawali@gmail.com

படங்கள் உதவி:

திரு. சி.எஸ். காந்தி
திரு. சுப்பையா ராஜசேகர்
திரு. மு.சிவலிங்கம்
திரு. தெளிவத்தை ஜோசப்
திரு. சு.முரளிதரன்
திரு. சிவலிங்கம் சிவகுமாரன்
திரு. கணேசன் (தொ.தே.ச)
திருமதி. ஜீன் விமலகுரிய,
திரு. மாத்தளை ரோகிணி
திரு. அந்தனி ஜீவா
திரு. பழனி விஜயகுமார்
நூலகம்.கொம்
நமது மலையகம்.கொம்
மற்றும் கட்டுரைகளைத் தந்துவிய
அனைத்து எழுத்தாளர்களுக்கும்
நன்றிகள்.

C.V. VELUPILLAI

Late Mr. C.V. Velupillai was born in 1914 at Medacombara estate, Watagoda in Nuwaraeliya District. He received his early education in the Methodist school, now better known as Highlands College in Hatton and later in Nalanda College in Colombo.

He started in career as a teacher but later turned as trade unionist. He was an activist in the Ceylon Indian Congress which later became as Ceylon Workers Congress (CWC). He was one of the members of Parliament who were elected in 1947 to represent the Indian Tamil community living predominantly in Plantation Districts. After leaving CWC he formed Democratic Workers Congress (DWC) along with late Mr. A. Aziz M.P. Later he left DWC in 1965 to join hand with Mr. V.K.

Vellayan, then General Secretary of CWC to form the National Union of Workers and became it's advisor and continued in that capacity until his death in 1984.

Velupillai is better known in the field of literature both in English and Tamil. Being an admirer of celebrated Indian poet Rabindaranath Tagore and inspired by his poems, Velupillai while he was a teacher started composing poems in English. Later he became a prolific writer and a columnist, continued his literary contributions while being active in the trade union movement.

His contributions have made an indelible print in the Modern English and Tamil literature. His publications, five in English and eight in Tamil testify his valuable contribution to the modern Sri Lankan literature. Around four novels, three in English and one in Tamil and two collections of poems are yet to be published. His works confined not only to novels and poems but also in research articles, essays columns, sketches and anecdotes.

He is well remembered as a pioneer contributor in the upcountry Tamil literature. He brought the feelings, sufferings, struggles and various aspects of the life of Tamil plantation community to the limelight through his creations. His works in English brought a lot of friends to him from non Tamil speaking communities. Readers in Sri Lanka as well as all over the World came to know the plight of the plantation Tamil mostly through his works. His talents and personality were well recognised through several awards conferred on him. He was a pioneer who inspired many younger people to get involved in the field of literature from the Upcountry Tamil Community.

M. VAMADEVAN

Patron- Upcountry Writers' Association

சி.வி. வேலுப்பிள்ளை

மடகொம்பரை மண்ணிற்கு கிடைத்த மகா கௌரவம்

சி.வி.வேலுப்பிள்ளை எனும் மகா கவிஞரின், கல்வியாளரின், சிந்தனையாளரின், செயற்பாட்டாளரின் மக்கள் தலைவனின் நூறாவது பிறந்த தினத்தை கொண்டாடுவதில் தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் தலைவர் என்ற வகையில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் ஸ்தாபகத் தலைவரான வீ.கே.வெள்ளையன் அவர்கள் காட்டிய வழியில் அவரது மறைவுக்குப் பின்பு சங்கத்தை நிர்வாக ஆலோசகராகவும் பொறுப்பாளராகவும் இருந்து வழிநடாத்தியதில் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் பங்களிப்பு மகத்தானது.

தொழிலாளிகளுக்கு தொழிலாளியே தலைவனாக இருக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையோடு தோட்டத் தொழிலாளியை தலைவராக்கி தாங்கள் ஆலோசகர்களாக செற்பட்ட பெருமை வீ.கே.வெள்ளையன் சி.வி.போன்ற கல்விமான்கள் இன்றைய தலைமுறை கல்வியாளர்களுக்கு ஒரு செய்தியை சொல்லியே சென்றுள்ளார்கள். தலைமைத்துவ பண்புகளோடு முன்செல்லும்

ஒருவருக்கு சமூகத்தின் கல்வி மான்கள் ஆலோசகர்களாக பின்நிற்க வேண்டும் என்பதுதான் அந்த செய்தி.

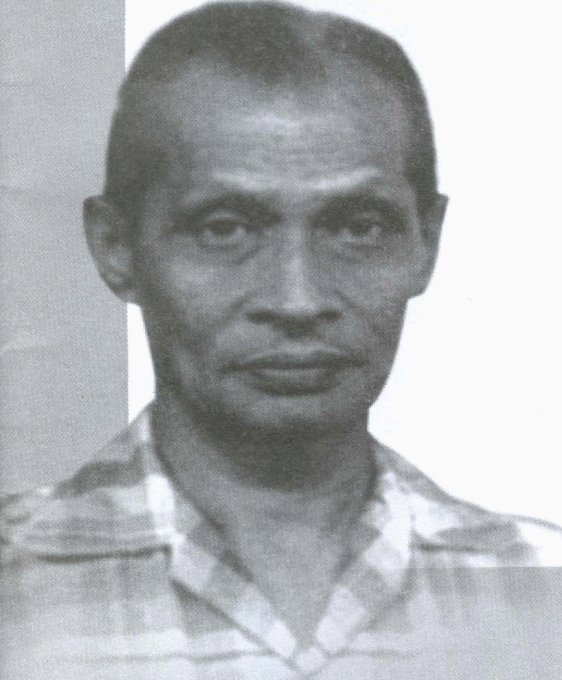
இன்று நூற்றாண்டை அடையும் சிவி எனும் மாமனிதர் பிறந்த மண்ணான மடகொம்பரை மண்ணில் பிறந்தவனாக தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்துக்கு தலைமை வகிப்பதோடு இந்த நூற்றாண்டு விழாவிற்கு தலைமை வகிப்பதும் அமரர் சிவியின் நினைவாக இலங்கை அரச அணுசரணையுடன் தபால் முத்திரை வெளியிடக் கிடைத்தமையும் என் வாழ்வில் நான் அடைந்த பேறு என்றே கருதுகிறேன்.

சிவி அவர்கள் பிறந்து வாழ்ந்த "பெரிய வீட்டு" முற்றத்தில் சிறுவயதில் நண்பர்களுடன் விளையாடிய நாட்கள் இன்னும் எனக்கு பசுமையாக நினைவு இருக்கிறது. சிவி அவர்களது உறவினர்கள் அங்கு வாழ்ந்தபோது அவர்களை அறிவேன் எனினும் சிவி அவர்களை நேரில் பார்க்கும் பாக்கியம் எனக்கு ஒரு நாளும் கிட்டியதில்லை. என்றாலும் அவர் பற்றி அறிந்திருந்தேன்.

1990களின் பிற்பகுதிகளில் மடகொம்பரையைச் சேர்ந்த நண்பர் திலகராஜ் கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தில் படிக்கும் காலத்தில் கொழும்பில் சந்திக்கக் கிடைத்தது. அவருடன் ஒரே தோட்டத்தவர்களாக அறிமுகமாகி நட்பினை வளர்த்துக் கொண்டதன் பயனாக சிவியின் ஆளுமை பற்றி அதிகம் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. எனக்கு நினைவுக்கு எட்டிய வரையில் 1997 ஆம் ஆண்டு எங்களுரில் நடைபெற்ற கரப்பந்தாட்ட போட்டியை நேர்முக வர்ணனை செய்தவாறு திலகராஜ் அவர்கள், அந்த மண்ணில் பிறந்த சிவி வேலுப்பிள்ளை பற்றியும் இடையிடையே கூறிய பல தகவல்கள் எங்கள் ஊர் மக்கள்

மத்தியில் சிவி பற்றிய மீள் பதிவையும் பெருமதிப்பையும் ஏற்படுத்தத் தொடங்கியது. மாலையில் தோட்ட மக்களுடன் நடந்த சந்திப்பின் போது சிவி எனும் மாமனிதருக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் பல இருக்கின்றன. சிவி நமது மடகொம்பரை மண்ணின் சொத்து அவருக்கு நமது தோட்டத்தில் சிலை வைக்க வேண்டும், ஒரு நினைவு நூலகம் அமைக்க வேண்டும் முத்திரை வெளியிட வேண்டும் என பல்கலைக்கழக மாணவராக இருந்த திலகராஜ் உரையாற்றியது எமக்குள் ஒரு புத்துணர்ச்சிப் பிறந்தது.

1947 ஆம் ஆண்டே எமது தோட்டத்தில் இருந்து ஒருவர் பாராளுமன்றம் செல்ல முடியுமெனில் இன்று ஏன் நம்மால் முடியாது? என சிந்திக்கத் தொடங்கினோம். பல்வேறு நகர்வுகளுடன் அதனை முன்னெடுத்தோம். மலையகத்தில் ஆதிக்க சக்திகளின் அடக்குமுறைகளை எதிர்கொண்டு அவ்வாறு ஒரு அரசியலைக் கட்டியெழுப்புவது என்பது இலகுவானதல்ல. அதனை எனதும் திலகராஜினதும் கடின உழைப்பும் விடா முயற்சியுமே சாத்தியமாக்கியது. எமது தோட்டத்து இளைஞர்கள் உயிர்கொடுக்கவும் துணிந்தவர்களாக எங்களோடு ஒத்துழைத் தார்கள். இரவு பகலாக தோட்டம் தோட்டமாக அலைந்தோம். மலையக மக்கள் முன்னணி, தொழிலாளர் விடுதலை முன்னணி போன்ற அமைப்புகளுடாக நான்

அரசியலில் வெளிப்பட்டாலும் அதன் பின்னணியில் இருந்த திலகராஜ், தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தை மீளுருவாக்கம் செய்வதிலேயே அதிக அக்கறையோடு இருந்தார்.

அவரிடம் நீண்ட நாளாக கருவாகியிருந்த அந்த உணர்வுக்கு 2006 ஆம் ஆண்டு என்னால் உருவம் கொடுக்க முடிந்தது. இன்று தொழிலாளர் தேசிய சங்கம் மீளவும் கட்டியெழுப்பப்பட்டு அதன் உறுப்பினராக நான் பாராளுமன்ற ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கிறேன் என்பது அந்த உணர்வின் விளைவே. சிவி எனும் மாமனிதர் எங்களுக்குள் ஏற்படுத்திய இலட்சியக் கனவுக்கான காணிக்கையாகவே இன்று அவருக்கு நூற்றாண்டு நினைவு முத்திரை வெளியிடுகின்றோம். இது எங்கள் மடகொம்பரை மண்ணிற்கு கிடைத்த மகாகௌரவமாகும். இன்று நாம் அடைந்திருக்கக்கூடிய வெற்றிகளுக்குப் பின்னால் நாங்கள் முன்னெடுத்த அரசியலே அடிப்படைகளை வழங்கியது. சிவியின் பெயரில் நினைவாலயம் ஒன்றையும் எங்கள் மடகொம்பரை மண்ணில் விரைவில் அமைப்போம்.

சிவி அவர்களுக்கு முத்திரை வெளியிட வேண்டும் என சாரல்நாடன், அந்தனி ஜீவா போன்ற எழுத்தாளர்களும்

பத்திரிகையில் எழுதியதைப் படித்தேன். இது பற்றி திலகராஜுடன் கதைத்த பொது அவர் ஏற்கனவே கோ. நடேசய்யர், கே. இராஜலிங்கம் போன்ற ஆளுமைகளுக்கு மலையக ஆர்வலர்கள் முத்திரை வெளியிட முயற்சி மேற்கொண்டபோது ஏற்படுத்தப்பட்ட தடைகளை கூறி, தான் ஏற்கனவே சிவி அவர்களுக்கு முத்திரை வெளியிட விண்ணப்பித்து அந்த விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டதற்கான கடித்தத்தையும் காண்பித்தார். எனவே, இதனை ஒரு சவாலாக ஏற்று அரசியல் ரீதியாக அணுகினேன். இன்று எம்மால் வெற்றிக்கொடி நாட்ட முடிந்துள்ளது. எனது ஆலோசனைகளுடன் உரிய ஆவணங்களுடன் உரிய முறையில் செயற்பட்டு இந்தப்பணியினை செய்து முடித்த எமது திலகராஜ் அவர்களின் உழைப்பும் அர்ப்பணிப்பும் போற்றத்தகுரியது. தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் அரசியல் கட்சியினையான தொழிலாளர் தேசிய முன்னணியின் பொதுச் செயலாளராக தனது கடமையைச் செய்து மட்டு மல்லாமல் தானும் ஒரு கவிஞராக மலையகத்தின் மகாகவி சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கு இந்த மாபெரும் மரியாதையைச் செய்வதற்கான வாய்ப்பு தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் ஊடாக அவருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

சிவியின் முத்திரை வெளியிட்டுக்கு ஒத்துழைத்த அமைச்சர்கள், அமைச்ச அதிகாரிகள் மற்றும் தபால் திணைக்கள அதிகாரிகள் எங்கள் நன்றிக்கு உரியவர்கள்.

தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் சார்பில் சிவி நூற்றாண்டு விழாவை சிறப்பாக நடாத்தி முடிப்பதற்கு அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்ட விழாக்குழு தலைவரான பிரதிப்பொதுச் செயலாளர் எம்.திலகராஜ் மற்றும் பொதுச்செயலாளர் எஸ். பிலிப்,

நிதிச் செயலாளர் ஜே.எம்.செபஸ்தியன், நிர்வாகச் செயலாளர் எஸ். வீரப்பன், உதவி நிர்வாகப் பொறுப்பாளர் நகுலேசுவரன் மற்றும் மாவலி இதழின் வருகைக்காக உழைக்கும் எமது உத்தியோகத்தர் சுப்பையா கமலதாசன் முத்திரை வெளியீட்டுப் பணியில் உதவிய எனது பிரத்தியேக செயலாளர் எரந்தன ஹேமவர்தன ஆகியோருக்கு எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

சில வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு புத்தகத்தின் நகல் பிரதிகள் சிலதை என்னிடம் கொண்டு வந்த திலகராஜ் இதைக் கொஞ்சம் வாசித்துப்பாருங்கள் என்றார். மலையகத் தோட்டம் ஒன்றில் மகளுக்கு சடங்கு செய்யும் நிகழ்வை மலையகத் தொழிலாளர் குடும்பம் எவ்வாறு செய்கின்றது என்ற விவரணம் அந்த தாளில் எழுதப்பட்டிருந்தது. அதில் முக்கியமான பாத்திரமாக பழனி என்று ஒருவர் சித்திரிக்கப்பட்டிருந்தார். அவரது தோற்றம் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக விபரிக்கப்பட்டிருந்த விதம் என்னை ஆச்சரியப்படுத்தியது.

“இது எங்கள் அப்பாவை அப்படியே எனக்கு நினைவு படுத்துகிறதே” என்றேன்.

“ஆமாம் இது உங்கள் அப்பாவாகவே கூட இருக்கலாம்” என அந்த பிரதியின் மூல புத்தகத்தையும் அட்டைப்படத்தையும் காட்டினார் திலகராஜ்.

அதனை எழுதியது மக்கள் கவிமணி சி.வி.வேலுப்பிள்ளை என்றிருந்தது.

சிவியின் வீட்டில் இருந்து சுமார் 100 மீற்றர் தொலைவில் வாழ்ந்து மறைந்த என் தகப்பனார் அமரர். உடையப்பன் பழனி சிவியின் கதாபாத்திரமாக வாழ்ந்து வருகிற மகிழ்ச்சி என்னுள் என்றும் பரவியிருக்கிறது.

பழனி திகாம்பரம்

தலைவர் - தொழிலாளர் தேசிய சங்கம் -

தொழிலாளர் தேசிய முன்னணி

நுவரெலியா மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்

பிரதி அமைச்சர் -

தேசிய மொழிகள் மற்றும் சமூக ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சு

VOTE OF CONDOLENCE: MR C. V. VELUPILLAI

Mr. Deputy Speaker, on behalf of the Communist Party as well as on my personal behalf, I would like to associate with the vote of Condolence proposed by the Hon. Minister of Parliamentary Affairs on the death of Mr.C.V.Velupillai.

Mr. C.V.Velupillai's long history in the plantation trade union movement has been set out by the previous speakers and I do not wish to go into that again. But I think he was one of the most talented of the trade union leaders that emerged in the 1930s and 1940s in the plantations. There is no doubt about it. I do not know whether his earlier education was set out in the speech of the Hon. Minister. He was a man who really educated himself and continued his education of himself right to the end, to read widely. He was excellent writer in English. He had a very felicitous style of writing in English and the books and poetry that he wrote bear testimony to his English writing. I am told that he was also a prolific writer in Tamil.

His abiding concerns were the poor deprived plantation workers of this country. whatever unions

Mr. Speaker, I wish to associate myself with the sentiments expressed by the previous speakers.

Mr.C.V.Velupillai, who died at the age of 71, was born in meddecombra estate, in the very heart of the plantation area. He started in the estate school and continued his studies in Hatton and Nuwara Eliya. Finally, he finished his education at Nalanda College, Colombo. In those days a very few, if at all, were able to get education in the estate areas. In those circumstances, the

he joined and whatever unions he left and whatever cause he espoused, he always had at heart the cause of the plantation workers. I think he was a person who was very much loved in the trade union movement, beloved by the plantation workers, and it is testimony to that fact that he was able to organize by himself a union which is known as the National Union of Workers of which he was president or Secretary I think at the time of his death, and in spite of the that today there are a large number of unions working in the plantation areas, and in spite of the fact that the National Union of Workers did not enjoy the patronage of either the JEDB or the SLSPC, he was able in certain plantation areas to have fairly significant membership.

I myself was in regular personal contact with Mr.Velupillai right to his death, and I was very sorry that his funeral took place on the day the

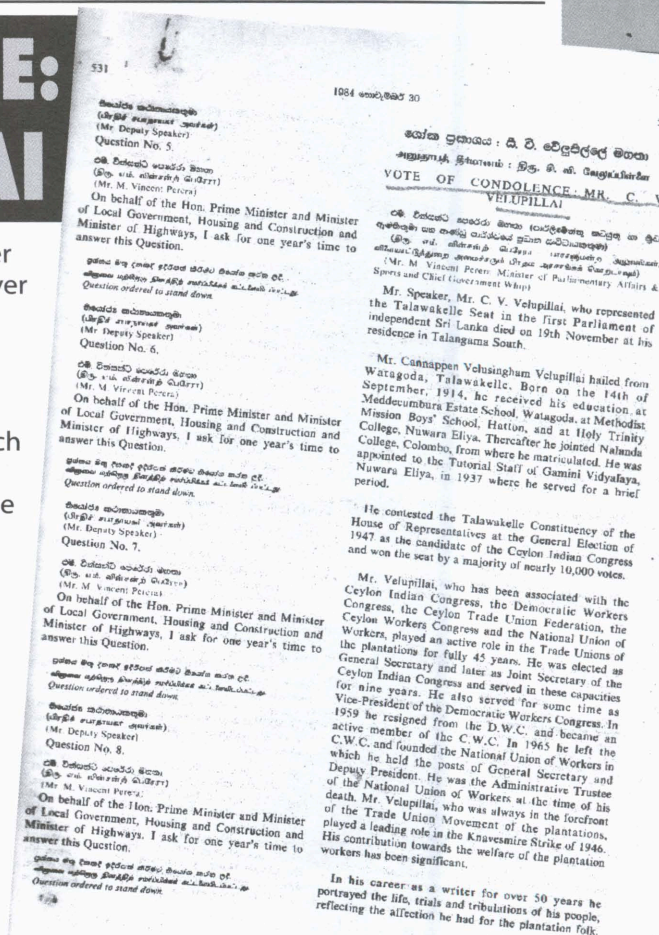
educational achievement of Mr.Velupillai was no mean thing. Normally it is the practice on the estate for children, with whatever education they receive, to help their Parents. Mr. Velupillai took a deferent and unconventional path. He become a teacher and started a school of his own. He also formed a literary association to help the youth. He was trying to serve the people.

When the Ceylon Indian Congress was formed in 1939 he joined the Congress and played a

last curfew was imposed, on the 22nd, and as a result the funeral could not be held properly. Otherwise, his funeral would have been, I think attended by a large number of Plantation workers and all peoples who were involved in the trade union movement.

Mr. Sarath Muttetuwegama - Kalawana

very positive role in organizing the workers of the Talawakelle and Hatton region. He represented about 50000 workers and was appointed the regional representative of the Congress. He was able to do a good job. It was not so easy to organize trade unions on estates during the time of the British Raj, but Mr.Velupillai did a very good job. It is the good work done by people like him that is responsible for the Congress, even after 45 years, to be what it is today. Mr.Velupillai joined the

Congress as a trade employee and the congress which recognized his good work gave him nomination in the 1947 Elections.

Two people were given nominations and he was one of them. Mr.Veluppillai was elected and he represented the Talawakelle Electorate as a Member of Parliament from 1947 to 1952.

Mr.Velupillai left the Congress for a while and was most welcome when he rejoined. He

stayed with us, was placed in charge of the "Congress news" and later, during his stages he was working with the National Union of Workers, which is another trade union on the plantations. Although he was away from us he never lost the regard or respect he had for the leadership of the Ceylon Workers Congress. Recently, when his daughter was getting married, he came to my office, invited me for the wedding and wished that I should be one of the attesting witness. He had such human

values which se shall always appreciate; He has been a great friend to all of us.

His important contribution to the trade union movement and the struggle of the oppressed workers to improve their conditions will always be remembered.

Mr. Deputy Speaker, I wish that these proceedings be sent to the members of the bereaved family. Thank you.

Mr. S.Thondaman -
Minister of
Rural Industrial Development

Hatton, and at Holy Trinity College, Nuwara eliya. Thereafter he jointed Nalanda College, Colombo, from where he matriculated. He was college, Colombo, from where he matriculated. He was appointed to the Tutorial staff of Gamini Vidyalaya, Nuwaraeliya, in 1937 where he served for a brief period.

He contested the Talawakelle Constituency of the House of Representatives at the General Election of 1947 as the candidate of the Ceylon Indian Congress and won seat by a majority of nearly 10000 Votes. Mr. Veluppillai, who has been associated with the Ceylon Indian Congress, the Democratic Workers Congress, the Ceylon Trade Union Federation,

1965 he left the C.W.C and founded the National Union of Workers in which he held the posts of General Secretary and deputy president. He was the administrative Trustee of the National Union of Workers at the time of his death. Mr.Veluppillai, who was always in the forefront of the Trade Union Movement of the plantations, Played a leading role in the Knavesmire Strike of 1946. His Contribution towards the welfare of the plantation workers has been significant.

in his career as a writer for over 50 years he portrayed the life, trials and tribulations of his people, reflecting the affection he had for the plantation folk. He wrote in both English and Tamil. In his long poem in English "In Ceylon's Tea Garden" published in 1956 he sang -

"From time to time
from the highway
I shall strike
upon my harp
And sing my long....
I sing of Lanka's men
born of
the paddy fields,
the patnas,
the tea
and rubber land,
Yes, the men I love."

among his other English publications were " Born to Labour", " The Borderland", "Wayfarer" and "Vismadjenee", He

1984 செப் 30

funeral would have been, I think, attended by a large number of plantation workers and all people who were involved in the trade union movement.

மாவலி தொழிலாளர் சங்கம் (தலைவர்) அவர்களின் இயல்பு மிக்க மரணம் குறித்து நான் மிகவும் வருத்தப்பட்டுள்ளேன். (தலைவர்) அவர்களின் மரணம் மிகவும் வருத்தமாக உள்ளது. (தலைவர்) அவர்களின் மரணம் மிகவும் வருத்தமாக உள்ளது.

Mr. Deputy Speaker, I think it is my duty as the first Member for Nuwara Eliya-Maskeliya and the Lanka myself both on behalf of our party and the Lanka Jathika Estate Workers' Union of which I am President and which is an affiliate of the United National Party with the Motion moved by the Hon. Minister of Parliamentary Affairs.

Mr. C. V. Veluppillai, as the Hon. Minister of Rural Industrial Development mentioned, has been one of those people who associated himself very actively during the British Raj with efforts to organise the most deprived section of our community, namely, the plantation workers. To organize them into a trade union and thereafter to give them the leadership, so that their labour will be adequately rewarded and their humanity recognized. I think due to the efforts of those like Mr. Veluppillai and my Hon. Colleague, the Hon. Thondaman and many others who were hon. Members of this House, the plantation workers have come to be a group of people who cannot be steam-rolled over any more. In fact, they have come to be recognized as one of the most creative, productive segments in our body politics and in our society today.

Sir, I first met Mr. Veluppillai in 1972 when I had to face a by-election in Nuwara eliya and he came to contest as an independent candidate. Party politics by then, even the amongst the plantation workers, had been stabilized to such an extent that Mr. Veluppillai did not fair too well in that by-election. Thereafter, I think he continued to be associated with the different aspects of plantation life. I used to meet him very often in the Ministry of Labour. I used to meet him very often at the meetings in which wages and the welfare of the plantation workers were discussed, until his last moment his up, as my Hon. Colleague said, until his last moment his abiding interest in the welfare of the plantation workers. I think he was a great trade unionist, I think he was a great socialist. And I, on behalf of my Constituency, the United National Party, and our Union, would like to associate myself with the sentiments expressed in this House today.

மாவலி தொழிலாளர் சங்கம் (தலைவர்) அவர்களின் இயல்பு மிக்க மரணம் குறித்து நான் மிகவும் வருத்தப்பட்டுள்ளேன். (தலைவர்) அவர்களின் மரணம் மிகவும் வருத்தமாக உள்ளது. (தலைவர்) அவர்களின் மரணம் மிகவும் வருத்தமாக உள்ளது.

I wish to associate myself with the sentiments expressed by both sides of Parliament on the death of Mr. C. V. Veluppillai, ex-Member of Parliament. I shall

Mr. Speaker, Mr.C.V.Veluppillai, Who represented the Talawakelle Seat in the first Parliament of Independent Sri Lanka died on 19th November at this residence in Talangama South.

Mr.Cannappan Velusingam Velippillai hailed from Watagoda, Talawakelle. Born on the 14th of September, 1974, He received his education at Meddecumbura Estate School, Watagoda, at Methodist Mission Boy's School,

the Ceylon Workers Congress and the National Union of Workers, Played an active role in the Trade Unions of the Plantations for fully 45 years, He was elected as General Secretary and later as Joint Secretary of the Ceylon Indian Congress and served in these capacities for nine years. He also served for some times as Vice - President of the Democratic Workers Congress. In 1959 he resigned from D.W.C. and became an active member of the C.W.C in

I myself was in regular personal contact with Mr. Veluppillai right up to his death, and I was very sorry that his funeral took place on the day the last service was imposed, on the 22nd, and as a result the funeral could not be held properly. Otherwise, his

wrote four novels in Tamil, "Parwathi", "Ellaipuram", "Veedattavan" and "ini Padamatten". He was also the author of several short stories and contributed many articles to the newspapers on the plantation workers.

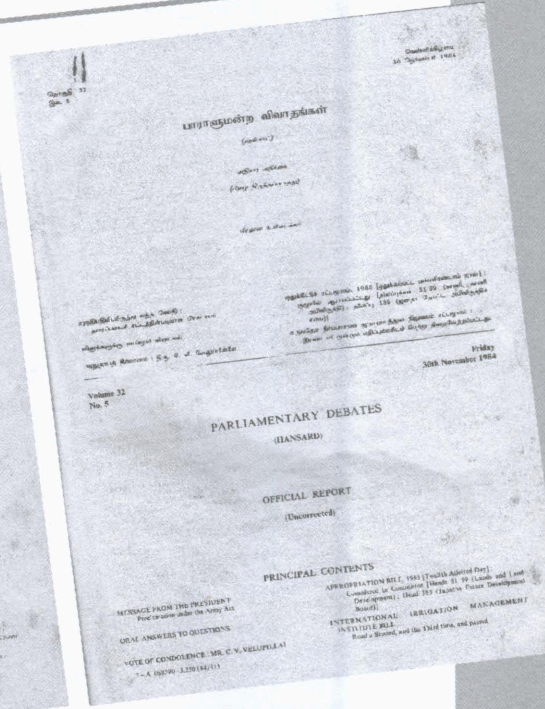
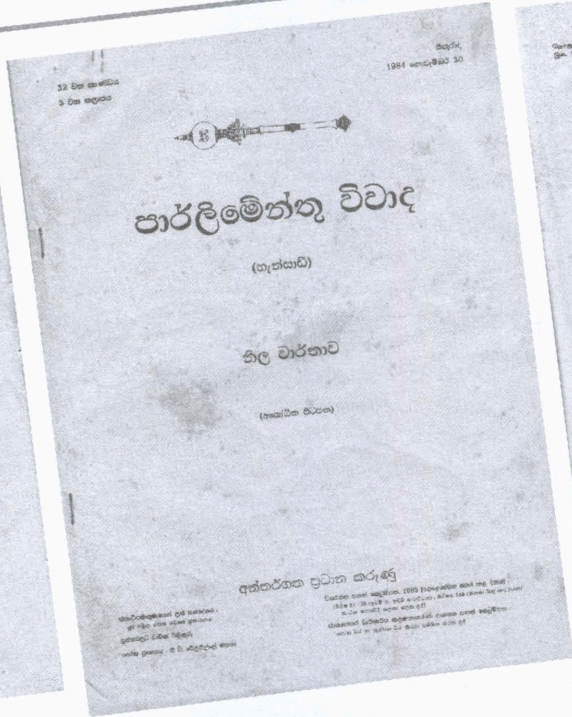
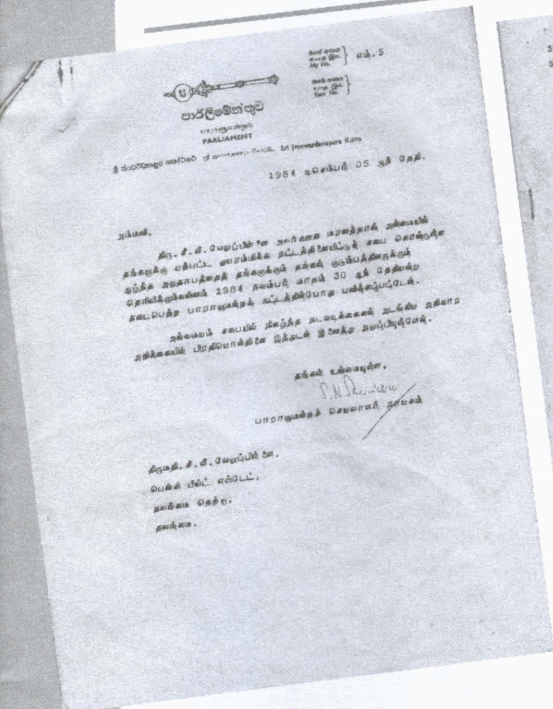
He represented the Sri Lankan workers at the International Labour Organization

Conference held in Nuwara Eliya and in Bandung, Indonesia.

Mr.Veluppillai's Contribution to the achievements of the Trade Unions with which he was associated for 45 years, and this services as a Parliamentarian, Social Worker and writer are deeply inscribed in the minds of the People.

Mr. Speaker, I propose that the Condolence of this House be conveyed to the members of the bereaved family.

Mr. M.Vincent Perera – Minister of Parliamentary affairs & Sports and chief government Whip

Mr.Deputy Speaker, I think it is my duty as the first member of Nuwara Eliya – Maskeliya to associate myself both on behalf of our party and the Lanka Jathika Estate Workers Union of which I am president and which is an affiliate of the united National Party with the Motion moved by the Hon.Minister of Parliamentary Affairs.

Mr.C.V.Velipillai, as the Hon. Minister of Rural Industrial Development mentioned, has been one of those people who associated himself very actively during the British Raj with efforts to organize the most deprived section of our community, namely, the plantation workers, to organize them into a trade union and thereafter to give them the leadership, so that their labour will be adequately rewarded and

their humanity recognized. I think due to the efforts of those like Mr.Velupillai and my Hon. Colleague, the Hon.Thondaman and many others who were hon. members of this House, the plantation workers have come to be a group of people who cannot be steam – rolled over any more. In fact, they have come to be recognized as one of the most creative, productive segments in our body politics and in our society today.

Sir, I first met Mr.Velupillai in 1972 when I had to face by election in Nuwara Eliya and he came to contest as an independent candidate. Party politics by then, even the amongst the plantation workers, had been stabilized to such an extent that Mr.Velupillai did not fair too well in that by election.

Thereafter, I think he continued to be associated with the different aspects of plantation life. I used to meet him very often in the ministry of labour, I used to meet very often at the meetings in which wages and the welfare of the plantation workers were discussed, and he never gave up, as my Hon. Colleague said, until his last moment his abiding interest in the welfare of the plantation workers. I think he was a great trade unionist; I think he was a great socialist. And I, on behalf of my Constituency, the United National Party, and our Union, would like to associate myself with the sentiments expressed in this house today.

Mr. Ganimi Dissanayake Minister of Lands & Land Developmets and Minister of Mahaweli Development

தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின்

ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை நூற்றாண்டு விழாவும் தபால் முத்திரை வெளியீடும்

பத்திரிகைச் செய்திக் குறிப்பு ஒரு பதிவுக்காக...

மலையக இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவரும் மக்கள் கவிமணி என போற்றப்படுபவருமான ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் நூறாவது ஜனனதின ஆண்டு இது. 1914 ஆம் செப்டெம்பர் 14 ஆம் திகதி நுவரெலியா மாவட்டத்தின் வட்டகொடை நகருக்கு அண்மையில் உள்ள மடகொம்பரை தோட்டத்தில் பிறந்த கண்ணப்பன் வேல்சிங்கம் வேலுப்பிள்ளை இலங்கை சுதந்திர நாடாளுமன்றத்தின் (1947 ஆம் ஆண்டு) உறுப்பினர், இலங்கை இந்திய காங்கிரஸின் பொதுச் செயலாளர், ஜனநாயகத் தொழிலாளர் காங்கிரஸின் உபதலைவர், தொழிலாளர் தேசியசங்கத்தின் மதியுரைஞர் நிர்வாக பொறுப்பாளர் போன்ற பதவிகளை வகித்தவர். ஆசிரியராக, தொழிற்சங்கவாதியாக, கவிஞராக, நாவலாசிரியராக, பத்திரிகையாசிரியராக பன்முக ஆளுமை கொண்டவராக விளங்கிய அன்னாரது நூற்றாண்டு நினைவாக அவரது நிழற்படம் பதித்த இலங்கை தபால் முத்திரை வெளியீடும் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாட்டமும் தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் சார்பில் நடைபெற ஏற்பாடாகியுள்ளது.

தொழிலாளர் தேசியசங்கத்தின் தலைவரும் தேசியமொழிகள் மற்றும் சமூக ஒருமைப்பாட்டு பிரதி அமைச்சருமான பழனி திகாம்பரம் தலைமையில் நடைபெறும் நிகழ்வுகள் எதிர்வரும் 21ம் திகதி ஞாயிற்றுக் கிழமை காலை 10.30 மணிக்கு ஹட்டன் டி.கே.டபிள்யூ கலாசார மண்டபத்தில் நடைபெறவுள்ளது.

முத்திரை வெளியீட்டு நிகழ்வுக்கு பிரதம அதிதியாக தபால் தொலைத் தொடர்புகள் அமைச்சர் ஜீவன் குமாரனதுங்க அவர்களும், தேசிய மொழிகள் மற்றும் சமூக ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சர் வாசுதேவ நாணயக்கார அவர்கள் விசேஷ அதிதியாகவும்

கலந்து கொள்கின்றனர். பிரதித் தபால் மாஅதிபர் ராஜித ரணசிங்க, நுவரெலியா மாவட்டதபால் அத்தியட்சர், முத்திரைப் பணியகத்தின் பணிப்பாளர் டி. ஸ்ரீகரன் உள்ளிட்ட அதிகாரிகள் சிறப்பு அதிதிகளாக கலந்து கொள்கின்றனர்.

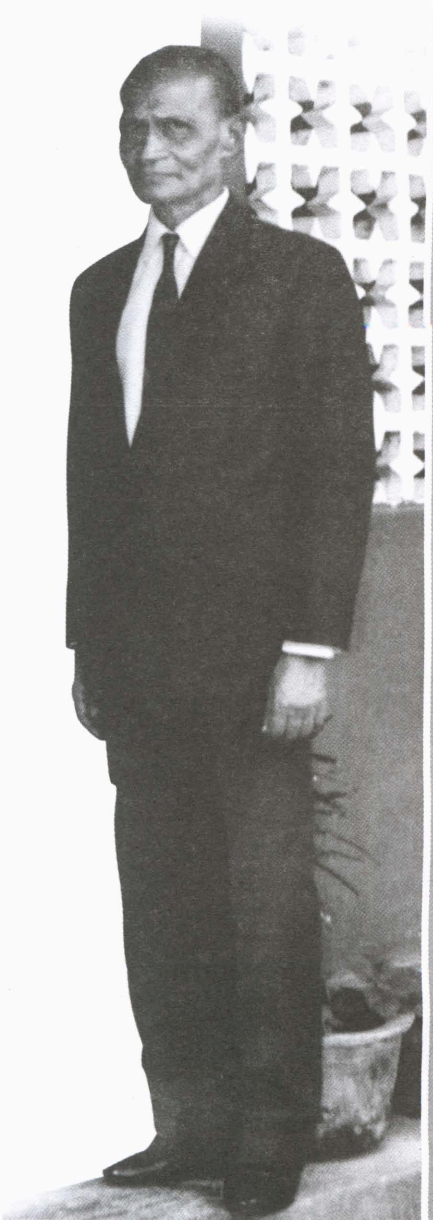
நூற்றாண்டு விழா சிறப்பு நிகழ்வாக "நிலைமாற்றம் பெற்றுவரும் மலைநாட்டுத் தமிழர்" எனும் தலைப்பில் முன்னாள் இந்து கலாசார ராஜாங்க அமைச்சர் பி.பி. தேவராஜ் அவர்கள் நினைவுப் பேருரையாற்றவுள்ளார். ஸி.வி. அவர்கள் தொழிற்சங்க பணியாற்றிய ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் சார்பில் அதன் தற்போதைய தலைவர் மனோ கணேசன் நினைவுப் பரவல் உரையாற்றவுள்ளார். மலையக சிவில் அமைப்புக்களின் பிரதிநிதியாக சமூக அபிவிருத்தி நிறுவனத்தின் தலைவர் பெ. முத்துலிங்கம் நினைவுப் பரவல் உரைவழங்கவுள்ளார்.

தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் இருமாத இதழான "மாவலி"யின் ஸி.வி.சிறப்பிதழை முன்னாள் மாவலி ஆசிரியர் த. அய்யாத்துரை அவர்கள் வெளியிட்டுவைக்க கலைஞர் அந்தனி ஜீவா முதல்பிரதி பெறுகிறார். வரவேற்புரையை தொழிலாளர் தேசியசங்கத்தின் நிதிச்செயலாளர் ஜே.எம்.செபஸ்தியன் அவர்களும் நன்றியுரையை பொதுச் செயலாளர் எஸ் பிலிப் அவர்களும் வழங்கவுள்ளனர். நிகழ்ச்சிகளை நெறிப்படுத்தி மல்லியப்புசந்தி திலகர் தொகுத்துவழங்கவுள்ளார்.

அண்மையில் மறைந்த எழுத்தாளர் சாரல்நாடன் எழுதிய "இலங்கைத் தமிழ் மணிச்சுடர் - சி.வி.வேலுப்பிள்ளை" எனும் நூலின் பிரதிகளை தொழிலாளர் தேசியசங்கம் கொள்வனவு செய்து பிரதேச பாடசாலை

நூலகங்களுக்கு இலவசமாக வழங்கும் நிகழ்வும் இடம் பெறவுள்ளது.

விழாவுக்கு வருகை தரும் அனைவரும் ஸி.வி.அவர்களின் உருவப்படத்திற்கு ஈகைச் சுடர் ஏற்றி மலரஞ்சலி செலுத்தவும் நினைவுப் பதிவேட்டில் கையொப்பம் இடவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன எனவிழா ஒழுங்கமைப்பாளர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

மலையக இலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவரும், மலையக மக்கள் கவிமணி எனப் கௌரவிக்கப் பட்டவருமான அமரர் சி.வி வேலுப்பிள்ளை அவர்களை ஒரு கவிஞராகவும், தொழிற் சங்கவாதியாகவும் பலர் அறிந்து வைத்துள்ளனர்.

சக்திகளாக இருந்தாலும் சி.வி ஆரம்பமுதல் தனது எழுதும் கை சக்தி இழக்கும் வரை மலையகத்தை நேசித்தது மாத்திரமின்றி அதன் வளர்ச்சியில் பெரிதும் அக்கறைகாட்டி வந்தார். அன்னார் வாழ்வும் எழுத்தும் இரண்டரக் கலந்திருந்தது. அவருடன் இரு தசாப்தங்களாக மிக நெருங்கிப்

சக்தியால் கவரப்பட்டு சி.வி.கவிதையின் மூலம் தன் உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்தினார். நடசேய்யர், பணிகளும் அவருக்கு உந்து சக்தியாக அமைந்தது.

மக்கள் கவிமணி சி.வி. வட்டகோட அருகிலுள்ள

'மக்கள் கவிமணி' சி.வி.வேலுப்பிள்ளை

மக்கள் கவிமணி சி.வி. ஒரு ஒரு கவிஞர், எழுத்தாளர், தொழிற்சங்கவாதி, தலவாக்கொல்லை பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் திகழ்ந்தவர். இத்தனைக்கும் மேலாக மக்களை நேசித்த மனிதாபிமானியாக மானுடம் பாடிய வானம்பாடியாகத் திகழ்ந்தவர்.

மக்கள் கவிமணியான சி.வி.வேலுப்பிள்ளை தன் வாழ்நாள் முழுவதும் மரணம் அவரை அரவணைத்துக் கொள்ளும் வரை ஒரு முழுநேரத் தொழிற்சங்கவாதியாகப் பணியாற்றிக் கொண்டு சலசலப்பில்லாமல் தன் இலக்கியப் பணியை ஒரு ஞானத்தவம் போல இயற்றி வந்தவர். இளமைக்காலம் முதல் அமரராகும் வரை அவரது வாழ்வும் எழுத்தும் இரண்டரக்கலந்தே வந்துள்ளது.

1930 களுக்குப் பின் மலையகத்தில் ஒரு மாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியது. 1940 களுக்குப் பின் அந்த மாற்றத்தில் ஒரு வேகம் ஏற்படத் தொடங்கியது. இதற்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர் சி.வி.

தமிழகத்தில் "மணிக்கொடி" சகாப்தம் உதமாயிற்று. அது மலையகத்தையும் எட்டிப் பார்க்கத் தவறவில்லை. ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இந்த மணிக்கொடி ஒரு மறுமலர்ச்சிக்குழுவை உருவாக்கியதைப் போல, மலையகத்தில் ஒரு கோஷ்டி உருவாகாவிட்டாலும் சி.வி. போன்றவர்கள் தனிநபர்களாகச் செயற்பட்டுள்ளதை வரலாறு சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு சி.வி.க்கு முன்னர் ஒரு சிலர் உந்து

பழகியவன் என்ற வகையில் அவருடைய இலக்கியப் பங்களிப்பை இன்றைய இளைய தலைமுறையினருக்குக் கோட்டி காட்ட வேண்டியது எனது கடமையாகும்.

மலையக மக்களிடையே ஓர் எழுச்சிக்கு வித்திட்ட பெருமை இலங்கையின் தமிழ் தினசரி ஒன்றின் ஆசிரியரான கோ.நடேசய்யரைத்தான் சாரும். தென்னிந்திய பிராமணாரான கோ.நடேசய்யர் பத்திரிகை ஒன்றில் பணியாற்றி அப்பத்திரிகைக்கு சந்தா திரட்ட 1919 ஆம் ஆண்டு இலங்கை வந்தார். மீண்டும் 1920 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் இலங்கை வந்து "தேசநேசன்" என்ற தமிழ் தினசரியின் ஆசிரியரானார். 1925 ஆம் ஆண்டு முதல் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நலனிலும் நடவடிக்கையிலும் அக்கறை காட்டினார்.

இவர் மலையகப் பகுதிகளுக்குச் சென்று தோட்டம் தோட்டமாகச் சஞ்சரித்து மகாகவி பாரதியாரின் தேசிய உணர்வைத் தூண்டும் பாடல்களை தன் மனைவியாரின்

அந்தனி ஜீவா

இனிய குரல் மூலம் பாடவைத்து, அவர்களிடையே ஒற்றுமையுணர்வூட்டும் பிரசாரங்களைச் செய்தார். அத்துடன் பாரதியாரின் பாடல்களை துண்டுப் பிரசுரங்களாக அச்சிட்டுப் பரப்பினார்.

1940களுக்குப் பின் மலை நாட்டில் கல்வி எல்லோருக்கும் உரித்தாயிற்று. கல்வியின் காரணமாக மலையகத்தில் மாற்றமும் மறுமலர்ச்சியும் ஏற்பட்டது. மகாகவி பாரதி, தாகூர், சரோஜினி தேவி ஆகியோரின் கவிதா

மடக்குமர தோட்டத்தில் 1914 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 14 ஆம் திகதி பிறந்தார். ஆரம்பத்தில் அவர் தோட்டப் பாடசாலையில் கல்வி கற்று பின்னர் அவர் அட்டனிலும் நுவரெலியாவிலும் கொழும்பு நாலாந்தக் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்றார்.

அட்டன் மிஷனரி பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் பொழுது அதிபராக இருந்த ஸ்டீபன் ஜோசப் ஒரு எழுத்தாளர், இயற்கையிலேயே சி.வி.க்கு இருந்த எழுத்தாற்றலைக் கண்டு ஊக்குவித்தவர் அவர் சி.வி. நாலாந்தாக் கல்லூரியில் கல்வி கற்கும் பொழுது பாரத கவியரசர் தாகூர் இலங்கைக்கு வருகை தந்தார். அப்பொழுது தனது முதல் கவிதை நாடகமான "வில் மாஜினி" யை அச்சிட்டு அவரிடம் கொடுத்து ஆசி பெற்றார்.

கல்லூரிப் படிப்பை முடித்து வெளியேறிய இளைஞரான சி.வி.யின் நினைவில் மலையக மக்களைப் பற்றிய சிந்தனை எழுந்தது. இந்த சமூகம் இப்படி ஒதுக்கப்படுவதற்கு என்ன காரணம் என சிந்தித்தார். இந்தச் சமூகத்தில் ஒரு மாற்றமும் மறுமலர்ச்சியும் ஏற்பட வேண்டுமானால் கல்விதான் அதற்குத் தகுந்த ஆயுதம் எனக் கண்டார். 1935 ஆம் ஆண்டில் கவியரசர் தாகூரின் பெயரில்

பூண்டிலோயாவில் கல்வி கூடம் ஒன்றை அமைத்தார். பின்னர் தனது பிறந்த ஊரான வட்டகொடையில் மகாகவி பாரதியின் பெயரில் பாரதி இளைஞர் சங்கம் ஒன்றை அமைத்தார். சில காலத்திற்குப் பின்னர் பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக நுவரெலியாவிலுள்ள காமினி வித்தியாலயத்தில் ஓர் ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் இளமையின் கோலத்தால் காதல் கவிதைகளை நிறைய எழுதினார். அதனைத் தன் நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான நண்பரான ஸ்டேசன் மாஸ்டரிடம் காட்டியபொழுது, அந்த எழுத்துக்களைப் படித்துவிட்டு சொன்ன கருத்துக்கள் காரணமாக "தனது எழுத்துக்கள் தான் வாழ்கின்ற சமூகத்திற்குப் பயன்பட வேண்டும்" என்று காதல் கவிதைகளை கிழித்து எறிந்துவிட்டு தனது மக்கள் படும் துன்ப துயரங்களை எழுத ஆர்வம் கொண்டார்.

சி.வி தனது சமூகம் ஒடுக்கப்படும் நிலை கண்டு, அவர்களின் பிரச்சினைகளில் ஒரு பார்வையாளனாக இருக்காமல்

அதில் பங்காளியாக இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் 1947 ல் மலையக மக்களின் தலவாக்கொல்லை பிரதிநிதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அத்துடன் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸின் செயலாளராகவும் பணியாற்றினார். இதுவே பின்னர் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸாக மாற்றப்பட்டது. 1955ஆம் ஆண்டு இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸை விட்டு வெளியேறி 1965 ல் வி.கே.வெள்ளையனுடன் இணைந்து தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தை ஸ்தாபித்தார். இதன் நிர்வாகச் செயலாளராக 1984 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 16 ஆம் திகதி தனது இறுதி மூச்சு விடும்வரை பணியாற்றினார்.

"புழுதிப் படுக்கையில் புதைந்த என் மக்களை போற்றும் இரங்கற் புகழ் மொழி இல்லை பழுதிலா அவர்க்கோர் கல்லறை இல்லை பரிந்தவர் நினைவு நாள் பகருவாரில்லை"

இவ்வாறு தான் வாழ்ந்த சமுதாயமான மலையக மக்களைப் பற்றிய சோகப் பெருமூச்சுக்களையும் வாழ்வின் அவலங்களையும் எடுத்துக்கூறும் "இலங்கையின் தேயிலைத் தோட்டத்திலே" என்ற கவிதைப் படைப்புதான். இதனை ஆங்கிலத்தில் எழுதியதால் தனது மக்களைப் பற்றிய துயரங்களை உலகறியச் செய்தார். மற்றும் இந்த மக்களைப் பற்றி "உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்" என்ற நடைச் சித்திரங்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதினார். இது மாத்திரமல்ல

தினகரன், வீரகேசரி ஆகிய தேசிய பத்திரிகையில் "வாழ்வற்ற வாழ்வு", "எல்லைப்புறம்", "பார்வதி", வீடற்றவன்" "இனிபடமாட்டேன்" ஆகிய நாவல்களைத் தொடராக எழுதினார். கடைசி மூன்று நாவல்களும் இவரால் தமிழில் எழுதப்பட்டவை.

சி.வி. இறுதியாக எழுதிய நாவல் "இனிப் படமாட்டேன்". இந்நாவலின் முன்னுரையில் தமிழகத்து இலக்கிய விமர்சகரான திரு.சிதம்பர ரகுநாதன் "அவரது கதைகளில் நாம் உண்மையான வாழ்க்கையை காணமுடிகிறது. நறுக்குத் தெறிந்தாற் போன்று சுருக்கமான வாக்கியங்களில் சற்றேறும் உணர்ச்சி பெருக்கு உள்ளாகாமல் உள்ளதை உள்ளவாறு கூறும் உத்தி அவரது கதைகளில் அலாதியான சிறப்பாகும்." என்கின்றார்.

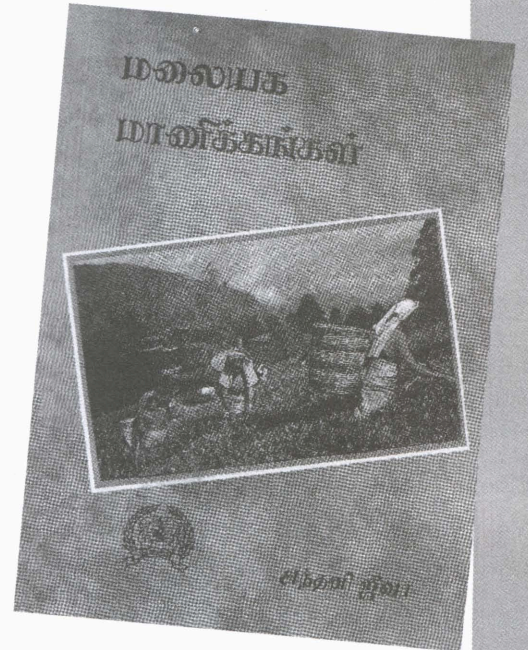
மலையக நாட்டார் பாடல்களில் சி.விக்கு பெரு விருப்பு, நாட்டார் பாடல்களை வரலாற்று ரீதியாக ஆராய வேண்டும். அப்படி ஆராய்ந்தால் வரலாற்று ரீதியாக ஆராய வேண்டும். அப்படி ஆராய்ந்தால் வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். மலையக நாட்டுப்பாடல்களைத் திரட்டி "மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள்" என்ற தலைப்பில் நூலாகத் தந்துள்ளனர்.

இந்த நாட்டுப் பாடல்களை தொகுதியில் மலையகத்திற்கு உழைப்பதற்காக ஆட் கூட்டி வந்த வரலாற்றை, கண்டி சீமைக்கு ஆட் கூட்டி வந்தபொழுது பிறந்த பாடல்கள் கூறுகிறது. ஒப்பாரிப் பாடல்கள், வாழ்க்கையின் பல்வேறு கட்டங்களை பிரதிபலிக்கும் காதல் பாடல்

முதற் கொண்டு கடவுள் வழிபாடு வரை பல்வேறு வகைப் பாடல்கள் இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

"பாலவனத்தின் மலைப் பிராந்தியத்தின் கனிச் சுரங்கங்களிலிருந்து, எனது தேச மக்கள் படும் துன்பங்களை ஏற்று, சுரங்கச் செல்வங்களைச் சேகரித்து வருகிறார்கள். எங்களுடைய தேசத்தின் மக்களைப் போல உலகின் எந்தப் பகுதி மக்களும் கொடுமைக்கு உள்ளாக்கப் பட்டதாகக் கேள்விப்பட்டதில்லை." என அவர்களுக்காக புரட்சி கீதம் இசைத்தான் சிலி நாட்டுக் கவிஞன் பாப்லோ நெருடா. இதைப் போலவே தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கே பாடினார் சி.வி.

மக்கள் கவிமணி சி.வி. பேனாவை ஆயுதமாகக் கொண்டு மலையக மக்களின் துன்பங்களை தம் வாழ்வோடு இணைத்துக் கொண்டு எழுதினார். அதனால் தான் அவர் மலையக மக்கள் கவிமணியாக விளங்குகிறார்.

நன்றியுடன் மலையக மாணிக்கங்கள் நூலிலிருந்து

உரிமைப் போராட்டங்களை முன்னெடுத்து மலையகத்துக்கு பெருமை சேர்த்தவர் தொழிற்சங்கவாதி பெருமாள்

தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் ஸ்தாபக உறுப்பினர்களில் ஒருவர் அமரர் பி.பெருமாள் பல்வேறு தொழிற்சங்க போராட்டங்களை முன்னெடுத்து, மலையகத்துக்கு பெருமை சேர்த்தவர். தொழிற்சங்கவாதி பெருமாள் தனது இறுதி மூச்சுவரை தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தை சேரம் போகாமல் கட்டி காத்தவர்.

பெரியண்ணன் பெரியசாமி செவனம்மா தம்பதிகள் திருமணம் முடித்து, சில காலங்களில் செவனம்மா கற்பவதியாகி, முதல் பிரசவத்திற்காக தம்பதிகள் இந்தியாவின் தங்களது சொந்த ஊரான சத்தாம்பூர் கிராமத்திற்கு சென்றனர்.

02.08.1924 ம் திகதி ஆடிப் பதினெட்டு அன்று செவனம்மா பெற்றெடுத்த மகன் பெருமாள் (பெருமாள் தம்பதிகளுக்கு ஒரே பிள்ளை)

பிரசவம் முடிந்து 30 நாட்களில் சிலோன் திரும்பினார். தனது மகளுடன் சித்திரவத்தை தோட்டத்தில் (Coldstream Estetan Division - Hatton) சில காலங்கள் வாழ்ந்தனர்.

பின்பு, டிக்கோயா ஹெட்லி தோட்டத்திற்கு சென்று பெரியண்ணன் பெரியசாமி குடியேறினார்.

தனது ஆரம்பக் கல்வியை பெருமாள் அதே தோட்ட பாடசாலையில் ஆரம்பித்தார்.

தனது 6 வயதில் தாயாரை இழந்தார். தந்தையுடன் வாழ்ந்தார். தொடர்ந்து படிப்பதற்காக 15.02.1937ம் ஆண்டு அட்டன் ஹைல்ட்ஸ் கல்லூரியில் சேர்ந்து ஆங்கிலப் பிரிவில் கல்வி கற்றார். விளையாட்டு, கல்வி, பேச்சு, ஆங்கில புலமை என்பவற்றில் சிறுவயது முதலே சிறப்பான அடைவு மட்டத்தை பெற்றார். பள்ளி நண்பன் அமரர் P.A.செபஸ்டியன் பின்னர் குடும்ப உறவினராக இணைந்தார்.

1942ம் ஆண்டு நடைபெற்ற (Senior School Certificate - English) சிலோன் கல்வித் திணைக்களம் நடத்திய பொதுப் பரீட்சையில் 7 பாடத்திலும் அதிவிசேட திறமை சித்தியை பெற்று மத்திய மாகாணத்திலேயே கல்வியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

இந்தப் பெருமையை பாராட்டி ஹைல்ட்ஸ் கல்லூரி அதிபர் J. C. Mendis தங்கப் பதக்கம் வழங்கி கௌரவித்தார். பாடசாலைக்கு பெருமை சேர்த்தமைக்காக அதே பாடசாலையில் 1946 ஆண்டு ஹைல்ட்ஸ் கல்லூரியில் ஆசிரியராக கடமையாற்றினார். இர.சிவலிங்கம் இவரது மாணவர். (1946 1948 வரை கடமையாற்றினார்)

திருமணம் முடிப்பதற்காக தந்தையுடன் இந்தியா சென்றார். பெண் தேடினர், திண்டிவளத்தில் வாழ்ந்த செல்வி பிரான்சிஸ் மேரி திரேசாவை பேசி முடித்தனர். இவர் ராணிப் பேட்டையில் ஆசிரியையாக கடமையாற்றினார்.

பெருமாளுக்கும் ஆசிரியை மேரி திரேசாவுக்கும் 20 மே 1948 ம் திகதி பாண்டிச் சேரியில் உள்ள சென் மேரிஸ் தேவாலயத்தில் திருமணம் நடைபெற்றது. சில காலம் தன் மனைவியுடன் இந்தியாவிலேயே தங்கி விட்டார்.

எல்லா வேலைகளையும் முடித்துக் கொண்டு, தன் மனைவியையும் அழைத்து கொண்டு ஹெட்லி தோட்டத்திற்கு வந்தார்.

மீண்டும் தனது ஆசிரியர் தொழிலுக்கு சென்றார். அங்கு தொழில் இல்லை. செய்வது ஒன்றும் புரியாமல் சில நாட்கள் இருந்தார். பின்பு கொழும்பில் உள்ள உரக் கம்பனியில் இலிகிதராக கடமையாற்றினார்.

இளம் வயதில் ஆங்காங்கே நடைபெறும் நிகழ்வுகளில் மேடைப் பேச்சில் ஆர்வம் கொண்டவர். இவரின் பேச்சாற்றலை ரசித்த புலல்லாவை கே. இராஜலிங்கம் இவரை இலங்கை இந்திய காங்கிரஸில் இலிகிதராக இணைத்தார்.

சில காலங்கள் சென்றதும் இதே தொழிற்சங்கத்தில் ஜில்லா பிரதிநிதியாக பதவி உயர்வு பெற்றார். இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் பிற்காலத்தில் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸாக மாற்றம் பெற்றது.

P. ஸ்ரீதரன்
மத்திய மாகாண
மேலதிக கல்விப் பணிப்பாளர்

மீண்டும் ஒரு பதவி உயர்வு கொடுத்து மாநில பிரதிநிதியாக, அதனை தொடர்ந்து மாவட்ட தொழில் உறவு அதிகாரியாக பதவி உயர்வு பெற்றார். அமரர் தொண்டமானுடனும் அவர் குடும்பம், மகன் ராமநாதனுடனும் நெருங்கிய பழக்கம் இருந்தது.

பெருமாள் இ.தொ.காவின் ஆட்சேர்ப்பு நேர்முகக் குழுவின் முக்கிய பங்கு வகித்தார். இவரின் சிபாரிசு கிடைத்ததும் அமரர் தொண்டமான் நியமனங்களை வழங்கினார்.

இதே போன்றே அமரர் வி.கே.வெள்ளையனுடனும் மக்கள் கவிஞன் ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளையுடனும் நெருக்கமான உறவும், தொழில் ரீதியான உறவும் பலமாக காணப்பட்டது.

இ.தொ.காவிலே வர்ணாச்சிரம (சாதி) களையெடுப்பு தலை விரித்தாடியது. தலைமைத்துவ போட்டி தனிமனிதனின் உரிமைப் போராட்டம் காரணமாக வி.கே.வெள்ளையன், ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை போன்ற கல்விமான்கள் வர்ணாச்சிரம அடிப்படையில் வெளியேற்றப் பட்டனர்.

சில காலங்கள் இவர்களுடைய நெருக்கமானவர்கள் இனம் காணப்பட்டு இ.தொ.கா தலைமையினால் ஓரம் கட்டப்பட்டார்கள்.

பெருமாளின் தந்தையுடனும், மனைவியுடனும்

வி.கே.வெள்ளையன் கதைத்தார், முரண்பட்டார் இதனை தொடர்ந்து பி.பெருமாள் இ.தொ.கா வில் இருந்து விலகினார். வெள்ளையனுடன் இணைந்து கொண்டார். புதிய தொழிற்சங்கம் அமைக்கும் முயற்சியில் எல்லோரும் இணைந்து செயற்பட்டனர்.

பல்வேறு கரடுமுரடான பாதைகளை கடந்து நடந்து சென்று தோட்டம் தோட்டமாக கால்நடை பயணமாக, சென்று ஆட்களை விழிப்படைய செய்து அமரர் வி.கே.. வெள்ளையன் அவர்கள் தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தை 01.05.1965 ம் ஆண்டு ஆரம்பித்தார்.

அவரோடு இணைந்து தோள் கொடுத்தவர் அமரர் பி.பெருமாள். இவரும் ஸ்தாபக உறுப்பினராகினார். ஆரம்பித்த பயணத்தில் சில நாட்களில் சி. வி வேலுப்பிள்ளையும் இணைந்தார்.

இதனை தொடர்ந்து தொழிற் சங்கத்துக்கு ஆட்சேர்க்கும் பணியில் மக்கள் அலையாக திரண்டு தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தை வர்க்க சிந்தனை கொண்ட களமாக, தொழிற்சங்கமாக மிளிர் வைத்தனர். அன்று அவர்கள் கண்ட கனவு இன்று புதிய திருப்பு முணையாக மிளிர்கிறது.

1978ம் ஆண்டு தொழிலாளர் தேசிய சங்க மாநாட்டில் தெரிவான நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்கள், நிர்வாகப் பொறுப்பாளராக இருந்த சி. வி வேலுப்பிள்ளையின் தலைமையில் எடுத்துக்கொண்ட புகைப்படம்.

சி.வியின் நாடற்றவர் கதை

நாலுக்கான
முன்னுரை

இர.சிவலிங்கம்

அந்நிய அடிமைத்
தளைகளை அறுத்து
பூரண அரசியல்
சுதந்திரம் பெற இந்திய
மக்கள் செய்த
போராட்டமும்,
தியாகமும் உலக
வரலாற்றில் தனி
இடம் பெற்றுவிட்டது.
எனினும் பெற்ற
சுதந்திரத்தை
மக்களனைவரும்
பூரணமாக
அனுபவிக்கும்
போராட்டமோ
நாற்பது

ஆண்டுகளாகத்

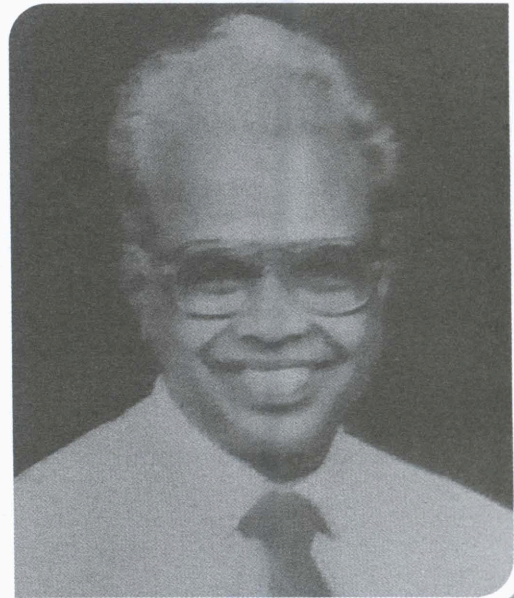
தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.
இதிலும் குறிப்பாக கடல் கடந்த
இந்திய மக்களின் நிலைதான்
இன்னும் இழிவகற்றப்படாததாக,
இருள் சூழ்ந்ததாக இருக்கிறது.
உலக அரங்கில் இந்தியாவின்
அரசியல் செல்வாக்கு உயர்ந்த
அளவுக்கு, உலக நாடுகளில்
வாழுகின்ற இந்தியர்களின் நிலை
உயரவில்லை. "காமன்வெல்த்"
என்ற அமைப்பிற்குள் கூட
வெளிநாடுகளில் வாழும்
இந்தியர்களின் நிலை
உயரவேயில்லை. கடல் கடந்த
இந்தியர்களுக்கு அரசியல்
சமத்துவம் வழங்குவதில் பல
நாடுகள் தயங்கின. சில நாடுகள்
முற்றாக மறுத்தன. சில நாடுகளில்
அடிமையாட்சியலும் கேவலமான
ஓர் நிலைக்கு அவர்கள்
தள்ளப்பட்டார்கள்.

இந்தியாவின் தன்மானமும்,
உலக அந்தஸ்த்தும், கடல் கடந்த
இந்தியர்களின் அரசியலோடு
இணைந்துள்ளது. இந்திய
சுதந்திரப் போராட்டமே, தென்
ஆபிரிக்கா நாடுகளில்
இந்தியர்களுக்கு எதிராக
இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளினால்
புத்துணர்ச்சி பெற்றது. சுதந்திர
வேள்வியில் வார்த்த நெய்யாக
கடல் கடந்த இந்தியர்களுக்கு

இழைக்கப்பட்ட அநீதிகள்
ஆத்திரப் பிழம்புகளைப் பொங்கி
எழுச்சியெதன. "என்று என்
இந்தியா சுதந்திரமடைகிறதோ,
அன்றே கடல் கடந்த
இந்தியர்களின் சுதந்திரமும்
கௌரவமும் பாதுகாக்கப்படும்"
என்று எண்ணியே மகாத்மா
காந்தி அவர்கள் தம்மை சுதந்திரப்
போராட்டத்தில் முழுமையாக
அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்கள்.
அவ்வாறே ஆகஸ்ட் 15, 1947 இல்
இந்தியா சுதந்திரமடைந்தபொழுது
கடல் கடந்த இந்தியர்கள்
மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்ந்தார்கள்.
ஆனால் விரைவில் அவர்களது
மகிழ்ச்சி மங்கிவிட்டது. கடல்
கடந்த இந்தியர்களின் நிலைமை
பூதாகரமாக மாறியது. தென்
ஆப்பிரிக்கா, டான்சானியா,
உகண்டா போன்ற நாடுகளில்
இந்தியர்களின் நிலைமை
முன்னரிலும் மோசமடைந்தது.
இலங்கை, பர்மா, வியட்நாம்,
மலேசியா ஆகிய நாடுகளிலும்
இந்தியர்களின் நிலைமை
சீர்கேடடைந்தது. பியூஜித் தீவில்
இன்று இந்தியர்களின் அரசியல்
அவலத்தை நோக்கும்பொழுது
இந்தியா சுதந்திரமடைந்த
நாற்பதாண்டுகளுக்குப் பின்னரும்
வெளிநாடுகளில் குடியேறிய
இந்திய மக்களின் கௌரவமும்,
அரசியல் சமத்துவமும்
புறக்கணிக்கப்பட்டும்,
மறுதலிக்கப்பட்டும் இருப்பதையே
காண்கிறோம்.

இலங்கைத் தீவில்
இந்தியர்களுக்கு
இழைக்கப்பட்டுள்ள
கொடுமைகள் எவ்வகையிலேனும்
சகித்துக் கொள்ள முடியாதது.
1832 ஆம் ஆண்டு முதல்
பெருந்தொகையாகக் குடியேறிய
இந்தியர்கள் ஒப்பந்தக்
கூலிகளாகக் கொண்டுச்
செல்லப்பட்டனர். அவர்கள் பட்ட
கொடுமைகள் சொல்லொணாது.
அந்த ஆரம்பகால அவலங்களுக்கு

ஆதாரங்கள் கூட அதிகமாக
இல்லை. வாய்மொழிக்
கதைகளையும், கவிதைகளையும்
கொண்டே அவர்களது துன்பக்
காவியத்தை வரையலாம்.
இவ்வாறு அம்மக்களது துயரம்
தோய்ந்த வாழ்வை எழுத்தில்
வடித்த முதல் எழுத்தாளர் என்று
கருதக்கூடியவர்
திரு.சி.வி.வேலுப்பிள்ளை
அவர்கள். திரு.வேலுப்பிள்ளை
அவர்கள் ஒரு புதிய இலக்கிய
பாரம்பரியத்தின் முன்னோடி.
இலங்கையில் குடியேறிய இந்திய
மக்கள் கல்வியறிவற்ற
தென்னிந்திய கிராமவாசிகள்.
அவர்கள் ஆங்கில ஆட்சியில்
சென்னை மாநிலம் (Madras
Presidency) எனப்பட்ட பகுதியில்
இருந்தே வந்தார்கள். 1915 இல்
இலங்கை முழுவதையும்
கைப்பற்றிய ஆங்கிலேயர்கள்
வளமான மலையகப் பகுதிகளில்
அடர்ந்த காடுகளை அழித்து,
அம்மண்ணில் ஏற்றுமதிப்
பயிர்களை பெருந்தோட்டப்
பயிர்ச்செய்கை முறையில்
உற்பத்தி செய்து லாபம்பெற
ஆசைப்பட்டனர். அந்த ஆசை
நிறைவேற வேண்டுமானால்
மண்ணை பொன்னாக்கும்
உழைப்பாளர்கள் தேவைப்
பட்டார்கள். இவர்கள்
இலங்கையில் கிடைக்கவில்லை.
தென்னகத்திலிருந்து இவர்களைத்

திரட்டிச் சென்று குறைந்த கூலி
கொடுத்து, கொடிய சட்டங்களால்
சிறைப்படுத்தி, கொள்ளை லாபம்
சம்பாதிக்கும் சுரண்டலைத்தான்
ஏகாதிபத்திய பொருளாதாரம்

இலண்டனில் வசிக்கும் பிரித்தானியப் பேரரசின் பெண்குலம் மாலை வேளைகளில், தேநீர் அருந்தி மகிழ் எங்கள் தமிழ்ப்பெண்கள் இலங்கையின் தேயிலைக் காட்டில் ஏக்கப் பெருமூச்சுடன் கொழுந்து பறித்து நெஞ்சம் குமுற வேண்டும். அந்தத் தேநீருக்குச் சக்கரை சேர்க்க, பியூஜித் தீவின் கரும்புத் தோட்டங்களில் எங்கள் தமிழ் மாதர் விம்மி, விம்மி அழ வேண்டும். இதுதான் ஏகாதிபத்திய பொருளாதார அமைப்பு. சுதந்திரம் பெற்ற பின்னரும் இந்த ஏகாதிபத்திய பொருளாதார முறையை நாம் இன்னும் முறியடிக்க முடியவில்லை. அதனால்தான் கடல் கடந்த இந்தியரின் இழிவு நீங்கவில்லை.

இந்த கொடிய பொருளாதார அமைப்பின் கோரப்பிடியில் சிக்குண்ட மானுடத்தின் குமுறல்கள் வேதனைப் பாடல்களாக வெளிவந்தன. தொழிற்சங்க மாநாடுகளில் இவர்கள் படுப்பாடு பாடல்களாகவும், பாட்டுப் புத்தகங்களாகவும் வெளிவந்தன. பின்னர் இவை கவிதை வடிவம் பெற்றன. இதுதான் மலையக இலக்கியத்தின் நுழைவாயில்.

ஆசியாவிலேயே வங்கக்கவி தாகூர் இலக்கியத்திற்கு நோபல் பரிசு பெற்ற பின்னர்தான், தாய்மொழி இலக்கியங்கள் ஏகாதிபத்திய இலக்கியத்தின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து மீறி சுதந்திர கீதமிசைத்தன. இவ்வாறு வங்கக் கவி தாகூரின் இலக்கிய வெற்றி தந்த விடுதலை முழக்கம் ஆசியாவெங்கணும் பரவியது. 1934 இல் கவியரசர் தாகூர் இலங்கை வந்தார். ஹொரணையில் ஸ்ரீபாலி என்ற பண்பாட்டுப் பள்ளியில் பள்ளி ஒன்றுக்கு அடிக்கல் நாட்டினார். சாந்திநிகேதனைப் போல ஒரு கலாசாரக் கல்லூரி இலங்கையில் நிறுவ வேண்டுமென்று திரு.வில்மட் பெரேரா அவர்கள் பேராவல் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களின் பெரு முயற்சியால் ஸ்ரீபாலி

உருவாக்கப்பட்டது. தாகூர் இலங்கையில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து அருமையான சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினார்.

அவர்களால் புதிய

இலக்கிய உத்வேகத்திற்குள் எண்ணற்ற இலங்கை எழுத்தாளர்களும் கவிஞர்களும் இழுத்துச் செல்லப்பட்டனர். சிங்கள இலக்கியம் புத்துணர்ச்சி பெற்று வங்கச் சாயலில் வளர்ந்தது. இந்திய தேசிய கீதம் தாகூர் தந்தது. இலங்கைத் தேசிய கீதம்

சாந்திநிகேதனில் பயின்ற

ஆனந்த சமரகோனால் இயற்றப்பட்டது. இசையும் கருத்தும் ஏறக்குறைய ஒன்றேயாம். தாகூரின் இலக்கிய உத்வேகம் சுதந்திர கனலையே மூட்டியது.

தாகூர் இலங்கை வந்தபொழுது நமது வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் மலைநாட்டிலும் கொழும்பிலும் கல்வி பயின்று ஆசிரியத் தொழிலில் அடி எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருந்த சமயம். இருபது வயது நிரம்பிய இளைஞன் "விஸ்மாஜினி" என்ற ஆங்கில இசை நாடகத்தை எழுதி வைத்திருந்தார் அதுவும் தாகூரின் நடையில். தாகூரின் வழியில் விளைந்த எண்ணற்ற இலக்கிய ஆக்கங்களில் ஒன்றாகும். அந்த எழுத்தை தாகூரிடம் சமர்ப்பித்து ஆசி பெற்றார். பின்னர் தொடர்ந்து எழுதினார். தாகூரின் இலக்கிய பரம்பரையைச் சார்ந்தவர்கள்தான் என்றாலும் வேலுப்பிள்ளை ஆங்கிலத்திலேயே மிக நன்றாக எழுதினார். அக்காலக் கல்வி முறை ஆங்கிலத்திற்கே மிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தபடியால் ஆங்கிலமே பல எழுத்தாளர்களுக்கு சிருஷ்டி மொழியாய் இருந்தது. 1930 களில் மலையகத்தில் பிறந்த ஒருவர் ஆங்கிலத்தில் கவிதை எழுதுகிறார் என்றால் அது வியக்கத் தக்க சாதனை. இலங்கையில் புதிய இலக்கியம் அரும்பிக் கொண்டிருந்த ஆரம்ப கால கட்டத்திலேயே மலையக இலக்கியமும் மணம் வீசியது

என்றால் நமது கவிஞர் எத்தகைய சாதனை புரிந்துள்ளார் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். அதற்குப் பின்னர் ஐம்பதாண்டுகளாக எழுத்துத்துறையிலேயே மிளிர்ந்திருக்கிறார். "பத்மாஜினி" முதல் "இனி படமாட்டேன்" வரை ஒரு ஐம்பதாண்டுகள் எழுத்தாளராய், கவிஞராய் பொலிந்த மலையக மகன் வேலுப்பிள்ளையைத் தவிர வேறு எவருமில்லை. அவரது அரை நூற்றாண்டு இலக்கிய பாரம்பரியத்தை மிஞ்ச வேண்டுவது இன்றைய இளம் எழுத்தாளர் பரம்பரைக்கு உள்ள மிகப் பெரிய சவால்.

சி.வியின் ஆரம்பகாலக் கவிதைகள் மலையக மக்களின் துயர வாழ்வைப் படம் பிடித்தன. மிக அமைதியான நடையில், துயரச் சாயல் படர பின்னப்பட்ட எழுத்துக் கோலங்கள் அவை. இலக்கிய இதயம் படைத்த சி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் திரு.கே.ராஜலிங்கம் அவர்களின் தூண்டுதலால் தொழிற்சங்கத்திற்குள் நுழைந்தார். மலைநாட்டில் தொழிற்சங்கம் நடத்துவதென்பது சூறாவளியோடு மோதுவதற்கு ஒப்பாகும். சிங்கள இனவாதம், துரைமார்களின் ஆணவம், அரசாங்கத்தின் அலட்சியம், மக்களின் ஆத்திரம், போட்டித் தொழிற்சங்கங்களின் பொறாமை, சதி ஆகிய அனைத்து சக்திகளுக்கும் ஈடு கொடுத்து தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். தீர்க்க முடியாவிட்டால் போராட்டம் தொடங்க வேண்டும். இந்த போராட்ட வாழ்வில் தம்மை வாழ்நாள் முழுவதும் அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். எனினும், அவர் எழுத்துக்களைப் போலவே அவரது தோற்றத்திலும் ஒரு சாந்தியே எப்பொழுதும் நிலவியது. புரட்சிக்குரலையோ, போர் முழக்கத்தையோ அவர் கவிதைகளில் காண முடியாது. 1950 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் அவரது எழுத்துக்களில் மாற்றம் காணப்பட்டது. 1930 களில் ஆழ்ந்த இரக்கம் தழுவின கவிதைகள், 1950 களில் ஆத்திரம் கலந்த சோகக் கவிதைகள், எங்குமே பாரதியின் எரிமலைக் குமுறல்களைக் காணமுடியாது. ஆகவே அவலங்களைக் கண்டு வெந்து, நொந்து பாடிய

கவிஞனாக இருந்தாரே ஒழிய, பொங்கிக் குமுறிய வங்கக் கடலின் சூறாவளியை எழுத்தில் புகுத்திய புரட்சிக் கவிஞனாக அவரைக் காண முடியவில்லை.

ஏன் என்று கேட்கத் தோன்று கிறது. அவரது வாழ்க்கையிலும், அவரது பண்புகளிலும் இதற்கான காரணங்களைத் தேடலாம்.

மலையக இளைஞன் தனது சமுதாயத்தை உயர்த்துவதற்கு முற்படுவானேயானால் அவனுக்கு இரண்டு வாய்ப்புகளே இருந்தன. ஒன்று ஆசிரியப் பணி, மற்றது தொழிற்சங்க சேவை. ஆரம்பகால ஆசிரியர்கள் கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளிலேயே பணிபுரிய வேண்டியிருந்ததால், அங்கு புரட்சிக் கருத்துக்கு இடமிருக்கவில்லை. பாடசாலைகள் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பிறகுதான் ஆசிரியர்கள் அரசியலில் தீவிரப் பங்கேற்றார்கள் என்பதை இலங்கை வரலாறு காட்டுகிறது. சி.வி. அவர்கள் ஆரம்பத்திலேயே ஆசிரியப் பணியை விட்டுவிட்டு தொழிற்சங்க வாழ்வில் ஈடுபட்டவர்கள். 10, 12 வருடத் தொழிற்சங்க அனுபவத்திற்குப் பிறகு 1947 இல் பாராளுமன்ற உறுப்பினரானார்கள்.

இக்கால கட்டத்தில் (1930 - 1947) இலங்கை சமசமாளிக் கட்சி மிகப் புரட்சிகரமான தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டிருந்தது. இதற்கு எதிர்ப்பாக இயங்கிய இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ், காந்தியம், சாத்வீகம் என்ற கோட் பாட்டுக்குள் இயங்கி வந்தது. இந்த அமைப்பிற்குள் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட சி.வி. காந்திய, சாத்வீக போக்கினையே எழுத்திலும் வாழ்விலும் கடைபிடித்தார்.

ராஜலிங்கமும், வெள்ளையனும் அவரது தொழிற்சங்கத் தோழர்கள் ஆவர். மூவரும் மிக மிக சாத்வீகப் போக்கைக் கடைப்பிடித்தவர்கள். இலங்கை இந்தியத் தொழிலாளர்கள் காங்கிரசில் சாதிவெறி அரசோச்சியது. காங்கிரசின் தலைமையை அதனைக் கைப்பற்றிய காலம்முதல் விடாபிடியாகத் தன் கைக்குள்ளேயே வைத்துள்ள தொண்டமானின் சாகசம்

சாதித்துவேஷம், பணத்திமிர் ஆகிய இரண்டின் அடிப்படை யிலேயே வேரூன்றி ஓங்கியது. இன்னும் கூட சாதி ஆதிக்கத் திற்குள்ளேயே இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் சிக்கியுள்ளது. பாமரத்தனமாக மலையகத் தொழிலாளர்கள் உயர்ந்த சாதிக்காரர்களை குடியானவர்கள் என்பார்கள். காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் குடியானவர்களின் கோட்டமாகவே இருந்தது. இந்தக் குடியானவர்களின் கொட்டத்தை மற்றவர்களால் அடக்கவே முடியவில்லை. அவர்கள் அடங்கித்தான் போனார்கள். காங்கிரசின் தலைமையை கைப்பற்ற முடியாமல் ஒதுங்கிப் போனார்கள். சோமசுந்தரம் இந்தியாவிற்குப் போய் விட்டார். தொழிற்சங்கத்திற்கே முழுக்குப் போட்டு விட்டார். அலிஸ் பிரிந்து போனார். அவரோடு சி.வியும் போனார்கள். போராடினார்கள். தொண்டமானின் ஆதிக்கத்தை அவர்களால் வெல்ல முடியவில்லை. வெள்ளையனும் தனி வழியில் போனார். தொழிற்சங்க வாழ்க்கையில் மக்களைச் சுரண்டும் சக்திகளை இனங்கண்டும் அவற்றை வெல்ல முடியாமல் தாமாகவே ஒதுங்கிச் செல்ல வேண்டிய அனுபவத்தைப் பெற்ற கவிஞனின் கவிதைகளில் வேதனையைவும் விம்மலையும் தான் காணமுடியுமே தவிர எக்காளத்தையும் அறை கூவலையும் காண முடியாமல் போனதில் வியப்பில்லைதான்.

இலங்கைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபொழுது, கவிஞனுக்கு உரிய கம்பீரத்துடனும், கற்றவனுக்குரிய அடக்கத்துடனும் இந்திய பாணியில் ஷெர்வாணி உடையணிந்து மிகக் கவர்ச்சிகரமாக பிரதிநிதிகள் சபையில் வீற்றிருந்தார். வேலுப்பிள்ளை. அவர் அழகை ஆதாரித்தவர். அவரது ஆங்கில எழுத்துக்கள் அவருக்குப் புகழ் ஈட்டித்தந்திருந்தன. பாராளுமன்ற உறுப்பினர் முத்திரையுடன் அவரது எழுத்துக்கள் பல ஆங்கில ஏடுகளில் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் வெளிவந்தன.

இலங்கை இந்திய எழுத்தாளர்களின் பாராட்டுதல்கள் கிடைத்தன.

ஜோர்ஜ் கெய்ட்ஸ் பீட்டர் கெனமன், ஜக்மோகன் ஆகியோரின் நெருங்கிய உறவும் கிட்டியது. அதுமட்டுமல்லாமல் அவர் பாராளுமன்றத்தில் அடியெடுத்து வைத்த உடனேயே மலையக மக்களின் குடியரிமையைப் பறிக்கும் சட்டத்தை இலங்கைப் பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றியது.

1948 இல் குடியரிமைச் சட்டம் மலையக மக்களின் குடியரிமையைப் பறித்த பின்னரும் 1952 ஆம் ஆண்டுவரை குடியரிமை பறிக்கப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகளாய் சி.வி. உட்பட மற்ற அறுவரும் வீற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் நடத்திய சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்திலும் சி.வி. பொறுப்பு வாய்ந்த பங்கேற்றிருந்தார். இந்த அரசியல் அநீதியை எதிர்த்து உலகையே ஈர்க்கும் அற்புதமான போராட்டத்தையே நடத்தியிருக்கலாம். மக்கள் கொதித்தார்கள். குமுறினார்கள். பாராளுமன்றத்திற்கு முன்னால் தீக்குளிக்கவும், சிரச்சேதம் செய்து கொள்ளவும் மக்கள் தயாராக இருந்தார்கள். இது பற்றி திரு வெள்ளையன் அவர்கள் என்னிடம் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அன்றைய தலைமையின் கோழைத்தனத்தினால் நமது உரிமைப் போருக்கு கல்லறை கட்டப்பட்டது. இன்னும்தான் கல்லறை அருகில் காத்திருக்கிறோம்.

இக்கால கட்டத்தில் இந்த ஆத்திரத்திலும், இந்த அநீதி, இந்தக் கொடுமை, கவிதைகளில் தீப்பிழம்புகளாய், தகதகத்திருக்க வேண்டுமே. சி.வியின் கவிதைகளில் இந்த உணர்வுகள் பிரதிபலிக்கவில்லை. ஆனால் அவர் ஆத்திரம் ஆழ்ந்த சோகத்துடன் இணைந்து கனன்றது. அவர் முற்போக்கு அரசியல் கருத்துக்களை ஆர்வத்தோடு ஏற்றுக் கொண்டார். பழமைத் தலைமைகளைத் துணிவுடன் சாடினார். காங்கிரசை விட்டு விலகினார்.

1960 களில் புதியதோர் ஆத்திரப்பரம்பரை தலை தூக்கியது. எழுத்திலும், பேச்சிலும், கவிதையிலும், சீற்றம் மிகுந்த இளந்தலைமுறையின் துடிப்பும், விழிப்பும மலையகத்தை இனங்காட்டியது.

பழந்தலைவர்கள் அருவறுப்போடும், அலட்சியத்தோடும் இப்புதிய போக்கினை நோக்கினர். சி.வி. அவர்கள் இப்போக்கினை ஆதரித்தார்கள். இதன் வளர்ச்சினை விரும்பினார்கள். இக்கால இலக்கியக் கூட்டங்களில் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். இளந்தலைமுறையினரை உற்சாகப்படுத்தினார்கள். முற்போக்கு இலக்கிய வாதிகளோடு இணைந்து நின்றார்கள்.

எனினும் இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனவாத அரசியல் பூகம்பங்கள் பலரையும் நிலைகுலையச் செய்தன. மலையக மக்களின் உரிமைகள் சிங்கள அரசு இட்ட பிச்சையாக மாறிவிட்டன. மலையக மக்கள் தோட்டங்களில் எல்லைக்குள்ளேயே சிறைவைக்கப்பட்டனர். மட்டக்களப்புக்கு சென்று குடியேறினாலும் அவர்கள் குடியேற்றங்கள் அழிக்கப்பட்டு அங்கிருந்து அவர்கள் விரட்டப்பட்டனர். வவுனியா, முல்லைத்தீவு, திருகோணமலைப்

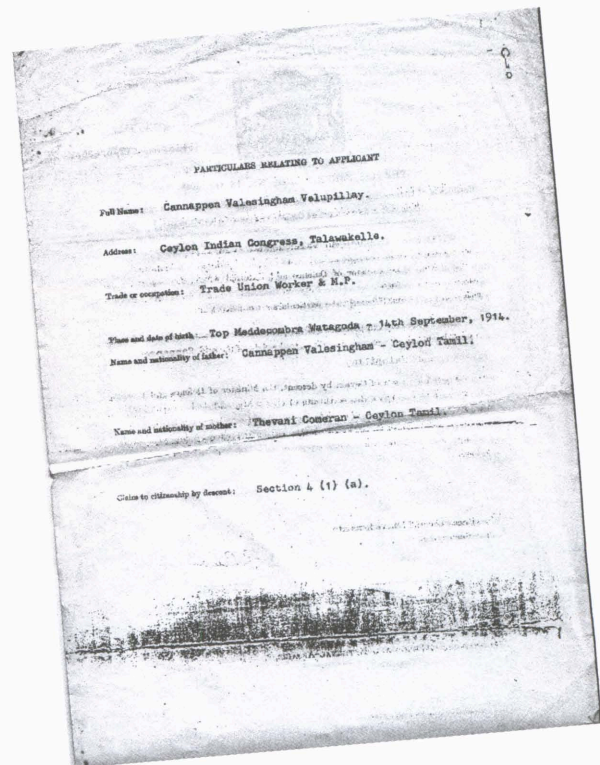
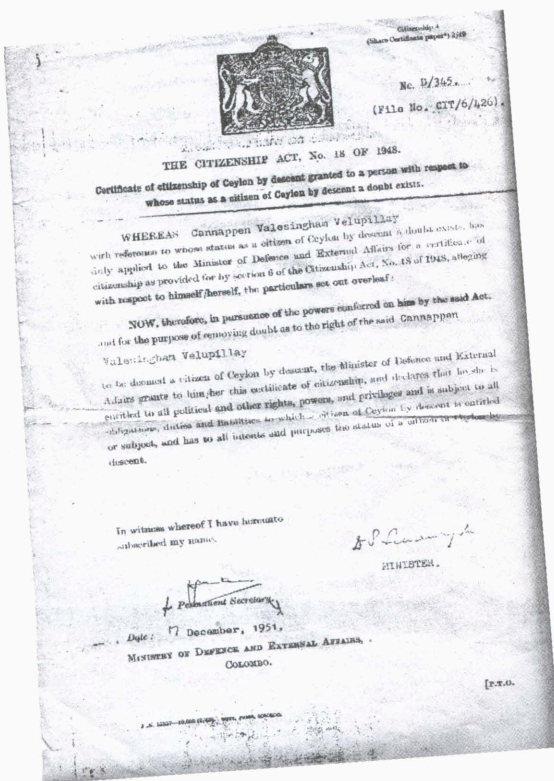
பகுதிகளில் குடியேறிய மக்களில் சிலர் அங்கு நிலைபெற்றனர். பலர் விரட்டப்பட்டனர். மலையக மக்களை இந்தியாவுக்கு விரட்டுவதையே சிங்கள இனவாத அரசியல் இன்னும் தனது இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ளது. வட - கீழ் மாநிலங்களில் தமிழர் உரிமை போராட்டம் ஆயுதந்தாங்கிய போராக விரிவடைந்த வேளையிலே, 1975 - 1985 ஆண்டு காலங்களில் மலையகத் தமிழர்கள் உட்பட அனைத்துத் தமிழர்களும் ஈனத்தனமாகவும், கோரத்தன மாகவும் சின்னாப்பின்னப் படுத்தப்பட்ட பொழுது சி.வி.யின் அழகிய இளகிய கவிதை உள்ளம் சிதறி உடைந்தது. அவர் சிந்தனையாளர். அவர் சாந்த சீலர், அன்பும் அழகும் இரக்கமும் ஊற்றெடுத்தோடும் உள்ளம் படைத்தவர். அவரது முதுமையில் இந்தக் கொடுமைகளின் கோரத்தாண்டலும் அவரது இனிய சபாவத்தில் இடிவிழுந்தாற் போன்றது. கடைசியாக அவரது உள்ளத்துக் கீறல்களை "இனிப்படமாட்டேன்" நாவலில் தீட்டியுள்ளார். அதே சோகம்,

அதே ஏக்கம் இனவாத இலங்கையிடமிருந்து விடை பெற்றுக் கொண்டு விட்டார் நிரந்தரமாக.

அவரது நினைவுக்கு அஞ்சலியாக "நமது கதை" என்று தலைப்பிட்டு அவர் எழுதி வைத்திருந்த ஆக்கத்தை "நாடற்றவர் கதை" என்ற தலைப்பில் வெளியிடுகின்றோம். "ஈழநாடு" 25வது ஆண்டு நிறைவு மலரில் அவர் எழுதிய "மலையகத் தமிழரின் இன்றைய பிரச்சினைகள்" என்ற கட்டுரையினையும் இந்த நூலுடன் இணைத்திருக்கின்றோம்.

முன்னோடிப் பரம்பரையின் முதுமை எழுத்தாளர் மறைந்து விட்டார். அவரது வாரிசாக இன்னுமொரு பரம்பரை இலங்கையில் மலையகத்தில் வளர்ந்து வருகிறது. ஏக்கப் பெருமூச்சு விடுவதற்காக அல்ல, வீரகாவியம் படைப்பதற்காக. எங்கள் அஞ்சலி அவர்களுக்கு வாழ்த்தொலியாகவும் அமைய வேண்டுமென எதிர்பார்க்கின்றோம்.

ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கு இலங்கை ஜனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் முதலாவது பிரதமர் திரு. டி. எஸ் சேனநாயக்கா அவர்கள் கையொப்பமிட்டு வழங்கிய பிரஜாவரிமைச் சான்றிதழ்.

சக்தியும் தீயுமாய் வாழ்ந்த சக்தீ பாலஜயா

மலையக இலக்கிய முன்னோடிகளுள் ஒருவரும் மாவல் ஸ்தாபக இணை ஆசிரியருமான கவிஞர் சக்தீ அ.பால ஜயா அவர்கள் மறைந்து ஓராண்டு நினைவாக ஒரு நினைவுக்குறிப்பு

சி. வியின் "ஆழப்புதைந்த அப்பனின் சிதைமேல்' எனும் வரிகளையும் "புழுதிப் படுக்கையில் புதைந்த என் மக்களை" என்ற வரிகளையும் அடிக்கடி இலக்கிய சூழலில் பலர் உச்சரிக்கக் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் முழுமையாக வாசிக்கக் கிடைக்கவில்லை. அப்போதைய தொழிலாளர் தேசிய சங்கத் தலைவர் த. அய்யாத்துரை (மாத்தளை ரோகிணி) அவர்களிடம் இதன் இரண்டாம் பதிப்பு

வெளியிடும் எனது திட்டம் பற்றிச் சொன்னேன். உடனே உற்சாகமுட்டினார்.

இரண்டாம் பதிப்புக்கான முன்னுரை ஒன்றை பெறுவது பற்றி யோசித்து முதலாம் பதிப்பை (1969 கண்டி செய்தி பதிப்பகம்) மறுவாசிப்பு செய்தபோது அதில் "சக்தீயுரை" என புதுவித உரை ஒன்று இருந்தது. அது சி.வி வேலுப் பிள்ளை அவர்களின் In Ceylon Tea Garden எனும் பிரபல ஆங்கில கவிதை படைப்பினை தமிழாக்கம் செய்திருந்தவர். அதனை வாசித்தபோது இப்போது எனது இரண்டாம் பதிப்பில் "சக்தீயுரை 2" என ஒன்றை சேர்ப்பதாக முடிவெடுத்தேன்.

சக்தீயை தேட ஆரம்பித்தேன்.

சக்தீ.அ. பாலையா எங்கிருக்கிறார்? என ஒவ்வொருவரிடமுமாக விசாரித்தேன்.

"அவரை ஏன் தேடுறீங்க.. அவர் ஒரு போக்கான ஆளாச்சே" என ஒரு பதில்.

"அவர் இருக்காரோ செத்துட்டாரோ தெரியலையே" என ஒரு பதில் என வெவ்வேறு பதில்கள்.

ஈறாக இடம் சொன்னது எழுத்தாளர், கலைஞர் அந்தனி ஜீவா அவர்கள். மட்டுமல்லாமல் அவரது அலுவலகத்துக்கு அழைத்துப்போக இன்னுமொரு வரையும் ஏற்பாடு செய்து தந்தார். அவர் ஊடகவியலாளர் கே.பொன்னுத்துரை.

மல்லியப்புசந்தி திலகர்

ஒரு மாலைப்பொழுதில் அண்ணன் பொன்னுத்துரை என்னையும் அழைத்துக்கொண்டு புறக்கோட்டை டேம் வீதி கட்டத்தொகுதி ஒன்றுக்குள் செல்கிறார். அங்கு சைக்கிள் கடைகளிடையே மூடியிருந்த ஒரு அலுவலகக் கதவில் "சக்தீ பாலஜயா" என ஆங்கிலத்தில் எழுதி ஒட்டப்பட்டிருந்தது.. அந்த சூழலில் அவரை எல்லோரும் மாஸ்டர் என்றே அழைத்தனர். பின்னர் நானும் அவ்வாறே அழைத்தேன்.

பலநாள் தேடுதலின் பின் ஒருநாள் உச்சிவெயில் பொழுதில் சக்தீயை சந்திக்கக் கிடைத்தது. கதவருகே "டைப் ரைட்டரை" வைத்து தட்டிக்கொண்டு இருந்தார்.

"வணக்கம் ஜயா" என்றேன்.

வரவேற்பு இல்லை.

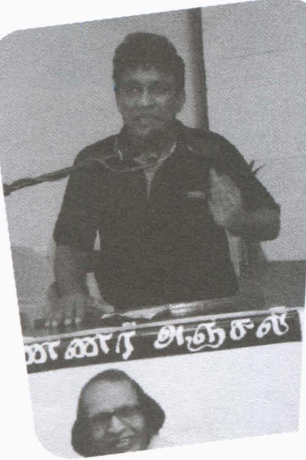
யார் நீங்கள்? என்னத்துக்கு வந்தீர்கள்? என கடுமையான தொணியில் கேள்விகள்.

ஆறுதலாகப் பதில் சொன்னேன். அவரது முகத்தில் ஒரு குழந்தைத்தனம் தெரிந்தது எனக்கு. அதேநேரம் திட்டமிட்டு கோப்பப்புகிறார் என காட்டியது. பின் சந்திப்பை அதிகப்படுத்தினேன். என் திட்டத்தை மெதுவாகச் சொன்னேன். மெல்லப் புரிந்துகொண்டவராய் எனது முயற்சிகளுக்கு ஒத்துழைத்தார். விசாரித்ததில்

தன்னை பலரும் "புத்தகம்" போட்டு தருவதாக ஏமாற்றிய விடயத்தையும் தன்னுடைய கவிதைகளை பலரும் பலவிதமாக தன்னுடைய அனுமதியின்றி பயன்படுத்துவதாகவும், தன்னுடைய அத்தனை ஓவியங்களும் 1983 ஜூலையில் தீக்கிரையானதையும், மூன்று முறை விபத்துக்கு உள்ளாகி இன்று ஊன்றுகோல் துணையுடன் குடும்பப் பற்றற்ற தனிமனிதனாக வாழும் தன்னுடைய நிலைப் பாட்டை நியாயப்படுத்தினார்.

அவரது கோபம் நியாயமாகவே தெரிந்தது. ஒரு மனிதனால் அதுவும் மனைவி பிள்ளைகள் என்றெல்லாம் குடும்பம் வளர்த்துக்கொள்ளாது தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழும் தனிமனிதனால், லட்சியவாதியால் எத்தனை துன்பங்களைத்தான் தாங்கிக்கொள்ள முடியும்.

என்னிடம் உரையாடத் தொடங்கியதும் அவர் உண்மையில் குழந்தையாகவே உள்ளார் என்பது புரிந்தது.

உச்சிவெயில் பொழுதில் ட்டும் வேலை செவ்வது அவருக்கு மின்சார டெற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கு சேதி இல்லை என்பதைப் புரியவைத்தது.

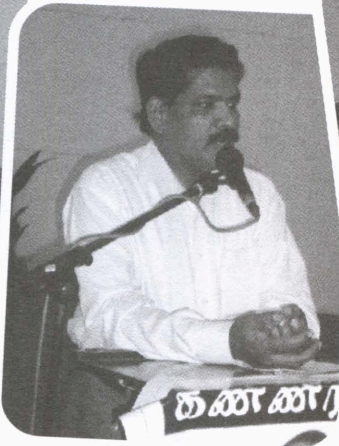
"இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டத்திலே" ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இரண்டு பிரதிகளையும் அவரே சரிபார்த்தார். நூலின் தமிழாக்க சர்ச்சைபற்றி கூறலானன். அமைதியாகச் சிரித்தார்.

"அவர்கள் சொல்லுவதும் ஒரு வகையில் சரிதான். சி.வி. அவர்களைச் சந்திக்கும் முன்பே சி.வியின் ஆங்கிலக் கவிதைகளை

பத்திரிகைகளை வாசித்து உணர்ந்து, அந்த உந்துதலில் அதனை தமிழில் எழுதினேன். சி.வி பாராட்டினார். நான் எழுதியிருப்பது வரிக்கு வரி மொழிபெயர்ப்பல்ல. மன உந்துதலால் உதித்த கவிதைகள்" என விளக்கம் சொன்னார். சி.வி இந்த தமிழாக்க முயற்சியை

பாராட்டியுள்ளார். சக்தீ பால ஐயா சி.வி வேலுப் பிள்ளை தோழமைகளாக இணைந்து பணியாற்றியுள்ளனர். பின்னாளில் சி.வி தனது "கதை" சிற்றிதழின் அட்டைப்பட ஓவியராக கியது முதல் அவரின் நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருந்த தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் மாவலி பத்திரிகையின் இணை ஆசிரியராக சக்தீ பால ஐயாவை நியமித்துவரை அவர்களது உறவு வளர்ந்திருக்கின்றது.

எனவே சி.வியின் 'In Ceylon Tea Garden' "இலங்கைத்

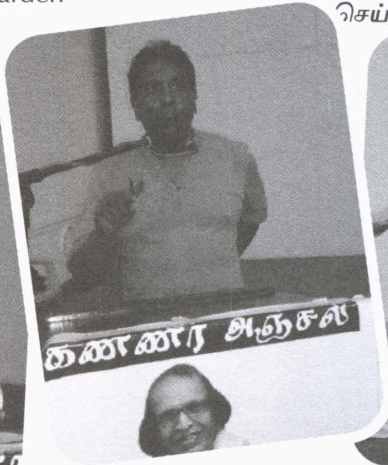
தேயிலைத் தோட்டத்திலே" எனும் தமிழ் வடிவம் பெற்றது வெறுமனே சக்தீக்கு ஆங்கிலத்தில் இருந்து தமிழுக்கு மொழி பெயர்க்க முடியும் என்பதனால் மட்டுமான ஒரு விடய மல்ல. அது சக்தீயின் கவிதை ஆளுமையுடன் தொடர்புடையது என்பது எனது கணிப்பு.

எனவே "புழுதிப் படுக்கையில... புதைந்த என் மக்களை" சி.வியின் சிந்தனையிலும் சக்தீயின் கவிதை ஆளுமை யினாலும் எழுந்த வரிகள் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வெண்டியவர்களாகவே

உள்ளோம். நூல் வெளியீட்டு விழாவுக்கு 2007 செப்டெம்பர் 29ஆம் திகதி ஹட்டனுக்கு பிரதம விருந்தினராக அழைத்துப் போனேன். இலக்கிய உலகுக்கு "சக்தீ அ. பாலஐயா" வின் மறுபிரவேசமாக அது அமைந்தது.

அன்றுமுதல் எனக்கும் அவர்க்குமான நெருக்கம் அதிகமானது. என் தாத்தாவை போல எனக்குள் ஒரு உணர்வு. அடிக்கடி தொலைபேசியில் உரையாடுவோம் ஒரு நாள் அவ்வாறு அழைப்பெடுத்தவர் "எனக்கு உடம்புக்கு சரியில்லை- நான் சொல்லும் மருந்தை வாங்கிக்கொண்டு வரமுடியுமா" என வீட்டு விலாசத்தையும் தந்தார். "மாபோல" இல்லத்துக்கு முதல் முறையாகப்போனேன். (அவர் யாருக்கும் தொந்தரவு தர விரும்பாதவர். ஆகவே வீட்டு விலாசத்தை யாருக்கும்

வழங்கமாட்டார்) தனது பெறாமகளுக்கு (இந்திரா அவரது சகோதரனின் மகள்) என்னை அறிமுகம் செய்கவைத்தார்.

"மருந்துக்கு எவ்வளவு ஆச்சு" என கேட்டார்.

"பரவாயில்லை". என்றேன். நோ'நோ'.

(பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதே அவரது இயல்பு. கல்விமுறை காரணமாக இருக்கலாம்) என மறுத்தவர் எவ்வளவு என உறுதிப் படுத்திக்கொண்டார். "நூற்றி இருபது ரூபா".

ஒரு மூன்று மாத காலமிருக்கும் தொலைபேசியில் அடிக்கடி அழைத்து "ஒருக்கால் ஆபீசுக்கு...வந்துட்டுபோங்க" என்பார். அவர் அந்த

இடைவெளியில் ஒரு முப்பது அழைப்பையேனும் எடுத்திருப்பார். நான் முக்கியமான விடயமாகத்தான் இவ்வளவு வற்புறுத்தலாக வரச்சொல்வதை உணர்ந்தவனாகப் போனேன். "ஏன் இவ்வளவு நாளும் வரவில்லை" என அழுத்துக் கொண்டவராக டைரியை புரட்டி ஒரு என்விலப்பை எடுத்து நீட்டினார். "நூற்றி இருபது ரூபா". உள்ளே இருந்தது. அவரது அழைப்பு அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்கத்தான் என புரிந்தது. தொலைபேசி அழைப்புகளுக்கு அதைவிட அதிகமாக செலவாகி யிருக்கும். ஆனால் தனது நேர்மையை எப்போதும் சக்தீ விட்டுக்கொடுத்ததாக நானறியேன்.

காலப்போக்கில் அவரது இன்னமொரு நூலை வெளியிடுவது தொடர்பாக அடிக்கடி பேச வேண்டியிருந்தது. அவரையே அழைத்துப்போய் ஒரு சிம் கார்ட் வாங்கிக்கொடுத்தேன். ஒரு சின்ன கைபேசியும். அப்போது அவரது அடையாள அட்டையில் பெயர் "அப்பாவு பாலையா" என்றிருந்தது. அப்படியானால், அது என்ன "சக்தீ அ. பால ஐயா" என கேட்டேன்.

மத்தியில் இருந்து ஆரம்பித்தார். "அ-அப்பாவு- அப்பாவின் பெயர். பாலையாவில் "பாலை" வருவதனால் எனக்கு பிடிக்கவில்லை. நான் பசுமையான குறிஞ்சியில் இருந்து வந்தவன். இன்னும் குழந்தை உள்ளம் கொண்டவன். குமரனாகி குமரி

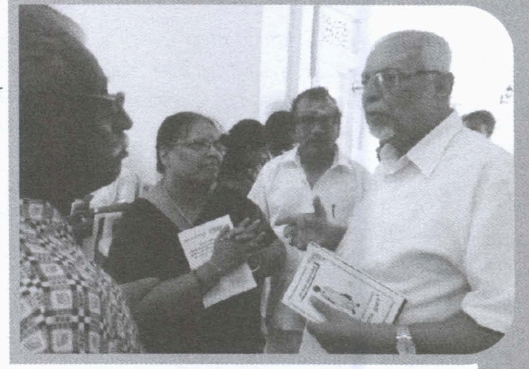
கண்டவனில்லை குழந்தை யாகவே, பால ஐயா வாக இருக்க விரும்புகிறேன்". "சக்தீ" என ஆரம்பத்தில் "ஷ" வராமலும் இறுதியில் "தி" வராமலும் கவனமாகப் பார்த்துக்கொள்ளும் அவர், புன்சிரிப்போடு தன் நெஞ்சை கொஞ்சம் நிமிர்த்தி "சக்தீ 'fire and Power' 'சக்தியும் தீயும்" என விளக்கம் அளிப்பார். இது தான் "சக்தீ அ-பால ஐயா". அப்படியொரு பெயரை தனக்காக ஆக்குவதற்கு உந்துதல் அளித்தவர் பத்திரிகை ஜாம்பவான் என வர்ணிக்கப்படும் எஸ்.டி.சிவநாயகம் என அடிக்கடி கூறுவார்.

2013 ஜூலை அவரது 88 வது பிறந்த நாள் அன்று தெளிவத்தை ஜோசப், அந்தனிஜீவா, பிரபா, ஜெயகுமார், பிரதீப் ஆகியோரை அழைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போனேன். அதற்கு காரணம் இருந்தது அப்போது அதிகம் சுகவீனம் அடைந்த நிலையில் இருந்தார் சக்தீ. இரண்டு நாளில் அவருடைய மருமகன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு உங்களையே அடிக்கடி கேட்கிறார். முடியுமானால் வீட்டுக்கு வந்துபோங்கள் என்றார். அலுவலகப் பணிகளுக்கு மத்தியில் சாத்தியப்படவில்லை.

வைத்தியசாலையில் மீண்டும் அனுமதிக்கப்பட்டதாக செய்தி வந்தது. அவரது மருமகன் சந்திரன் அண்ணன் அவரிடம் "ஏதாவது நடந்தால் என்ன ஆடை உடுப்பது" என தயக்கத்துடன் கேட்டுள்ளார். "திலகரிடம் விட்டு விடுங்கள் அவர் எல்லாம் பார்த்துச் செய்வார்" என்று சக்தீ சொன்னதாக அண்ணன் சந்திரன் சொன்னார். அவரிடம் நான் "வெள்ளை ஆவாரம்" என்றேன்.

2013 ஆகஸ்ட் 2ம் திகதி அதிகாலை 4.30 அளவில் அண்ணன் சந்திரனிடம் இருந்து வந்த அழைப்பு எனக்கு சொல்லலியது. இதோ "இப்போதே புறப்படுகிறேன்" என்றேன். வரும்போது "ஜெயரத்னவில்" விசாரித்துக்கொண்டே வாருங்கள் என்றார். அப்படியே செய்தேன். ஜெயரத்ன மலர்ச்சாலையில் "பெக்கேஜ்" விபரங்களை கதைக்கும்போது "என்ன மதம் வேண்டுமானாலும் அந்த முறைப்படி காரியம்

செய்பவர்களை எங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து தரமுடியும்" அதற்கு "இன்ன ரேட்" என்றார்கள். நான் "இல்லை அது தேவைப்படாது. அவரது உடல் எந்த மத முறைப்படியும் செய்வதை அவரது ஆன்மா ஏற்றுக்கொள்ளாது என நினைக்கிறேன்" என எனக்குள்

சக்தீ பால ஐயாவின் பெறாமகள் இந்திரா, அவரது கணவர் சந்திரன் அகியோரிடம் தனது ஆங்கில ஆசான் சக்தீ பால ஐயா மறைவுக்கு தன் அனுதாபங்களைத் தெரிவிக்கும் ஏ.எச். எம். அஸ்வர் எம்.பி.

தோன்றியதை சொல்லி மறுத்துவிட்டேன். எப்போது இறுதிக்கிரியை என வினவினர். 24 மணிநேரத்துக்குள் என்றேன். அவர்கள் என்னை ஆச்சரியமாகப் பார்த்தார்கள்.

சக்தீயின் வீட்டுக்கு செல்லும் வழியில் வீரகேசரிக்கு குறிப்பு எழுதுமாறு தெளிவத்தையாரையும், தினக்குரலுக்கு குறிப்பு எழுதுமாறு லெனின் மதிவானம் அவர்களையும் வேண்டிக்கொண்டேன். சூரியன் வானொலிக்கு நான் கொடுத்த தகவல் செய்தியாகி உடனே காலை செய்தியில் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது "மலையகத்தின் முதுபெரும் கவிஞர் சக்தீ பால ஐயா காலமானார். மலையகத்தின் கவிதைக்காவியமான இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டத்திலே எனும் சிவி வேலுப்பிள்ளையின் ஆங்கில கவிதை நூலை தமிழாக்கம் செய்த பெருமைக்குரியவர் கவிஞர் சக்தீ பால ஐயா, அன்னாரது இறுதிக் கிரியையகள் பற்றிய விபரம் பின்னர் அறிவிக்கப்படும்" என செய்தி முடிந்தது.

வீட்டை அடைந்ததும் இந்திரா அக்கா (சக்தீயின் பெறாமகள்) சக்தீயின் டயறிக்குள்

தேடிப்பட்டிருந்த ஒரு "இறுதிவிருப்ப" கடிதம் ஒன்றை கொண்டு வந்து காட்டினார். ஆங்கிலத்தில் தட்டச்சு செய்து கையொப்ப மிட்டிருந்தார். "24 மணிநேரத்திற்குள் எரித்துவிட வேண்டும். வெள்ளை ஆடை அணிவித்திருக்க வேண்டும். எந்த மத அணுட்டான முறைகளும் இறுதிச்சடங்கின்போது செய்யக்கூடாது, மரணச்சடங்கு எளிமையாக இருக்க வேண்டும்" என இருந்தது. எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. இந்த புரிதல்தான் எனக்கும் சக்தீக்குமான ஆத்மார்த்தமான உறவு என நினைக்கிறேன்.

ஆனால், அவர் நினைத்திராத ஒன்று என் மனதுக்குள் ஓடி உருபெற்று நின்றது. அது அவருக்கான அஞ்சலி நிகழ்வை கொழும்பு தேசிய கலாபவனத்தில் நடாத்துவது. இதில் ஆடம்பரமில்லை. மலையகம் பெற்றெடுத்த நேர்மையான கவிஞனுக்கு, கலைஞனுக்கு, செலுத்தும் இறுதி கௌரவம். இதனால் இலங்கை நாட்டில் மலையக மக்களுக்கான ஒரு கௌரவத்தைப் பெற்றுக் கொடுக்கிறார் "சக்தீ" என நினைத்தது என்மனது. அதனை அவ்வாறே செய்து முடித்தேன். அதற்கு அந்தனிஜீவா அவர்களும், முன்னாள் அமைச்சர் புத்திர சிகாமணி அவர்களும் எனக்கு உறுதுணையாகி ஒத்துழைத் தார்கள். இலக்கியவாதிகள், கலைஞர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், அரசியல்வாதிகள்,

தொழிற்சங்கவாதிகள் அறிந்த வர்கள் அறியாதவர்கள் என பலரும் வந்து சக்தீ க்கு இறுதி அஞ்சலி செலுத்தினர். அமைச்சர் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர் சக்தீ தன்னுடைய ஆங்கில ஆசிரியர் என்றார், இசையமைப்பாளர் எம்.எஸ்.செல்வராஜா தன்னுடைய பாடலாசிரியர் சக்தீ என்றார், பாடகர் முத்தழகு சக்தீ எனும் இந்த கவிஞரின் பாடலோடுதான் என்னுடைய கச்சேரியை எப்போதும் நிறைவு செய்வேன் என பாடியும் காட்டினார் (வெட்கம் வந்ததோ வெறுப்பும் வந்ததோ.. பக்கம் வந்து பாடியாடி பார்த்து பேசுவா.. எனும் துல்லிசைப் பாடல்), ஒரு புதியவர் (நமக்கு) அவருடன் அந்த நாளில் தந்தை செல்வா வீட்டில் நடந்த சந்திப்புகள் பற்றி பேசினார்,

மலையக கல்வியாளர்களுள் ஒருவரான எம்.வாமதேவன் தான் மாணவனாக இருந்த போதே தங்களது ஹைலன்ஸ் கல்லூரிக்கு கவியரங்கத் தலைவனாக சக்தீ வந்ததைச் சொன்னார், தொழிலாளர் தேசிய சங்க செயலாளர் பிலிப் தமது மாவலி சங்கிகையின் ஆசிரியராக சக்தீ ஆற்றிய பங்களிப்பைச் சொன்னார், மனோகனேசன், பிரபா கணேசன், ராம் (சக்தீயின் சகோதரனின் மகன்) என பல அரசியல் ஆளுமைகள் அஞ்சலி செலுத்தினார்கள். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தலைவர் அனுதாபச் செய்தி வாசித்தார், ஞானம் சிற்றிதழ் அஞ்சலி செலுத்தியது, புலம்பெயர் மக்கள் சார்பில் நண்பர் அசுரா (வடு சஞ்சிகை), நமது மலையகம்.கொம் சார்பில்

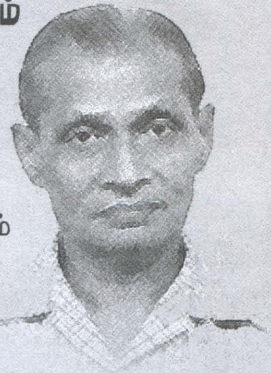
என்.சரவணன் அஞ்சலியுரை என மூத்த இலக்கியவாதி தெளிவத்தை ஜோசப் முதல் ஊடகவியலாளர் விஜயகுமார் வரையான இளம் தலைமுறையினர் வரை அஞ்சலி உரை நிகழ்த்தினர். வீரகேசரி, தினக்குரல், தினகரன் பத்திரிகைகள் சிறப்பு கட்டுரை பிரசுரித்து மரியாதை செலுத்தியிருந்தன. மலையகம்.கொம், மலையகம் எப்.எம்., தொழிலாளர் தேசிய சங்கம், மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம், பாக்யா பதிப்பகம் அனுதாபப் பதாதைகளைக் கொழும்பு 7 கலாபவனத்தில் காட்சிப்படுத்தியிருந்தது. இத்தனை காட்சிகளையும் முத்தையா ஜெகன்மோகன் நேரலையில் இலங்கை வானொலியூடாக காற்றலையில் கலக்கவிட்டுக் கொண்டிருந்தார். மு.சிவலிங்கம், சு.முரளிதரன், தினகரன், லுலுகலை ஸ்ரீ, சுதர்ம மகாராஜன், சுப்பையா கமலதாசன், கிருஸ்ணா என பல இலக்கிய உள்ளங்கள் கனத்தையில் கூடிநின்று இறுதி அஞ்சலி செலுத்தினர்.

1925-07-26 ல் தலவாக்கலை, விந்துலையில் பிறந்து தன் இறப்பின்போதும் மலையக மண்ணின் பெருமைகளை சுமந்தவறாக தலைநகரான கலாபவனத்தில் இருந்து கொழும்பு 07 கனத்தை மயானத்தை நோக்கிய இறுதிஊர்வலத்தில் நிறைவில் 2013-08-03 ல் "தீ" யில் சங்கமமானார் சக்தீ மாஸ்டருக்கு "திலகர்" எனும் அவரது "பெறாமகனின்" கண்ணீர் அஞ்சலி (2013 ஆகஸ்ட் 3)

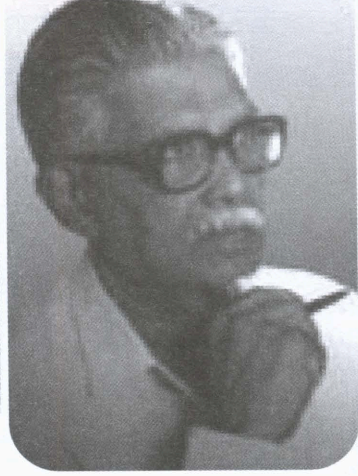
ஸி.வி மறைவின்போது... - கவிஞர் - பானா தங்கம்

எம்மினம் உற்ற இன்பம் இயம்பிடப் பலரிருப்பார் இம்மியும் ஒளிவில் லாமல் எழிற்கவி வேலுப் பிள்ளை சிம்மமாய் நின்றுரைத்த செயலினைப் போல இங்கு செம்மையா யுரைப்ப தற்குச் சீர்க்கவி யாரே யுள்ளார்?

விக்கல் நிறைந்த சமுதாயம் விம்மிக் குமுறும் நிலையுரைத்தாய் "மக்கள் கவிஞன்" பட்டமொன்றும் மயங்கும் பொன்னால் ஆடையொன்றும் தங்க விதத்தில் யாம் தந்து தங்கத் தமிழால் பேரற்றிநின்றோம் துக்கம் மிகுந்து நாமழவே தூரப் பயணம் நீ சென்றாய்

வாழிய ச. வி. நற்பெயரே!

ஏ.பி.வி.கோமஸ்

1.12.85 அன்று அட்டன் நகரமண்டபத்தில் நடைபெற்ற அமரர் ஸி.வீ.வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் ஓராண்டு நினைவாஞ்சலி ஆய்வரங்கில் இடம்பெற்ற கவியரங்கிற்கு தலைமைவகித்து தந்த கவிதை

முன்னாஞ்சலி

சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்து
சங்கநாதம் செய்து ஆர்த்து
சிங்கக் குகைக்குள் சிறுநரி நுழைய
சீறிப்பாய்ந்து வெற்றி விளைய
பங்கமிலாப் பண்புடன், தேசப்
பற்றும் கொண்டே வாழ்ந்து, ஓசை
வங்கம் மேலே கலம்செலுத்தி
வாழ்ந்தோம் என்றெலாம்
கதையந்து நிற்போம்
வழிவழி வந்தவர் தமையே இந்நாட்டில்
சங்கம் வைத்துப் பங்குபோட்டு
சாக்கடை அரசியல் தனிலே வாட்டி
அங்கமங்கமாய் அவனைப் பிய்த்து
அங்குமிங்கும் தள்ளிச் சூதாட்டத்தின்
தங்கிநில்லா தாடும் சிறுகாயாய்
பங்கப்பட்டு வாழும், நல்லிதயம்
படைத்த தோட்டத் தொழிலாளர் தமையே
இங்கு வாழும் உரிமை அறிந்து
உணர்ந்து வாழச் செய்தார் சி.வியே

சங்கம் வைத்து கலை வளர்ப்போம்.
சால்பு போற்றி
சாகா நல்லிலக்கியங்கள் படைத்தளிப்போம்
எங்கும் புகழ்தங்குகின்ற ஏற்றமிக்க
ஒளியூட்டும் நாடகங்கள் மேடைஏற்றி
பங்கமதை மாற்றுதற்கே பேச்சுவன்மை
போற்றிநிதம், புரட்சிகவி, சிறுகதைகள்
நன்கு வளர்த்தே தொழிலாளர் வாழ
நாமெடுப்போம் சபதமென்று சாற்றுக்கின்ற
மலையகத்தின் கலையிலக்கிய பேரவையோரே
தொழிற்சங்க வாதியாரே
தேர்ந்த பத்திரிகையாளர்களே

மேலும் -

அறிவு சான்ற அவைத் தலைவ ஐயாதுரையே
அன்பு சான்ற அவையோரே, பெரியோரே,
பண்பு சார்ந்த என் வணக்கம்
பணிவாய்த் தந்தேன்
பாசம் நிறை உமதுஆசி வழங்கி நிற்பீர்

என்னாஞ்சலி

நண்பு சான்ற ஒரு பெரியார்
நல்லிதய சீவியார்க்கு
பண்புடன் பாசந்தான் கொண்டே
பணிவுடன் பகர்ந்தேன் என் -
இதய வணக்கம்
மலையகத்தில் மாசு அற்ற
மனதுகொண்ட, மக்கள் இன்று
நிலையிலாது வாழும் வாழ்க்கை
நிம்மதியே இன்றி சோர
விலையிலாத உயிரை ஈந்தும்

விளைக்கும் பொருளே உதவாதொழிய
அலையே பட்ட துரும்பாய் நாளும்
அவதிப்பட்டார் நிலையை கண்டு
அதனை நன்றாய்த் தானே விண்டு
புவியே வாழும் மக்கள் உணர்ந்து
புரிந்திட வேண்டும் சரிநிலை என்று
கவிதையில் வடித்தான் ஆங்கிலத்தில் நன்று
"தேயிலைத் தோட்டத்தினிலே" என்று
வெயிலாய் மாறி வீணரையழிக்கும்
வெற்றிப் பிழம்பாய் வாழிநீ என்பேன்

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து முப்பதாம் ஆண்டே
அமைதியாய் இலக்கிய உலகுக்குள் புகுந்து
பாயிரமாய் எங்களுக்க (கு) அமைந்தான்
நற்பாவலன் / நற்காவலன்
பேரோடு புகழ்பெற்று நீழி வாழ்வான்
சீரோடு என்றும் நம்ம சீ.வியே

அரை நூற்றாண்டாய் ஆற்றிய நற்சேவை
பறைசாற்றிடுவோம் பாரோர் அறிய
நிறைவாய்க் கலாநிதிப் பட்டம் அவர்க்கே

சிறப்பாய்க் கொடுத்திருக்க வேண்டும்

ஆமாம்

பேரறிவாளனவன் படைத்த நல்லிலக்கியம் பேரறியாதுவாழும் பேதை மக்களின் பாரிய சரித்திரம் பகர்ந்து திகழும் ஊரறிய அவரிங்கு வந்த சரித்திரம், பின் உழன்று வாழ்ந்த வாழ்க்கை விசித்திரம் உண்மை நிலைக்காட்டும் மத அனுட்டானம் உயரிய திருவிழாப் பண்டிகை போன்றவை ஊரறியச் செய்திடும் கலையின் பொக்கிஷங்கள் அடிமைகள் போலே அடியெடுத்து வைத்து அடர்ந்த காடாய்க் கிடந்ததை மாற்றி செடியாம் கோப்பி தேயிலை வளர்ந்து சிவந்த இரத்தத்தை வியர்வையாய் வார்த்தும் மிடிமையில் வாழும் மக்கள்தம் சரித்திரம் மலையகம் மாற்றத் துடித்திடும் இளைஞர்கள் பிடித்திடும் ஜுவாலை எரிந்திடும் பந்தம் பொசிக்கிடும் பொய்யர்தம் செய்கை ஓர் நாளே

(வேறு)

உழைப்பே உனது திருவாகும் உண்மை சேர்ந்தால் பொருள்சேரும் களைப் பேயின்றித் தொழிற்செய்வாய் கஷ்டம் யாவும் களைந்தோடும் விழிப்பே உனக்கு இருந்திட்டால் வீணாசுரண்டல் விரைந்தோடும் களிப்பே உனது வாழ்வாகும் கடமை, கண்ணியம் கலந்திட்டால் - என்று கூறி - உழைப்போர் எல்லாம் ஒன்றாகும் உன்னத நாளும் உருவாகும் பிழைப்போர் கைக்கட்டும் இழிவு பிற்போக்குமே பறந்தோடும் அழைப்பே இன்றுநீ தந்துவிட்டாய் அறிவுதந்திடும் காவியங்களிலே "உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்" "வாழ்வற்ற வாழ்வு" "உயர் வீடற்றவன்" "பார்வதியுடன்" "எல்லைப்புறமே"

(வேறு)

காலத்தை வென்றிட்ட வசந்த கவிதைகள் காவியமாகப் படைத்தவன் சீ.வீ. தாகூர் பெரியார் தரணிகுழ கவிஞன் தங்க வாயால் விஸ்வாஜினி" போற்றினான் பாகாய்ப் பின்பு "வழிப்போக்கன்" தன்னை வளமாய் வசன காவியமாய்த் தந்தான் "ஆகா" என்றே அறிவுளோர் புகழ்ந்தனர் ஆங்கிலத்தில் படைத்த ஆற்றலைக் கண்டு

வரலாறு படைக்க பெருங் காவியமொன்று வரைந்து கொண்டிருந்ததைக் கேட்டு மனம்மகிழ்ந்து நிறைவான புகழே உனைகுழ வென்று நிர்மலமான நன்மனத்துடன் புகழ்ந்து "மனித பிண்டம்" எனும் அவன் காவியம் மலையக மக்களின் வரலாற்றின் பூரணம் தனியொரு தகைசான்ற கவிஞனாய் அவனை தரணிக்கு எடுத்து ஒதிடுமென்றிருந்தோம் தனிமையில் நாங்களே தகிக்கச் சென்றான் தரணிகுழவே அவனும் ஆமாம் எழுத்தாளர், கவிஞர், ஏற்றமிகு தொழிற்சங்க வாதியாய் அவனோ ஏறுநடைபோட்டான் வழுத்தியவனைப் போற்றி வாழ்த்தும் நோக்குடனே

மலையகத்தின் கலையிலக்கிய பேரவையினரே நலமுடனே "மக்கள் கவிமணி" எனும் புகழின் நற்பட்டம் தந்திட்ட நாளும் - அவனே நலமுடனே வாழ்ந்திடவே கண்டோம்

வாழ்வில் திசை மாறியவர்கள் நலமுடனே வாழ்ந்திடவே நல்லபல இலக்கியங்கள் உளநிறைவே பெற்றிடவே உலகுக்கு தந்துவிட்டே மறைந்தான்

(வேறு)

வயிற்றை நாளும் கழுவிவந்தால் வாழும் உரிமை கிட்டுமா கயிற்றை அறுத்து கட்டவிழ்க்கும் காலம் வந்து எட்டுமா தயிரை கடைந்து வெண்ணெய் எடுக்கும் தகையை வந்து சேருமா பயிற்றப்பட்ட பாடம் கேட்டு பயனும் வந்து நேருமா அமைவாழ்வில் இன்பம் எங்கும்

அடைந்ததில்லை உலகிலே
மிடிமைநாளும் உழைப்போர் வாழ்வில்
மறையவேண்டும் விலகியே
உரிமை பெற்று நமது நாட்டில்
உலவ வேண்டும் நியுமே
பெருமையோடு புகன்று சென்றான்
புகழ வேண்டும் அவனையே

(வேறு)

தாழ்ச்சியுற்ற மலையகந்தான் தழைத்து
மீண்டும் தலைநிமிர்ந்து
தரணிவாழ வேண்டும் என்று
பாழ்சிறைதான் பரிசாக வந்தெய்தாலும்
பண்புடனே பணிபுரிந்து தொண்டு செய்து
சூழ்ச்சியதால் ஒற்றுமையைக்
குலைப்பாரெல்லாம் சேர்ந்தொழிய
பெரும்புரட்சிக் குரலெழுப்பி
வீழ்ச்சியில்லை மலையகத்தில்
மாற்றங்காண்பீர்

வருக என்று குரலெழுப்பி வழியும் செய்தான்
கல்வியிலா மலையகத்தில் இருண்ட வீட்டில்
கவிதையினால் மலர்ச்சி செய்து படைதிரட்டி
சொல்வலியால் சொர்க்கபூமி காணவேண்டி
சொல்லொனா தடைவந்தாலும்
அதனைத்தாண்டி செல்வழியைக் காட்டி
அதில் நடையை ஓட்டி
செந்தமிழர் பண்புகாக்க வழியைக்காட்டி
நல்வழியில் நம்மவரை இட்டுச் சென்ற
நம் சீவியின் பெயரும் வாழ்க நீடு நின்று

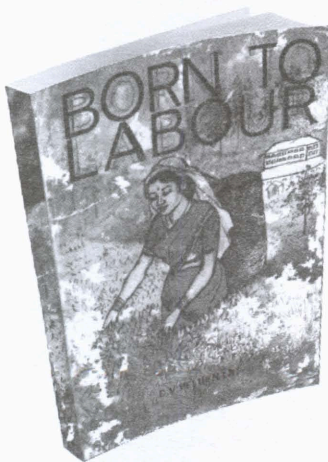
(வேறு)

சிறுமைப் புண்ணாய் சிதைந்த சமுதாய
கருமைப் புள்ளிகளைக் களைந்து அகற்றிட
அறுவைச் சிகிச்சைக்கு அதிகூர்மை கத்தியும்
அனலாம் மருந்தையும் அளித்தான் நம்சீவீ.
கவிதைக் கத்தி கருத்துச் செந்தீ
புவியில் பரப்பி புண்ணிலை மாற்றவே
நவில்வோம் நல்லவை நலமுடன் நாமுமே
உமியாய் இல்லாமல் உள்ளீடாய் மாறவே
புலனாய் இராமல் தனலாய் மாறவே
இனியொருவிதி செய்வாய் எந்நாளும்தைக்
காப்பாய்

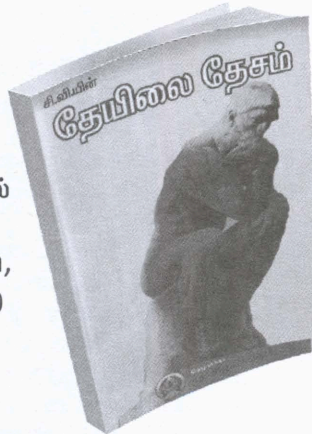
முடிவாஞ்சலி

போற்றி நின்றோம் புகழ்ந்து நின்றோம்
பொன்னாடை போர்த்தி நின்றோம்
ஏற்றுக்கின்ற நோக்குடனே எடுத்துப்பட்டம்
கொடுத்துநின்றோம் - ஆனால்
நாட்டுகின்ற கவிஞனின்வன் நற்கருத்தை
நாட்டிலுள்ளார் ஏட்டளவில் விட்டிடாது
எடுத்து வாழ்வில் கடை பிடித்தால்தான்
நாமெடுத்த விழாவாலே
நல்ல பயன்தான் விளையும்

வாழிய சீ.வி. நற்பெயரே
வாழிய நீடு நம்மவரே
நாடிய சீ.வியின் நற்கருத்துக்கள்
நாட்டினில் வாழிய வாழியவே - என்று கூறி
நலமே நிறைவு செய்வோம்

ஆங்கில மூல நூல்
வெளியீடு:
M.D. Gunasena,
Colombo- 1970

ஸி.வியின் 'Born to Labour' எனும்
ஆங்கில நடைச்சித்திர நூல்
எழுத்தாளர் மு. சிவலிங்கம் அவர்களினால்
"தேயிலைத் தேசம்" எனத்
தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டு துரைவி பதிப்பகத்தினால்
வெளியீடு செய்யப்பட்டது

ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் பன்முக ஆளுமையும் பணிகளும்

ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை நூற்றாண்டு நினைவை முன்னிட்டு 2014 ஜூன் 15ஆம் திகதி தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடாத்திய நிகழ்வில் ஆற்றிய நினைவுரையின் தொகுப்பு.

அறிமுகம்

இலங்கை, ஆங்கில மற்றும் தமிழ் இலக்கியம் குறிப்பாக மலையக இலக்கியம் பற்றி உரையாட முற்படும்போது யாருமே தவிர்ந்துவிட்டுப் போக முடியாத ஆளுமையாக திகழ்பவர் ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள். இந்த வருடம் அவரது நூற்றாண்டு ஜனன நினைவு. இருக்கின்ற போது சிலர் நூறு வயதை கடந்துவிடுகிறார்கள். இறந்த பிறகு எல்லோருமே 100 வயதை அடையத்தான் செய்கிறார்கள். ஆனால் மறைந்து ஒரு சில வருடங்களைவிடையே பலரையும் மறந்து விடுகிறோம். நமது குடும்ப உறவுகளையும் கூட. அதே நேரம்

ஆளுமையாக விளங்கியவர்.

மடகொம்பரை மண்

கொழும்பில் இருந்து சுமார் 180கி.மீ தொலைவில் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் தலவாக்கலை நகரில் இருந்து தவலந்தன்னை நகரை இணைக்கும் பூண்டு லோயா வழியில் பயணிக்கும் எவரும் வட்டகொடை எனும் ரயில் நிலையம் அமையும் நகருக்கு அண்மித்த "மடகொம்பரை" எனும் தேயிலப் பெருந் தோட்டத்தை கடக்காமல் பயணிக்க முடியாது. அவ்வாறு கடக்கும் போது வட்டகொடை நகரில் இருந்து சுமார் ஒரு கிலோ மீற்றர் தூரத்தை அடையும் ஒரு வளைவில் இடது பக்கமாக தேயிலை மலை களுக்கு இடையே அமைந்த சிறு புல்வெளிப் பகுதியில் ஒரு கல்லறை இருக்கும். இப்போது அது பெயரிடப்பட்டு இருந்தாலும் முன்பு தனியே ஒரு கல்லறை. வட்ட கொடை சிங்களப் பள்ளிக்கும், தமிழ் வித்தியாலயத் துக்கும் செல்லும் போதெல்லாம் என்னை உறுத் துவது இந்த கல்லறை.

-மல்லியப்பு சந்தி திலகர்

அதில் புதைக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு "பெரியாங்கங்காணி" எனத் தெரியவந்தது. பெரியாங்கங்காணி என்றாலே தோட்டத் தொழிலாளி களுக்கு வில்லன். பின்னர் அவர்கள் பெயரில் ஏன் கல்லறை?

இந்த பெரிய கங்காணிகள் பற்றி ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் "நாடற்றவர் கதை" எனும் நூலில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார். "தோட்டத் துரைக்கும் தோட்டத் தொழிலாளிக்கும் எவ்வித தொடர்பு மில்லை. தொழிலாளி பெரிய கங்காணியின் சொத்து. தோட்டங்க ளில் ஜமீன்போல் அல்லது ர(ட்)ட மாத்தியா போல் சுகபோக வாழ்க்கை நடாத்தி னார்கள். பட்டிணங்களில் வட்டிக்கடை, தாய்நாட்டில் (இந்தியாவில்) நிலம், வீடு சிறு தோட்டங்களை வாங்கினார்கள். 2000 பெரிய கங்காணிகள் இருந்தார்கள். இவர்கள் ஜமீன் தார்கள் போல தோட்டப் பெயர் களோடு சேர்த்து அழைக்கப்பட் டார்கள். அதாவது, தெமோதர ராமநாதன், மஸ்கெலியா செட்டியப்பன், பூச்சிக்கடை கருப்பையா, பாமஸ்டன் சண்முகம், திஸ்பனை சுப்பையாப் பிள்ளை, தலவாக்கலை பாண்டியன், ஊவாக்கலை தைலாம்பிள்ளை, டன்பார் ரெங்கசாமி, மடகொம்பரை குமரன், தெல்தொட்டை சங்கரன், மொய்காகொலை முனியாண்டி, நாப்பனை பொக்குச்செல்லன் ஆகியோர் முக்கியஸ்தர்கள். இவர்களுடைய பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்த்து ஆங்கிலம் படித்தார்கள். படிப்பை முத்துக்கொண்ட பின் தங்கள் தகப்பன்களுக்கு உதவியாய் தோட்டத்தில் கணக்கப்பிள்ளை, கண்டக்டர், டிமேக்கர், கிளார்க் வேலை செய்தனர். (நாடற்றவர் கதை பக் 43)

ஸி.வி. குறிப்பிடும் இந்தப் பட்டிய

சிலரை ஆண்டுகள் ஆயிரம் ஆனாலும் மறக்க முடிவதில்லை. அவர்களை ஏதாவது ஒரு வகையில் நினைவு கூருகிறோம். அந்த வரிசையிலேயே இன்று "தகவம்" அமைப்பினரால் ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் நினைவு கூரப்படுகிறார். ஸி.வி.அவர்கள் இலக்கிய உலகில் ஒரு படைப் பாளியாக பெரிதும் அறியப் பட்டாலும் படைப்பு இலக்கியம் தவிர்ந்த இன்னும் பல துறைகளில்

சிறுவர்களாக இருந்த காலத்தில் பாதையின் அந்த வளைவு வந்ததும் பயத்தில் ஓடி மறைவோம். பின்னாளில் விசாரித்த போது அது "கங்காணி புதைகுழி" என்றார்கள்.

பெரிய கங்காணிகள்

எங்களுரில் ஏகப்பட்ட கங்காணிகள். அது என்ன ஒரு கங்காணிக்கு மட்டும் "ஸ்பெஷல்" புதைகுழி என தேடியபோது

லில் வரும் “மடகொம்பரை குமரன்” எனும் பெரியாங் கங்காணியின் புதைகுழிதான் எங்கள் ஊரில் உள்ள அந்த புதைகுழி.

பல பெரிய கங்காணிகள் வட்டிக் கடைக்காரர்களாகவும், சிறுதோட்டங்களை வாங்கி அதன் உரிமையாளராகவும் இருந்துள்ளார்கள். அது பற்றி குறிப்பிடும் ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள்:

“கடைகளை ஸ்தாபித்த கங்காணிகள், பட்டறையில் உட்கார்ந்து வியாபாரம் செய்ய மாட்டார்கள். உதாரணமாக பூச்சிக்கொடை கருப்பையா கங்காணி பல வட்டிக்கடைகளை வைத்திருந்தார். அவர் எந்தக் கடையிலாவது உட்கார்ந்து வியாபாரம் செய்ததாக தெரியவில்லை. இவர் தேயிலைத் தோட்டம் வாங்கியவர்” (பக் 45) என குறிப்பிடுகின்றார்.

இன்றும் கூட பூச்சிக்கொடை கருப்பையா கங்காணியின் பல வட்டிக்கடைகள் வடிவம் மாறி மலையகப்பகுதிகளில் வியாபாரம் நடாத்திக் கொண்டிருப்பதும் இந்தியாவில் சொத்துக்கள் குவித்திருப்பதும் பலரும் அறிந்த செய்தி. ஆனால், 1914 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 14ம் திகதி பிறந்த மடகொம்பரை குமரன் கங்காணியின் பரம்பரையில் அவரது மகளின் மகனாகப் பிறந்தவர், ஆங்கில வழிக்கல்வி கற்று ஆசிரியத் தொழிலை தெரிவு செய்கிறார். பல்வேறு உலக இலக்கியங்களை வாசிக்கிறார். 1934 ஆம் ஆண்டு நோபல் பரிசு பெற்ற வங்கக்கவி தாகூர் அவர்கள் இலங்கை வந்தபோது அவரைச் சந்தித்து தான் தாகூரின் தாக்கத்தில் படைத்த

“விஸ்மாஜினி” என்ற ஆங்கில கவிதை படைப்பைக் கொடுத்து ஆசிபெறுகிறார். இவர்தான் பின்னாளில் ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை (கன்னப்பன் வேல்சிங்கம் வேலுப்பிள்ளை) எனும் மக்கள் கவிஞனாக பரிமாணம் பெறுகிறார்.

கவிஞனின் கல்லறையான கங்காணி புதைகுழி

இவரது ஆரம்ப கால படைப்புகள் தாகூரின் பாதிப்புக்கள் எழுந்தவையாயினும் பின்னாளில் தன் மக்கள் குறித்த பார்வைக்குள் செல்லும் இவரது தேடல்கள் அவரை ஒரு “மக்கள் இலக்கிய” படைப்பாளியாகவும் செயற்பாட்டாளராகவும் மாற்றி விடுகிறது. “பெரியாங் கங்காணி” பரம்பரையில் வந்த இவரின் இறுதிக் கிரியைகள் போது வெறும் ஏழு, எட்டு உறுப்பினர்கள் மட்டும்

இணைந்து நடாத்திய, “பாரதி”யின் இறுதிக் கிரியையே நினைவூட்டுகிறது.

இலங்கை பெரும் இன வன்முறைக்கு உட்பட்டிருந்த 1983/1984 காலப் பகுதியில் கொழும்பில் நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் காலமான ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் இறுதிக் கிரியைகள் ஊரடங்கு நேரத்தில் கொழும்பில் நடைபெற்றுள்ளது. பின்னர் அவரது “அஸ்தி” மடகொம்பரை மண்ணில் உள்ள அவரது

பாட்டனார் “மடகொம்பரை குமரன்” கங்காணியின் புதைகுழியான “கங்காணி புதைகுழி” யில் சேர்க்கப்படுகிறது. புதைகுழி புதுவடிவம் பெறுகிறது. கங்காணி யின் புதைகுழி கவிஞனின் கல்லறையாக மாற்றம் பெறுகிறது. இந்தக் கல்லறை என் போன்ற இளைய சமூகத்துக்கு ஒரு உந்துதலைத் தருகின்றது.

தூக்கியெறியப்பட்ட ஸி.வியின் உடைமைகள்

நான் சிறுவனான காலத்தில் மடகொம்பரை மேற்பிரிவில் வசித்த, இப்போதும் பத்திரிகையாளராக பணியாற்றும் சி.எஸ். காந்தி அவர்களிடம் ஆங்கிலம் கற்கச் செல்வதுண்டு. அவர் வசித்த வீடு லயங்களுக்கு மத்தியில் அமைந்த தனிவீடு. “பெரியவீடு” என்றே அது அழைக்கப்பட்டது. அதுவே சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் பிறந்து வாழ்ந்த வீடு. 90களில் ஒரு நாள் அரசாங்க தரப்பில் இருந்து ஐந்தாறு பேர் வருகிறார்கள். “இந்த வீடு அரசாங்கத்துக்கு சொந்தமானது. நீங்கள் வெளியேற வேண்டும். இது கோர்ட்டு உத்தரவு” என தமிழ் சினிமா பாணியில் அந்த வீட்டு உடமைகளை தூக்கி எறிகிறார்கள். நான் புத்தகத்தை வைத்து பாடம் எழுதும் ஒரு மரப்பெட்டியும் தூக்கி எறியப் படுகிறது. உள்ளேயிருந்து பல நூறு காகிதங்கள் காற்றில் பறக்கின்றன. கையெழுத்திலும் தட்டச்சு செய்தும் உலகின் பல பாகங்களில் இருந்தும் நாட்டில் பல பாகங்

எங்கோ ஒரு தோட்டத்து மூலையில் இருக்கும் தனது உடமை? அரசாங்கத்தில் பங்கு வகித்த இன்னுமொரு பெரிய கங்காணி பரம்பரையினர் தங்கள் பெயர் தவிர்ந்த வேறு யாருடைய பெயரும் மலையக வரலாற்றில் வந்துவிடக்கூடாது என்ற குரூரமான எண்ணத்துடன் ஏற்பாடு செய்த நாடகமே அது.

களில் இருந்தும் எழுதப்பட்டிருந்த பல்வேறு கடிதங்களும் படைப்புகளும் பொறுக்கி சேகரிக்கப்பட்டன. அவைதான் பெரியாங்கங்காணி பரம்பரையில் வந்த ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் உடமைகளாக எஞ்சின. அதனையே அவரது உறவினரான சி.எஸ்.காந்தி அவர்கள் பராமரித்து வந்தார். தூக்கியெறியப்பட்ட உடமைகளுக்கு

தாங்கள் வாழும் லயத்துச் சிறையில் ஒரு அறை ஒதுக்கினார்கள் அந்த தோட்டத் தொழிலாளர்கள். எனக்கு ஸி.வி. பற்றிய அதிக ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது அந்த கடிதங்கள்தான். ஏன் இவ்வாறு தூக்கியெறியப்படுகிறது என்பது அப்போது புரியவில்லை. ஆனால் சற்றே வளர்ந்த பின்னர்தான் அதன் அரசியல் தெரிய வந்தது.

அரசாங்கத்துக்கு எங்கே தெரிந்தது. எங்கோ ஒரு தோட்டத்து மூலையில் இருக்கும் தனது உடமை? அரசாங்கத்தில் பங்கு வகித்த இன்னுமொரு பெரிய கங்காணி பரம்பரையினர் தங்கள் பெயர் தவிர்ந்த வேறு யாருடைய பெயரும் மலையக வரலாற்றில் வந்துவிடக்கூடாது என்ற குரூரமான எண்ணத்துடன் ஏற்பாடு செய்த நாடகமே அது. ஆனாலும், அதே மண்ணில் அவரது கல்லறையை பார்த்து வளர்ந்தவர்களாக ஒரு பக்கம் இலக்கியத்திலும் மறுபக்கம் அரசியலிலுமாக செயற்பட ஆரம்பித்தோம். அவரது படைப்புகள் வாசிக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் "இலங்கை தேயிலைத் தோட்டத் திலே" எனும் நெடுங்கவிதைத் தொகுப்பை (தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் இணைந்த) 2007 ஆம் ஆண்டு பாக்யா பதிப்பக வெளியீடாக மறுபதிப்பு செய்தேன். மறுபுறத்தில் ஸி.வி அவர்கள் ஆலோசகராகச் செயற்பட்ட தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தை மீளக் கட்டியெழுப்பும் ஆலோசனையாளரானேன். திட்டமிட்டு மறைக்க முற்படும் சி.வியின் ஆளுமையை மீள வலியுறுத்தும் பணி ஒரு போராட்டமாகவே தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

சிவியின் பன்முக ஆளுமைகளை

ஆசிரியர்- அரசியல்வாதி- தொழிற்சங்கவாதி- கவிஞர்- நாவலாசிரியர்- நடைச்சித்திர படைப்பாளர்- நாட்டார் பாடல்களின் சேகரிப்பாளர்- கட்டுரையாளர் - பத்திரிகையாசிரியர்- சமூகத் தொடர் பாளர்.

மேற்படி துறைகளில் ஆளுமையாளராக திகழ்ந்த சி.வி. அவர்களின் சிறப்பு அவரது கல்விப் புலமை. ஆங்கிலத் தில் நேரடியாக படைப்புகளை செய்யும் பணியை 1930களியே மலையகத்தில் மேற்கொண்டுள்ளார் என்பது பெரும் வியப்புக்குரிய செய்திதான். இலங்கையை பிரித்தானியர் ஆட்சி செய்தபோது ஆங்கில வழிக்கல்வி என்பது சாதாரணமானதுதான் என்ற போதும் மலையகத் தோட்டம் ஒன்றிற்குள் இருந்து ஒரு இளைஞன் அந்த நாளிலேயே

கொழும்பு நாலந்தா கல்லூரிக்கு கல்வி கற்க சென்றுள்ளார் என்பதும், வங்கக்கவி தாகூரை வாசித்து இலங்கையின் தாகூர் என இந்திய ஏடுகள் புகழும் இலக்கை அடைந் துள்ளார் என்பதும் அவரது கல்விப் புலமையின் ஆழத்தையே காட்டுகிறது.

ஸி.வி அவர்களும் தலாத்து ஓயா கே.கணேஸ் அவர்களும் சம காலத்தவர்களாக மலையக இலக்கிய பரப்பில் அடை யாளம் காணப்பட்டவர்கள். இவர்கள் இருவரினதும் முக்கியத்துவம் என்னவெனில்

இருவரும் ஆங்கிலப் புலமையுடன் இலக்கியப் பரப்பில் செயற்பட்டமை. கே.கணேஷ் தனது ஆங்கில புலமையூடாக தமிழுக்கு பல்வேறு உலக இலக்கியங்களை மொழிபெயர்த்துத்தர, ஸி.வி அவர்களோ ஆங்கிலத்திலேயே தனது படைப்புகளை உலகிற்கு தந்துள்ளார். குறிப்பாக 1952ஆம் ஆண்டு அவர் எழுதிய "In Ceylon's Tea garden" என்கிற நெடுங்கவிதைத் தொகுப்பு மலையக மக்கள் பற்றிய ஒரு காவியமாகவே அமைந்துவிட்டது எனலாம்.

பெரியாங்கங்காணி வழிவந்த சிவி அவர்கள் தோட்ட உத்தியோகத் தராகவோ அல்லது வட்டிக்கடை உரிமையாளராகவோ ஆசை படாது ஆசிரியராகவே தனது தொழிலை தொடங்குகிறார். அப்போது இருந்த போக்கிற்கு அமைவாக இந்திய தேசபக்த சிந்தனைகளுடன் ஒரு தேசிய வாதியாக, காந்திய சிந்தனைகள் கொண்ட அகிம்சா வாதியாகவே தனது பொதுவாழ்வை ஆரம்பிக்கிறார். அவரது அந்த நாளைய உடை களும் தலையிலிட்ட குல்லாவும் அதனை உறுதி செய்கின்றன. இப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்ட பொது வாழ்வு அவரது நண்பர் கே.இராஜ லிங்கம் அவர்களின் வழிகாட்டலுடன் அரசியல் வாழ்வுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது. 1947 ஆம் ஆண்டு இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் அமர்ந்த ஏழு மலையகப்பி

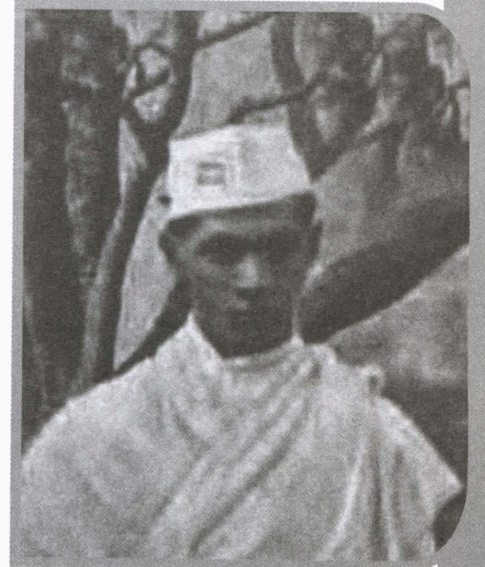
ரதிநிதிகளில் ஒருவராக தலவாக்கலை தொகுதி உறுப்பினராக தெரிவு செய்யப் படுகின்றார். அதே காலப் பகுதியில் மலையக மக்களின் குடியரிமையும் பறிக்கப்படுகின்றது

இந்திய தேசபக்த சிந்தனைகளுடன் ஒரு தேசியவாதியாக, காந்திய சிந்தனைகள் கொண்ட அகிம்சாவாதியாகவே தனது பொதுவாழ்வை ஆரம்பிக்கிறார். அவரது அந்த நாளைய உடைகளும் தலையிலிட்ட குல்லாவும் அதனை உறுதி செய்கின்றன.

என்பது இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய விடயமாகிறது.

இந்நாளில் அமைக்கப்பட்ட இலங்கை இந்திய காங்கிரஸில் உள்வாங்கப்பட்ட சி.வி.வேலுப் பிள்ளை அவர்கள் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸாக மாற்றம் பெற்ற போது அதன் உறுப்பினராகவும் முக்கியஸ் தராகவும்

செயற்பட்டுள்ளார். தொழிலாளர் களுக் காக எனச் சொல் லப்பட்ட காங்கிரஸ் அவ்வாறு செயற்படாத போது அதிலிருந்து காலத்திற்கு காலம் அதன் முக்கிய உறுப்பினர்கள் வெளியேற்றத் தொடங்கினர். அப்துல் அலீஸ், வி.கே.வெள்ளையன், சோமசுந்தரம், கே.ராஜ லிங்கம் போன்ற ஆளுமைகளின் வெளியேற்றத்தோடு தாலும்

இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸில் இருந்து வெளியேற நேர்கிறது. அலீஸ் தலைமையிலான ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸில் இணைந்து செயற்படத்தொடங்கினார்.

1965ஆம் ஆண்டு வி.கே.

வெள்ளையன் அவர்கள் தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தை ஆரம்பித்த பின்னர் அதில் இணைந்துகொள்கின்ற சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் வெள்ளையன் அவர்களுக்குப் பிறகும் தலைமைப் பொறுப்பை ஒரு தொழிலாளி கையிலேயே கொடுத்து நிர்வாக ஆலோசகராக இருந்து அதனை வழிநடாத்தியுள்ளார். இறுதிவரை தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் ஆலோசகராகவே செயற்பட்டார். அவரது கல்லறையை இன்றும் அந்த சங்கத்தினரே புனர் நிர்மாணம் செய்து பராமரித்து வருகின்றனர்.

இந்த, ஆசிரிய, அரசியல், தொழிற்சங்க ஆளுமைக்கு அப்பால் ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியராகவும் சி.வி. அவர்களை நோக்க முடியும். "கதை" எனும் இலக்கிய இதழின் ஆசிரியராகவும், தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் மாதாந்த இதழான "மாவலி" பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் இருந்து வழிநடாத்தியுள்ளார். தவிரவும் பல்வேறு பத்திரிகைகளிலும் அவரது படைப்புகளும் எழுத்துக்களும் வெளிவந்துள்ளன.

கவிஞர் எனும் ஆளுமை பற்றி அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. அவருக்கு பெரும் புகழை ஏற்படுத்தியது அவரது கவிதைகள்தாம். அவரது Wishmajini, Wayferer, Tagore at A Glance, Ananda's Dream, In Ceylon's Tea Garden போன்ற நெடுங்கவிதைகளும் கவிதை நாடகங்களும் ஆங்கிலத்திலேயே நேரடியாக எழுதப்பட்டவை. 1963 அம் ஆண்டு மே முதலாம் திகதி

ஆபிரிக்க ஆசிய எழுத்தாளர் ஒன்றியம் சார்பில் (Afro Asian Writers' Bureau) தொகுக்கப் பட்டுள்ள ஆங்கில கவிதை நூலில் இலங்கை, சீனா, கொங்கோ, இந்தியா, இந்தோனேசியா, கொரியா, சூடான், டெங்கானியிக்கா, சோவியத் ரஷ்யா மற்றும் வியட்நாம் ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த கவிஞர்களின் கவிதைகள் அடங்கிய நூலில் இலங்கையைச்

சேர்ந்த ஆறு கவிஞர் களின் கவிதைகள் உள்ளடங்கியுள்ளன. வண.எஸ். மகிந்த தேரோ எழுதிய Prayer of Independence, ஜே.பி.விக்கிரம சிங்க எழுதிய Awake Sinhala youth, ஈவா ரணவீர எழுதிய Down Them, வண. சார்ல்ஸ் வில்லியம் டி சில்வா எழுதிய A Petition, சாகர பலன்சூரிய எழுதிய Village Beauty ஆகிய கவிதைகளுடன் Tea Pluckers எனும் தலைப்பில் லி.வி. வேலுப்பிள்ளை எழுதிய கவிதையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தத் தொகுப்பில்

அடங்கியுள்ள ஒரே தமிழரான இவர் எழுதியுள்ள கவிதையும் மலையகத்தில் கொழுந்து பறிக்கும் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பற்றியது என்பதும் இங்கு கவனத்திற்குரியன.

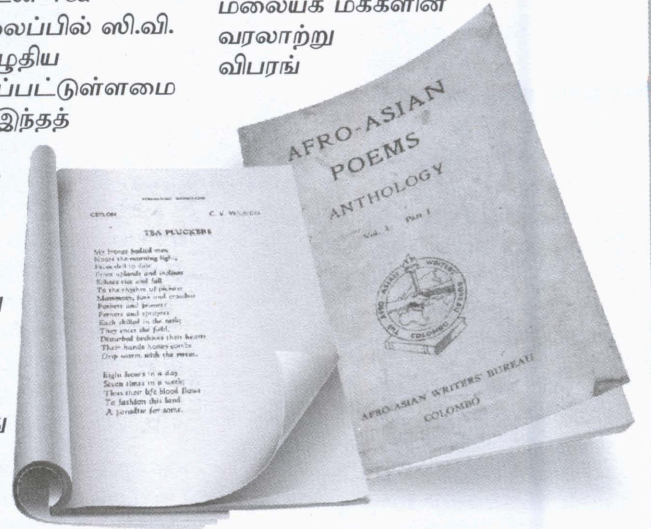
லி.வி அவர்கள் தமிழில் கவிதைகள் எழுதவில்லை. "இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டத்திலே" எனும் கவிதைத் தொகுப்பு கவிஞர் சக்தி பாலையா அவர்களினால் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டது.

நாவல் என்று வரும்போது எல்லைப்புறம் (Borderland), வாழ்வற்ற வாழ்வு, காதல் சித்திரம், வீடற்றவன், பார்வதி, இனிப் படமாட்டேன் போன்றனவற்றை குறிப்பிடலாம். இதில் வீடற்றவன், பார்வதி, இனிப்படமாட்டேன் போன்றன நேரடியாகவே லி.வி

அவர்கள் தமிழில் எழுதியவை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனையவை ஆங்கில மூல நாவல்கள் பொன்.கிருஷ்ணசாமி, பி.எஸ்.செபஸ்தியன் போன்றவர்களால் தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை. "வாழ்வற்ற வாழ்வு" சாரல் நாடன் அவர்களினால் நூலாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சிறுகதை பாணியில் அமைந்த நடைச்சித்திரம் எனும் இலக்கிய வடிவத்தின் ஊடாக மலையக மாந்தர்களை ஆங்கிலத்தில் Born To Labour எனும் தலைப்பில் எழுதியவர் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை. மலையகத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வியலை வெளிப்படுத்துவதில் இந்த நடைச்சித்திரம் முக்கிய பங்கு வகிப்பதாக பிரபல சிங்கள எழுத்தாரளர் மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்க விதந்துரைத்துள்ளார். எழுத்தாளர் மு.சிவலிங்கம் அவர்கள் "தேயிலைத் தேசம்" எனும் பெயரில் இந்த நடைச்சித்திரத்தை தமிழாக்கம் செய்து நூலாக வெளியிட்டுள்ளார்.

மலையக மக்களின் வரலாற்று விபரங்

களையும் அரசியல் சமூக நிலைப்பாடுகளையும் கட்டுரைகள் மூலம் வெளிப்படுத்தியவர் சி.வி. வேலுப்பிள்ளை. "நமது கதை" எனும் பெயரில் லி.வி அவர்களினால் "மாவலி"யில் தொடராக எழுதப்பட்டு பின்னர் "நாடற்றவர் கதை" என நூலுரு பெற்றுள்ள அவரது கட்டுரைகள் மலையக மக்களின் வரலாற்றை பேசுகின்றன.

அந்த நூலை வெளியிட்ட வைகறை பதிப்பகம் மு.நித்தியானந்தன் அவர்களும்

அந்த நூலுக்கு முன்னுரை எழுதிய இர.சிவலிங்கம் அவர்களும் “மலையகத்தமிழரின் இன்றைய பிரச்சினைகள்” எனும் தலைப்பில் ஈழநாடு பத்திரிகையின் 25வது ஆண்டு மலரில் சி.வி.வேலுப் பிள்ளை அவர்கள் எழுதியுள்ள கட்டுரையையும் சேர்த்துள்ளனர். சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் எந்தளவுக்கு மலையக மக்கள் குறித்தும் அவர்களது பிரச்சினைகள் குறித்தும் தெளிவான சிந்தனையைக் கொண்டிருந்தார் என்பதற்கு அந்தக் கட்டுரை ஒன்றே சான்று பகரும்.

நாட்டார் பாடல்களின் சேகரிப்பாளர் என்று வருகின்ற போது மலையகத்தில் அதனைச் செய்த முதல் தனிமனிதர் என்ற வகையில் சி.வி.அவர்களின் பணி முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. சி.வி யின் மனித நேயத்திற்கும், தொழிலாளர்பாற்பட்ட சிந்தனைக்கும் எடுத்துக் காட்டாக அமைவன இந்த “நாட்டார் பாடல்களின்” சேகரிப்பு. “மாமன் மகனே” - மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள்- எனும் தொகுப்பு பாகவும் இது வெளிவந்துள்ளது. தோட்டத்தில் “பெரிய வீட்டுப்” பிறந்த பிள்ளையாக வளர்ந்தாலும் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை தமது மூதாதையின் வருகையோடு பிணைந்த வாய்மொழி இலக்கியங்களை தொகுக்க வேண்டும் என்ற மனப் பாங்கு கொண்ட வராகவே வளர்ந்துள்ளார்.

தொழிலாளர்கள் தமது உடல் உழைப்பு மீது மட்டுமே நம்பிக்கை வைத்து கடல்கடந்து பிழைப்பு தேடிவந்தபோது தங்களுடன் கூடவே கொண்டு வந்த நாட்டார் பாடல்களே. இற்றைவரைக்குமான மலையக இலக்கியத்தின் ஊற்றுக்கண்ணாக இந்த வாய்மொழி இலக்கியமே திகழ்கின்றது. அந்த நாட்டார் பாடல்களை தொகுக்க வேண்டும் என்கிற சி.வியின் எண்ணம் போற்றுதற்குரியது. அவர் சாதாரணமாக மேடையில் பேசும் பொது இந்த நாட்டார் பாடல் களையும் அதன் அர்த்தங்களையும் மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வாராம். அதேபோல் சந்தோஷமான பொழுதுகளில் இந்த நாட்டார் பாடல்களை பாடச்சொல்லி

நடனமாடி மகிழ்வாராம் என, அவருடன் கூடவே நாட்களைக் கழித்த மாத்தளை ரோகினி (த.அய்யாத்துரை) அவர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

“இனிப்படமாட்டேன்” என்கிற நாவலுக்கு அவர் முன்னுரை எழுத விழைந்த போது குறிப்பிடும் சி.வி. அவர்கள் எழுதியுள்ள வரிகளை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருந்தும் என நினைக்கிறேன்.

“எனது இளம் பராயத்தில் மாலை வேளைகளில் எனது பாட்டியின் அருகில் இருந்தவாறே கதைகளைச் சொல்லுமாறு நச்சரிப்பது எனது வழக்கம். பாட்டியும் எனக்கு எண்ணற்ற கதைகளை

மறுக்காமல் சொல்லியிருக்கிறார். இருந்தும் ஒவ்வொரு முறை கதை சொல்லும் முன்பும் அவள் மெல்ல முனகிக் கொள்வது வழக்கம் “ம...ம்” நான் பொறந்த கதைய சொல்வேனா? இல்ல நான் பட்ட கதைய சொல்வேனா...?” என்று.

அன்று அவளின் அந்த புலம்பலுக்கு நான் எந்த அர்த்தத்தையும் கண்டேனில்லை. ஆனால் இன்றோ அது அவளது குரலாக மாத்திரமின்றி ஒரு சமூகத்தின் குரலாகவும் எனக்குப் படுகின்றது. இன்று கதை கூற வரும் நானும் பாட்டியில் இருந்து சற்று வேறுபட்டு...

“இனிப்படமாட்டேன்” என்று கதை சொல்ல வருகிறேன் போல தோன்றுகிறது. என எழுதிச் செல்கிறார் சி.வி. தனது மூதாதையர் பட்ட அவலத்தை நான் “இனிப்படமாட்டேன்” என நெஞ்சுறுதியை உருவாக்குவதாக அமைந்துள்ளது அவரது தலைப்பு.

இத்தகைய இலக்கிய நெஞ்சத் தோடு எழுந்த சி.வியின் எழுத்துக்களும் படைப்புக்களும் வேறு சமூகத்தினருக்கும் சர்வதேசத்துக்கும் சென்றடைய வேண்டும் என்பதில் சி.வி அவர்கள் காட்டியிருக்கும் அவரது பண்பட்ட ஆளுமையை அவரை ஒரு “சமூகத் தொடர்பாடலாளர்” எனும் ஆளுமையாளராகவும் பார்க்கத் தூண்டுகிறது.

மேலே காட்டப்பட்ட பல்வேறு ஆளுமையாக தனது செயற்

பாடுகளை பிற சமூகத்தக்கும் சர்வதேசத்துக்கும் எடுத்துச் செல்ல அவர் கொண்டிருக்கக்கூடிய கடிதப்பரிமாற்றங்கள் பெரும் ஆதராங்களாகவுள்ளன. குறிப்பாக இந்தியா வில் டெல்லி, பம்பாய், லக்னோ, கல்கத்தா போன்ற

வடமாநிலங்களில் இருந்தும் சென்னை யிலிருந்தும் வெளி வரும் பல்வேறு பத்திரிகைகளுக்கும் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் தனது படைப்புக்களையும் அந்த படைப்பின் உள்ளடக்கம் பற்றிய ஒரு விளக்கக் கடிதத்தையும்

ஸி.வி. அவர்கள் அனுப்பியுள்ளார். அவ்வாறு அவர் எழுது கின்ற கடிதங்களில் தனது படைப்புகள் சுமந்துவரும் மக்கள் கூட்டத்தின் அவல வாழ்வு தொடர்பாக நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் எனும் வேண்டுகோளை அவர் முன்வைக்கத் தவறவில்லை. அத்தகைய கடிதங்களுக்கு பதிலாக அவர் பெற்ற கடிதங்களும் ஸி.வியின் படைப்புகள் அந்த தரப்பினரை எவ்வாறு உணரச் செய்துள்ளது என்பதை எடுத்துச் சொல்வதாக உள்ளது.

இந்தியாவின் ஜக்மோகன், வாச்சானி, பி.லால் போன்ற பத்திரிகை ஆளுமைகளுடனும் பேராசிரியர் வி.குரிய நாராயணன், பேராசிரியர் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், திருமதி.லக்ஸ்மி கிருஷ்ணமூர்த்தி போன்றோருடன் அதிகளவான கடிதப் பரிமாற்றத்தை மேற் கொண்டுள்ளார். புகழ்பெற்ற ஓவியரும் கவிஞருமான “ஜோர்ஜ்

கீர்” அவர்கள் நெருங்கிய நட்புடன் ஸி.வியுடன் கடிதப்பரிமாற்றங்களைச் செய்துள்ளார்.

இலங்கையின் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்க அவர்களுடன் தமது படைப்புகள் குறித்த அதிகம் கருத்து பரிமாறியுள்ளார். சி.வி. யின் Born to Labour தொடர்பில் கருத்து தெரிவித்திருக்கும் மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் “தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வியல் குறித்த முக்கியமான பதிவு” என பாராட்டியுள்ளார்.

அதேபோல கலாநிதி குமாரி ஜயவர்தன, ஆன் ரணசிங்க, யெஸ்மின் குணரத்தன போன்ற ஆளுமைகளுடன் அவருக்கு நெருங்கிய தொடர்பு இருந்திருக்கின்றது. தனது படைப்புகளை நூலுருவாக்கம் செய்வது தொடர்பில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த திரு. பத்நாப அய்யருடனும், மு.நித்தியானந்தனுடன் அதிகமான தொடர்புகளை மேற்கொண்டுள்ளார். இனிப் படமாட்டேன் நாவலை இந்தியாவில் வெளிக்கொணர் சிதம்பர ரகுநாதன் அவர்களுக்கடாக அந்தனி ஜீவா அவர்கள் எடுத்த முயற்சிகள் தொடர்பாக கடிதங்களில் பிரஸ்தாபித்துள்ளார். இந்தக் கடிதப்பரிமாற்றங்களின் போது 'The Hundredth day' மற்றும் 'Human Cargo' போன்ற படைப்புகள் பற்றி எழுதியுள்ளார். Human Cargo என்ற படைப்பின் ஒரு பகுதியை பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களுக்கு பிரசுரத்துக்கு முன்னான வாசிப்புக்காக அனுப்பியதாக ஒரு கடிதம் கூறுகிறது.

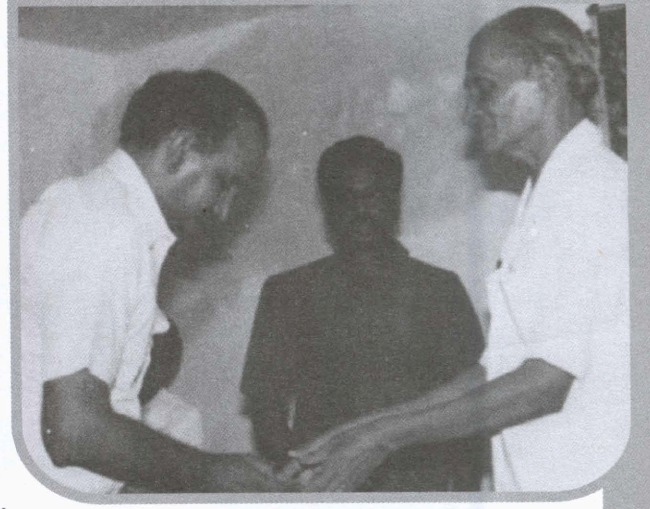
இடதுசாரிகளுடனான உறவு

இந்த கட்டத்தில் சி.வி. கொண்டுள்ள அரகியல் தொழிற்சங்க தத்துவார்த்தத்துடன் ஒப்பிடும் போது மார்க்சிய முற்போக்கு சிந்தனைகளில் தீவிரமாக இருந்த பேராசிரியர் கே.கைலாசபதி அவர்களுடனான உறவு முக்கியத்துவம் உடையது. அவர்களுக்கு இடையேயான உறவு மிகவும் நெருக்கமானதாக இருந்துள்ளதை தொடர்பால் கடிதங்களைக் கொண்டு புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. ஸி.வியின் பல்வேறு படைப்புகள் குறித்தும் பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள்

கருத்துக்களை பரிமாறியுள்ளமை மாத்திரமின்றி அவற்றை வெளியீடு செய்வதற்கும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளமை தெரியவருகின்றது.

1981 ஆம் ஆண்டு ஸி.வி. அவர்களுக்கு பேராசிரியர் கைலாசபதி எழுதிய கடிதத்தில் தானும் நண்பர்களும் இணைந்து யாழ்ப்பாணத்தில் ஒழுங்கு செய்திருக்கும் சீன எழுத்தாளர் லூசுன் அவர்களின் நூற்றாண்டு நிகழ்வில் (26.09.1981) “நினைவுப் பேருரையாற்ற” அழைப்பு விடுத்துள்ளார். இன்னமொரு கடிதத்தில் ஸி.வி அவர்கள் விழாவுக்கு வந்து உரையாற்றியதையும் அதில் பெருமளவான இளைஞர்கள் கலந்துகொண்டதாகவும் ஸி.வியின் பதில் பதிவு செய்கின்றது. மலையகத்தில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு அந்த நாளில் “நினைவுப் பேருரைக்காக” சி.வி அழைக்கப்பட்டுள்ளார் என்பது ஸி.வியின் ஆளுமையை காட்டி நிற்பதாகவுள்ளது. அதேபோல 1982 ஜூலை 7ம் திகதி ஸி.வி அவர்கள் மு.நித்தியானந்தன் அவர்களுக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தில் “யாழ்ப்பாணத்தில் விழா எடுக்க சீன கொமியுனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு.சுப்பிர மணியம் என்னிடம் கூறினார். அதோடு திரு. நடனசபாபதியும் அதுபற்றி என்னிடம் கூறினார்” என எழுதியுள்ளார்.

இந்த தொடர்பால் மூலம் சி.வி அவர்கள் இடதுசாரி

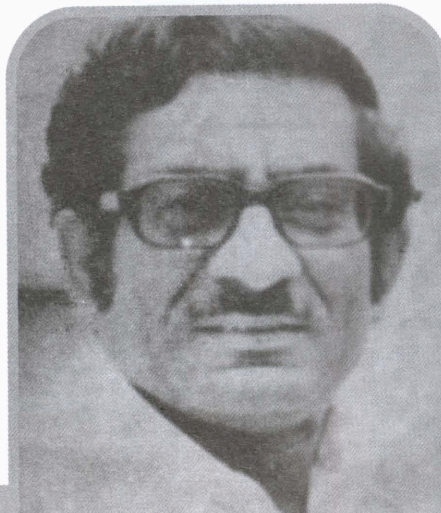
கோட்பாட்டாளராக இல்லாத போதும் இடதுசாரி, மார்க்சிய, கம்யூனிச செயற் பாட்டாளர்கள் இடையே நெருக்கமான உறவு கொண்டிருந்ததை அறிய முடிகின்றது. அவரது இலக்கிய படைப்புகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தவர்களாக இடதுசாரி தோழர்களும் ஸி.வியுடன் உறவுகளைப் பேணியுள்ளமையை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

மலையக மக்களின் வருகையை வரலாற்றையும் ஆங்கிலத்தில் பதிவு செய்துள்ள Donovan Mouldrich அவர்கள் சி.வியின் Born to Labour தன்னை கண்ணீரில் ஆழ்த்தியதாக குறிப்பிட்டுள்ளார். 1988 ஆம் ஆண்டு Donovan Mouldrich அவர்கள் ஸி.வியின் திருமதி வேலுப்பிள்ளைக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். I had the privilege of knowing your husband for many years. He encouraged me in the writing of Two books about the plantation workers.

அதேநேரம் தனது நூலுக்கு எழுதியுள்ள முன்னுரையில்,

'Mr.Vellayan who killed himself through overwork died on 2nd November 1971 at the age of 52. Mr.Velupillai died on 19 November 1984 at the age of 71. I hope this Book and its sequel on the tea workers will help to perpetuate their lifelong dedicated service to the working class movement.'

என கூறி தனது நூலை அவர்களுக்கு சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். பறங்கிய இனத்தவரான

டொனவன் மோல்ரிச் அவர்களை மலையக மக்கள் சார்ந்து வரலாற்று பதிவை எழுதவைத்த சக்தி ஸி.வியின் ஆங்கில எழுத்துக்களுக்கு இருந்துள்ளமை இங்கு அவதானிக்கத்தக்கது.

ஸி.வியின் எழுத்துக்கள் மீதான விமர்சனம்

எது எவ்வாறு அமைந்த போதும் சி.வி.அவர்களது எழுத்துக்களும் விமர்சனத்துக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கவில்லை. "நாடற்றவர் கதை" நூலுக்கு முன்னுரை எழுதியுள்ள இர.சிவலிங்கம் அவர்களும், "சி.வியின் இலக்கிய நோக்கு - காலமும் கருத்தும்" எனும் தலைப்பில் ஆய்வாளர் லெனின் மதிவானம் அவர்கள் எழுதியுள்ள விமர்சன குறிப்பிலும்

மாநாட்டில் மலையக இலக்கியம் குறித்த கட்டுரை ஒன்றை வாசித்த சி.வி.வேலுப் பிள்ளையின் இலக்கிய பணிகள் பற்றி குறிப்பு ஒன்றை எழுதியிருக்கும் திறனாய்வாளர் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் இவ்வாறு தெரிவிக்கின்றார்.

CV Velupillai writes for the last 35 years and yet he says that he is not a poet nor a writer,

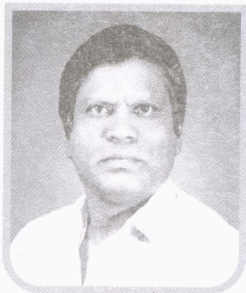
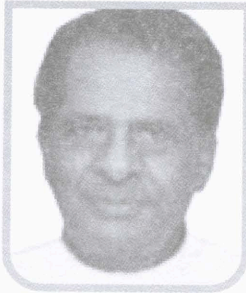
'the subject I have chosen made me what I am'

சி.வி அவர்கள் தானே தன்னைப்பற்றிக் கொண்டிருக்கும் மதிப்பீடு பற்றி எழுதியிருக்கும் கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள் எழுதியிருக்கும் இந்தக் குறிப்பு முக்கியமானது. அதேநேரம்,

குறிப்பிட்டுள்ளார். அவரது பார்வையில் அவர் தனது சமூகத்திற்கான பேராட்டத்தை பதிவு செய்துள்ளதாகவே கருதுகின்றார் என்று கொள்ளலாம்.

அவரும் ஒரு தொழிற்சங்க-அரசியலைச்சார்ந்தவர் என்ற வகையில் அவர் சாராத அரசியல், தொழிற்சங்க பண்பாட்டு இயக்கங்களின் செயற்பாடுகளையோ போராட்டங்களையோ குறிப்பிடுவதில் இருந்து தன்னை தவிர்த்துக் கொண்டிருக்கலாம். இதனை ஒரு இலக்கிய நேர்மையாக கொள்வதா? அல்லது இருட்ட டிப்பாகக் கொள்வதா என்பது விவாதத்துக்கு உரியது.

எவ்வாறு அமைந்தபோதும் சி.வி அவர்களே எழுதி வைத்ததுபோல்

ஏறக்குறைய ஒரே விதமான விமர்சனம் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது சி.வியின் எழுத்துக்கள் மலையக வாழ்வியலின் துன்பியல் அம்சங்களை முன்னிறுத்திய அளவுக்கு அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த போராட்டங்களையோ முனைப்புற்ற மக்கள் எழுச்சிகளையோ அவர் பதிவு செய்யவில்லை என்பதுதான் அந்த விமர்சனமாகும்.

இர.சிவலிங்கம் தனது விமர்சனத்துக்கு தானே சொல்லும் பதிலாக இவ்வாறு எழுதுகிறார். "தொழிற்சங்க வாழ்க்கையில் சுரண்டும் சக்திகளை இனம் கண்டும் அவற்றை வெல்ல முடியாமல் தாமாகவே ஒதுங்கிச் செல்லவேண்டிய அலுவலத்தைப் பெற்ற கவிஞனின் கவிதைகளில் வேதனையையும் விம்மலையும் தான் காண முடியுமே தவிர எக்காளத்தையும், அறை கூவலையும் காணமுடியாது போனதில் வியப்பில்லை" என்கிறார்.

அதேநேரம் 1971 ஆம் ஆண்டளவில் மாத்தளையில் நடைபெற்ற பிராந்திய இலக்கிய

1982ஆண்டு June 15 ஆம் திகத பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கும் கடிதம் ஒன்றில் சி.வி. அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

'The wayfarer verses which you have read were written in 1946 when I led the famous Kneversmere Harthal of 75000 workers in Hatton Region'

'In Ceylon's Tea Garden' was written during and after the 1952 satyagraha performed before the prime minister's office. எனவே அவரது நோக்கில் தானே முன்னின்று வழிநடாத்திய தொழிலாளர் ஹர்த்தால் ஒன்றை முன்னிறுத்தி எழுதிய "வழிப்போக்கன்" என்கிற கவிதை நாடகம் மற்றும் குடியுரிமை பறிப்புக்கு எதிராக தான் பங்குகொண்ட, பிரதமர் அலுவலகத்துக்கு முன்பாக நடைபெற்ற சத்தியாகிரக போராட்டத்தினை "இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டத்திலே" எனும் நெடுங்கவிதை போன்றவற்றைத் தான் படைப்பாக்கியுள்ளதாகவே

ஆழப் புதைந்த தேயிலைச் செடியின் அடியிற் புதைந்த அப்பனின் சிதைமேல் ஏழை மகனும் ஏறிமீதித்து இங்கெவர் வாழுவோ தன்னுயிர் தருவன்

என மலையக மக்களின் நிலைமையை அந்த அந்த கவிஞனின் கல்லறையை பார்த்து வளர்ந்த பல ஆளுமைகளைக் "மடகொம்பரை மண்" கண்டுள்ளமையானது, சி.வியின்

"இனிப்படமாட்டேன்" என்ற கனவின் பெறுபேறாகக் கொள்ளலாம்

ஸி.வி - எங்கள் ஹீரோ

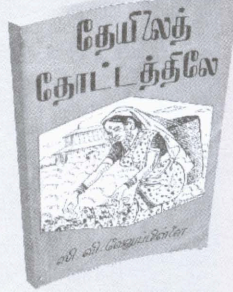
ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்குப்பின் இ.தொ.கா வில் எம்.எஸ். செல்லச்சாமி, ரமேஸ் போன்ற அரசியல்வாதிகளும், மலையக மக்கள் முன்னணியில் வி.டி.தர்மலிங்கம் எனும் கல்வியியல், கலை இலக்கிய, அரசியல் ஆளுமையும் ஸ்ரீபாத கல்வியியல் கல்லூரியில் உட்பீடாதிபதியாகத் திகழும் வ. செல்வராஜா போன்ற

கல்வியியல் சமூக கலை, இலக்கிய ஆளுமையும் தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தை மீளக்கட்டியெழுப்பியதில் பங்கேற்று அதன் தலைவராகவும் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் திகழும் பழனி திகாம்பரம் என்ற அரசியல் வாதியும் உருவான மண்ணாக மடகொம்பரைமண் தன்னை வரலாற்றில் பதிவு செய்து கொண்டுள்ளது.

அதே மடகொம்பரை மண்ணில் பிறந்தவனாக, இன்று ஸி.வியின் நினைவுரையை தலைநகரில் ஆற்றும் பாக்கியம் பெற்றவனாக நானும் பெருமிதம் அடைகின்றேன். மடகொம்பரை மண்ணின் மைந்தர்களான எங்கெனக்கெல்லாம் "ஹீரோவாக" திகழும் ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் அர்ப்பணிப்பான வாழ்வும் பணியும் இன்று 100வது ஜனநினைத்தில் நினைவு கூரப்படுவதுபோல் இன்னும் பல நூறு ஆண்டுகள் நினைவு கூரப்படுவது திண்ணம்.

ஆங்கில மூல நூல்
வெளியீடு:
Harrison Peiris,
Talangama - 1954

தமிழாக்கம் -
கவிஞர் சக்தீ பால ஐயா
முதற்பதிப்பு- 1969

வெளியீடு:
ரா.மு. நாகலிங்கம்
செய்திப் பதிப்பகம்,
கண்டி

ஸி.வியின் புகழ்பெற்ற 'In Ceylon's Tea Garden' எனும் ஆங்கில நெடுங்கவிதை நூல் மல்லியப்புசந்தி திலகரின் பாக்கியா பதிப்பகத்தினால் கவிஞர் சக்தீ பால ஐயா அவர்களினால் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட "இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டத்திலே" எனும் நூலும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு ஒரே தொகுப்பாக 2007 செப். 29ம் திகதி ஹட்டன் D.K.W. மண்டபத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

1984ம் ஆண்டு கலாநிதி குமாரி ஜயவர்தன அவர்கள் ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதம்

69 Gregory's Road,
Colombo 7.
20th January 1984.

Mr. C.V. Velupillai,
618 33/3 Galle Road,
Colombo 3.

Dear Mr. Velupillai,

Many thanks for helping us to collect material on the history of the plantation workers' struggles.

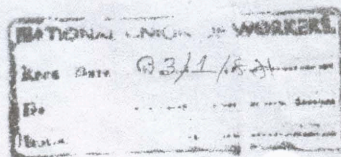
We are writing to request further help from you -

- We are interested in having the history of the NUW and would be grateful if you would perhaps forward this to us, with special emphasis on the main struggles that the NUW has been involved in.
- We would also be interested in having (as discussed earlier) a detailed biography of your distinguished career in the cause of the plantation workers.

We will, of course, be in constant touch with you over our project to document the history of the Trade Unions in the plantation sector.

Yours sincerely,

Kumari (J)

ஆக்க நிலையிலும் அழகியல் நிலையிலும் மலையக இலக்கியம் என்ற தனித்துவ அலகினை உருவாக்கிய முன்னோடிகளுள் ஒருவர் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை என்ற மக்கள் படைப்பாளி. இந்திய விடுதலை இயக்கம், காந்திய அலை, தமிழகத்திலே தோற்றம் பெற்ற புதிய எழுத்து வடிவங்கள், கவியரசர் தாகூரின் அழகியற் சிந்தனைகளின் கவிப்பு, ஆங்கில மொழி வாயிலான மார்க்சியச் சிந்தனைகளின் பரவல், புலம் பெயர் வாழ்க்கையின் அவலங்கள் பின்புலங்களில் இருந்து மேலெழுந்த சிருஷ்டியாளர் தான் சி.வி. அவர்கள்.

இவ்வாண்டு அவரின் நூற்றாண்டு சமூக வினைப்பாட்டாளராகவும் (Activist) ஒடுக்குமுறை விடுவிடுப்பு இயக்க இலக்கிய வாதியாகவும் விளங்கிய அவரின் நூற்றாண்டு கனதியான கருத்தியற் சிந்தனைகளை மீள அருட்டி விடுகின்றது. அவரது பதிவுகளினதும் பங்களிப்புகளினதும் அருட்டல்களினதும் தொடர்ச்சி மலையகத்தில் தொடர்ந்து நீண்டு கொண்டேயிருக்கின்றது. அந்த நீள் வளர்ச்சியை 1987 ஆம் ஆண்டிலே தரிசித்த இர.சிவலிங்கம் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா

மலையகத்தின் விசைத் துளத்தை வடிவமைத்த

”முன்னோடிப் பரம்பரையின் முதுமை எழுத்தாளர் மறைந்து விட்டார். அவரது வாரிசாக இன்னுமொரு பரம்பரை இலங்கையில் மலையகத்தில் வளர்ந்து வருகிறது. ஏக்கப் பெருமூச்சு விடுவதற்காக அல்ல வீரகாவியம் படைப்பதற்காக” (நாடற்றவர் கதை முன்னுரை) காலனித்துவ காலத்தில் ஆங்கிலக் கல்வி வழி ஊட்டம் பெற்ற சி.வி.அவர்கள் ஆழ்ந்த வாசிப்புப் பின்புலத்தோடும் மலையகத்துத் தளரா வாழ்க்கையின் அவலங்களை ஊடுருவிக்க காணும் புலக் காட்சியோடும் எழுதப் புகுந்தார். கவியரசர் தாகூரின் எழுத்துக்களில் வினைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அழகியல் விசை சி.வி. அவர்களது ஆக்க முயற்சியை மேலும் அருட்டி விட்டது.

இருபது வயதிலே இளைஞர் சி.வி. எழுதத் தொடங்கி விட்டார். தாகூரின் எழுத்துக்களை இலட்சிய மாதிரிகைகளாகக் கொண்டு பத்மாஜினி என்ற ஆங்கில இசை நாடகத்தை எழுதினார். தாகூர் இலங்கைக்கு வந்தபொழுது அந்த எழுத்தை அவரிடம் சமர்ப்பித்து ஆசி பெற்றுக் கொண்டார். தாகூரின் அழகியற் சிந்தனைகள் அக்காலத்தில் விசை கொண்ட வடிவமாக மேலெழுந்திருந்தது.

1930 ஆம் ஆண்டில் மலையக இலக்கியம் தொடர்பான அவதானிப்பை இர.சிவலிங்கம் அவர்கள் பின்வருமாறு

குறிப்பிடுகின்றார். அக்காலத்தில் மலையகத்தில் உள்ள ஒருவர் ஆங்கிலத்தில் கவிதை எழுதுகின்றார் என்பது வியக்கத்தக்க சாதனையாகின்றது. இலங்கையில் புதிய இலக்கியம் அரும்பிக் கொண்டிருந்த ஆரம்பக் கால கட்டத்திலேயே மலையக இலக்கியமும் மணம் வீசியது என்றால் நமது கவிஞர் எத்தகைய சாதனை புரிந்துள்ளார் என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.”

மலையக மக்களின் ஆழ் மனப் பதிவுகளோடு ஊடுருவிய நாட்டார் இலக்கியங்களைத் தரிசிப்பதன் வாயிலாக ஆழ்ந்த அனுபவங்களின் கலைச் சுவடுகளை வெளிக் கொண்டு வர முடியும் என்ற கருத்தில் சி.வி. நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் கவியரசர் தாகூரும் வங்கத்து நாட்டார் கலைகளை மீட்டுருவாக்கல் செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்தமை தொடர்புபட்ட சமகால நிகழ்ச்சியாகும். பெரும் கலைச் செல்வத்தைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட சி.வி. அவர்கள் தமது முயற்சிக்குத் துணை புரிந்த எஸ்.முத்துசாமி பண்டாரம், திருமதி சந்திரா இராசையா, செல்வி சங்கரவடிவு செல்லையா, திருமதி ஐ. நல்ல செல்வம், திருவாளர்கள் சி.எஸ். காந்தி, தீ. சிவலிங்கம் ஆகியோரை நன்றியுடன் நினைவு கூர்ந்திருத்தல் (மாமன் மகளை நன்றியுரை, 1976) அவரின் புலமை நேர்மையைப் (Intellectual honesty) புலப்படுத்து கின்றது.

சி.வி. அவர்களிடத்து நிறைந்திருந்த மலையக நாட்டாரியல் புலக்காட்சி அவரின் படைப்புக்கள் அனைத்திலும் ஊடுருவி பயன் விளைவிக்கும் அழகியலை தோற்றுவித்தது. அந்த எழுச்சியை மு.நித்தியானந்தன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

”மலையக நாட்டார் வழக்கில் சி.வி. வேலுப்பிள்ளைக்குள்ள ஆழ்ந்த தேர்ச்சி இந்நாவலில் வரும் கதாப்பாத்திரங்களின் உரையாடல்களை செழுமைப் படுத்துவதில் இவருக்கு நிறையவே கை கொடுத்திருக்கிறது.” (வீடற்றவன் நாவல் - 1984)

சி.வி. அவர்களின் ஆளுமை யினையும் ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான கழகத்தை உருவாக்கும் எழுத்தாக்க வலிமையினையும் புலப்படுத்தும் ஆக்கங்களுள் வீடற்றவன் நாவல் முக்கியமானது. அவர் தமிழில் எழுதிய அந்த நாவல் வீரகேசரியில் முதலில் வெளிவந்தது.

அந்நூல் வெளியிடப்பட்டவேளை சி.வி எழுதிய முன்னுரையில் சில முக்கியமான பதிவுகளை தந்துள்ளார். அவை வருமாறு:

அ) காலம் காலமாக துன்பக்கேணியில் உழன்ற இந்த மக்கள் கிட்டத்தட்ட 160 வருடங்களுக்கு முன் இலங்கையின் தேயிலை கோப்பி தோட்டங்களுக்குள் காலடி எடுத்து வைத்தார்கள்.

ஆ) கடல் கடந்து இலங்கை வந்து சேர்ந்த இந்திய தமிழன் தனது கப்பலுக்கான பிரயாண செலவை மாத்திரம் அல்ல. வழியில் உண்டான உணவுக்கான செலவினையும் கூட தன்னை கொண்டு வந்து சேர்த்தவனுக்கு உழைத்துக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அப்படி கொடுத்தவர்களையே கடனற்றவர்களாக கணிக்கலாம் என்றிருந்தது.

இ) இது ஆகக்கூடிய காரியமாக இருக்கவில்லை. ஏனெனில் தொழிலாளியின் மொத்த குடும்ப வருமானம் மாதம் ஒன்றுக்கு ஐம்பத்திரெண்டு ரூபாவைத் தாண்டவில்லை. கடனோ கிட்டத்தட்ட இருநூற்று எழுபது ரூபாவாக இருந்தது.

ஈ) ஏறத்தாழ நூறு வருடங்களுக்குப் பின்னர் 1921ம் ஆண்டில் சேர்.பொன். அருணாசலம் அவர்களது நன்முயற்சியால் அந்த ஏற்பாடு சட்டப்பூர்வமாக ஒழிக்கப்பட்டது.

உ) கண்ணீரால் கறைபட்டு போன இம்மக்களின் சரித்திரம் குறித்து தமிழ் நாட்டுமக்களுக்கு பெரிதும் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை.

மிகவும் கணதியான கட்டு செட்டான செறிவுள்ள அவர்களது வசன நடையில் அந்த முன்னுரையே சான்றாகவுள்ளது. இரண்டு

பக்கங்களுள் அமைந்த அந்த முன்னுரையில் கவனத்துக்குரிய பல தகவல்களை பெற்று நிறை வித்திருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது.

வீடற்றவன் நாவல் தோட்டக் காடுகளின் நடப்பியல் நிலவரங்களின் ஊடாக அழகியலை எட்டுகிறது. ஒடுக்குமுறை விடுவிப்பு தொடர்பான தென் அமெரிக்க சிந்தனையாளராகிய போலோ பிரேரியின் ஆக்கங்களை தமது ஆங்கில வாசிப்பின் ஊடாக சி.வி. அவர்கள் பெற்றிருத்தல் போன்று தெரிகிறது.

இந்த நாவலின் அணிந்துரையில் மு.நித்தியானந்தனின் பின்வரும் பதிவுகள் கள நிலவரங்களோடு இணைந்த குறிப்புகளாக உள்ளன. "இந்த நாவலில் வரும் பாத்திரங்கள் நடப்பியல் மெய்மையை மிகத் தெளிவாக பிரதிபலிக்கின்றன. வெறும் பார்வையாளனாக நில்லாது பங்கு கொண்டு, தனது நீண்ட தொழிற் சங்க அனுபவத்தை தான் தரிசித்த அவலங்களை போராட்டங்களை முரண்பாடுகளை சி.வி வேலுப் பிள்ளை இந்நாவலிலே நுட்பமாக வெளிக் கொணர்ந்திருக்கின்றார்."

ஒடுக்கு முறை விடுவிப்பு அழகியலுக்குரிய வினைப்படும், ஆக்க மொழி நடையை வாழ்வின் நேர்காட்சித் தரிசனங்களுடாக சி.வி அவர்கள் உருவாக்கி கொள்கின்றார்.

அதற்குரிய வகைமாதிரியான ஓர் எடுத்துக்காட்டு வருமாறு:

"ஆனால் நூற்றைம்பது வருடங்களுக்கு பின் இன்று போக்கிடமில்லாமல் திசை இன்றி தத்தளித்தான். செத்துப்பிழைத்த தாய், கர்ப்பம் தாங்கிய மனைவி, அவள் வயிற்றில் வளரும் சிசு, ஆணோ பெண்ணோ இனம் தெரியாத உயிர் இவைகளெல்லாம் அவனை சூழ்ந்து நின்று முறையிட்டன." (வீடற்றவன் ப.97)

சி.வி அவர்களின் பிறிதொரு நாவலாகிய இனிப்படமாட்டேன் என்பதும் வீரகேசரி வார வெளியீட்டிலே தொடராக வெளிவந்து பின்னர் மதுரை மீனாட்சி புத்தக நிலையத்தினரால் நூலாக்கம் பெற்றது. அதனை நூல் வடிவில் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதன் முக்கியத்துவத்தை சிதம்பர ரகுநாதன், பேராசிரியர்

கைலாசபதி, டாக்டர் எஸ்.இராம கிருஷ்ணன் ஆகியோர் வலியுறுத்தியதுடன் அதற்கான முன்னெடுப்புக்களையும் மேற்கொண்டனர்.

செறிவும் வினைத்திறனும் செப்பமும் கொண்ட சி.வியின் மொழிநடை, கூற எடுத்துக் கொண்ட உள்ளடக்கத்தின் நுண்ணிய அலகுகளை இறுகப் பற்றிக் கொள்கின்றது. அத்தகைய மொழி நடை ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கின் (Theatre of the Oppressed) மொழி நடைக்கு ஒப்புமையானது.

இனிப்படமாட்டேன் நாவலின் நிறைவில் சி.வியின் வசனங்கள் பின்வருமாறு அமைகின்றன.

"மலைநாட்டவர் இந்நாட்டின் பாட்டைகளை அமைத்தவர்கள், பாலங்கள் கட்டியவர்கள், தோட்டங்கள் திறந்தவர்கள், உரிமைக்காக உருளைவள்ளி போராட்டம், 100 நாள் சத்தியாக்கிரக போராட்டம் நடத்திய வலிமையான உள்ளமும் உடையவர்கள். மனிதன் தூசியாக்கப்பட்டபோது அந்த தூசியிலிருந்து புனர்ஜென்மம் எடுத்து வரும் தனித்துவம் மனிதனுக்கு மாத்திரமுண்டு, என்பதை நான் எங்கோ வாசித்த ரூபகம்"

இனிப்படமாட்டேன் நாவலுக்குரிய நயவுரையை நூலாசிரியருக்கு கடிதமாக எழுதிய பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்கள் சிவியின் சொந்த அனுபவங்களின் மெய்நிலை நூலாக இருத்தலை சுட்டிக் காட்டினார்.

பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி ஆகியோருக்கும் சி.வி அவர்களுக்கும் மலையக மக்கள் இலக்கியம் தொடர்பான ஆழ்ந்த கருத்து வினைப்பாடுகள் நிகழ்ந்து வந்துள்ளன. அந்த ஊடாட்டம் மலையக இலக்கியத்தின் தனித்துவத்தோடு இணைந்து ஊடாட்டமாக இருந்தது. அதன் நீட்சியாக மலையக இலக்கியத்தின் "அதோரிட்டி"யாக சி.வியை அவர்கள் அங்கீகரித்தனர் என்று சாரல்நாடன் குறிப்பிடுதல் ஒரு முக்கியமான பதிவாக உள்ளது. அந்த மதிப்பீடே வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் நிகழ்ந்த இலக்கியச் சந்திப்புக்களில்

சி.வியின் பங்குபற்றலை முக்கியத்துவப்படுத்தியது. அவரின் கருத்துக்களே மலையகத்தின் கலை இலக்கிய மனச்சான்றாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

சி.வியின் பன்முக ஆளுமைப் பரிமாணங்களை மாமன் மகளே முன்னுரையில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“ஆசிரியராய், தொழிற் சங்கவாதியாய், நாடாளுமன்ற உறுப்பினராய், அரசியல் பிரமுகராய், இலக்கிய கர்த்தாவாய், பத்திரிகை எழுத்தாளராய்” என்று அடுக்கிச் செல்கின்றார். சி.வி யோடு நெருங்கி உறவாடியமையால் ஒவ்வோர் ஆளுமைப் பரிமாணத்தையும் அவர் எவ்வாறு வினைதிறனுடன் மேற்கொண்டார் என்பதை நெடுங்கால நட்பின் வழியாக இரு பேராசிரியர்களும் அறிந்து கொண்டனர். அந்த அனுபவங்களை அவர்கள் எழுத்து வடிவிலும் உரையரங்குகளிலும் பல நிலைகளிலேயே பதிவு செய்தனர்.

சி.வி.யின் கவித்துவம் தனித்துவம் மிக்கது. கிராமிய மணமும் உலக இலக்கியப் புரிதலும் மலையக வாழ்வின் துயரங்களுடன் இணைந்த எழுச்சிச் சிறகடிப்பும் கொண்ட செலுங்கலவைப் படையலைச் சமூகத்தின் அடித்தளத்தில் வாழும் மக்களின் காலடிகளில் வைக்கும் பரவலாக அவரது கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. 1983 ம் ஆண்டிலே கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்கள் “மக்கள் கவிமணி” என்ற பட்டத்தை சி.விக்கு சூட்டியமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சி.வியின் ஆங்கிலக் கவிதைகளை சக்தீ.பாலஜயா தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். ஒரு மொழியில் இருந்து இன்னொரு கவிதையைப் பெயர்ப்புச் செய்தல் என்பது மிகவும் கடினமான பணி. கவிதையை மொழி பெயர்க்கும் பொழுது இழக்கப்படுவது கவிதை தான் என்ற கருத்தும் உண்டு.

ஆயினும் சக்தீ அ.பாலஜயா அவர்களும் கவிஞர் சி.வி. அவர்களும் ஒரே துயரங்களுள்ளும் ஒரே பண்பாட்டுக் கவிப்பினுள்ளும் ஒரே இலட்சியப் பாதையிலும் வந்தவர்

களாகையினால் மொழி பெயர்ப்பு ஆங்கிலப் பிரதிக்கு இணையான வகையில் ஆக்கம் பெற்றுள்ளது. பால ஜயா அவர்களின் கவித்துவம் கவிதை மொழிபெயர்ப்பின் அழகுச் செம்மையில் ஊடுருவியுள்ளது.

சிவி அவர்களின் ஆக்கப் பணிகளை நோக்கும்பொழுது அந்த எழுத்துருக்களைப் பாதுகாத்து வெளிக் கொண்டு வந்தவர்களும் அவரது நினைவுகளைப் பதிவு செய்தவர்களுமாகிய கவிமணி சி.எஸ்.காந்தி, செய்தி இதழ் நிறுவுனர் இராமு நாகலிங்கம், பாக்கியா பதிப்பகப் பதிப்பாசிரியர் மயில்வாகனம் திலகராசா, மலையகத்தின் முதுபெரும் எழுத்தாளர் த.அய்யா துரை (மாத்தளை ரோகிணி), சாரல்நாடன், அந்தனி ஜீவா, கே.பொன்னுத்துரை, தெளிவத்தை ஜோசப் முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஒடுக்குமுறைகளையும் சுரண்டல் அவலங்களையும் எதிர்த்துக் கவிதை புனைந்த சிலி நாட்டுக் கவிஞர் பாப்லோ நெருடா, ருசியக் கவிஞர் விளாடிமிர் மாய கோவ்ஸ்கி, ஸ்பானியக் கவிஞர் லொர்கா ஆகியோருடன் சி.வியின் கவிதைகளை ஒப்புமை கொள்ளும் ஜக்மோகனுடைய பதிவு மிகவும் முக்கியமானது. மலையக இலக்கியத் தளத்தையும் தேசிய இலக்கியத்தளத்தையும் கடந்து உலக இலக்கியத் தளத்துக்கு எடுத்துச் சென்றவர் சி.வி அவர்கள். அதேவேளை மலையகத்து வாழ்வை ஆக்க வெளிக்குக் கொண்டு வரும் எழுத்தாளர் களுக்குரிய வழிகாட்டலையும் செவ்விய படைப்புத் தளத்தையும் உருவாக்கியுள்ளார்.

எலியட்டின் ஆங்கிலக் கவிதைகளின் அழகியற் பாங்கோடு சி.வியின் கவிதைகள் ஒப்புமை கொள்ளத் தக்கவையாய் இருப்பினும் உள்ளடக்க நிலையில் அவர் இயற்கையோடு உறவாடும் மனோரதியக் கவிஞராக இருக்கவில்லை. ஒடுக்குமுறை அவலங்களும் அவற்றை விடுவிக்கும் உணர்ச்சிக்கொப்பளிப்பும் கொண்ட கவிஞராகவே அவர் விளங்கினார். சி.வியின் கவிதைப் படிவமங்களை இலங்கையின் புகழ் பூத்த ஓவியராகிய மன்யுசிந் ஓவியப் படிமங்களாகிய நிலையில் 1956ஆம் ஆண்டில் இலங்கைத்

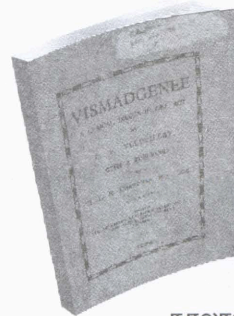
தேயிலைத் தோட்டத்திலே முதற் பதிப்பு வெளிவந்தது. இரண்டாவது பதிப்பு 2007 ஆம் ஆண்டில் அந்நூல் பாக்கியா பதிப்பத்தால் வெளியிடப்பட்டது.

இலக்கியப் பங்களிப்போடு சி.வியின் அரசியற் பங்களிப்பும் தொழிற்சங்கப் பங்களிப்பும் முக்கியமான பதிவுகளுக்குரியவை. இனங்களினதும் பிரதேசங்களினதும் மொழிகளினதும் தனித்துவங்களைப் பாதுகாக்கும் அரசியலே அவரின் இலக்காக இருந்தது.

அத்தகைய இலக்கு அவரது எழுத்தாக்கங்களிலும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த காலத்துப் பேச்சுக்களிலும் தொடர்ந்து அவரது தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளிலும் நீட்சி கொண்டது. 1947ஆம் ஆண்டின் நாடாளுமன்ற தேர்தலில் அவர் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் சார்பில் தெரிவுக்குள்ளானார்.

பெருந்தோட்டத்துறைத் தொழிலாளர்களின் கட்டுத்தளைகளை உடைத் தெறிதலும் அனைத்தும் தழுவிய விடுதலையுமின்றி மலையக அரசியல் பொருண்மையற்றதாகிவிடும் என்பது அவரின் கருத்து. கட்டுத்தளைகளைத் தகர்க்கும் எழுச்சி அடிகளே தேயிலைத் தோட்டத்திலே கவிதையின் இறுதிப் பகுதிகளில் நீட்சி கொள்கின்றன. அந்தத் தளத்திலிருந்து அவரின் அரசியல் நோக்கை வாசிப்புச் செய்யலாம்.

சி.வி யின் எழுத்துக்களில் உறுதியும் வலிமையும் மேலோங்கியிருந்தன. அதே வேளை அவற்றுள் ஒடுக்கப் பட்டோர் மானுடம் உயிர்ப்புக் கொண்டுள்ளது.

ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் முதலாவது நூல் விஸ்மாஜினி. ஆங்கில கவிதை நாடக நூலான இது 1934ஆம் ஆண்டு கொழும்பு லேக் ஹவுஸ் பத்திரிகை நிறுவனத்தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது

மலையக மூத்த கவிஞரும் எழுத்தாளரும், அரசியல், தொழிற்சங்க, சமூகவியலாளருமான மக்கள் கவிமணி ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் நூற்றாண்டு விழா 14.09.2014 இத்தினத்தினை நாட்டில் பல்வேறு அமைப்பு முன்னெடுத்து வருவது சிறப்பம்சமாகும்.

செயல்பட்டு புதிய இளம் சமுதாயத்தினருக்கு வழிகாட்டியாக வாழ்ந்தவர்.

மலையகத்தின் நடமாடும் பல்கலைகழகம் என்ற தகமை அவருக்குரிய பெருமையாகும். மலையக மக்கள் பாத்திரம் பற்றி ஆராய்ந்து பரீட்சைக்கு எழுதும் பல்கலைகழக மாணவர்கள்

தலையில் போட்டக் கூடை இன்றுவரை இறக்கி வைக்கவில்லை. அவர்களின் கானக வாழ்க்கையில் மாற்றம் இல்லை. இந்த சமூகத்தின் உழைப்பு சுரண்டப்பட்டு அடிமையாக, குடியிருக்க சொந்தமாக வீடுகூட இல்லை, உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் இல்லை. இந்த மக்கள் முன்னேற்றத்தில் அரசாங்கம் அக்கரை கொண்டதில்லை.

அவர்களுக்கு தலைமை தாங்கிய புகழ்பெற்ற மனிதர்களும் அக்கரை கொண்டதில்லை. அன்று குடியரிமை பறிக்கப்பட்ட அடிமையாக வாழ்ந்தவர்கள். குடியரிமை பெற்ற காலத்தில் சுரண்டலுக்கு அடிமையாக வாழ்கின்ற றார்கள் என்று அடிக்கடி சொல்லி கவலைப்படுவார்.

இவர் இலக்கியத்தின் மூலமாக இந்த மக்களின் கீழ்நிலையை, அடிமை நிலையினை உலகறிய செய்தவர். ஆங்கில மொழியில் எழுதியதை பற்றி சொல்லும்போது நமது குறைகள் நமக்கு தெரிந்து பிரயோசனம்

இல்லை. நாட்டு மக்களும் உலக மக்களும் அறிவது மூலம் இந்த நிலைக்கு சர்வதேசம் அழுத்தம் ஏற்படும் என்பதாகும்.

அவருடைய இலக்கியத்தின் மக்களின் உண்மை நிலை, எதார்த்த நோக்கு என்பதை மனதில்

கொண்டு எழுதப்பட்டவையாகும். அதனால் உலக மக்களின் இலக்கியவாதிகளின் கவனத்தை ஈர்ந்த அவருக்கு புகழ்சேர்ந்தது. மலையகம் அங்கு வாழும் மக்கள் தனித்துவமான பண்பாடுகள் கலை கலாசார அம்சங்களையும் கொண்டு வாழும் மக்கள் என்பதை பரைசாற்றப்பட்டுள்ளது.

இலக்கியத்தில் காட்டிய மென்மை அவருடைய அரசியல் தொழிற்சங்க பணியின்போது ஆத்திரம் கலந்த ஆவேசமாக வெளிப்பட்டது. இதற்கு பல நிகழ்வுகளை குறிப்பிடலாம்.

வெள்ளைதுரைமாரின் கட்டுப்பாட்டை தகர்த்து தோட்டங்கள் தோறும் திண்ணை பள்ளிகளை அமைத்து கல்வி புகற்ற

மலையகம் என்றால் ஸி.வி. ஸி.வி. என்றால் மலையகம்

டி.அய்யாதுரை தலைவர் - தொழிலாளர் விடுதலை முன்னணி

மக்கள் கவிமணி ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களுடன் கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக இணைந்து பணியாற்றிய காலத்தை என் வாழ்க்கையில் பொற்காலம் என்ற மனநிறைவு எனக்கு உண்டு.

அவருடைய எடுப்பான தோற்றம், நெஞ்சம், நிமிர்ந்த நடை, நேர்கொண்டப் பார்வை, ஆறடிக்கு குறையாத உயரம், செக்கசிவந்த மேனி, புன்னகை முகம், எவரையும் சுண்டி இழுக்கும் காந்த பார்வை இத்தனை சிறப்புக்குரிய மனிதராக திகழ்ந்தவர்.

இலக்கியம், அரசியல், தொழிற்சங்கம், சமூக சிந்தனை, மலையக தமிழ் மக்களின் விடிவு என்று எல்லா அம்சங்களிலும் உணர்வோடு பாசத்தோடு

இவரை சந்திக்க வருவார்கள். அவர்களை இன்முகத்துடன் வரவேற்று தேனீர் வழங்கி வந்த விடயத்துக்கு செல்வார்.

கூடை தலை மேலே குடிவாழ்க்கை கானகத்தில்

இதுதான் மலையக தமிழ் மக்கள் சரித்திரம் என்று கூறிவிட்டு அவர்களை பார்த்து மென்மையான புன்னகை ஒன்றை உதிர்த்துவிட்டு, கேள்விக்கு பதில் கூறும் ஆசானாகிவிடுவார்.

நமது மக்களின் வாழ்க்கை கோப்பி தேயிலை தொழிலை பிறப்பிடமாக கொண்டு இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இத்தொழிலில் உடலுழைப்பால் இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் முதுகெழும்பாக உழைத்து வருபவர்கள். இந்த மக்கள் அன்று

நடவடிக்கை எடுப்பதில் ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டிருந்தார்.

1939ஆம் ஆண்டு இலங்கை இந்திய காங்கிரசின் செயலாளர்களில் ஒருவராக பணியாற்றிய காலத்தில் அட்டன் தலவாக்கலை பூண்டிலோயா பகுதியில் ஒரே சுற்றில் 50000 அங்கத்தினர்களை சேர்த்த பெருமைக்குரியவர்.

1946ம் ஆண்டு யட்டியாந் தொட்டை உருளவள்ளி தோட்டத் தொழிலாளர்கள் காணி சுவீகரிப்பை ஆட்சேபித்து நடத்திய போராட்டத்திற்கு ஆதரவாக அட்டன் மாநிலத்தில் 80000 தொழிலாளர்களை வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபடுத்தினார். இது இவருடைய தொழிலாளர் வர்க்க உணர்வை வெளிப்படுத்திய போராட்டமாகும்.

1947ம் ஆண்டில் நாட்டில் நடைபெற்ற முதலாவது பாராளுமன்ற தேர்தலில் தலவாக்கலை தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று பாராளுமன்ற உறுப்பினராக செயலாற்றினார்.

1948 ம் ஆண்டு குடியுரிமை சட்டத்தின் 18ம் இலக்க

கட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டு வந்து இலங்கையில் வாழ்ந்த பத்து இலட்சம் மலையக மக்களின் குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டது, அதை ஆட்சேபித்து பத்து இலட்சம் மக்களை போராட்டத்திற்கு அழைக்க வேண்டும் என்ற ஆவேசம் சொத்துடமை யுள்ள முதலாளித்துவ தலைமைகளால் நிராகரிக்கப்பட்டமை இறுதிகாலம் வரை அவர் மனதை அரித்து கொண்டிருந்ததை உணர கூடியதாக இருந்தது.

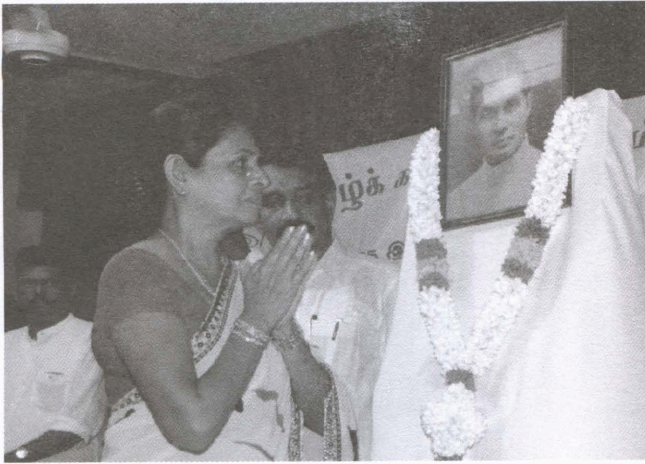
இதுசம்பந்தமாக ஆங்கில பத்திரிகையில் எழுதி தன்னுடைய ஆவேசத்தை வெளிப்படுத்தி உலக மக்களின் கவனத்தை திருப்பியவர். அன்று தொட்டு இறுதிவரை தன்னுடைய எழுத்துத்துறையை சரியாக பயன்படுத்திக் கொண்டவர். அதன் உணர்வை நான் நேரில் உணர்ந்தேன்.

மலையக பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சமூகப் பொருளாதார, அரசியல் உரிமைகளை வென்றெடுக்க, தொழிலாளர் தலைமைத்துவம் கொண்ட தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தை 1965 மே முதலாம் நாள் மலையக அண்ணா என்று

புகழப்பட்ட வீ.கே.வெள்ளையன் ஸ்தாபித்தார். இந்த கொள்கையை ஏற்று மக்கள் கவிமணியும் 1966ம் ஆண்டு தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தில் இணைந்து பிரதித் தலைவராக, பொதுச் செயலாளராக, நிர்வாக பொறுப்பாளராக பதவிகள் வகித்து இறுதிவரை தொழிலாளர் வளர்ச்சிக்கும், அவர்களது சிந்தனையை தூண்டவும் அயராது உழைத்தவர்.

நான் இன்று தொழிற்சங்க வாதியாக, இலக்கியவாதியாக, அரசியல்வாதியாக மலையகத்தில் தலைமைக்கு முன்னேற்றுவதில் பாரிய பங்களிப்பு செய்தவர் என்பதால்தான் என்னுடைய குரு என்று பகிரங்கமாக கூறி வந்துள்ளேன்.

தனக்கென்று வாழாது தோட்ட தொழிலாளர்களுக்காக வாழ்ந்த மாமனிதர் மக்கள் கவிமணி ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை என்றால் அது மிகையாகாது. அத்தகைய மனிதனின் சேவையை உணர்ந்து மலையகம் விழா எடுப்பது சிறந்த பண்பாடு. மலையகம் என்ற சொல்லோடு நிறைவாக வாழும் மனிதர் என்பதை குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

First of all, I take up this opportunity to extend my wholehearted greetings and my obligations to this historical function. As the daughter of my respected father late Mr. C. V. Velupillai I am very much pleasure to associate in this function.

Frankly talking at this gathering, I am not at all a poet like my father.. I am not a Play wright like my father!... I am not a story writer like my father.! I am not a Novelist like my father..! Also I am not a Trade unionist or a Politician like my father!

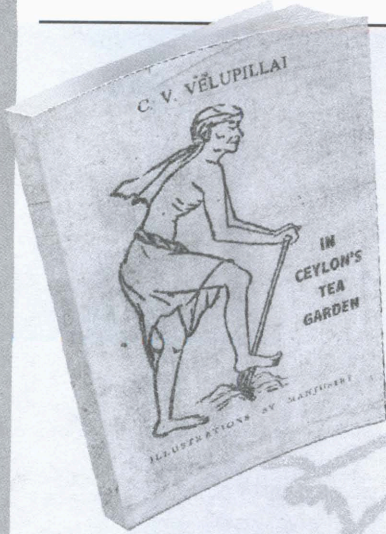
But as daughter of him, I too have the heart of thinking on the plantation Tamil community. They are in my heart. I too have the pain to uplift the down-trodden and marginalized community in this country.

At this juncture, I am proudly look at this historical event...our Country is publishing a stamp on this centenary memorial day of my father. This honour is not meant only to my father but also this goes to the plantation workers who played a very vital role in the Sri Lankan economy.

Once again, I take up this opportunity to thank his excellency President and Hon. Minister Jeevan Kumaranatungha, Minister of Post and communication and Hon. Deputy Minister Palani Thigambaram, Mr. Thilagar and the members of National Union of Workers and all other social thinkers, social activists who were involved in this venture.

Thank you.

Mrs .Jean wimalasooriya
Daughter of C. V. Velupillai

C. V. VELUPILLAI

2014-09-14

ஸ்.வ். நூற்றாண்டு நனைவு நாள்

மக்கள் கவிமணி ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் 100வது பிறந்தநாள். 1952களில் அவர் எழுதிய 'In Ceylon's Tea Garden' எனும் ஆங்கில நெடுங்கவிதைத் தொகுப்பின் சில ஆங்கில வரிகளையும் அதன் தமிழாக்கமாக கவிஞர் சக்தீபால அய்யா தந்த "இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டத்திலே" எனும் நெடுங்கவிதையின் இறுதி வரிகள்...

And so the tom-tom's throb
That for a hundred years
In fettered darkness held
My bronze bodied men
Shall sound yet again
From the mountain heights
to the valleys below
with a clearer call
with a surer call

From their Vote less gloom
From their stateless doom
Of rights withered dross
Shall wake another dawn
In that matting hour
Where once life decayed
Shall spring a fire -throb,
In the breathing of men

The tears and the sweat
That for a hundred years
Scattered on the dust
Gathered unto the might

Of a risen sun
Shall be get a million men
To march forwards and on
To where great mornings wait
For the tom-tom throb

நூற்றாண்டு காலமாய்
நுழைந்த இவ்விருட்டை
வேரோடழிக்க
என் தமிழ் மக்கள்
கூறுவர் சிகர
உச்சியில் ஏறிக்
கூறுவர் திடல்கள்
யாங்நனுமடுக்கவே
விடுதலைக் குரலது
வெற்றிக் குரலது
வீரக்குரலது
விரைந்தெழும் கேட்பீர்...
அடிமைநிலையை
அகற்றவும் அழைக்கும்
அன்புக் குரலது

அன்பரீர் கேட்பீர்
வாக்குரிமையோடு
வளநாட்டுரிமையும்
ஊக்கமும் வெற்றி
ஓம்பிடும் காலம்
பூக்குமேயந்தப்
புண்ணிய நாள்தனில்
ஆக்கம் புரிந்தவர்
அமைதி இழந்தவர்
மூச்சிலே சுதந்திரத்
திருகலந்திடும்
மூச்சிலே விடுதலைச்
சுகம் மலர்ந்திடும்
பேச்சிலே வீரமும்
உறுதியும் மாட்சியும்
பிறந்திடும் வெற்றிப்
பெருவாழ்வாமே...

நீலை மாற்றும் கண்டு வரும் மலைநாட்டு தமிழர்

முதல் சந்திப்பு

மக்கள் கவிமணி சீ.வீ.வேலுப் பிள்ளையின் ஞாபகார்த்தமாக வெகு விமரிசையுடன் முத்திரை வெளியீடு உட்பட நடைபெறும் இந்த நூற்றாண்டு விழாவில் "நீலைமாற்றும் பெற்றுவரும் மலைநாட்டு தமிழர்" என்ற தலைப்பில் உரையாற்ற என்னை அழைத்திருப்பதையொட்டி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இதை கௌரவமாகக் கருதுகிறேன்.

எனக்கு 1953ம் ஆண்டளவில் தான் சீ.வீ வேலுப்பிள்ளையோடு பரிச்சயம் ஏற்பட்டது. நான் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரசுக்கு வந்ததே ஒரு கதையாகும். நான் தீவிரமாக கம்யூனிச கருத்துகளிலே ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவன். முதலில் பீட்டர் கெனமன் அவர்களும் திரு. சண்முகதாசனும் தான் என்னை ஐனாப் அலிஸுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தனர். அதற்குப் பின்னர் ஒரு நாள் ஐனாப் அசீல் வீட்டில் சீ.வீ.வேலுப்பிள்ளையை சந்தித்திருக்கிறேன். பின்னர் நாவலப் பிட்டியிலே ஒரு காங்கிரஸ் மாநாடு நடந்தபொழுது என்னை ஒரு முக்கியமான நகரப்பிரமுகர் இந்த மகாநாட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார். அப்பொழுது திரு. தொண்டமான் ராஜலிங்கம். ராமானுஜம் போன்ற தலைவர்களை அவர் எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

மகாநாட்டின் தலைவர், உப தலைவர், செயலாளர், போன்றோர் தெரிவுசெய்யப்பட்ட போது முற்றிலும் எதிர்பாராத வகையில் என்னை உப செயலாளராகத் திரு.தொண்டமான் பிரேரித்தார். நான் சுதாகரித்துக் கொள்ளுமுன்னர் தேர்தல் முடிந்து அறிவித்தலும் முடிந்துவிட்டது. சற்று சங்கடத்துடன் நான் கீழே இறங்கி வந்தேன் அப்பொழுது நான் சந்தித்தவருள் சீ.வீ யும் இருந்தார். என் முகத்தில்

ஸி.வி. நூற்றாண்டு நினைவுப் பேருரை

ஒடிக்கொண்டிருந்த உணர்வுகளைப் பார்த்துவிட்டு அவர் உங்களைப்போல் ஒருவர் காங்கிரஸ் முக்கியஸ்தர் குழுவில் இருப்பது பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கது என்றார். இந்த வார்த்தைகள் எனக்கு இதமாக இருந்தன. இதுபற்றி சீவீ என்னோடு சில நிமிடங்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

இதற்குப்பின்னர் சீ.வீ யோடு நெருங்கிப் பழகவும் பல தோட்டங்களுக்குச் செல்லவும் பேச்சுவார்த்தைகளிலே சீ.வீ யோடு இணைந்து கலந்துகொள்ளவும் எனக்கு பல வாய்ப்புகள் கிடைத்தன. அவருடைய இலக்கிய ஈடுபாடு கவித் துவ உணர்வுகள் என்னைப் பெரி தும் கவர்ந்தன. அவருடைய கவிதைகளை எடுத்துச் சென்று எனக்குத் தெரிந்த பல நண்பர்களிடம் காட்டியது எனக்கு

பி.பி. தேவராஜ்
முன்னாள் இந்து கலாசார அமைச்சர்

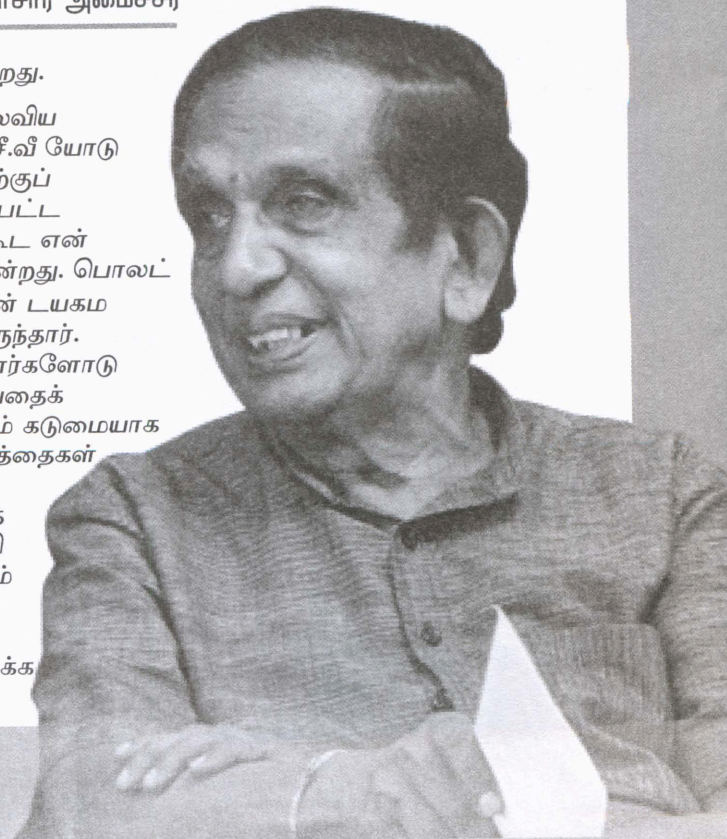
ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

அந்தக்காலத்தில் நிலவிய கெடுபிடிகள் பற்றி சீ.வீ யோடு டயகம தோட்டத்திற்குப் போனபொழுது ஏற்பட்ட அனுபவம் இன்று கூட என் மனதில் நிழலாடுகின்றது. பொலட் (Pollet) என்பவர்தான் டயகம குருப் துரையாக இருந்தார். நாங்கள் தொழிலாளர்களோடு பேசிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டவுடன் மிகவும் கடுமையாக அவர் உதிர்த்த வார்த்தைகள் எனக்கு அளவற்ற கோபத்தை ஏற்படுத்தியது. நான் திரும்பி வரும்போது ஏன் நம் மக்களை ஒன்று சேர்த்துத் துரையை செம்மையாக உதைக்க முடியாது என்று

கேட்டேன். அப்பொழுது அவர் சொன்ன பதில் நமது மக்கள் அப்படி எல்லாம் நடந்து கொள்வதற்கு ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். சலபத்தில் எதிர்த்து பேச மாட்டார்கள். மேலும் நாம் சாத்வீகமான முறையில்தான் போராட்டங்களை முன்னெடுக்க வேண்டும். வன்முறை என்று ஆரம்பித்துவிட்டால் அது மேலும் வன்முறைக்குத்தான் இட்டுச் செல்லும். பொறுமை காத்துத்தான் முன்னேற்றம் காண முடியும் என்று கூறியது இன்றுகூட என் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. இந்த ஒரு சிறிய சம்பவத்தை மாத்திரம் கூறிவிட்டு நான் எனது உரைக்குச் செல்ல விரும்புகிறேன்.

காலத்தால் அழியாத கவிதைகள்

சீ.வீ வேலுப்பிள்ளை கவிதைகள், நாவல், கட்டுரைகள், உரைநடைச் சித்திரங்கள் என்று பல படைப்புகளைத் தந்திருக்கிறார். அவருடைய படைப்புகள்

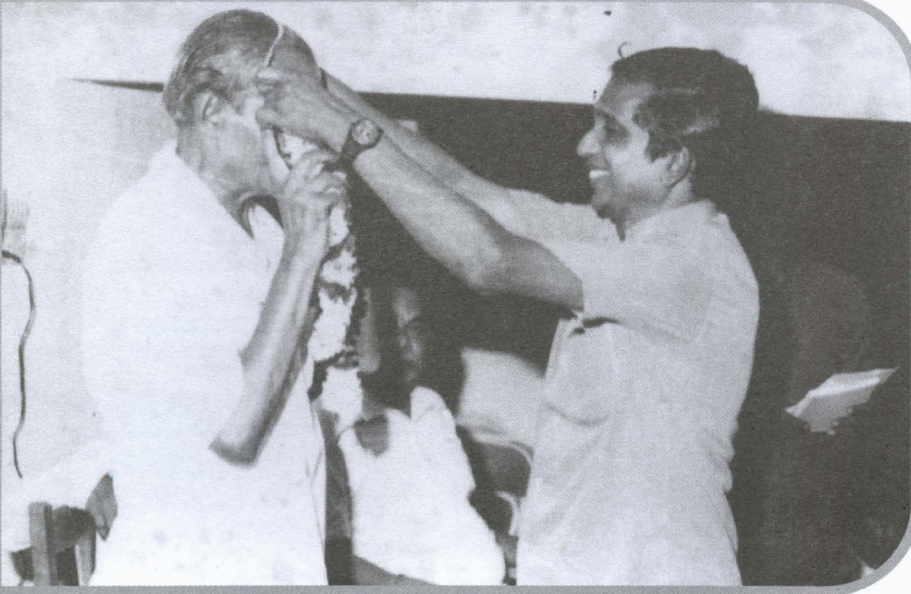

அனைத்திலும் கவித்துவம் இழையோடுகிறது. அவர் அடிப்படையில் ஒரு கவிஞர். அவருடைய கவிதைகளை வழிப்போக்கன் (Wayfarer) என்ற புனைபெயரிலும் மற்றும் "இலங்கை தேயிலை தோட்டத்திலே (In Ceylon's Tea Garden) என்ற நூல் தலைப்பில் அவருடைய சொந்தப் பெயரில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். "இலங்கைத் தேயிலை தோட்டத்திலே" அவருக்கு அழியாப் புகழை பெற்றுத் தந்துள்ளது.

காலமெனும் ஆழியிலும் காற்று

முத்திரை வெளியீடு, கொழும்பில் நடந்த கூட்டம், நடக்க உள்ள ஒன்று கூடல்கள் இவையெல்லாம் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன.

கவிமணி பெருந்தோட்ட மக்களின் துயரங்களை எடுத்ததுரைத்த கவிஞன், ஒரு தமிழ் சிந்தனையாளன் இவ்வாறு சொன்னான் "எவ்வொருவன் அழுகின்றானோ அவனே கவிஞன்". சீ.வீ யின் கவிதைகளைப் படிக்கும்போது நமக்கு கண்ணீர் துளிர்க்கின்றது 19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் வாழ்ந்த புகழ்மிக்க ஆங்கில கவிஞன் ஷெல்லி

பி.பி.தேவராஜ் அவர்கள் ஸி.வி. அவர்களுக்கு மாலை அணிவிக்கும் காட்சி

மழை ஊழியிலும் சாகாது கம்பனவன் பாட்டு என்று கம்பன் புகழ் பாடினான் கவியரசு கண்ணதாசன்.

பெருந்தோட்டங்களில் வாழ்ந்த மக்களின் சோகக் கதையையும் இதயத்துடிப்பையும் ஏக்கப் பெருமூச்சையும் நமக்கு கவிதைச் சித்திரங்களாக வடித்துத் தந்துள்ள சீ.வீ.வேலுப்பிள்ளையின் கவிதைகள் சாகா வரம் பெற்று மக்களின் உள்ளத்தில் என்றென்றும் சிரஞ்சீவியாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. சீ.வீ.வேலுப்பிள்ளையின் கவிதைகள் காலத்தால் அழியாத சொத்துக்கள் ஆகிவிட்டன.

சீ.வீ. பிறந்து நூற்றாண்டுகாலம் கடந்த பின்னர் மக்கள் கவிமணிக்கு எடுக்கும் இந்த விழா,

(Shelly) இதே உணர்வுகளை எடுத்துரைக்கிறார்.

"The sweetest songs are those that tell the saddest thought"

"துயரம் தோய்ந்த எண்ணங்களைக் கூறுவதே இனிமை நிறைந்த பாடல்களாகும்"

ஷெல்லி மட்டுமல்ல 18, 19ம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த பிரபல ஆங்கில கவிஞர்கள் இத்தகைய துயரங்கள் தோய்ந்த சோக உணர்வை வெளிப்படுத்திய பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர்.

18, 19 ம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த பல ஆங்கில கவிஞர்கள் Romantic mode என்ற கவிதைப் பாங்கை கடைப்பிடித்தனர் கட்டற்ற கற்பனை திறனுடன் அடிமனதைத் தொடும் அற்புதமான கவிதைகள் அவர்கள்

படைத்தார்கள். பைரன் பிரபு (Lord Byron) ஷெலி (shelly) வில்லியம் பிளேக் (William Blake) , மில்டன் (Milton), கீட்ஸ் (Keats) வேர்ட்ஸ்வோர்த் (Wordsworth), போன்ற பல கவிஞர்கள் இந்தப் பாணியில் எழுதி மிகவும் பிரபலம் பெற்றிருந்தார்கள்.

கற்பனைகளில் உலாவி தாங்கள் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிற வாழ்க்கைக்கும் நடைமுறையில் கண்ட வாழ்க்கைக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளி அவர்களிடத்திலே ஒரு சஞ்சல உணர்வை ஏற்படுத்தியது. அவர்கள் உள்ளத்தில் சோர்வை ஏற்படுத்தி வாடி சுருங்கச்செய்தது. இது அவர்களிடத்திலே ஒரு பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. இத்தகைய துயரமும் சோகமும் கலந்த ஒரு உணர்வை ஆங்கிலத்தில் மெலன்களிக் (Melancholic) உணர்வு என்று அழைத்தார்கள். Romantic mode கவிதைப் பாணியை பின்பற்றியவர்கள் சோகத்தை சொல்லி உள்ளத்தை ஊடுருவிச்செல்லும் அற்புதமான கவிதைகளைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

புகழ்மிக்க வங்க கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூர் வேத உபநிஷத்துக்களில் இருந்தும், உலக இலக்கியங்களில் இருந்தும் தன் அகத்தூண்டுதலைப் பெற்றவர். கீட்ஸ், ஷெலி, வேர்ட்ஸ்வோர்த் போன்றோரின் துயரம் தோய்ந்த கவிதைகள் அவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. ரவீந்திரநாத் தாகூர் இத்தகைய சோக உணர்வை பிரதிபலிக்கும் நாடகங்களையும், நாவல்களையும் கவிதைகளையும் படைத்திருக்கிறார்.

இயல்பாகவே கலை உணர்வும் கவித்துவ உணர்வும் உடையவரான சீ. வீ. வேலுப்பிள்ளை எழில் மிக்க வார்த்தைகளால் புணையப்பட்ட இந்த ஆங்கிலக் கவிதைகளில் மனதைப் பறிகொடுத்தார். இந்த ஆங்கில கவிஞர்கள் எழுதிய கவிதைகளிலே அவர் ஒன்றிப் போனார். ரவீந்திரநாத் தாகூரினுடைய எழுத்துக்களிலே அவருக்கு ஒரு தனி ஈடுபாடு இருந்தது. (Romantic mode) என்ற பாணியில் எழுதப்பட்ட ஆங்கில கவிஞர்களின் மெலன்களி (Melancholy) சோக உணர்வு

மலையக வாழ்க்கையை
அப்படியே பிரதிபலித்ததுபோல்
அவருக்கு தோன்றியது.

சீ. வீ. வேலுப்பிள்ளை தமிழ்ப்
பாடல்களிலும் இலக்கியத்திலும்
பரிச்சயம் பெற்றிருந்தார். ஆனால்
அவர் ஆங்கில மொழிமூலம்
கல்வி பயின்றவர். ஆங்கிலத்தில்
எழுதும் ஆற்றல் இயல்பாகவே
பெற்றிருந்தார் ஆங்கில
இலக்கியங்களிலே அவருக்கு
மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்தது.

மலையகத்தின் பசுமை நிறப்
பரப்பும் பளிங்கு நிற ஓடைகளும்
மலைச்சாரல்களில் வீசும் தென்றல்
காற்றும் இயற்கை அழகும்
அவருடைய கவித்துவ
உணர்வுகளுக்கு ஒரு உந்து
சக்தியாக அமைந்தது. ஆனால்
கற்பனையிலே சிறகடித்த
அவருடைய அழகியல்
உணர்வுக்கும் தோட்ட மக்கள்
மத்தியிலே நிலவும்
வாழ்க்கைக்கும் இடையே இருந்த
இடைவெளியைப் பார்த்த
பொழுது தோட்ட நடைமுறை
அவலங்களுக்கு எதிராக எழுந்த
உள்ளக் குமுறல் சோகம்
இழையோடும் கவிதைகளாக
அவரிடமிருந்து பிரவகித்தன.

இலங்கை தேயிலைத்
தோட்டத்திலே எனும்
அவருடைய கவிதை நூல்
இவ்வாறு ஆரம்பிக்கிறது.

To the tom-tom 's throb
The dawn lies starled:
Trembling upon the tea;
The Last dew beads is fresh,
Before the morning treads
On this mating hour
Where suffering and pain
Decay and death are one
In the life-throb
In the breathing of men.

தப்பொலி அதிர்ந்திட
திடுக்கிட்டு உயிர் பெற்றது
காலைப் பொழுது
தேயிலை தளிரில்
நிர்மலமான பனித்துளி
நடுநடுங்க உருண்டு சென்ற
அத்துளி
காலை கதிரில் அழிந்து, மறைந்தது

வேதனையும், துயரும், சிதைவும்,
சாதலும் அணைத்தும்
அங்கே சங்கமம்.
இது போலன்றோ
மனிதரின் நாடித்துடிப்பும்
விடுகின்ற கடைசி மூச்சும்.

The tom-tom's throb!
It resound and sighs
In the still mountains
And the soundless valleys,
They in their ancient vigil
Keep in a record of bones
The tears and sweat
Of a hundred years

தப்பொலி அதிர்ந்து பரவிட
நிசப்தம் குடிக்கொண்ட
மலைகளிலே
நீண்டு கிடந்த பள்ளத்தாக்கிலே
எங்கும் கேட்டது எதிரொலி
நூறாண்டு காலமாக
புதைந்து கிடந்த
எலும்புக்குவியலும்,
கொட்டிய வியர்வையும்
சிந்திய கண்ணீரும்
அங்கே அழுது புலம்பின

My men!
they lie dust under dust
Beneath the tea,
No wild weed flowers
Or memories token
Tributes raise
Over the father's biers!
O shame what man
Ever gave them a grave?
Only god in His Grace
Covered them with his grass.

என் மக்கள்
மண்ணுக்குள் மண்ணாக
புதைந்து போனார்கள்.
அவர்கள் கல்லறைக்கு மேல்
காட்டு மலர்களில்லை
ஞாபகச் சின்னங்கள்
அங்கேயில்லை.
அப்பன் வாழ்ந்த கதை கூற
வார்த்தைகள் எதுவுமில்லை.

மனிதன் மறந்துவிட்டான்
வெட்கக் கேடு
ஆனால் இறைவனோ
மறக்கவில்லை
அவன் தன் கருணையினால்
அன்றோ
கல்லறை மீது
புல்லை தழைக்க வைத்தான்.

சீ.வி.வேலுப்பிள்ளை எழுதிய
கட்டுரைகளும், உரைநடைச்
சித்திரங்களும், சிறுகதைகளும்
நாவல்களும் இன்றைய
கண்ணோட்டத்திலிருந்து
ஆழமாக ஆராயப்பட
வேண்டியவை. எல்லாவற்றிற்கும்
மேலாக அவருடைய கவிதைகள்
ஆராயப்பட வேண்டும்,
விடியலைத் தேடி சோகத்தில் சீ வீ

வேலுப்பிள்ளையின் உள்ளம்
உதிரம் கொட்டிய போதிலும்
அவர் சோர்ந்து துவண்டு
விடவில்லை. சோகத்தை
எடுத்துரைக்கும் ஒரு கவிஞனே
அவலத்திற்கும் துயரத்திற்கும்
முடிவு கட்டவேண்டும். அவனால்
புதுமைக்கு வழிசமைக்க பெரும்
பங்காற்ற முடியும் என்ற எண்ணம்
அவர் மனதிலே ஆழமாக
வேருன்றியது. அவர் ஆசிரிய
பணியிலிருந்து விலகி
தொழிலாளர்களுக்காகக் குரல்
கொடுக்கும் தொழிற்சங்க
பணியிலே தன்னை
ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டார்.
தோட்டத் துறைமார்க்கு எதிராக
போர்க்கொடி உயர்த்தினார்.
தொழிற்சங்கத்தில் மக்களை
ஒன்று சேர்த்தார். இரவு பகல்
பாராது உழைத்தார். துயரத்தைக்
கூறுவதிலிருந்து அதைத் துடைக்க
தன் பங்கை ஆற்ற முன்வந்தார்.
இறுதி மூச்சுவரை தொழிற்சங்க
பணியிலே தன் வாழ்நாளை
கழித்தார். தன்னுடைய இலங்கைத்
தேயிலைத் தோட்டத்திலே என்ற
கவிதை நூலை இவ்வாறு பூர்த்தி
செய்கிறார்.

மண்மேல் விழுந்து சிதறிய
நூறாண்டு கால
கண்ணீரும் வியர்வையும்
உதய சூரியனாக
ஓங்கி எழும் ஒருநாள்
பலம் வாய்ந்த
பல்லாயிர மனிதர்
தோன்றுவார்கள்
தப்பொலி அதிர்விற்கு
துரித நடைபோடுவார்
புதிய விடியலை காண்பார்

சீ வீ வேலுப்பிள்ளை கூறிய புதிய
விடியலை நோக்கி நாம் எவ்வாறு
பயணம் செய்கிறோம் என்பது
பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களை
உங்களோடு பரிமாறிக்கொள்ள
விரும்புகிறேன். இதற்குரிய ஓர்
பின்னணியோடு என்
கருத்துரையை நான்
ஆரம்பிக்கிறேன்.

நிலை மாற்றம் கண்டு வரும்
மலைநாட்டு தமிழர்

பெருந்தோட்ட அமைப்பு

16, 17ம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட
ஐரோப்பிய கலோனியல்
ஆதிக்கத்திற்குப் பின்னர்தான்
பெருந்தோட்ட விவசாய முறை
என்பது அறிமுகமாகி வெகு
வேகமாக பரவியது. சொந்த

உபயோகத்திற்கு அல்லாமல் ஏற்றுமதி செய்வதில்தான் பெருந்தோட்ட விவசாய முறையின் (Plantation System) அடிப்படை தங்கியிருந்தது ஆரம்பகாலத்தில் அமெரிக்காவில் புகையிலை, பஞ்சு, அரிசி போன்றவை பயிர் செய்யப்பட்டன. பின்னர் கரும்பு, கோப்பி, கொக்கோ, மிளகு, தேயிலை, ரப்பர் போன்ற பயிர்களுக்கு இவை விஸ்தரிக்கப்பட்டன. பிரேசில், கொலம்பியா, கயானா, மேற்கிந்தியத் தீவுகள் ஆகிய நாடுகளில் கரும்பு, கோப்பி என்பன அதிகளவில் பயிரிடப்பட்டன.

ஆரம்பத்தில் ஒப்பந்தங்களின் மூலம் ஐரோப்பிய தொழிலாளர்கள் இந்த தோட்டங்களிலே வேலை செய்வதற்குச் சேர்க்கப்பட்டாலும் இது சாத்தியப்படாமல் போகவே ஆபிரிக்க நாடுகளில் இருந்து அடிமைகளை கைப்பற்றி பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டனர். அடிமைகள் எஜமான்களுடைய சாதாரண உடைமைகளைப்போல விற்கவும் வாங்கவும் பட்டனர். வங்கியில் இருந்து கடன் பெறுவதற்குக் கூட அடிமைகள் பிணையாக வைக்கப்பட்டனர். “ஏன்?” என்றால் சிறை வாசம் இல்லை என்றால் வனவாசம் என்பதுபோலச் சொல்லொனாக் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகிய அடிமைகளின் அவல நிலை பெரும் எதிர்ப்பை ஏற்படுத்தியது. ஐரோப்பாவிலும் இது பரவியது அடிமை நிலைக்கு ஒரு முடிவு காணவேண்டும் என்ற கூக்குரல் எழுந்தது. படிப்படியாக இது அடிமை முறை ஒழிப்புச் சட்டங்களுக்கு வழி வகுத்தது.

அடிமை முறைக்கு எதிரான சட்டம்

1833ம் ஆண்டு அடிமை முறைக்கு எதிராக சட்டம் இயற்றி பிரித்தானியா இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது. இதைத் தொடர்ந்து இதர ஐரோப்பிய நாடுகளும் அடிமை முறையை தடை செய்தன. இதற்குப் பிறகுதான் சீனாவிலிருந்து ஒரு சிறு தொகையினரும் பெருமளவு இந்தியாவிலிருந்தும் ஒப்பந்த

மூலம் தொழிலாளர்கள் பிரித்தானியா, பிரான்சு, ஒல்லாந்து, கலோனிய நாடுகளுக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்டனர். இதன் தொடர்ச்சியாக மொரிசியஸ், தென்னாபிரிக்கா, ரியூனியன், பீஜி தீவுகள் மற்றும் இலங்கை, மலேசியா, ஆகிய நாடுகளுக்கும் பெருந்தோட்ட முறை விஸ்தரிக்கப்பட்டது.

ஒப்பந்த கூலிமுறை நவீன அடிமைத்தனமா?

ஹியூ டிங்கர் (Hugh Tinker) என்ற பிரபல சமூகவியல் விஞ்ஞானி இந்த ஒப்பந்த முறைபற்றி இது ஒரு நவீன அடிமைத்துவம், அதாவது இது 20ம் நூற்றாண்டின் அடிமைத்துவம் (Twentieth century slavery) என்ற தலைப்பில் ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார். அதாவது ஆபிரிக்க அடிமைகள் எவ்வாறு நடத்தப்பட்டார்களோ அதே முறையில்தான் ஒப்பந்த தொழிலாளர்களும் நடத்தப் படுகிறார்கள் என்ற கருத்தை முன்வைத்து அவர் இந்த நூலை எழுதியுள்ளார்.

ஒப்பந்தம் (Indenture) இந்திய அரசு நிறுவனத்திற்கும் கலோனியல் நாடுகளின் ஒப்பந்த மூலம் தொழிலாளர்களைத் திரட்டு பவர்களுக்கும் இடையே செய்துகொண்ட உடன்பாடாகும். இதில் பல அம்சங்கள் இருந்தன. இதில் ஒரு அம்சம் குறிப்பிட்ட 5 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் தொழிலாளர்களுக்கு கப்பல் கட்டணம் செலுத்தி திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும் என்பதாகும். சிலர் தாங்களாகவே மேலும் 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்கள். பின் அவர்களுக்கு கப்பல் கட்டணம் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக நிலம் கொடுக்கப்பட்டு அந்த நாடுகளிலேயே தங்கி விட்டார்கள்.

அடிமைகளை எஜமான்கள் வாங்கவும் விற்கவும் முடிந்தது. எஜமான்கள் இதர அசையாப் பொருட்களைப் போல் அடிமைகளையும் நடத்தினார்கள். இதற்கும் ஒப்பந்த கூலிகளுக்கும் இடையே வேறுபாடுகள் இருந்த போதிலும் ஹியூ டிங்கர் (Hugh Tinker) கூலிகள் அடிமைகளாகவே நடத்தப்பட்டனர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதில்

பெருமளவிற்கு உண்மை இருந்த போதிலும் வேறுபாடுகளும் கவனத்திற்குரியவையாகும்.

கங்காணி முறை ஆட்சேர்ப்பு

பர்மா, மலேசியா இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கு ஒப்பந்த முறை கூட அனுஷ்டிக்கப் படவில்லை. கங்காணி முறையே கையாளப்பட்டது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் கங்காணிகள் தங்கள் உறவினர்கள் தங்கள் கிராமத்தை சார்ந்தவர்கள் அல்லது அந்த பிரதேசத்தைச் சார்ந்தவர்களையே தெரழிலாளர்களாகத் திரட்டி அவர்களை இலங்கைக்குக் கொண்டு வந்தனர். பெரிய கங்காணிகளும் குறைவான தொழிலாளர்களை கொண்டு வந்த சிறிய கங்காணிகளும் இதில் இருந்தனர். இது தவிர கங்காணி இல்லாமல் தாங்களாகவே இலங்கைக்கு பலர் வந்தனர். வர்த்தகம் செய்ய வந்தவர்கள் மாத்திரமல்லாது இதர சில குழுவினரும் இலங்கைக்கு வந்துள்ளார்கள்.

கங்காணிகளுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. தோட்ட துறைமார் தொழிலாளர்களை நிர்வகிப்பதில் பெரும் பங்கை கங்காணிகளிடமே ஒப்படைத்திருந்தார்கள்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் பற்றுச்சீட்டு அடிப்படையில் இந்தியாவில் உள்ள தங்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்றுவரும் வழக்கமும் இருந்தது. இன்னொரு முக்கியமான அம்சம் என்ன வென்றால் இந்தியா அன்மையிலுள்ள நாடாதலால் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கு மிடையே பல தொடர்புகள் இருந்தன. வட கிழக்கிலே தமிழ் மொழியையும் கலாச்சாரத்தையும் பின்பற்றும் ஒரு மொழியினரும் இங்கு இருந்தனர் என்பதால் இலங்கையைப் பொருத்த வரையில் இதர நாடுகளில் இருந்து சில வேறுபாடுகள் நிலவின. ஹியூ டிங்கருடைய (Hugh Tinker) நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போல ஒப்பந்த அடிப்படையில் சென்ற தொழிலாளர்களுக்கும் இலங்கை வந்த தொழிலாளர்களுக்கும் இடையில் இத்தகைய வித்தியாசங்கள் இருந்தது

கவனத்திற்குரியதாகும்.

தோட்டத் துரைமாரும் அவர்களுடைய முகவர்களாக செயல்பட்ட கங்காணிமாரும், தோட்ட தொழிலாளர்களை வெளிநடப்பு ஒன்றும் அறியாதவர்களாகத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டிலேயே வைத்துக் கொண்டிருந்தனர். இதனால் தொழிலாளர்கள் பல்வேறு சுரண்டல்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டனர். அறியாமையே தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக ஆயுதமாக பயன்படுத்தப்பட்டது. என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதுவே என்பது போல் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருப்பதையே தங்கள் வாழ்வாகக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று சீ.வீ.வேலுப்பிள்ளை குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால் தொழிற்சங்கங்கள் தோற்றம் பெற்ற பின்னர் கங்காணிமாரின் பிடியில் தளர்வு ஏற்பட்டு இதற்கு வெகு சீக்கிரத்தில் ஒரு முடிவு ஏற்பட்டது. எப்படி இருந்த போதிலும் கங்காணிகள் மூலமாக வந்தவர்கள் மற்றும் தாங்களாகவே தங்கள் உறவினர் மூலமாகவோ அல்லது வேறு தொடர்பினை ஏற்படுத்தியோ இலங்கை வந்தவர்கள் அந்த அளவிற்கு கட்டுப்படவில்லை. இது பற்றிய ஆய்வுகள் நடத்தப்பட வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

மாறாத வறுமை (Persistent poverty)

பெக்போர்ட் (Beckford) என்ற மேற்கிந்தியத் தீவுகளைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் பெருந்தோட்ட அமைப்பு பற்றி விரிவான ஒரு ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டு நூல் எழுதியுள்ளார். அவர் மேற்கொண்ட ஆய்வு அநேகமாக மேற்கிந்திய அடிமைத் தொழிலாளர் அனுபவங்களைக் கொண்டே அமைந்தது. அவருடைய நூலின் பெயர் "விடாப்பிடியான வறுமை" (Persistent Poverty) என்பதாகும்.. மேற்கிந்தியா, கயானா போன்ற நாடுகளுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையே உள்ள சில வேறுபாடுகளை ஆய்வு செய்ய வேண்டிய அவசியம் உண்டு.

இந்த இரண்டு நூல்களிலிருந்தும் பெறப்பட்ட கருத்துக்கள்

அறிஞர்கள் சிந்தனையாளர்கள் மத்தியில் ஆழமாக வேரூன்றி பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இது அனைத்து மட்டங்களிலும் பரவியுள்ளது. இந்த இரண்டு நூல்களிலும் இருந்த பெற்ற கருத்துக்களை அடிப்படையாக மட்டும் கொள்ளாமல் இதை மேலும் ஆராய்ந்து மீள் பரிசீலனை செய்வது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

வித்தியாசமான அனுபவங்கள்

ஒவ்வொரு கலோனியல் நாட்டுக்கும் சென்ற இந்திய வம்சாவளியினர் அந்தந்த நாடுகளிலேயே வித்தியாசமான இனக் குழுக்களை சந்திக்க வேண்டி இருந்தது. இவை மாறுபட்ட அனுபவங்களைக் கொடுத்தன. எனவே ஒரே அளவுகோலை மாத்திரம் வைத்து அணுகாது ஒவ்வொரு நாட்டின் வேறுபட்ட தன்மைகளையும் கவனத்தில் எடுப்பது அவசியம்.

இலங்கை இனங்களுக்கிடையே உள்ள உறவுநிலை அரசியல் சந்தர்ப்பவாதம், அளவுகடந்த பேரினவாதம், கலாச்சாரம் இவை அனைத்தையும் கணக்கில் எடுத்துத்தான் பெருந்தோட்டத் தமிழர் தங்கள் மாற்றங்களையும் முன்னேற்றத்தையும் உறுதி செய்ய முடியும்.

புதிய விடியல்

சீ.வீ.வேலுப்பிள்ளை தன்னுடைய இலங்கைத் தேயிலை தோட்டத் திலே என்ற கவிதை நூலின் கடைசி வரியில் "புதிய விடியலை காண்பார்" என்று நம்பிக்கை தெரிவித்துள்ளார். நீண்ட பயணமாக இருந்தாலும் புதிய விடியலை நோக்கிய பயணம் ஆரம்பித்துவிட்டது என்பதில் ஐயமில்லை. பழைய சோகங்களையும் வேதனைகளையும் மாத்திரம் அசை போட்டுக் கொண்டிருக்காமல் வந்து விட்ட மாற்றங்களை அடையாளம் கண்டால்தான் மாற்றங்கள் வரும் புதிய யுகம் தோன்றும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டால்தான் விடியலைக் காண முடியும்.

"இளைஞனே கனவு காண" என்று முன்னால் இந்திய ஐனாதிபதி

அப்துல் கலாமுடைய வசனம் அடிக்கடி சொல்லப்படும் ஒன்றாகும். உதய சூரியனாக ஒங்கி எழும் ஒருநாள் என்று சீ. வீ. நம்பிக்கை தெரிவிக்கிறார். இந்த நம்பிக்கையும் கனவுகளும் தான் மாற்றத்திற்கு அஸ்திவாரம்.

ஹெராக்கலிட்ஸ் (Heraclitus) என்ற கிரேக்க தத்துவஞானி மாற்றங்கள் பற்றி சிந்தனையைத் தூண்டும் விதத்தில் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார். "ஒரு மனிதன் ஒரே ஆற்றில் இரண்டு தடவை இறங்குவதில்லை. ஆறும் மாறிவிடுகிறது. மனிதனும் மாறி விடுகிறான்"

எது சாஸ்வதமாக இருக்கின்றதோ இல்லையோ மாற்றங்கள் மாத்திரம்தான் சாஸ்வதம் உடையதாய் உள்ளது. இதைத்தான் பல அறிஞர்களும் கூறியுள்ளார்கள். புரட்சி மூலம்தான் சமுதாய மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்று கூறிய கார்ல் மார்க்ஸ் மாற்றங்களின் முக்கியத்துவத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். சில சமயங்களில் மாற்றங்கள் துரிதமாக நடைபெறலாம். சில சமயங்களில் அது ஆமை வேகத்தில் இடம்பெறலாம். எப்படி இருந்தாலும் மாற்றங்கள் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டதன் இருக்கின்றன.

ஆரம்ப காலத்தில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்கள் அடிமைகள் போலத்தான் நடத்தப்பட்டார்கள். எண்ணற்ற இன்னல்களுக்கும் ஆளானார்கள். தோட்டங்களில் இருந்து மாறி வேறு தோட்டங்களுக்கோ, வேறு இடங்களுக்கோ சென்றால் அவர்களுக்கு எதிராக வழக்குத் தொடர்ந்து மீண்டும் அவர்களை அதே தோட்டத்திற்குக் கொண்டுவரலாம் என்ற சட்டம் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அந்தக் காலம் மலையேறிவிட்டது. இப்பொழுது தோட்டங்களில் இருந்து வெளியே சென்று வேலை செய்யலாம் என்ற நிலைமை உருவாகிவிட்டது. ஏராளமான வர்கள் தோட்டத்திற்கு வெளியே வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

இலங்கையின் பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்கள் கட்டுப்பாடுகளுக்குள் சிக்குண்டு இருந்தாலும் இப்பொழுது

மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறைந்த சம்பளத்திற்கு வேலை செய்து எந்நேரமும் ஏழ்மையிலே சிறைபட்டு இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற சிந்தனை எழுந்துள்ளது. தோட்டத் தொழிலை மாத்திரம் நம்பி வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் மாறி வருகின்றது. ஒரு தோட்டத்திலே வாழ்ந்து கொண்டு வெளியே சென்று வேலை செய்வது இப்பொழுது அதிகரித்துள்ளது. நகர்ப் புறம் நோக்கிய நகர்வு வேகமடைந்துள்ளது. தோட்டங்களில் உள்ள தங்கள் தொடர்புகளை அடியோடு விட்டுவிடாமல் நகர்ப்புறத்தில் பல இளைஞர்கள், யுவதிகள் தொழில் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களில் பலர் தேர்ச்சியற்ற தொழிலாளர்களாக மட்டுமல்லாது திறமைவாய்ந்த, பயிற்சிபெற்ற உழைப்பாளிகளாகவும் உள்ளனர். பலர் தொழில்சார் நிறுவனங்களில் உயர் உத்தியோகஸ்தர்களாகவும் கடமை புகின்றனர்.

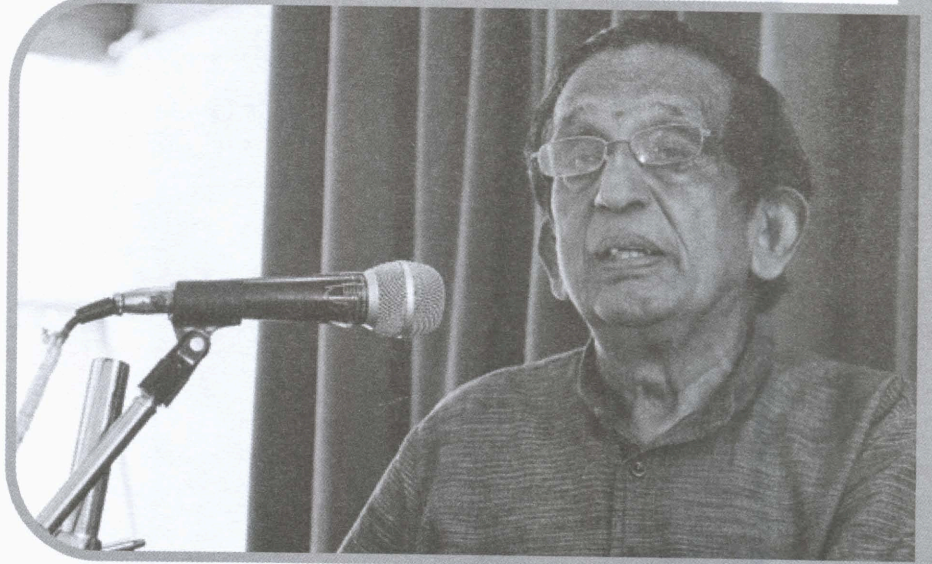
ஒரு காலத்தில் சமூக அந்தஸ்த்தில் உயர்ந்தவர்கள், படித்தவர்கள் போன்ற தொகையினரை விரல் விட்டு எண்ணிவிட முடிந்தது. இன்று அன்றைய நிலையோடு ஒப்பிடும் பொழுது முன்னேற்றங்கள் நிறையவே ஏட்பட்டுவிட்டன.

கல்வி வளர்ச்சி

பாடசாலைகள், ஆசிரியர்கள் அதிகரிப்பினால் மாணவர் தொகையும் கூடியுள்ளது. தோட்டப் பகுதி பாடசாலைகள் வளர்ந்து வருகின்றன. தோட்ட பகுதி மாணவர்களுக்காக ஆசிரிய பயிற்சி கலாசாலை கொட்ட கலையிலே உள்ளது. ஒரு உத்தேச கணக்கீட்டின் படி ஏறத்தாழ 4000 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மலையக தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இருந்து தோன்றியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது உயர் கல்வி பெற்றவர்கள் வைத்திய கலாநிதிகள் சட்டத்தரணிகள், பொறியியலாளர்கள், கணக்கிய லாளர்கள் என்பவர்கள் பலர் தோட்டத் தொழிலாளர் மத்தியில் தோன்றி பல இடங்களிலே வேலை செய்து வருகிறார்கள்.

தோட்ட தொழிலாளர் மத்தியிலிருந்து தோன்றியுள்ள வர்த்தக சமூகம்

ஒரு காலத்தில் வர்த்தகர்களாக இலங்கைக்கு வந்தவர்கள் குறிப்பிட்ட சில சமூகங்களை சார்ந்தவர்களாகவே இருந்தனர். ஆனால் இப்பொழுது தோட்டத் தொழிலாளர் மத்தியில் இருந்து ஒரு வர்த்தகச் சமூகம் உருவாகியுள்ளது. மிகவும் வசதி குறைந்த நிலையில் கொழும்பு வந்த சில இளைஞர்கள் இன்று வர்த்தக பிரமுகர்களாகி கோடீஸ்வரர்களாக கூட உள்ளனர்.

மத்திய அல்லது உயர்தர வர்க்கத்தின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும் மலையக தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இத்தகைய சமூகப் பிரிவுகள் தோன்றுவது வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாகும். மலையகத் தமிழ் மக்களைத் தொழிலாளர்களாக மாத்திரம் கொண்ட சமூகமாக இனியும் கருத முடியாது. இதர சமூகங்களைப் போலவே மலையகத் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலே பல பிரிவுகள் உள்ளன. இன்று மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் மட்டுமல்லாது அமெரிக்கா, கனடா, இங்கிலாந்து, ஐரோப்பா, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளிலே சிறிய அளவில் என்றாலும் பல மலையகத் தமிழர்கள் திறமைசாலிகளாக உயர்தொழில் புரிந்து வருகின்றனர். அணமையில எடுத்த ஒரு புள்ளி விபரத்தின்படி கனடாவில் 350க்கு மேற்பட்ட மலையகத் தமிழர்கள் உயர் தொழில் புரிந்து வருகின்றனர். அமெரிக்காவில் 200 மலையகத் தமிழ்க் குடும்பங்கள் உள்ளன.

இதுபோல் பிரித்தானியாவிலும், அவுஸ்திரேலியாவிலும் மற்றும் சில நாடுகளிலும் மலையகத் தமிழர்கள் உயர்ந்த உத்தியோகங்களிலே உள்ளார்கள். இந்த போக்கு மேன்மேலும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கும் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

ஒரு சமூகத்தில் விவசாயிகள் அல்லது தொழிலாளர்கள் என்று மாத்திரம் நின்றுவிடாமல் ஒரு மத்தியதர வர்க்கம்

உயர்மட்டத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற பிரிவுகள் ஏற்படும் போதுதான் சமூகம் முழுமை பெறும். முழுமைபெற்ற இத்தகைய சமூகம் மலையகத் தமிழரின் அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்துவதாக அமைகிறது.

தொகை மதிப்பிட்டுப் புள்ளிவிபர கணக்கீட்டின்படி தெளிவான அடையாளமுடைய நான்கு பிரதான இனங்கள் வகைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1. சிங்களவர். 2. இலங்கைத் தமிழர். 3 முஸ்லிம்கள் 4 இந்தியத் தமிழர். (இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்/ மலையகத் தமிழர்) நாட்டிலுள்ள இதர அனைத்து சிறுபான்மை இனங்களை ஒன்று சேர்த்தால் கூட அவர்கள் நாட்டின் மக்கள் தொகையில் 1சதவிகிதமே உள்ளனர். வளர்ச்சிபெற்ற இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் இப்பொழுது முழுமையான ஒரு தனித்துவ அடையாளமுடைய இனமாக வளர்ச்சி கண்டுவிட்டனர். இனிமேல் அவர்களை பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் சமூகம் (Plantation community) என்றோ அல்லது தமிழ் இனத்தின்

இரண்டாம் இடத்தில்,
கீழ்மட்டத்தில் உள்ளவர்கள்
என்றோ அழைத்திட முடியாது.

கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக
இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள்
எத்தனையோ சோதனை
களுக்காளாகி எண்ணற்ற
இன்னல்களை சந்தித்திருந்த
போதிலும் இன்று இவற்றை
தாண்டி வந்துவிட்டார்கள்.
கிரேக்க ஞானி ஹெராக்கிலிடஸ்
(Heraclitus) கூறியுள்ளதைப் போல
மாற்றங்கள் ஏற்படுவதை

யாராலும் தடுக்க முடியாது.

புதிய யுகம்

முன்னர் ஆமை வேகமாக
நடைபெற்றது என்றாலும்
மாற்றங்கள் இப்போது
துரிதமடைந்துவிட்டன. இவ்வாறு
மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு விட்டன
என்பதை நன்கு உணர்ந்து ஒரு
புதிய யுகத்தில் காலடி எடுத்து
வைத்துவிட்டோம் என்ற
நம்பிக்கையே இன்றைய
தேவையாகும்.

கற்றறிந்தோர் சமுதாய
சிந்தனைகளுக்கு வழியமைக்க
வேண்டிய காலகட்டத்தில் நாம்
இப்போது காலடி எடுத்து
வைக்கிறோம். மலையகத் தமிழ்
மக்களின் பின்னடைவு ஒரு
தொடர்கதையாகவே உள்ளது என்ற
சிந்தனையை அடியோடு மாற்றி
இதுவரையும் ஏற்பட்டுள்ள
மாற்றங்களில் நம்பிக்கை கொண்டு
புதிய உத்வேகத்துடனும்,
தன்னம்பிக்கையுடனும் செயல்பட
வேண்டிய கட்டத்தில் இன்று
மலையக தமிழர் சமூகம் உள்ளது.

ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கு இந்திய அரசு, பத்திரிகை, பதிப்பகத்
தொடர்புகளைக் காட்டும் கடிதங்கள்

SECRETARY TO THE PRESIDENT OF INDIA,
RASHTRAPATI BHAVAN,
NEW DELHI-4.

No.F.8-G/57. 30th April 1957.

Dear Sir,

I am directed to acknowledge with
thanks the receipt of a copy of your
book "In Ceylon's Tea Garden" which
you have sent to the President.

Yours faithfully,

(V. J. MOORE)
for Secretary to the Pre

Shri C.V. Velupillai,
P.O. Box 1009,
Colombo.

Oxford Book & Stationery Co.
17, PARK STREET, CALCUTTA 700016.

GRAM : SCHOLAR, CALCUTTA 700016
General Books Dept. : 24-0831
Tech. Books & Ord. Dept. : 24-083
Office, Aids & Periodicals : 24-9354

Branch : { Scindia House
New Delhi-1

BOOKSELLERS, PUBLISHERS &
SUBSCRIPTION AGENTS

Phones : {

Our Ref.NEN/N/P

Dated, B.B. 14/04/57

Mr. C. V. Velupillai
The National Union of Workers
618-1/2 Galle Road
Colombo 3
Sri Lanka

Dear Mr. Velupillai,

This is to inform you that Dr. V. Suriyanarayan
of the University of Madras has passed on to us a
Manuscript with the request that we contact a suitable
publisher for publishing your book. I have promised
Dr. Suriyanarayan that I will try my best, but I note
that your letter to him is dated only 16th April 1957.

Since a considerable amount of time has passed
since you gave the manuscript to him and also
and the very unfortunate happenings that
occurred in Sri Lanka and particularly so in
this stage. I write this because it will
take time and effort to find a suitable publisher
and I must have your assurance that I can go

Kind regards,

Yours sincerely,

(N. K. VACHANI)
DIRECTOR

National Herald

Telegrams : HERALD

LUCKNOW

Post Box No. 122

Telephone (2 Lines):
Editor: 2173, Manager: 2381.

Proprietors:
ASOCIATED JOURNALS LTD.

EDITOR

April 23, 1957

Dear Sir,

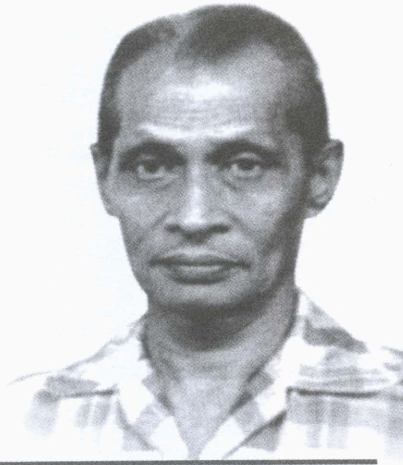
Thanks for sending two copies of your
book "In Ceylon's Tea Garden". Probably
our common friend Jag Mohan recommended my
name. I am going through the copy meant
for me and the other copy is being sent to
a reviewer. We hope to get the review
published early.

Yours sincerely,

M. Chandrasekaran

Mr. V. K. N. Pillai,
Vice-President,
The Democratic Workers' Congress,
213/2, Main Street, Colombo - 11

සී. ඩී. චේලපිල්ලෙ යනු මා තොරතුරු විමසීමෙන් දැනගත් සුවිශේෂී පුද්ගලයෙකි. මා හැදෑරූ ඔහුගේ ගතිගුණ අනුව අද දිනද ජීවත්ව සිටිය යුතු අයෙකු බව මාගේ පෞද්ගලික හැඟීමයි. වත්මන් ශ්‍රී ලාංකික ප්‍රජාව තම ජාතිය කුලය ආගම දේශපාලන මතය වෙනුවෙන් මනුෂ්‍ය ජීවිත පවා නසන කලෙක මෙවැනි සුවිශේෂී පුද්ගලයින්ගේ අවශ්‍යතාව අද දිනයේ වඩාත් කැපී පෙනේ.

දිවංගත

සී.ඩී.චේලපිල්ලෙ මැතිතුමාගේ සිය වහ ජනම දිනය සමරමු

1914 සැප්. 14 දින නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයේ කොත්මලේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශයේ මඩකුඹුර දී උපත ලද මෙතුමා කන්නප්පන් වේල්සිංහම් චේලපිල්ලෙ විය. මොහුගේ දෙමාපියන් වූයේ කන්නප්පන් වේල්සිංහම් හා දේවානි කොමරන් විය. සිය අධ්‍යාපන කටයුතු මැදකුඹුර වතු පාසලෙන් ඇරඹූ හෙතෙම පසුව හැටන් මෙතෝදිස්ත විද්‍යාලයෙන් හා නුවරඑළිය හෝලි ට්‍රිනිටි විද්‍යාලයෙන් සිය අධ්‍යාපන කටයුතු පෞර්ණය කරගත් අතර හෙතෙම සිය ද්විතීක අධ්‍යාපන කටයුතු කොළඹ නාලන්දා විද්‍යාලයේදී නිමා කරන ලද්දේ නාලන්දාවේ දීප්තිමත් සිසුවකු ලෙසිනි.

පාසලෙන් ඉවත් වූ පසු මෙතුමා 1937 දී කෙටි කලක් නුවරඑළිය ගාමිණී මහා විද්‍යාලයේ හා හැටන් මෙතෝදිස්ත විද්‍යාලයෙන් ද ගුරුවෘත්තියේ යෙදී ඇත. පසු කලෙක වතු කම්කරු ප්‍රජාවගේ උන්නතිය උදෙසා තමාගේම පාසලක් පුඩුලෝය නගරයේ දී කවි තාගෝර් ආරම්භ කර තිබූ බවටද තොරතුරුවාර්තා වේ. විවිධාකාරයෙන් වතු කරයේ දමිළ ප්‍රජාවගේ උන්නතිය උදෙසා ක්‍රියාත්මක වී ඇති මෙතුමාගෙන් වත්මන් දමිළ නායකයින්ටද උකහා ගත හැකි කරුණු බොහෝයැයි මම සිතමි.

එවකට ඉන්දීය සම්භවයක් සහිත දමිළ පුද්ගලයින්ට ශ්‍රී ලංකාවේ පුරවැසිභාවය නොතිබුණ බැවින් ඒ සඳහා විශාල මෙහෙයක් කල

මෙතුමා 1947 පැවැති මහා මැතිවරණයේදී පාර්ලිමේන්තුවට තේරීපත්වූයේ සිලෝන් ඉන්දියන් කොන්ග්‍රස් පක්ෂය (පසු කලෙක ලංකා කම්කරු කොන්ග්‍රසය වූයේ මෙයයි) නියෝජනය කරමින්, එවකට තලවකුලේ ජන්ද කොට්ඨාශයෙන් වැඩි ඡන්ද 10,000 ආසන්න ප්‍රමාණයක් ලබා ගනිමිනි. මෙහි ඇති විශේෂත්වය නම් මෙතුමා 1939 දී රැකියාව සඳහා සිලෝන් ඉන්දියන් කොන්ග්‍රස් පක්ෂයට සම්බන්ධ වුවද එතුමාගේ කැපවීම නිසා හා උසස් ඉංග්‍රීසි භාෂා දැනුම නිසා වතුකරයේ දමිළ ජනතාව නියෝජනය කිරීමට මහා මැතිවරණය සඳහා පක්ෂය මොහු ඉදිරිපත් කිරීමයි.

1947 සිට 1952 දක්වා පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙකු ලෙස කටයුතු කල මෙතුමා සිය වතු ප්‍රජාවට ජන්ද බලය, පුරවැසි අයිතිය ලබාගැනීම සඳහා අති විශාල මෙහෙයක් ඉටුකරන ලද නායකයෙකු බව අවු 71 ආයු වළදා අභාවප්‍රාප්ත වූ එතුමා සම්බන්ධයෙන් පාර්ලිමේන්තුවේ 1984 නොවැ 30 දින පැවැති ශෝකය පල කිරීමේ යෝජනාවේදී එවකට පාර්ලිමේන්තු කටයුතු අමාත්‍ය හා සභා නායක වින්සන්ට් පෙරේරා, පසු කලෙක ආණ්ඩුකාරවරයෙකු වූ කොත්මලේ මහජන මන්ත්‍රී ආනන්ද දසනායක (ශ්‍රී ලං නි ප), ග්‍රාමීය කර්මාන්ත සංවර්ධන අමාත්‍ය සෞමියමුර්ති තොන්ඩමාන් (ලංකා කම්කරු කොන්ග්‍රසය) , ඉඩම් හා ඉඩම් සංවර්ධන අමාත්‍ය භාමචන්ද්‍ර

සංවර්ධන අමාත්‍ය ගාමිණී දිසානායක, කම්කරු නායකයෙකු වූ කලවාන පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී සරත් මුත්තේටුවේගම (ශ්‍රී ලං කො ප) ආදීන් කල ප්‍රකාශ වලින් වඩාත් හොදින් පැහැදිලි වේ.

පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙකු වූ පසුව 1948 අංක 18 දරණ පුරවැසි පනත අනුව මොහුට ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් විසින් එවකට අග්‍රාමාත්‍ය ඩී. ඇස්. සේනානායක මැතිතුමාගේ අත්සනින් යුතුව නිකුත්කල නිවේදනයකින් පුරවැසිභාවය ලබාදී තිබීම ඉතාමත් සුවිශේෂී කරුණක් විය. තම වතු ජනතාව වෙනුවෙන් අවුරුදු 45 ක් තිස්සේ සිලෝන් ඉන්දියන් කොන්ග්‍රස්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී කම්කරු කොන්ග්‍රසය, ශ්‍රී ලංකා වෘත්තීය සමිති සම්මේලනය, ලංකා කම්කරු කොන්ග්‍රසය සහ කම්කරු ජාතික සංගමය ආදී දේශපාලන පක්ෂ හා වෘත්තීය සමිති නියෝජනය කරමින් සුවිශේෂී මෙහෙයක් ඉටුකල මෙතුමා 1972 නුවරඑළිය මස්කෙළිය අතුරු මැතිවරණයටද ස්වාධීනව තරඟ කර ඇත. සිලෝන් ඉන්දියන් කොන්ග්‍රස් පක්ෂයේ මහා ලේකම් හා සම ලේකම් ලෙස වසර 09 කුත්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී කම්කරු කොන්ග්‍රසයේ උප සභාපති ලෙසත් කටයුතු කල හෙතෙම 1959 දී ඉන් ඉවත්ව ලංකා කම්කරු කොන්ග්‍රසයේ සාමාජිකත්වය ලැබීය.

කම්කරු කොන්ග්‍රසයේ සිටි කාලය තුල මොහු විසින් පල කල කොන්ග්‍රස් නිවුස් පක්ෂයේ උන්නතියට මහත්සේ බලපා ඇතැයි පැවසේ. පසුව 1965 දී කම්කරු ජාතික සංගමය පිහිටුවා ගනිමින් එහි මහා ලේකම් හා උප සභාපති ලෙස විශාල මෙහෙයක් ඉටුකර ඇත. 1984 නොවැ 19 දින සිය ජීවිතයෙන් සමුගනිද්දී මෙතුමා කම්කරු ජාතික සංගමයේ උපදේශක භාරකරු ලෙස කටයුතු කර ඇත. සිය වෘත්තීය සමිති ජීවිතයේදී වඩාත් සෘජුව කටයුතු කර ඇති මෙතුමා 1946 සිදුකල නොවිස්මෙයාර් හර්තාලය කම්කරු උද්ඝෝෂන වල ඉදිරියෙන්ම ඇත. දේශීය හා විදේශීය වෘත්තීය සමිති සම්මේලන රැසක් සඳහා සහභාගී වී ඇති හෙතෙම වචනයේ පරිසමාප්ත අර්ථයෙන්ම දමිළ වෘත්තීය සමිති නායකයෙකි. එතුමා වතු කම්කරුවාගේ දියුණුව පිණිස පමණක් කටයුතු කර ඇති අතර ඉන් කිසිවිටෙක මුදල් ඉපැයීමක් කර නොමැති අතර එම කටයුතු වලින් විශාල තෘප්තියක් ලබා ඇත.

වසර 50 පමණ වන මොහුගේ සാහിත්‍ය ජීවිතය වතු කරයේ ප්‍රජාවගේ ජන ජීවිතයට නව මුහුණුවරක් ගෙන දී ඇතැයි පැවසේ. ඉංග්‍රීසි හා දමිල මාධ්‍යයෙන් ග්‍රන්ථකරණයේ යෙදුනු හෙතෙම මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ වැනි සිංහල සාහිත්‍යධරයන් සමඟ පමණක් නොව ඉන්දීය සාහිත්‍යධරයන් සමඟ ද සමීප ඇසුරක් පැවැත්වූ බව ඔහුගේ පොත පත පරිශීලනයේදී මම නිරීක්ෂණය කලෙමි. තාගෝර් ආභාෂය ඇතිව කාව්‍යකරණයේ යෙදුණු මෙතුමාගේ කව්‍ය දිවියට වසර 50 පිරීම නිමිත්තෙන් 1982 මැයි මස ණුරන් සඵවණී ගෞරවයට පාත්‍රවී ඇත. මෙතුමාගේ ප්‍රකට නිර්මාණ කීපයක් පහත සඳහන් කලත් මීට වඩා නිර්මාණ තිබිය හැකිබව මා මහත් වගකීමෙන් සඳහන් කරමි. නොඑසේ නම් එය එතුමාට කරන මදි පුංචිකමක් වනු ඇත.

ප්‍රකාශයට පත් ඔහුගේ නිර්මාණ

- Vishmajini (Verse/Drama)
- First Step (Essay)
- Kaadhhal Sithiram (Tamil Novel)
- Wayfarer (Verse/Drama)
- In Ceylon's Tea garden (verse) (Were translated to Russian language too)
- In Ceylon's Tea garden (verse) Tamil translation by Poet.Sakkthie Bala Iya
- Born to Labour - English (Sketches & Anecdotes)
- Veedatravan
- Malainaattu Makkal Paadalgal (Collection of Folk songs) Tamil
- Inippadamaatten (Tamil Novel)
- Naadatavar Kathai (Essay in Tamil)
- Vaazhvatra vaazhvu (Tamil Novel)
- In Ceylon's Tea Garden (English version & Tamil translation together)

ප්‍රකාශයට පත් නොවූ ඔහු ලියූ ග්‍රන්ථ

- Borderland - English Novel
- The Human Cargo - English Novel
- The Hundredth Day - English Novel
- Paarvathi - Tamil Novel
- Tagore at a glance - English Verse
- Ananda's Dream - English Verse

තලංගම ප්‍රදේශයේ පදිංචිව සිටි කතෝලික බර්ගර් පවුලක

තරුණියක වූ බියට්ස් වැන්ඩවල් මෙනවිය සමඟ 1952 ඔක් 23 දින විවාහ වූ හෙතෙම එක් දියණියකගේ පියෙකි. එම දියණිය (නේ විමලසූරිය මහත්මිය) සිංහල අයෙකු හා විවාහ දිවියට ඇතුළත්ව දැනට පන්තිපිටිය ප්‍රදේශයේ පදිංචිව සිටින අතර වේලුපිල්ලෙ මහත්මිය 2004 වර්ෂයේදී අභාවප්‍රාප්තවී ඇත. තලංගම ප්‍රදේශයේ ජීවත්වී ඇති මෙතුමාට සමීපතමයින් යොමු කල ලිපි වල ලිපිතය තිබුණේ සී වි වේඵපිල්ලෙ මහතා, තලංගම යනුවෙන් පමණි. ඒ අනුව දමිල ජාතිකයෙක් වුවත් සිංහල ජනතාව බහුලව වෙසෙන පලාතකට අළුතින් පැමිණ පදිංචි වුවත් මහත් ප්‍රසිද්ධියක් ඇතිව ජනතාවගේ ආදරය ඇතිව ජීවත්වූ බව පැහැදිලි වේ. විශේෂයෙන්ම සඳහන් කල යුතු කාරණය වන්නේ දිවයිනේ ඇති වූ විවිධ ජාතිවාදී කෝලහල සමයන්හිදී තලංගම ප්‍රදේශයේ පැවැති දමිල ජාතිකයින්ගේ නිවාස සියල්ල ජාතිවාදීන් විසින් ගිනිබත් කලද මෙතුමා පදිංචිව සිටි නිවසට කිසිදු හානියක් නොකිරීමයි.

ඒ එතුමා ප්‍රදේශවාසීන් සමඟ පැවැත්වූ සමීප සබැඳියාව නිසාවෙනි. දේශපාලනික වශයෙන් පක්ෂ වෙනස් වුවද සිය එකම දියණියගේ විවාහයේ සාක්ෂිකරුවෙක් ලෙස අත්සන් ලැබීමට සෞම්‍යමූර්ති තොණ්ඩමාන් අමාත්‍යතුමාට ආරාධනා කළ අතර ඒ සඳහා එතුමාද පැමිණ ඇත. මේ අනුව දේශපාලනික විරසක කම් කර මත තබාගත් සංස්කෘතියක් නොමැති බව තොණ්ඩමාන් අමාත්‍යවරයා මෙන්ම වේලුපිල්ලෙ මැතිතුමා විසින් පෙන්වා දී තිබේ. වේලුපිල්ලෙ මැතිතුමාගේ අවසන් කටයුතු සිදුකල 1984 නොවැ 14 දින වනවිට එතෙක් උතුරේ වැටීම හමුදා හටයින් රැසක් එක්වර මිය ගොස් ඔවුනගේ මෘත දේහද කොළඹ බොරැල්ලේ සුසාන හුමියේදී මිහිදන් කිරීමට ගෙන ආ වකවානුව වුවද හිටපු අමාත්‍ය සෞම්‍යමූර්ති තොණ්ඩමාන් මහතා මැදිහත්වී මෙතුමාගේ මෘතදේහය තලංගම නිවසේ සිට පොලිස් ආරක්ෂාව මැද රැගෙනවිත් බොරැල්ලේ සිදුකිරීම ඉතාමත් සුවිශේෂී කරුණක් ලෙස ඒ පවුලේ අය අදටත් මහත් ගෞරවයෙන් සිහිපත් කරති.

මේ සිදුවීම් නම් වන්නේ දේශපාලනඥයින්ට අද දිනට වඩාත් ගැලපෙන ආදර්ශයන් යැයි මට සිතේ. පක්ෂ මාරු කළද මේ නායකයින් අතර තිබූ හිතවත් කම

කිසිදු අඩුවක් නොවිණි. අද දේශපාලනයේ මෙවැනි සන්පුරුෂයින් සොයා ගැනීම කිසියම් අපහසු කාර්යයක් වුවද මෙවැනි නායකයෙකු වර්තමානයේ ජාතික කම්කරු සංගමයේ නායකත්වය දැරීම කිසියම් ආකාරයකට වතු ප්‍රජාවට සතුටු විය හැකිව ඇතැයිද මම සිතමි. මේ ආකාරයට දිවංගත හා හිටපු නායකයින් ඇගයීමකට ලක් කිරීමද කිසියම් ආකාරයට ඔවුනට කරන ගෞරවයක් ලෙස මම දකිමි. මෙහිදී ජාතික කම්කරු පක්ෂයේ නායක හා නුවරඑලිය දිස්ත්‍රික්ක පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු පලනි දිගම්බරම් මැතිතුමා හා ලේකම් මයිල්වාගනම් තිලකරාජා මහතා ඇතුළු පිරිසක් විසින් මෙතුමාගේ 100 වන ජන්ම දිනය සැමරීමට විශාල කර්තව්‍යයක් ඉටුකරනු මා දුටු අතර මේ සත් කාර්යයට දායකවූ සැමටත් අපගේ ස්තූතිවන්ත හිමිවිය යුතුය. මන්ද මේ යුග පුරුෂයා සිය ජාතියට ආදරය කරමින් තම ජාතිය නඟා සිටුවීමට කටයුතු කළද ජාති හේද ඇතිකරමින් අන් ජාතීන්ට හානි වන ආකාරයට කටයුතු කරමින් තම ජාතියට සේවය කිරීමට උත්සාහ නොදැරීම පැසසුම් සහගතය.

වර්ථමානයේ ඇවිලෙමින් පවතින ජාති ආගම් කුල හේද ආදිය මෙවැනි නායකයින් අතරින් අතීතයේ නිර්මාණය නොවීම වර්ථමානයේ ජීවත්වන අපට ඔවුනගෙන් ලැබුණු මහගුතම දායාදයයි. එය රටේ දියුණුවට සෘජුවම බලපාන ලදී. රට දියුණුවීම තුලින් සියළු ජාතීන්ට සහනයක් ලැබී ඇත.

අවසානයේ ශ්‍රී ලාංකාවට විශාල වශයෙන් විදේශ විනිමය ගෙන දෙන තේ කර්මාන්තය රැදී ඇති වතුකරයේ දමිල ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් නඟා සිටුවීම සඳහා සිය ජීවිතය කැප කළ ප්‍රවීණ සාහිත්‍යධර, මහා කවි, වෘත්තීය සමිති නායක, හිටපු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී, කන්නප්පත් වේල්සිංහම් වේලුපිල්ලෙ මැතිතුමාට නිවන් සුව පතම.

මෙවැනි ආදර්ශමත් චරිත ශ්‍රී ලාංකිකයින් තුල දිනෙන් දින ඇගයීමට ලක්වේවා. මෙවැනි නායකයින් ගැන ඇසීමෙන් එවැනි ගුණ ඇති දරුවන් දිවයිනේ තව තවත් බිහිවේවා

එරන්දන හේමවර්දන
 ගරු, ජාතික භාෂා හා ජාතික ඒකාබද්ධතා
 හිඟෝප්‍ය අමත්‍යතුමාගේ
 පෞද්ගලික ලේකම්

மலையக இலக்கியம் எனும் மரபுக்கு வித்திட்ட சிவி

1931 ஆம் ஆண்டு விஸ்மாஜினி, (Vishmajini) 1948 ல் வழிப்போக்கன் (Wayfarer) ஆகிய இரண்டு ஆங்கில கவிதை நூல்களை வெளியிட்டிருந்தாலும் 1950 களின் பிறகே மலைநாட்டு மண்வளம் மிக்கதான மலையக மக்களின் விடிவுக்குக் காலாய் அமையும் படைப்புக்களை தரத் தொடங்கியவர் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை. இந்த மாற்றம் அவரை மலையக இலக்கியம் என்னும் மரபுக்கு வித்திட்டவராக நம் கண்முன் எழுந்து நிற்பவர் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை.

1914ல் பிறந்த சி.வி 1931 லேயே விஸ்மாஜினி என்னும் ஆங்கிலக் கவிதை நாடக நூலை வெளியிட்டிருக்கிறார் என்பதில் இருந்தே மிக இளம் வயதிலேயே அவர் எழுத்தில் கொண்டிருந்த ஆர்வம் புலனாகிறது.

முப்பதுகளுக்கு முன்னெழுந்த மலையக இலக்கியம் பற்றிய தன்னுடைய "புதுமை இலக்கியம்" என்னும் கட்டுரையில் சி.வியே

இப்படி எழுதுகிறார்:

மலைநாட்டில் உள்ளவர்கள் எழுத்தறிவில் குறைந்தவர்களாக இருந்ததாலும் பணவசதியுள்ள பெரிய வீட்டுப் பிள்ளைகள் ஆங்கிலமும் தமிழும் படிக்கக் கூடியவசதி படைத்தவர்களாக இருந்தார்கள் என்றும்:

"தாகூர், சரோஜினி தேவி போன்ற இந்தியக் கவிஞர்களின் படைப்புக்களும் மொடர்ன் ரிவியூ இன்டியன் ரிவியூ ஆகிய சஞ்சிகைகளும் பெரியவீட்டுப் பிள்ளைகளைமிகவும் கவர்ந்தன. இந்த உந்துதலில் ஆட்பட்டவர்களாக ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை, கே.கணேஷ் ஆகியோர் எழுத்துப்பிரவேசம் செய்தனர்" என்றும் தமிழ் நாட்டில் இருந்துவரும் புலவர்கள், கவிஞர்கள் ஆகியோர் இப்பெரிய வீடுகளுக்கு சென்று தங்கி உரையாடிப் போவார்கள். இவர்களின் வருகை இலக்கிய உணர்ச்சியை வளர்த்தது" என்றும் எழுதுகிறார்.

அப்படியான ஒரு பெரிய வீட்டுப் பிள்ளை தான் ஒரு சகாப்பத்தின் குரல் என மலையகத்தில் ஒலித்த சி.வி. வேலுப்பிள்ளை என்பதை இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

தெளிவத்தை ஜோசப்

இளைஞர் சிவிக்கு கவி தாகூர் மீது அளவற்ற ஈடுபாடு இருந்தது. ஒரு பக்திகூட இருந்தது. ஆகவேதான் தனது பதினேழாவது வயதில் தான் யாத்த விஸ்மாஜினி என்னும் கவிதை நாடக அங்கில நூலை தாகூர் இலங்கை வந்திருந்தபோது அவரிடம் பக்தி சிரத்தையுடன் கையித்து ஆசிபெற்று மகிழ்ந்திருக்கிறார்.

சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கட்டுரை, கவிதை, பாடல் இறுதியாக ஓவியம் என்று அனைத்துத் துறைகளையும் கையாண்டவர் தாகூர். ஆனால் அவர் சாதனை காட்டியதும் தனிமுத்திரை பதித்தது கவிதையில்தான்.

சிவியும் மக்கள் கவிமணி என்றுதான் போற்றப்பட்டார். In Ceylon's Tea Garden என்னும் இவருடைய ஆங்கிலக் கவிதை நூல் பற்றிய மதிப்புரையில் "இலங்கை தேசத்தின் தாகூர் இவர் என்று எழுதியுள்ளது "கல்கி".

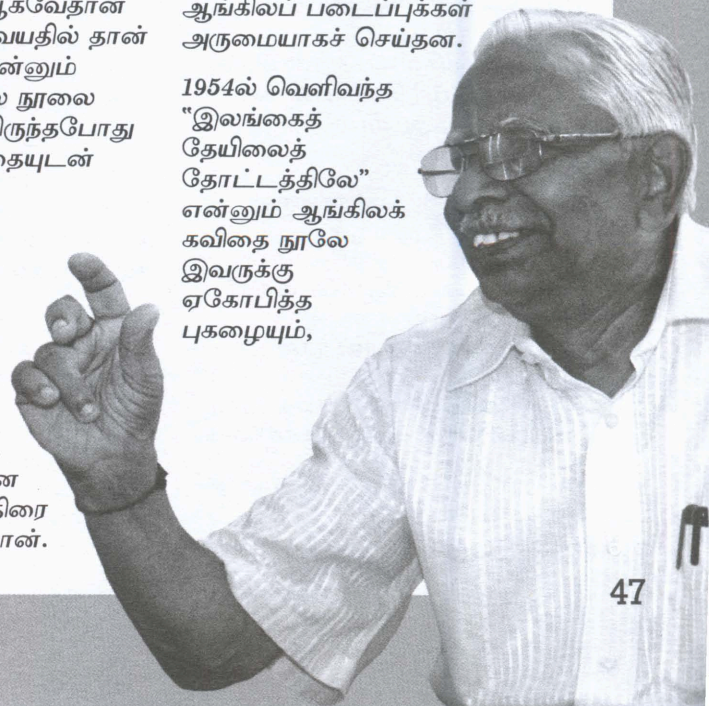
பம்பாய் பாரத ஜோதி, சென்னை ஹிந்து, இன்டியன் ரிவி போன்றவைகளும் இந்த நூல் பற்றி சிலாகித்து எழுதியுள்ளன.

விஸ்மாஜினிக்குப் பிறகு, வழிப்போக்கன் என்னும் ஆங்கில கவிதை நூலை வெளியிட்டு இவருடைய ஐம்பதுக்கு முந்திய எழுத்துக்கள் தாகூர் பாணியிலமைந்த அழகும் உணர்வுப் பெருக்கும் கொண்ட கவிதைகளாகவே இருந்தன.

"முன்முடியை கழற்றி வைத்துவிட்டு வெளியே வந்தேன்" என்று சந்தர ராமசாமி குறிப்பிட்டது போல், 1950களின் முற்பகுதியில் சாம்ராஜ்ய நாடுகளில் முதன்மை இடம் வகிக்கும் ஓவியரும் கவிஞருமான ஜோர்ஜ் கீற் அவர்களைச் சந்தித்த பின்பே இலக்கியவாதியானேன். மலைநாட்டின் மண்வளத்துக்கும் எனது கவனம் திரும்பியது" என்று சி.வியே கூறியுள்ளார்.

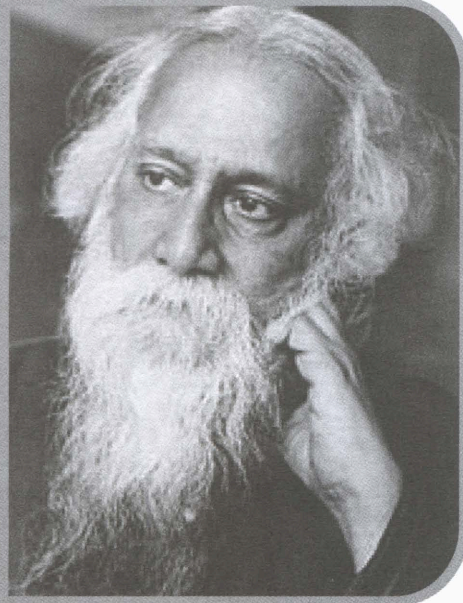
அதன் பிறகு, புறக்கணிக்கப்பட்டதும் ஒடுக்கப்பட்டதுமான மலையக சமூகத்தின் அவல நிலைகளை எல்லைகளுக்கப் பாலும் கொண்டு சென்றவர் சிவி. தோட்டத்து மக்களின் பரிதாபகரமான வாழ்க்கையை வெளியுலகுக்கு எடுத்துக்காட்டும் பணியினை இவருடைய ஆங்கிலப் படைப்புக்கள் அருமையாகச் செய்தன.

1954ல் வெளிவந்த "இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டத்திலே" என்னும் ஆங்கிலக் கவிதை நூலை இவருக்கு ஏகோபித்த புகழையும்,

பரவலான அறிமுகத்தையும் ஓர் இலக்கிய அந்தஸ்தையும் ஈட்டித் தந்தது. ஆங்கில மூலத்தில் இருந்து ரஷ்ய மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள இந்தக்கவிதை நூல் 1969ல் ஒவியரும் கவிஞருமான சக்தீ அ. பாலஅய்யாவினால் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடப்பட்டது. ராமுநாகலிங்கம் அவர்களின் செய்திப் பதிப்பகம் இப்பணியினை செய்துள்ளது.

நன்கு பண்படுத்தப்பட்ட ஓர் இருதயத்தை மலையகம் தன் வரலாற்றில் வருடிய போது இயல்பாய் உருண்ட எழுத்துக்கள் இவை.

கவிஞர் சக்தீபால அய்யாவினால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்த போதிலும் சற்றே வித்தியாசமான நடையில் மீண்டும் என்னும் குறிப்புடன் திரு.ஜோதி குமாரின் நந்தலாலா இதழ் தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தில் ஒருமீன் மொழி பெயர்ப்பினை ஆரம்பித்தது. ஆனால் தொடரவில்லை.

என் வாழ்வின் அபத்தங்களும் கசடுகளும் உருகி ஓர் இன்னிசையாகவழிந்தோடுகிறது. என் பாடலில் மகிழ்வுகொள்கிறீர். துங்களின் முன் ஒருபாடகனாகத்தான் நான் வரமுடியும். பெருங்கவிஞரானதுபாதங்களினடியில் நான் அமர்ந்திருக்கிறேன்.

(தாகூர் -ஈதாஞ்சலி) தனக்கு அருள் பாலிக்கும் தன்னை ஆட்கொள்ளும் இறைவனும் கூட

“தாகூருக்கு” ஒரு கவிஞனாகவே காட்சி அளிக்கின்றான்.

ஒரு கவிஞரின் மனநிலையில் இருந்தபடியே ஆன்மீகம், அரசியல், இலக்கியம் என்று சகலதையும் பார்த்ததே அனைத்தையும் பார்த்ததே அவரடைய பலமும் பலவீனமும் ஆகும் என்கின்றனர் தாகூரை விமர்சிப்பவர்கள்.

சிவியும் ஒரு கவிஞரின் மனநிலையில் இருந்தே அனைத்தையும் நோக்கினார். ஆனால் அதுவே அவருக்கு பலமாக அமைந்துவிட்டது.

தாகூர் ஒருமுறை 1937ல் சாந்தி நிகேதனத்தில் 24 மணிநேரம் பிரக்ஞை இழந்திருந்தார். வைத்தியர்களின் பெருமூயற்சியால் முழுமையான ஒருநாளின் பின்பே தன்னுணர்வு பெற்றார். அந்த 24 மணிநேரத்தில் வாழவுக்கும் மரணத்துக்குமான போராட்ட நேரத்தில் அவரது அடிமனது அடைந்த அனுபவம் மரண உணர்வு அழுத்தம் ஆகியன பின்னர் கவிதையாக வெளிவந்தன. அந்தக் கவிதைகளின் தொகுப்பு the Boarder land என்னும் பெயருடன் வெளிவந்தது.

சிவி ஆங்கிலத்தில் எழுதிய அவராலேயே பின்னர் தமிழ் படுத்தப்பட்டு தினகரனில் தொடராக வெளிவந்த நாவல் the Boarder land

நாழிக்கு நாழி வீதியில் நின்று என் யாழினை எடுத்து கீதத்தை இசைப்பேன் ஈழத்தின் மானுடர்க்காய் வயல் புல்வெளிகளிலும் தேயிலைரப்பர் தோட்டங்களிலும் பிறந்திட்டமானுடர்க்காய் ஆம் நான் காதலிக்கும் அவர்களுக்காய்

என்பது தேயிலைத் தோட்டத்திலே என்னும் நூலுக்கான சிவியின் சமர்ப்பணவரிகள்.

தாகூரின் பால் இவருக்குண்டான மதிப்பை, ஈடுபாட்டை இவை துல்லியமாகக் காட்டுகின்றன.

சிவி சிறுகதையாளரல்ல. ஆனால் மலையகத்தின் இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சிக்கு இவர் ஆற்றிய பங்களிப்பு மகத்தானது.

“நான் ஒரு கவிஞன் அல்ல. எழுத்தாளன் கூட அல்ல ஆனால் எழுதுவதற்கு நான் தேர்ந்தெடுத்த கருப்பொருட்களே இன்றைய எனது பெருமைக்குக் காரணம். உழைக்கும் இந்த மலையகத்து மக்களைப் பற்றி எழுத ஆரம்பித்த பிறகே நான் பெருமைப்படுத்தப்பட்டேன்” என்று பிற்காலத்தில் சி.வி. அடிக்கடி கூறுவதுண்டு.

மஞ்சேரி ஈஸ்வரன் 1935 இல் Short Story என்று மாத சஞ்சிகை வெளியிட்டதைப்போல் “கதை” என்றொரு மாத சஞ்சிகையையும் சி.வி. வெளியிட்டார். Fangyfield Talangama என்னும் விலாசத்திலிருந்து “கதை” ஓர் இதழ் மட்டுமே வந்தது. சக்தீ பால ஐயாவின் அட்டை ஒவியத்துடன் நாற்பது சத விலையில் வெளிவந்த இவ்விதழின் தலையங்கத்தில் சி.வி. இப்படி எழுதுகின்றார்.

“தமிழ் நாட்டிலிருந்து பல்வேறு பத்திரிகைகள் வருகின்றன. நமது புத்தக சாலைகளை அலங்கரிக்கின்றன நமது கலையையும் கலாசாரத்தையும் நமது பண்பாட்டிற்கேற்பப் பாதுகாக்கவும் உதவுகின்றன.

“தமிழ் இலக்கிய ஜீவந்தி பெருக்கெடுத்தோட நாம் கொண்டுள்ள பங்கு என்ன? நமது இதயத்தின் துடிப்பிலே சிந்தனையின் ஓட்டத்திலே புதிய பல எழுத்தோவியங்கள் படைக்க வேண்டும். இந்தப் பணியைச் செய்வதே கதையின் நோக்கம் அல்ல. நாட்டிலே கோர நர்த்தனம் புரியும் வறுமையையும் துன்பத்தையும் எடுத்துக்காட்ட கதை முயலும். அத்தோடு நாட்டில் கதை வளர வேண்டும் என்பதே நமது அவா.

“இலங்கை எழுத்தாளர்களின் இன்பப் படைப்புகளைத் தமிழ் மக்களுக்குக் கதை சமர்ப்பிக்கும் தொழிலாளர்களிடத்திலே தோன்றியுள்ள இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்து, அவர்கள் இலக்கியம் படைக்க “கதை” இதிலிருந்து சி.வியின் இலக்கிய நோக்கம் புரிகின்றது.

வாழ்வின் மிதப்பைப் போற்றிக் கொண்டிருந்த ஆனந்தவிகடன், கலைமகள் போக்கிற்கெதிராக எங்கும் தென்படும் வறுமையையும் நோயையும் ஆராய்ச்சி செய்ய முனைந்த

மணிக்கொடியின் உன்னதத்தை சி.வி.யின் கதை நினைவுபடுத்துகிறது.

மனிதனை மனிதராகக் காணமுடிந்த பார்வையின் சக்திதான் அடித்தட்டு மக்களின் சாதாரண வாழ்வைக்கூடப் புனிதமானதாக உயர்த்திக் காட்டுகிறது. இதைச் செய்தவர்கள் "மணிக்கொடி"க் குழுவினர். உழைக்கும் மக்களின் உணர்வுக்கும் மதிப்பளிக்கும் மனம் அவர்களிடையே இருந்தது. தாகூரின் "கபூலிவாலா" சிறுகதை இதைத்தான் செய்கிறது. தமிழுக்கு இந்தக் கதைகூட "மணிக்கொடி" மூலமாகவே வந்து சேர்ந்தது.

தொழிலாளர் வர்க்கத்திடையே தோன்றியுள்ள இளம் எழுத்தாளர்களைக் "கதை" அரங்கத்துக்குக் கொண்டு வரும் என்னும் கூற்று எதைக் காட்டுகிறது?

தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்திறங்கி நமது புத்தக சாலைகளை அலங்கரிக்கும் பலவிதமான பத்திரிகைகள் பற்றி சி.வி ஒன்றும் கோபமாகக் கூறாவிட்டாலும், அவைகளின் போக்கிற்கெதிராகச் செயற்படும் உள்நோக்குடனையே "கதை"யை வெளியிட்டத் தொடங்கினார் என்பதுதான் உண்மை.

கதையின் முதல் இதழில் சக்தி பாலையா வி.எஸ். நாதன் ஆகியோரின் கவிதைகள் டி.இராமநாதன், த.ர.பேல், நந்தி, சொக்கன், எச்.எம்.பி.மொஹிதீன், பொ.கிருஷ்ணசாமி ஆகியோரின் சிறுகதைகள் ஆகியவை இடம் பெற்றுள்ளன.

நடேசய்யரைப் போல் வெளியிலிருந்து வந்தவராக இல்லாமல் தோட்டத்திலேயே பிறந்து வளர்ந்த சி.விக்கு இம்மக்களின் அவல வாழ்வு நன்றாகப் பரிட்சயமானது. இம்மக்களின் உணர்வுகளுடன் மிக நெருக்கமானவராக அவர் இருந்தார்.

தாகூரின் லயிப்புடன் மலையக நாட்டார் பாடல்களில் அதிக ஈடுபாடுடையவராகவும் இருந்தார். மலையக மக்களின் வாய்மொழிப் பாடல்கள் என்னும் வகையினை வெளிக்கொண்டு வந்தவரும் சி.வியே ஆவார். வீரகேசரியின் ஆசிரியராகத் திரு.நெல்லையா இருந்தபோது இவருடைய

கட்டுரைகள் வீரகேசரியில் அடிக்கடி வந்தன.

1952ல் "தேயிலைத் தோட்டத்திலே" என்னும் கவிதைச் சித்திரங்கள் டைம்ஸ் ஆப் சிலோனில் வெளிவரத் தொடங்கின. தேயிலைத் தோட்டம் என்பது ஒரு மண்ணின் கௌரவத்துடன் "மலைநாடு" என்று குறிக்கப்பட்டது.

இக்கவிதைகள் மூலமாகவேதான். இக்கவிதைகள் நூலாக வெளிவந்தபோது "கற்பனையும் சாந்தமும் மிகுந்த இவரது கவிதைகளின் ஆவேசக்குரலில் மலைநாட்டு ஏழை மக்களின் இதயத் துடிப்பைத் தெளிவாகக் கேட்கலாம்" என்று பாரத் ஜோதியில் ஜக்மோகன் எழுதினார்.

அமரர் கே. கைலாசபதி தினகரனில் ஆசிரியப் பொறுப்பேற்ற ஐம்பதுகளில் சி.வியின் "வாழ்வற்ற வாழ்வு" "எல்லைப்புறம்" ஆகிய நாவல்கள் தொடர்கதையாக வந்தன. இரண்டுமே ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டவை. "வாழ்வற்ற வாழ்வை" பொ.கிருஷ்ணசாமி தினகரனுக்காக மொழிப்பெயர்த்தார். "எல்லைப் புறத்தை" சி.வியே தமிழ்ப்படுத்திக் கொடுத்தார். "பார்வதி" என்னும் நாவல் சி.வியால் நேரடியாகவே தமிழில் எழுதப்பட்டது. இதுவும் தினகரனில் தொடராக வெளிவந்த நாவலே.

"வீடற்றவன்" என்னும் நாவல் வீரகேசரியில் தொடராக வந்து மு.நித்தியானந்தன் அவர்களால் வைகறை வெளியீடாக 1981 ல் வெளியிடப்பட்டது. எண்பதுகளின் இனக்கலவரங்களைப் பின்னணியாகக் கொண்ட "இனிப்படமாட்டேன்" என்னும் நாவல் வீரகேசரியில் தொடர்கதையாக வந்து பிறகு நூலுருப் பெற்றதே. 1984ல் மீனாட்சி புத்தக நிலையம் இந்நாவலை வெளியிட்டது.

"வீடற்றவன்" இரண்டாம் பதிப்பும் (NCBH) "இனிப்படமாட்டேன்" நாவலும் தமிழகத்தில் வெளிவந்த அதே 1984ல் சி.வி. மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப் பட்டிருந்தார்.

"பல வருடங்களுக்கு முன் வீரகேசரியில் நான் முதன் முதலில்

தமிழில் எழுதிய வீடற்றவன் குறுநாவலில் இந்திய வம்சாவளியினரான மலைநாட்டு மக்களது வஞ்சிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையின் ஒரு சிறு பகுதியைத் தொட்டுக் காட்ட முற்பட்டேன். கடல் கடந்து

இலங்கை வந்து சேர்ந்த இம்மக்கள், கப்பலுக்கான செலவினை மாத்திரமல்ல வழியில் உண்ட உணக்கான செலவினையும் கூடத் தன்னைக் கொண்டு வந்து சேர்த்த கங்காணிக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நியதி அன்று இருந்தது. அப்படிக் கொடுத்து முடித்தவர்களையே கடனற்றவர்களாகக் கணிக்கலாம். ஆனால் இது ஆகக்கூடிய காரியமாக இருக்கவில்லை. எனவே கிட்டத்தட்ட நூறு வருடங்களாய் அவன் அடர்ந்து வளர்ந்திருந்த இந்தத் தேயிலைச் செடிகளிடையே கடனாளியாகவே இருந்தான். இது அவனது துன்பியல் வாழ்வின் ஒரு துளி. என்று வீடற்றவன் இரண்டாம் பதிப்பின் முன்னுரையில் சி.வி. எழுதுகின்றார்.

அட்டை இரத்தம் குடிக்கும் இது இயற்கை நியதி. ஆனால் உழைக்கும் மலையகத்து ஏழை மக்களின் இரத்தத்தை எத்தனை விதமான அட்டைகள் உறிஞ்சிக் குடிக்கின்றன. பெரியதான வெள்ளை அட்டைகள், கங்காணி அட்டைகள், வட்டிக்குக் காசு கொடுக்கும் அட்டைகள், அரசியல்

அட்டைகள், தோட்டக் கடைக்கார அட்டைகள், பாஸ்போர்ட் விசா அட்டைகள், இப்போது புதிதாக பிரஜா உரிமை அட்டைகள் இத்தனை அட்டைகள் உறிஞ்சிய பின் உடலில் இரத்தம் ஏதாவது மீதமிருக்குமா என்று கேட்கின்றார் Born to Labour என்னும் சித்திரங்களில்.

மெட்ராஸ் மெயில், சண்டே ஒப்சவர், சண்டே டைம்ஸ் ஆகிய ஏடுகளில் சி.வி எழுதிய இந்த நடைச் சித்திரங்கள் 1970 ல் 'Born to Labour' என்னும் தலைப்பில் எம்.டி. குணேசேன நிறுவனத்தினரால் வெளியிடப்பட்டது.

நவீன சிங்கள இலக்கியத்தின் பிதாமகனான அமரர் மாந்தின் விக்ரமசிங்க இந்த 'Born to Labour' நூல் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், உழைக்கும் மலையக மக்கள் வாழ்வின் சின்னச் சின்ன சம்பவங்களை சிந்தனைத் தூண்டும் வண்ணம் சிறுகதைபோல் சுவைபடத் தருகின்றார் ஆசிரியர். இம்மக்கள்பால் அவரின் பரிவும்,

வாழ்நிலை பற்றிய அவரின் மனநோவும் ஒவ்வொரு சித்திரங்களினூடும் நூலாக இழைந்து இம்மக்கள் குழுவின் வாழ்வியல்புகளை ஒரு தொடர் காட்சியாகக் காட்டுகின்றன.

இலங்கையைத் தங்களது தாய் நாடாக நேசிக்கும் சகல மக்களினதும் நெருக்கமான

உறவினர்களாகவே இந்தத் தோட்டத்து மக்களும் இருக்கின்றனர் என்பதை, வேலுப்பிள்ளையின் நூலை வாசிப்போர் ஒவ்வொருவரும் உணரவே செய்வர் என்று எழுதுகின்றார்.

'Born to Labour is an interesting collection of sketches: studies and anecdotes which reveal many aspects of life of the estate labour community. The authors sympathy for and insight into the life of estate labourers run like a thread through these anecdotal studies giving the collection the continuous form of an ethnological essay. Those who read Velupillai's book will begin to feel that estate labourers are kith and kin of all common peoples who tread Ceylon as their mother country' (Martin Wickramanasinghe)

சி.விக்கு நாட்டாரிலக்கியத்தில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு உண்டு. அவருடைய உரைநடை வெற்றிக்கு இந்த நாட்டார்பாடல் ஈடுபாடும் ஒரு கவிஞரின் மனநிலையுமே முக்கியக் காரணங்களாயமைந்தன. அடர்ந்த இந்தக் காடுகளுக்குள் இப்படி ஒருவகைப் பாடல் இருக்கிறது என்பதை அடி எடுத்துக் காட்டிய பெருமையும் இவரையே சேர்கிறது.

ஒரு வானம்பாடியைப் பற்றிய பழைய கதை ஒன்றுண்டு. தனது உடலை முள்ளிலே தைத்து இதயத்தை முள்ளில் மேல் வைத்து அழுத்தி இரத்தம் சொட்டச் சொட்டக் குரலை எழுப்பி கீதம் இசைத்ததாம் அந்த வானம்பாடி. அமரத்துவம் வாய்ந்த அதன் கீதம் இரத்தத்திலிருந்தும் வேதனையிலிருந்தும் பிறந்ததொன்றாகும். தோட்டப் பகுதிகளிலே உள்ள அற்புதமான நாடோடிப் பாடல்களில் பெரும்பாலானவை பெண்களுக்கே உரியவை. இந்த பாடல்களைப் பாடும் இந்தப் பெண்களும் இந்த வானம்பாடி போலத்தான்.

"தோட்டப் பெண்கள் கம்பெனிக்குச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கும் உழைப்பாளிகள். குடும்பத்தைப் பராமரிப்பவர்கள். கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்து, குழந்தைகளைப் பேணி குடும்ப வாழ்வை நடத்துவதற்கு நடுநாயகமாக விளங்குபவர்கள்.

மலையிலும் லயத்திலுமாக நாளொன்றுக்குப் பதினேழு மணிநேர ஓய்வு ஒழிச்சலின்றி பாடுபடுபவர்கள். அதை எல்லாம் செய்து கொண்டே பாட்டும் பாடுகிறார்கள். உழைப்போடு வாழ்வோடு மக்கள் இலக்கியம் உதயமாகிறது" என்றெழுது கின்றார் சி.வி. வேலுப்பிள்ளை (முற்போக்கு எழுத்தாளர் மன்றம்: புதுமை இலக்கியம் சிறப்பு மலர் 1962)

கலைகள் யாவற்றிலும் அவை உருவாகிய காலத்து வரலாறு முத்திரையாகப் பொறிக்கப் பட்டிருக்கும். காலத்துக்குக் காட்டுப்படும் காலத்தைக் கடந்தும் இங்கும் பண்புகள் கொண்டவையே இலக்கியங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. இலக்கியம் சமுதாயத்தின் பிரிக்கமுடியாத ஓர் அம்சம். அது சமுதாயத்தின் ஆழமான விஷயங்களைத் தேடி இணைத்து ஒன்றுபடுத்தி உருவமும் கொடுக்கிறது. விளக்கமும் கொடுக்கின்றது. இலக்கியத்துக்கு சமுதாயத்துக்கும் உள்ள இப்பிணைப்பே சமூக சீர்த்திருத்தக்காரராகக் கிளம்பிய நடேசய்யரை இலக்கிய வாதியாகவும் சமூகச் சேவையாளராகவும் பரிணமிக்க வைத்துள்ளது.

பள்ளி ஆசிரியர், கவிஞர், தொழிற்சங்கவாதி, இலங்கையின் முதல் பாராளுமன்றத்தில் தலவாக்கலைத் தொகுதியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான அரசியல்வாதி, பத்திரிகை ஆசிரியர் என்று எத்தனை பரிமாணங்களைக் கொண்டவராக இருந்திருக்கின்றார் இந்தமனிதர்.

இலங்கையிலும் வெளியிலும் உள்ள விமர்சகர்கள் சி.வி அவர்களின் கவிதைகளைப் பற்றியும் பிற எழுத்துகளைப் பற்றியும் உயர்வாக மதிப்பிட்டுள்ளனர். பேராசிரியர் கைலாசபதிசூட, சுதேசிய மேற்கத்திய விசுகளின் சேர்வையாகவும் யதார்த்தத்தினதும் இலட்சியவாதத்தினதும் சேர்வையாகவும் வேலுப்பிள்ளைக் காண்கின்றார் என்று குறிக்கின்றார் தங்கதேவன் (மல்லிகை சி.வி.அட்டைப் படக் கட்டுரை மே - 1979)

அந்த அறுபது எழுபது காலங்களில் மலையக இலக்கியம்

பற்றிப் பேசக் கூடியவர்கள்கூட சி.வி.யின் ஆங்கில எழுத்துக்கள் பற்றிப் பேசத் தயங்கவில்லை. சி.வி. சில சிந்தனைகள் என்னும் தனது நூலில் சாரல் நாடன் இதை அழகாகக் காட்டியுள்ளார்.

மலையக இலக்கியக் கர்த்தாக்கள் இலங்கையின் தமிழ் இலக்கிய உலகிலும் விமர்சக வட்டத்திலும் அங்கீகாரத்தைப் பெறாது போனார்கள். சி.வி.யின் எழுத்துக்கள் இந்தப் புறக்கணிப்பை மீறி வெற்றி பெற்றன. இந்தக் குறுகிய இலக்கிய விமர்சக அங்கீகாரத்தைப் பெறாமலேயே இலக்கியமாக மிளிர்ந்தன. அதற்கான காரணம் அவை ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டமையே. பிரசித்தமான இவரது ஆங்கிலப் படைப்புக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு எழுதுவதைப் பெருமையாகக் கருதினார்கள் சில தமிழ் விமர்சகர்கள். இது ஒரு விசித்திரம்தான். (சி.வி. சில சிந்தனைகள் சாரல்நாடன். பக்கம் 8)

சி.வி.யின் நாட்டாரிலக்கிய ஆர்வம் பற்றியும் மலையக நாட்டார் பாடல்களை அறிமுகம் செய்த பணி பற்றியும் இக்கட்டுரையில் முன்பே குறிப்பிட்டிருந்தேன். பணம் சேர்ப்பதற்கோ, பட்டம் பெறுவதற்கோ அன்றி, உண்மையான சமுதாய உணர்வுடன் அவர் நடத்திய தேடல் இது. தான் தேடித் திரட்டிய இவைகளைத் தொகுத்து ஒரு நூலாக்கிவிட வேண்டும் என்பதும் அவருடைய அடங்கா ஆவல். இம்மலையக நாட்டுப் பாடல்களை ஒரு நூலாகத் தொகுத்துவிடும் பணியில் அவர் இறங்கினார். ஆனால் புத்தகம் அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆகவே அச்சுக்கூடத்திலிருந்து நூலைப் பெற்றுக் கொள்ளவோ, வெளியிட்டு வைக்கவோ விற்பனைக்கு விடவோ சி.வி. ஒப்பவில்லை. அப்படியே அச்சுக் கூடத்தில் கிடந்து அங்கொன்று இங்கொன்றாக வெளியே தலைகாட்டி இப்படி ஒரு நூல் வெளிவரவிருந்த வெளிவந்த செய்தியேகூட வெளியே வராமல் போய்விட்டது.

ஆனாலும் 1983ல் கலைஞன் பதிப்பகம் மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள் என்னும் பெயரில் கைலாசபதி அவர்களின்

முன்னுரையுடன் சி.வி.தேடித் திரட்டிய இப்பாடல்களைத் தொகுதித்து வெளியிட்டுள்ளது.

1983ல் வெளிவந்த எந்த ஒரு நூலுமே இலங்கையில் பரவலாக விநியோகிக்கப்படவில்லை. இனக்கலவரத் தீயில் இலங்கையின் தமிழ் மக்கள் பறிபட்டுப் பதறிச் சிதறியோடிய காலம் அது. இந்தியாவில் 1983ல் வெளியிடப்பட்ட இந்நூலை இங்கு எத்தனை பேர் பார்த்திருப்பார்கள் என்பதே புதிர்தான்.

மலையக மக்களும், மண்ணும் சி.வி.யின் மனத்தில் மிக ஆழமாகப் பதிந்துவிட்டவை.

தோட்டத்து மனிதன்

மற்றவர்களைப் போல்தான் பிறக்கிறான், வளர்கிறான், உழைக்கிறான், சாகின்றான். ஆனால் செத்த பின் புதைப்பதற்கு அவனுக்கு மட்டும் ஏன் புதை குழி இல்லை? இப்படி இப்படி எல்லாம் வாழ்ந்தான். இப்படி இப்படி எல்லாம் துயரப்பட்டான் என்று யாராவது ஒருவர் என்றாவது ஒரு நாள் அவனைப் புதைத்த அந்த மண்மேட்டின் மேல் ஒரு பூவைப் பறித்துப் போட்டதுண்டா? என்றெல்லாம் ஏங்கும் மனம் அவருக்கிருந்தது.

உள்ளத்தாலும், உத்தியோகத் தாலும்கூட இந்த மக்களை விட்டு விலகிப் போய்விடாத ஒருவராகவே அவர் ஜீவித்தார்.

பாரதியின் மரண ஊர்வலத்தில் பத்துப் பேர்கூடக் கலந்துக் கொள்ளவில்லை என்று படித்திருக்கின்றோம் 19.11.1984 ல்

மறைந்து மூன்றாம் நாள் காலை மக்கள் கவிமணி சி.வி இறுதி ஊர்வலம் சென்றபோது, எத்தனை பேர் பங்கேற்றிருப்பார்கள்? அன்று காலையில் வேறு அரசியல் காரணங்களுக்காக ஊரடங்குச் சட்டம் போடப்பட்டிருந்தது.

மலையகச் சிறுகதைகளின் இரண்டாம் பாகமான 55 மலையகச் சிறுகதைகள் அடங்கிய துரைவியின் இரண்டாவது நூல் "உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்" என்னும் சி.வி.யின் தலைப் புடனேயே வெளிவந்திருக்கிறது. இதில் முதல் சிறுகதையாக இடம்பெற்றிருப்பது சி.வி.யின் Born to Labour நூலிலிருந்து செபஸ்தியன் மொழிபெயர்த்த Golden Earnings என்பதாகும். "இந்த இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதியின் முதல்வராக அமரர் சி.வியைக் கொள்வதில் நாங்கள் பெருமைப்படுகின்றோம்" என்று முன்னுரை ஓரிடத்தில் குறிக்கிறது.

மார்டின் விக்கிரமசிங்கா அவர்கள் இந்த Born to Labour ஆக்கங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், Anecdote என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இந்த ஆங்கில வார்த்தைக்கான பொருள் ஆங்கிலத்தில் இப்படி இருக்கிறது 'A very short story dealing with a single incident' ஒரேயொரு தனிப்பட்ட சம்பவத்தை விளக்கும் பண்பினையே இவைகள் கொண்டிருந்தாலும், இவைகளைச் சிறுகதைகள் என்று ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சி.வி. சிறுகதைகள் எழுதவில்லை என்பது எந்தவிதத்திலும் அவருடைய இலக்கிய அந்தஸ்தைக் குறைக்கப் போவதில்லை.

"வாரம் ஒரு சிறுகதை விருந்து" என்னும் பகுதியை நான் தினகரன் வார மஞ்சரியில் எழுதிக் கொண்டிருந்தபோது சி.வி.யிடம் இது பற்றிக் கேட்டேன். அப்போது அவர் என்னிடம் கூறினார். "டெயிலி நியூசில்" ஒரு சிறுகதை எழுதி இருக்கிறேன். நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பு பத்திரிகை நறுக்கு இருக்க வேண்டும். எப்படியாவது தேடித் தருகின்றேன் உங்களுக்கு" என்று. ஆனால் அது கடைசி வரை கிடைக்கவே இல்லை. வாரம் ஒரு சிறுகதை விருந்தில் சி.வி.இடம்பெறவும் இல்லை.

Born to Labour நூலில் இருந்து ஓர் ஆக்கத்தை எடுத்துப் பாவித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சி.வி.சிலபமாக என்னிடம் கூறியிருக்கலாம். ஆனால், அவர் அப்படிச் சொல்லவில்லை. ஏனெனில், அவைகள் சிறுகதைகள் அல்ல என்பது அவருக்கும் தெரியும்.

துரைவியின் மலையகச் சிறுகதைகளின் இரண்டாம் பாகமாக வெளிவந்துள்ள பாரிய வெளியீடான உழைக்கப் பிறந்தவர்கள் தொகுதியின் முதல்வராக சி.வியைத் தெரிவு செய்துள்ளமைக்கும் சி.வியின் ஆங்கிலப் படைப்புக்கள் சில சிறுகதைகளாக மு.சிவலிங்கத்தால் அண்மைக் காலங்களில் மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளமைக்கும், சிறுகதை பற்றிய இக்கட்டுரையில் சி.வி. பற்றி இவ்வளவு விரிவாக எழுதுவதற்கும் காரணம், அவரை ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளராக நிலை நிறுத்திக் கொள்வதற்காக அல்ல. மலையக எழுத்துக்கு இலக்கிய எழுச்சிக்கு தனது பங்களிப்பின் மூலம் அவர் ஆற்றியுள்ள பணியினைக் கௌரவிப்பதற்காகவே.

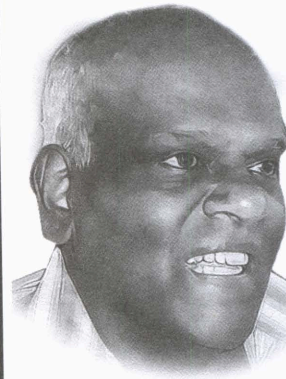
ஆங்கிலத்தில் எழுதியதன் மூலம் துயரம் தோய்ந்த இம்மக்களின் வாழ்வை, தமிழின் எல்லைகளுக்கப்பாலும் கொண்டு சென்ற பெருமைக்குரியவர் சி.வி. என்பது ஒரு புறமிருக்க,

ஆங்கிலத்தில் எழுதிய ஒரே காரணத்தால் மலையகம் அல்லாத மற்றைய இலக்கியக்காரர்கள் மத்தியில் ஒரு பரவலான அறிமுகத்தையும் எழுத்தாள அந்தஸ்தையும் சி.வி பெற்றிருந்தார். ஆனால், மலையகத் தமிழ் எழுத்து, இலக்கியம் பொறுத்தவரை ஓர் அந்நியராகவே இருந்திருக்கின்றார். அறுபதுக்குப்பின் சிலிர்த்துக் கொண்டெழுந்த மலையக இலக்கியம் கண்டு பூரித்துப் போன சி.வி. புதியவர்களுடன் தன்னைப் பரிட்சயம் செய்துக் கொண்டார். புதுமை இலக்கியம் என்று அதற்குப் பெயரிட்டுப் போற்றினார். தன்னுடைய எழுத்துக்கள் தமிழில் வரவேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்தார். “ஒரு சில இடர்பாடுகளைத் தவிர தமிழில் எழுதுவது அவ்வளவு சிரமமாக இல்லை. என்று கூறியபடி சில படைப்புக்களைத் தமிழிலேயே எழுதினார். தோட்டத்து வாழ்வை மையமாகக் கொண்ட இவருடைய முதல் நாவல் “வாழ்வற்ற வாழ்வு” இதை அவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதி பி.கிருஷ்ணசாமியைக் கொண்டு மொழிபெயர்த்து தினகரனில் 1960 இன் ஆரம்பத்தில் தொடர் கதையாக வெளியிட்டார். அறுபதுக்குப் பிந்திய மலையகத் தமிழ் இலக்கியத்தின் எழுச்சி சி.வியையும் தமிழ் எழுத நிர்ப்பந்தித்தது என்பதையே இது காட்டுகிறது.

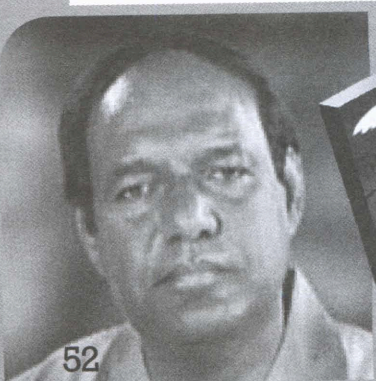
எல்லைப்புறம் என்னும் நாவலையும் (The Border Land) பி.கிருஷ்ணசாமியைக் கொண்டே தமிழாக்கி அதையும் தினகரனில் தொடர்கதையாக வெளியிட்டவர். வீடற்றவன் என்னும் குறுநாவலை 1962 இல் தானே தமிழில் எழுத முன்வந்தார். வீரகேசரியின் தோட்ட மஞ்சரியின் பொறுப் பாசிரியராக எஸ்.எம்.கார்மேகம் பணியாற்றிய அந்த அறுபதுகளில் (1962) சி.வியே தமிழில் எழுதிய வீடற்றவன், வீரகேசரியில் தொடராக வெளிவந்தது. பிறகு தினகரனில் “பார்வதி” வீரகேசரியில் இனிப்படமாட்டேன் ஆகியவைகளையும் சி.வியே தமிழில் எழுதலானார்.

தொ.சிக்கன் ராஜுவின் “தாயகம்” குறுநாவல் மல்லிகைக் காதலனின் குறிஞ்சிப் பண்ணையின் இரண்டாவது வெளியீடாக ஜனவரி 1969 இல் வந்தது. சி.வியின் மதிப்புரை இந்த நூலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. “இன்று மலைநாட்டில் நல்ல கதைகள், கவிதைகள் படைக்கப்படுகின்றன. அவைகள் புத்தக ரூபத்தில் வராத காரணத்தால், இப்பிராந்தியத்தில் தோன்றியுள்ள இலக்கிய வளர்ச்சியைக்கூட நிர்ணயிப் பதற்கு சிரமமாகியிருக்கிறது...” என்று ஆரம்பிக்கும் சி.வி. இது மலைநாட்டின் புதிய எழுத்து என்று முடிக்கின்றார்.

தற்போது லண்டனில் வசிக்கும் பதுளை மண்ணின் மைந்தனான ஆய்வாளர் மு. நித்தியானந்தன் அவர்கள் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரை யாளராக கடமையாற்றிய காலத்தில், அங்கு நிறுவப்பெற்றிருந்த வைகறைப் பதிப்பகத்தின் சார்பில் எ.வி.வியின் “வீடற்றவன்” நாவலையும் “நாடற்றவர் கதை” எனும் கட்டுரைத் தொகுப்பையும் வெளியிட்டுள்ளார். “வீடற்றவன்” நாவலை சென்னை நிவ் செஞ்சரி புத்தக நிறுவனம் மறுபதிப்பு செய்துள்ளது

“சி.வி.சில சிந்தனைகள்” எனும் நூலினை தனது முதல் நூலாக வெளியிட்ட எழுத்தாளர் சாரல் நாடன் அவர்கள் தான் மறைவதற்கு சில காலங்களுக்கு முன்பு குமரன் இல்ல வெளியீடாக “சிவி வேலுப்பிள்ளை” எனும் நூலையும் வெளியிட்டிருந்தார். அதேநேரம் தனது சாரல் பதிப்பகத்தின் ஊடாக “வாழ்வற்ற வாழ்வு” எனும் சிவி யின் மலையகம் பற்றிய நாவலையும் வெளியீடு செய்த பெருமைக்குரியவர்

மலையக மண்ணின் 'மக்கள் கவிமணி' ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை

இலங்கையின் காலனித்துவகால இறுதி கட்டத்தில்! இறுதியாக ஆட்சிக் கைப்பற்றிய மேலைத் தேய ஆட்சிகாரர்களின் காலத்தில் இற்றைக்கு இருநூறு வருடங்களுக்கு முன்பதாக இந்தியாவில் அப்போது நிலவிய கொடும் பஞ்சத்தால் தங்களது வாழ்வாதாரங்களை நிலை பெற செய்யும் நப்பாசையில் பெரிய கங்காணிகளின் வாய்ப்பேச்சுக்களை நம்பி ஏமாற்றப்பட்டு இலங்கை வந்து சேர்ந்தவர்களே இன்று மலையக மக்கள் என அழைக்கப்படும் இந்திய வம்சாவளியினர்.

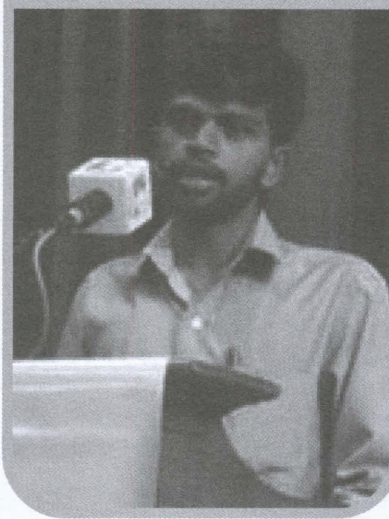
இந்த தொழிலாளர் வர்க்கம் இன்று வரையான இருநூறு வருடகால வரலாற்றில் தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதிலும் தங்களுக்கான உரிமைகளை பெறுவதிலும் பெரும் போராட்டங்களையும் உயிர்த்தியாகங்களையும் சந்தித்தே வந்துள்ளனர்.

இவ்வாறான போராட்டத்தளத்தில் மலையகம் எனும் தனித்துவ அடையாளத்திற்கு வித்திட்ட நூட்டி விருட்சமாக்கிய ஆளுமைகளை, சமூக செயற்பாட்டாளர்களை நான்காக வகை கொள்ளலாம்.

1. அரசியல்வாதிகள் (தொழிற்சங்கவாதிகள்)
2. இலக்கியவாதிகள்
3. சிவில் சமூகமெனப்படும் கல்வியியலாளர்கள்
4. இலக்கியவாதியாகவும் அரசியல்வாதியாகவும் (தொழிற்சங்கவாதிகள்) செயற்பட்டவர்கள்.

முதலாம் வகையினருக்கு

இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் தலைவர் செளமிய மூர்த்தி தொண்டமான் முதல் இன்றைய தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் தலைவரும் பிரதி அமைச்சருமான திகாம்பரம் வரை பலர் உள்ள நிலையில், இரண்டாம் வகையினராக

என்.எஸ்.எம். ராமையா, தெளிவத்தை ஜோசப், சாரல்நாடன் என தொடர்ச்சியினை பட்டியல் இடலாம். இர.சிவலிங்கம், செந்தூரன் போன்ற சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் மூன்றாம் வகையினர்.

இலக்கியவாதிகளாக இருந்து

தோட்டபுற மக்களின் வாழ்வியலை ஏனைய சமூகங்களுக்கு எடுத்துரைத்த அதேவேளை, அவர்களின் வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்காக மலையகத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அரசியல்வாதியாகவும், தொழிற்சங்கவாதியாகவும் சிலர் செயற்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் இலக்கியம், அரசியல் (தொழிற்சங்கம்) என இரட்டை பரிமாணம் கொண்டவர்கள்.

இந்த நான்காம் வகையினரின் ஆரம்பம் தேசபக்தன் கோ. நடேசயருடனேயே ஆரம்பமாகிறது. அவ்வாறு தொடக்கம் பெற்ற இந்த நான்காம் வகையினர் ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை, யுடன் தொடர்ந்து இன்று மு.சிவலிங்கம், மல்லியப்புசந்தி திலகர் வரை தொடர்கின்றது.

அந்தவகையில் இன்று நூற்றாண்டு விழா கொண்டப்படும் தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் பிரதித்தலைவர்,

பொதுச்செயலாளர், நிர்வாக செயலாளர் மாவலியின் ஆசிரியர் என பல்துறையில் செயற்பட்ட புகழ்பெற்ற கவிஞர் மக்கள் கவிமணி ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்களும் இந்த நான்காம் வகையிலேயே உள்ளடங்குகின்றார்.

மலையக மக்களின் தனித்துவ அடையாளத்திற்கு, மலையக மக்களின் வாழ்வியல் பிரதிபலிப்பிற்கு ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் மேற்கொண்ட சமூக பணிகளை அரசியல் சார்ந்தும், இலக்கியம் சார்ந்தும் நோக்குதல் அவசியமாகும்.

வட்டகொடை, மடக்கொம்பர தோட்டத்தில் 1914 செப்டெம்பர் 19ம் திகதி கண்ணப்பன் வேல்சிங்கம் வேலுப்பிள்ளை, தேவானி கொமரன் தம்பதியினருக்கு இரண்டாவது மகனாக பிறந்தவர். வங்கக் கவிதை ஆதர்ஷனமாக கொண்டு கவிதை படைத்த ஈழத்து தாகூர் என்று கூறப்படும் வேலுப்பிள்ளை அவர்கள். இவரது மூத்த சகோதரன் சாமி என அழைக்கப்படும் நாராணசுவாமி, இளைய சகோதரன் ரட்ணம்.

சுப்பையா கமலதாசன்

இவர் கொழும்பு தலங்கம பிரதேசத்தை சேர்ந்த ஏபர்ட் வென்னர்வோல் பெர்ணான்டோ (Heberd Venderwall Fernando), கலஹென பண்டா கனமுலகே எலிஸ் பெரேரா (Galahena Banda Kanamulage Alice Perera) தம்பதியினரின் மகளான பியட்ரிஸ் ஜொசப்பின் (Peatrice Josapin) என்பவரை 23.10.1952 ல் வாழ்க்கை துணையாக ஏற்றுக் கொண்டார். இவர்களின் ஒரே மகள் ஜீன் வேலுப்பிள்ளை விமலசூரிய (Jean Velupillai Wimalasooriya).

மடக்கொம்பரை தோட்டத்தின்

தொழிலாளியின் பிள்ளையான ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் ஆரம்பத்தில் தோட்ட பாடசாலை யிலும், ஹட்டன் மெதடிஸ் கல்லூரியிலும் (தற்போதைய ஹைலன்ட்ஸ் கல்லூரி) நுவரெலியா ட்ரிண்டி கல்லூரியிலும் பின் உயர் வகுப்பை கொழும்பு நாலந்தா கல்லூரியிலும் பயின்றார்.

உயர் கல்விக்குப் பின் நுவரெலியா காமினி வித்தியாலயத்தில் ஆங்கில ஆசிரியராக கடமை யாற்றிய சி.வி அவர்கள் மலையக மக்களை அடக்கியொடுக்கிய மேலதிகார நிர்வாகத்திற்கு எதிராக தனது தொழிற்சங்க பணிகளுக்காக ஆசிரிய தொழிலை கைவிட்டார். முழுநேர தொழிற்சங்கவாதியாக மாறி தோட்ட தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளை தொழிற்சங்க ரீதியாக தீர்ப்பதற்கு அர்ப்ப ணித்துக் கொண்டார்.

இவர் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸின் (தற்போதைய இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ்) இணைச் செயலாளராக கடமையாற்றி யுள்ளதோடு, இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் சார்பாக 1947 இடம் பெற்ற தேர்தலில் தலவாக்கலை பிரதேசத்தை பிரதிநிதித்துவப் படுத்தி பாராளுமன்றம் சென்றார். இலங்கை இந்திய காங்கிரஸில் செயற்பட்ட காலத்தில் 'Congress News' என்ற பத்திரிகையினையும் நடத்தியுள்ளார். 1955களில் காங்கிரஸிலிருந்து விலகி 1957 - 1966 வரை அஸிஸ் தலைமையிலான ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸில் தொழிற்சங்க வாதியாக செயற்பட்டுள்ளார். தொழிற்சங்க துறவி வீ.கே.வெள்ளையன் அவர்கள் ஸ்தாபித்த தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தில் 1967ல் இணைந்து 19.11.1984ல் இறக்கும்வரை அதன் நிர்வாக பொறுப்பாளராகவும், ஆலோசகராகவும் செயற்பட்டவர். மலையகத்தில் இடம்பெற்ற முக்கிய போராட்டங்களுக்கு தலைமை வகித்து வழிநடத்தி வெற்றிக் கண்டவர். தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் பத்திரிகையான "மாவலி" பத்திரிகையின் ஆஸ்தான ஆசிரியர் இவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வங்கக்கவி தாகூர் மீது கொண்டிருந்த ஈர்ப்பில் பூண்டுவலையா பிரதேசத்தில்

தாகூர் பாடசாலை என்ற பெயரில் பாடசாலை ஒன்றினை ஆரம்பித்து அதன்மூலமாக அப்பிரதேச பிள்ளைகளுக்கு கல்யாணிஷ்டடி அவர்களை விழிப்படையச் செய்தார்.

இன்று மலையகம் என்கின்ற தனித்துவத்தினை உணர்ந்து மலைநாட்டு மக்கள் என்ற பதத்தை முதலில் பயன் படுத்தியவரும் இவரே.

ஸி.வி.யின் இலக்கியச் செயற் பாடுகளை நோக்குகின்றபோது, நம் சமூகத்திலும் பார்க்க வெளி நாடுகளில் குறிப்பாக தமிழகத்தில் உள்ளவர்கள் இலங்கையில் இந்திய வம்சாவழியினர் படுகின்ற பாடுகளை அறிய வேண்டும் என்பதற்காக தமிழகத்தில் இருந்து வெளிவந்த இதழ்களுக்கு கவிதைகள், கட்டுரைகள் என்பவற்றை எழுதி வந்தார், அதன் ஒரு பகுதியாக இந்திய நாளிதழுக்கு மலையகத்தின் நாட்டுப் புறப்பாடல்களை "தேயிலை தோட்டப் பாடல்கள்" என்ற தலைப்பில் தொடராக எழுதி வந்தார். இது மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள் என்ற பெயரில் கலைஞன் பதிப்பகம் 1983 ல் நூலுருவாக்கி வெளியிட்டு வைத்தது.

1963ஆம் ஆண்டில் ஆசிய ஆபிரிக்க கவிதைகளின் முதலாவது தொகுப்பு 70 உலக கவிஞர்களின் கவிதைகளை தேர்ந்து தொகுப்பை வெளியிட்டது. அதில் இலங்கையைச் சேர்ந்த ஆறு கவிஞர்களின் கவிதைகள் இடம்பெற்றன. அந்த தொகுப்பில் இடம்பெற்ற ஒரேயொரு தமிழ்க்கவிஞர் சி.வி. அவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. Tea Plucker எனும் கவிதையினை அந்த நூலுக்காக எழுதியுள்ளார்.

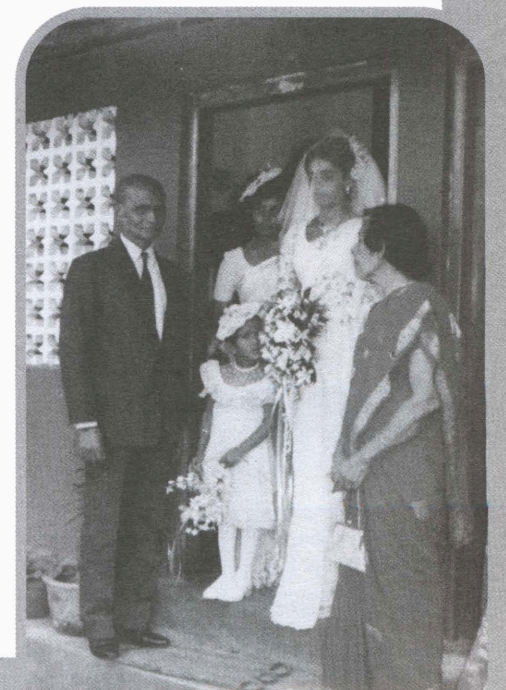
In The Ceylon Tea Garden என்ற புகழ் மிக்க கவிதையினை சக்தீ அபால ஐயா அவர்கள் தமிழில் மொழிபெயர்த்து தமிழர்கள் மத்தியில் சி.வியினை பிரபலப்படுத்தியிருந்தார். இந்த "தேயிலை தோட்டத்திலே" என்ற நூல் 1969 இல் கண்டி செய்தி பதிப்பகத்திலும் 2007ஆம் ஆண்டு சி.வி. பிறந்த அதே மடக்கொம்பரை மண்ணிலிருந்து வந்த கவிஞர் மல்லியப்பு சந்தி திலகரின் பாக்கியா பதிப்பகத்திலும் இரு பிரசுரங்கள்

கண்டிருந்தன.

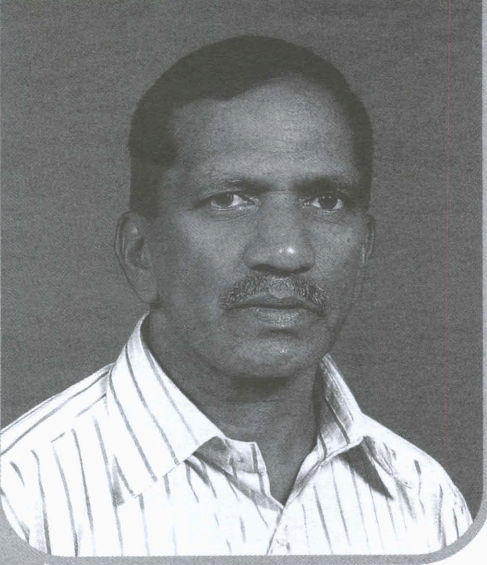
இவை தவிர "விஸ்மாலினி" என்ற கவிதை நாடகத்தினையும், வழிப்போக்கள் (Wayfarer) என்ற வசன கவிதையினையும், Born to Labour (உழைக்கப்பிறந்தவர்கள்) என்ற விவரணக் கட்டுரைத் தொகுப்பையும், வீடற்றவன், நாடற்றவர் கதை, இனிப் படமாட்டேன், வாழ்வற்றவாழ்வு போன்ற நூல்களையும் எழுதி மலையக இலக்கியத்திற்கும் பெருமை சேர்த்தவர் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள். மலையக மக்களின் வாழ்வியலை இலங்கை சுதந்திரமடைந்த காலத்திலேயே ஆங்கில மொழி மூலத்தில் எழுதிய பெருமை இவரைச் சாரும்.

சி.வி.வேலுப்பிள்ளை பற்றி ஆய்வுகள் பலவும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதில் சாரல் நாடன் அவர்களின் சி.வி. சில சிந்தனைகள் முக்கியமானதாகும்.

இவரது இலக்கியம் மீதான பங்களிப்பைப் பாராட்டி கௌரவிக்கும் வகையில் முன்னாள் தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் திரு.ஆர்.சிவகுருநாதன் தலைமையில் கொழும்புத் தமிழ் சங்கத்தில் நடந்த இலக்கிய விழாவில் சி.வி அவர்களுக்கு பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் வழங்கிய "மக்கள் கவிமணி" என்ற அடைமொழியினூடு கவிஞர் சி.வி வேலுப்பிள்ளை இன்றும் இலக்கிய உலகில் குறித்துரைக் கப்படுவது மலையக இலக்கியத்திற்கு கிடைத்த கௌரவமாகும்.

எண்ணச் செய்பனிட்ட ஸி.வி

நூறு வயதையடைய முன்னரே சிலர் இறந்து விட்டாலும் அவர்கள் இவ்வலகில் வாழும்போது அவர்களின் குணாதியசங்கள், செயல்பாடுகள் மக்கள் மத்தியில் பேசப்படும் போது அவர்கள் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கின்றார்கள் என்ற எண்ணம் எம்மனதில் சஞ்சரிப்பதை அறியமுடிகிறது.

பாரதியார் எப்போதோ எழுதி சமூகம் விழிப்படைய ஆக்கங்களை உருவாக்கினாரோ அதுபோல பல கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் எம் மத்தியில் தோன்றி வாழ்ந்து மறைந்து விட்டாலும் இன்றும் எம் உள்ளங்களில் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவ்வரிசையில் ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளையும் ஒருவராவார்.

ஆரம்ப காலத்திலேயே எழுதுவ தற்கும், வாசிக்கும் ஆரம்பித்தவர் தன் வாழ்க்கையை அதோடு இணைத்துக் கொண்டார். அவரின் ஆக்கங்கள் இன்றும் ஒருவர், இருவர் மத்தியில் தங்கிவிட வில்லை. பரவலாக அகிலம் எங்கும் பேசப்படுகின்ற போற்றப் படுகின்றவராக ஸி.வியின் நாமம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

நான் தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தில் ஒரு சேவையாளராக இணைந்துக் கொண்டப்போதே முதன்முதலில் ஸி.வியின் வெற்றிக்காக உழைக்க வேண்டியவனாக அமர்த்தப் பட்டேன். 1970ம் ஆண்டு ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை நுவரெலியா தொகுதியில் லாம்பு சின்னத்தில்

சுயேற்சையாக தேர்தலில் போட்டியிட்டபோது என்னுடன் படித்த மாணவர்களுடன் இணைந்து அவரின் வெற்றிக்காக பல மைல் தூரம் நடந்து தேர்தல் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தேன். அந்நேரத்தில் இ.தொ.கா தலைவர்கள் ஐக்கிய தேசிய கட்சியுடன் இணைந்து செயல் பட்டனர். ஆகையால் நாம் பல சிரமங்களுக்கு ஆளாக வேண்டியவர்களாக இருந்தோம். மேடைகளில் அவர்கள் பேசும்போது மல்கெலியா தொகுதியில் போட்டியிட்ட அமரர் வி.கே.வெள் ளையனையும் நுவரெலியா தொகுதி வேட்பாளர் ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளையையும் மிகவும் கேவலமாக பேசினார்கள். அதனையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது எமது ஆதரவாளர்கள் ஸி.வி.க்காகவும் வி.கேவுக்காவும் உழைத்தார்கள். அந்நேரத்தில் இவர்களுக்காக பிரச்சாரம் செய்வது எங்களுக்கு வெறியாகவும், ஆசையாகவும் இருந்தது. காரணம் இவர்கள் இருவர்தான் தமிழ் வேட்பாளராக சுயேட்சையாக தேர்தலில் போட்டியிட்டார்கள்.

ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை சாதாரண உரைநடையில் பேசக்கூடியவர்கள். அவர் பேசும்போது வாயில் வரும் கருத்துக்களை கேட்பதற்கு இனிமையாக இருக்கும். நிர்வாக சபை கூட்டங்களில் பேசும்போதோ அல்லது கருத்தரங்குகளில் விளக்கங்கள் கொடுக்கும்போது அவரின் கருத்துக்கள் அர்த்தமுள்ளதாக பயனளிக்க கூடியதாக இருக்கும். அவருடன் இணைந்து உதவி செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்கு 1980ம் ஆண்டு கிடைத்தபோது நான் பலவழிகளில் முன்னேற்றம் கண்டேன். அவைகள் இன்றும் எனக்கு உதவுவதாக அமைந்துள்ளது.

அவரின் ஆக்கங்கள் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் உருவாகியபோது அதன்மொழிப்பெயர்ப்பாளராக பழக முடிந்தது. எனது பழக்க வழக்கங்களில் முன்னேற்றம்

கண்டேன். தெரியாத அநேக விடயங்களை கற்றுக் கொண்டேன். தனியார்துறை, அரசுதுறை திணைக்களங்களில் உயர் அதிகாரிகளை சந்தித்து பேசக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்தி கொடுத்தார். முடியாத காரியங்களையும் முடியும் என்ற நிலைக்கு என்னை உயர்வடைய செய்த அவரின் எண்ணம் இன்றும் என்னைவிட்டு மறையவில்லை. தலைநகருக்கு செல்லும் போதெல்லாம் எம்.டி.குணசேன அச்சகம், லேக்கவுஸ், வீரகேசரி நிறுவனங்கள் என்னை ஸி.வியின் ஞாபகத்துக்கு கொண்டு செல்லும். மறைந்துவிட்ட சக்தீ பால ஐயா, கந்தசாமி, மோத்தா, சுவாமிநாதன், வி.என்.பெரியசாமி, வண.பிதா பியோ சம்பா ஆகியோரின் வீடுகளுக்கும் இவரின் ஆக்கங்களை எடுத்து செல்வதும் அவர்களிடமிருந்து அவர்களின் ஆக்கங்களை வாங்கியும், கொடுத்தும் வருவேன்.

எஸ். பிலிப் பொதுச்செயலாளர்

எழுத்துத்துறையில் கூடிய நாட்டம் வைத்திருந்தாலும் அரசியல், தொழிற்சங்கத்துறையில் தனது பங்களிப்பை சிறப்பாக செய்வதில் சாணக்கியம் பெற்றவர் அமரர் ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள்.

இவ்வருடம் நூற்றாண்டை கொண்டாடி கொண்டிருக்கும் நாங்கள் ஸி.வியின் ஒவ்வொரு செயற்பாட்டையும் நினைவில் நிறுத்தி கொள்வது எம்மை இன்னொரு வளர்ச்சிக்கு இட்டு செல்கிறது. ஜவகர்லால் நேரு வைப்போல் கோர்ட் அணிந்து தலவாக்கொல்லையில் நடக்கும் போது கம்பீரமாக காட்சியளிப்பார். இவர்போல நல்லவர்களுக்கு விழா எடுப்பது எமது கடமையும் பண்பாடுமாகும். எம்மக்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைக்கும் உதவுவதாக அமையும். நூற்றாண்டு விழா சிறப்பாக நடப்பதற்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

கடந்த செப்டம்பர் பதினான்காம் திகதி ஸி.வி வேலுப்பிள்ளை நூற்றாண்டாகும். அவர் மலையக இலக்கியத்தின் தலைமகனாக விளங்கியவர். அவரது நூற்றாண்டை எதிர் நோக்கி யிருக்கின்ற இவ்வேளையிலே அவர் பொறுத்த காத்திரமான ஆய்வுகள், மதிப்பீடுகள், விவரணங்கள், செய்திகள், நினைவுக் குறிப்புகள் என்பன வெளிவரவில்லையாயினும் சில குறிப்பிடத்தக்க எழுத்துக்கள் பிரசுரமாகியிருக்கின்றன என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கவையாகும்.

அவ்வாறு குறிப்பிடத்தக்கவற்றுள் பெரும்பாலானவை முற்போக்கு மார்க்ஸியர்களால் எழுதப்பட்ட வையாகும். இர.சிவலிங்கம், மு.நித்தியானந்தன், சாரல் நாடன், தெளிவத்தை ஜோசப், அந்தனி ஜீவா, ஓ.ஏ. இராமையா, லெனின் மதிவானம், சுப்பையா இராஜ சேகர், மல்லியப்புசந்தி திலகர் முதலானோரின் எழுத்துக்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். இவற்றுள் சாரல் நாடனின் "சி.வி. சில சிந்தனைகள்" என்ற நூலே ஸி.வி பற்றிய தேடலுக்கு காத்திரமான அடித்தளத்தை வழங்கியது. இவ்வெழுத்துக் களிடையே தத்துவார்த்த வேறுபாடுகள் இருப்பினும் ஸி.வி.யின் ஆளுமை பண்முகப் பாட்டை வெவ்வேறு விதங்களில் வெளிக்கொணர்பவையாக அமைந்திருக்கின்றன.

ஸி.வி.யின் சமூக முக்கியத்து வத்தையும் மலையக இலக்கிய கதியில் அவரது ஆக்கங்கள் செலுத்தும் பாதிப்பினையும் கொண்டு நோக்குகின்ற போது ஸி.வி. பற்றிய தேடல் வளர்

நிலையிலேயே உள்ளதாக தோன்றுகின்றது. ஸி.வி. ஆசிரியர், பத்திரிகையாளர், அரசியல்வாதி, இலக்கியகர்த்தா எனப் பல்துறை சார்ந்த ஆளுமைகளை கொண் டவர். அவரது நூற்றாண்டு நிகழ்வை ஒழுங்கமைப்பதற்காக ஹட்டனிலே ஸி.வி. நூற்றாண்டு நினைவுக் குழு நியமிக்கப்பட்டு சில முன்னோடி செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இத்தருணத்தில் ஸி. வி. பொறுத்து

சிலர் இன்று மறைந்து விட்டமை இன்னொரு துரதிஸ்வசமான நிகழ்வாகும்.

இவ்விடத்தில் முக்கிய மானதொரு விடயம் குறித்து கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. ஸி.வி. இறந்த பின்னரே அவரது ஆக்கங்களிற் சில நூலருவம் பெற்றன. அவர் தமது நூல்களை மீள்நோக்கி சீராக வெளியிடும் வாய்ப்பு அவருக்கிருக்கவில்லை. அன்னார் வாழ்ந்த காலத்தில் மலையக

ஸி. வி. வேலுப்பிள்ளை நூற்றாண்டு நினைவு நினைவு ஒரு முன்னோட்டம்

செய்யக் கூடிய விடயங்கள் சிலவற்றை கவனத்திலெடுத்தல் அவசியமானதாகும்.

ஸி.வி.யை நாம் புரிந்து கொள்வதற்கும் ஆராய்ச்சிக்குட்படுத்தவும் எம் முன்னுள்ளவை அவரது எழுத்துக்கள் தான். அவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள், அவரது கடிதங்கள், குறிப்புக்கள், நூல்வடிவம் பெறாத கட்டுரைகள், ஆக்கப் படைப்புக்கள், வரைந்த கேலிச் சித்திரங்கள் இதுவரை முறையாகக் கிடைக்கவில்லை. சில ஆவணங்கள் மல்லியப்பு சந்தி திலகரிடமும் சுப்பையா இராஜசேகரிடமும் இருப்பதை பார்வையிடக் கூடியதாக இருந்ததில் மகிழ்ச்சி. அவர் "சாக்குக்காரன்" என்ற சிறுகதையை எழுதியிருப்பதாக "தாக்கம்" இதழில் ஸி.எஸ்.காந்தி குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். வீரகேசரியில் வெளிவந்த அக்கதை திரு.அந்தனி ஜீவா சேகரித்து வைத்திருப்பதாக என்னிடம் கூறியிருக்கின்றார். அவ்வகையில் அவரது அனைத்து படைப்பு களையும் தொகுத்த அடக்கத் தொகுப்பொன்று வெளிவர வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். ஸி.வி.யின் சிலநூல்கள் அச்சுறுப் பெற்றுள்ளன. இவ்வாறு வெளிவந்த நூல்களையும் இப்போது பெற முடியாதுள்ளது. மேலும் இது தொடர்பான தகவல் தெரிந்தவர்களைத் தேடியறிவதும் சிரமமாக உள்ளது. அவர்களில்

லெனின் மதிவானம்

படைப்புகளின் வெளியீட்டு வசதி மிகக் குறைவாகவே காணப்பட்டன. அத்துடன், ஸி.வி. ஆங்கிலத்தில் எழுதிய படைப்புகள் தமிழில் மொழிமாற்றம் செய்யும் போது ஏற்பட்ட இடர்பாடுகள் - மயக்கங்கள் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கவை. உதாரணமாக 'In Ceylon Tea Garden' என்ற கவிதைத் தொகுப்பை சக்தீ பால ஜயா இலங்கைத் "தேயிலைத் தோட்டத்திலே" என மொழி மாற்றம் செய்தாக கூறப்படு கின்றது. சக்தீ பால ஜயாவின் நூலில் சி.வி.யின் கவிதைகளில் காணப்பட்ட இயல்பான மண்வாசனைப் பண்பும் அவற்றோடு இணைந்த சொற்களும் காணப்படவில்லை. சக்தீ பால ஜயாவின் கவிதைத் தொகுப்பினை மொழிபெயர்ப்பு என்று கூறுவதை விட தழுவல் எனக் கூறுவதே பொருந்தும் (இது தொடர்பாக விமர்சனங்கள் எழுந்தபோது, சி.வி.யின் படைப்பின் தாக்கத்தினால் தனது ஆக்கம் வெளிப்பட்டதேயன்றி மொழிபெயர்ப்பென தாம் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று சக்தீ பால ஜயா தனிப்பட்ட வகையிலும் சில கூட்டங்களிலும் கூறியதை கேட்டிருக்கின்றேன்).

சி.வி. அவர்கள் அரசியல் வாதியாக, தொழிற்சங்கவாதியாக இருந்தவர். இலக்கியத் தளத்தில்

மட்டுமே இயங்கியவரான சக்தி பால ஐயா இத்தகைய உணர்வுகளை எவ்வாறு எதிர் கொண்டார் என்பதும் சுவாரசியமானதோர் வினாதான் (லெனின் மதிவானம்- 2010).

புதிதாய்க் கண்டெடுக்கப்படும் ஸி.வி.யின் படைப்புகள் தக்கபடி பரிசோதிக்கப்பட்டும், அவற்றின் நம்பகத் தன்மை ஐயத்திற்கிடமின்றி நிறுவப்பட்டும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படல் வேண்டும். வரலாற்றுச் சுருக்கங்கள், குறிப்புரைகள், சில முக்கிய தகவல்கள் என்றவகையில், சில தகவல்கள், பயனுள்ள சங்கதிகளையும், செய்திகளையும் தொகுத்தளித்தல் வேண்டிப் படுவதாகும். இவ்விடத்தில் பிறிதொரு முக்கிய விடயம் பற்றிச் சற்று அழுத்திக் கூற வேண்டியுள்ளது. "பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பதிப்பிக்கும் முன்னோடி முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட வேளையில் சி. வை. தாமோதிரம்பிள்ளை, உ.வே. சாமிநாத ஐயர் முதலியோருக்கே பழந்தமிழ் நூல்கள் சிலவற்றின் பெயர்கள் சரிவரத் தெரியாத நிலையிலே, சில தமிழ் "ஆர்வலர்கள்" வினோதமான பெயர்களுடன் சிலபல "பழந்தமிழ்" நூற் பிரதிகளைப் பற்றிப் பேசலாயினர். உதாரணமாக த.மு. சொர்ணம்பிள்ளை என்பவர் "இன்னிலை", "ஊசிமுறி" முதலிய நூல்களைத் தாமே இயற்றிப் பழந்தமிழ் நூல்கள் எனப் பறைசாற்றினார். பிற்பட்ட ஆராய்ச்சிகளினால் இப்பொய்மை ஐயத்திற்கிடமின்றி அம்பலப் படுத்தப்பட்டதெனினும், இலக்கிய உலகிலே சிலகாலம் குழப்பத் தையும் மயக்கத்தையும் உண்டாக்கியது என்பதில் ஐயமில்லை. (கைலாசபதி.க. 1974,

இலக்கிய சிந்தனை). முந்திய பதிப்புகள் மாத்திரமன்றி கையெழுத்துப் பிரதிகள் வெளிவந்த பத்திரிகைகள், பிரதிகள், மேற்கோள்கள், எடுத்தாண்டோர் படங்கள் என்பனவற்றை நுணுகி ஆராய்ந்து கூட்டு முயற்சியால் வெளியிடத் தக்கவையாகும். "ஸி.வி. பதிப்புக் குழு" ஒன்றினை அமைத்தல் காலத்தின் தேவையாகும். தனியொருவரின் முயற்சியை விட கூட்டு முயற்சி பயன்மிக்கதாகவும் பணியை இலகுவடுத்துவதாகவும் அமையும். இத்துறைச் சார்ந்த அறிஞர்களையும் ஆர்வலர்களையும் கொண்டு இத்தகைய முயற்சிகளை மேற்கொள்வது பயன்மிக்கதாக அமையும்.

அன்னாரின் புனைப்பெயர்கள் பற்றிய பூரணமான தகவல்கள் ஏதும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. கைலாசபதி, செ.கணேசலிங்கம் முதலானோரின் ஆக்கங்கள் வெளிவந்த பிரசுரங்கள், காலம், வெளியீட்டாளர்கள், சில சமயங்களில் ஆக்கங்கள், நூல்கள் பற்றிய தகவல்களுடன் நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜா தொகுத்துள்ளார். இவை சமூக ஆளுமைகள் பற்றிய ஆய்வுகளுக்குப் பெரிதும் உதவியுள்ளன. ஸி.வி உட்பட மலையக எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்கள் இவ்வாறு பட்டியற்படுத்தப்படவில்லை. இந்நிலையில் தொடர்ந்து ஆக்கப்பூர்வமான செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவது அவசியமானதாகும்.

இதுவரை ஸி.வி. பொறுத்து வெளிவந்த ஆய்வுகளை நோக்குகின்ற போது அவற்றில் பல வழிப்பாட்டு முறையாகவே காணப்படுகின்றன. மலையக சமூகத்திற்கு அவரது பங்களிப்பு

வெளிக்கொணரப்படவேண்டும் என்றவகையில் அவர் பற்றி மறுவாசிப்பு அவசியம். அரசியல் பண்பாட்டுத் தளத்தில் அவரது செயற்பாடுகள் வியப்பை அளித்த போதினும் அவர் மீதான வழிபாட்டுணர்வுக்கு இடந்தராமல் விமர்சித்து விளக்குவதே சமூக பயன்மிக்க அம்சமாக காணப்படும். அதேசமயம் அன்னாரின் ஒவ்வொரு துறைசார்ந்த பங்களிப்புகளும் பண்முக நோக்கில் வெளிக் கொணரப்படல் அவசியமானதாகும். அவ்வாய்வுகள் பின்வரும் நான்கு நிலைகளில் இடம்பெற வேண்டும். முதலாவது, ஸி.வி.யை பல்துறைநோக்கில் அணுகி ஆராய்வையாக இருத்தல் வேண்டும். சமூகவியல் நோக்கில் ஸி.வி.யின் சமூக முக்கியத்துவம் வரலாற்றுக் கதியில் அவரது சிந்தனைகளும், போதனைகளும் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பது குறித்து ஆராய்தல் இதன் பாற்படும். இரண்டாவது, ஸி.வி.யை பின்பற்றி எழுந்த மரபு அவரை பின்பற்றியும் அவரை மீறியும் எவ்வாறு வளர்ந்துள்ளது என்ற நோக்கில் ஆராயப்படல் வேண்டும். மூன்றாவது, வரலாற்றுப் பின்னணியில் ஸி.வி.யை மதிப்பிடுதல் முக்கியமான வையாகும். நான்காவதாக ஸி.வி. குறித்து வெளிவந்த ஆய்வுகள், மதிப்பீடுகள் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பது பற்றியதாக இருத்தல் வேண்டும்.

இந்தவகையில் ஸி.வி.யின் நூற்றாண்டு நிறைவு நினைவை யொட்டிய செயற்பாடுகள், கருத்தரங்குகள், வெளியீடுகள், கொண்டாட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது ஸி.வி. என்ற பெருமகனுக்காக நாம் செய்யும் நன்றிக் கடனாகும்.

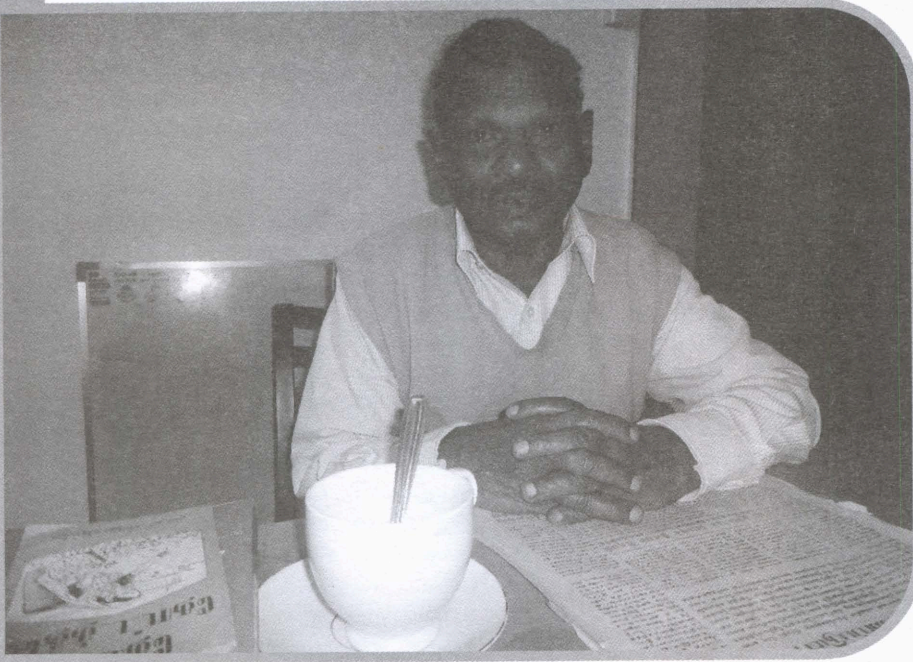
தொழிலாளர் தேசியசங்கத்தின் முதலாவது மாதர் சங்கத் தலைவி திருமதி. தவமணி ஜெயராமன் அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி

மலையக மக்கள் நடந்துவந்த பாதை மலர் தூவிய ஒன்றல்ல. ஒவ்வொரு அடியும் கல்லும் முள்ளும் நிறைந்த கடும் சோதனைகள் கொண்ட பாதையாகும். அவர்கள் வெறுமனே உழைத்து மாளுகின்ற கூலிப் பட்டாளங்களாக மட்டு மன்றி தாங்களும் மனிதப் பிறவிகள் என்பதை நிரூபிக்க கலகக் குரல்களை எழுப்பியுள்ளனர். அத்தகைய கலகக் குரல்களின் ஸ்தாபனமயப் பட்டநிலைதான் தொழிற் சங்கங்களாகும்.

இத்தகைய பின்னணியில் தோற்றம் பெற்ற தொழிற் சங்கங்கள் காலப்போக்கில் பல்வேறு விதமான வர்க்க நலன்களுக்கு ஏற்ப சோரம் போனதன் காரணமாக மக்களை நேசிக்கின்ற மாற்றுத் தொழிற்சங்கம் தோற்றம்பெற்றன. அத்தகைய தொழிற்சங்கங்களில் ஒன்றே தொழிலாளர் தேசிய சங்கமாகும்.

தொழிலாளர் தேசியசங்கத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பாளராக சி.வி வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் பதவி வகித்த காலத்தில் மாதர் சங்கத் தலைவியாக செயற்பட்டமையை எண்ணி இன்றும் பெருமிதம் அடைகின்றேன். அன்னாரின் நூற்றாண்டு விழா சிறப்பாக இடம்பெற வாழ்த்துகிறேன்.

ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை ஒரு தொழிற்சங்கப் போராளி

ஸி.வி.வேலுப்பிள்ளை என்பவர் ஒரு சிறந்த தொழிற்சங்கவாதி மட்டுமல்ல. சிறந்த அரசியல் வாதியும் ஆவார். அத்துடன் சிறந்த மலையக இலக்கியவாதியும் ஆவார். மக்கள் கவிமணி சி.வி. வேலுப் பிள்ளையின் நூற்றாண்டு விழாவான இந்நாளிலே அவரைப் பற்றி போற்றுவதும், புகழ்வதும், சாலச் சிறந்தது என்பதுடன் காலத்தின் கட்டாய தேவையாகவும் இருக்கின்றது என்பதில் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

அமரர் சி.வி வேலுப்பிள்ளையின் வாழ்வு மூன்று பகுதிகளாக அமைந்திருந்தது எனலாம்.

தொழிற்சங்கத்தில் தன்னை இறுதிவரை அர்ப்பணித்து சேவை செய்து மக்களின் மனதில் நீங்காத இடம் பெற்றுக் கொண்டார். இவரைப் பற்றிய அறிவையும் ஆளுமையையும் அறியாத தொழிற்சங்கங்கள் இன்று இருக்க முடியாது. தொழிற்சங்கவாதிகளின் பட்டியலில் சி.வி சிறந்த தொழிற்சங்கவாதி என் பெருமையும் பெறுகின்றார்.

1955ஆம் ஆண்டு இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் இரண்டாகப் பிளவு பட்டது. இதில் ஜனநாயக தொழிலாளர்

காங்கிரஸ் என்ற பெயரில் அஸில் ஸ்தாபித்து தலைமை ஏற்றார். இந்த அமைப்பில் சி.வியும் இணைந்து கொண்டார். ஆனால் இந்த அமைப்பை அதாவது ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் ஒரு தொழிற்சங்கம் என்பதை தோட்ட முதலாளிமார் சம்மேளனம் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தது.

ஜே.எம்.செபஸ்டியன் நிதி செயலாளர் தொழிலாளர் தேசிய சங்கம்.

இதனால் டயகம பகுதியில் 7 (ஏழு) பிரிவுகளை உள்ளடக்கி இந்த தொழிற்சங்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற மாபெரும் எதிர்ப்பு போராட்டம் நடத்தப்பட்டது. இப்போராட்டத்தை தலைமையேற்று முன் எடுத்துச் சென்றவர். சி.வியாகும். இப்போராட்டத்தை முறியடிக்க தோட்ட முதலாளிமார் சம்மேளனம் பாதுகாப்பு படையினரின் உதவியோடு துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்தார்கள் இந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் ஏபிரகாம் என்ற தொழிலாளர் பலியானார். இதன் பின்பு முதலாளிமார் சம்மேளனம் இந்த தொழிற்சங்கத்தை அங்கீகரிக்க

வேண்டும் என்ற நிலைக்கு தள்ளப்பட்டது.

இப்போராட்டம் இறுதியாக வெற்றிக் கண்டது. இந்த போராட்டத்தின் வெற்றிக்கு காரணமாக இருந்தவர் அமரர் சி.வி.வேலுப்பிள்ளையாவார் என்பதில் இன்று நாம் பெருமகிழ்ச்சி கொள்ளவேண்டும். காரணம் அவரின் சிந்தனை திறனும், சீரான உள்ளமும், சிறந்த தலைமைத்துவமுமாகும். ஒரு விதை மண்ணில் விழுந்து மடிந்து போனால் மாத்திரமே அது பலன் தரும் என்ற உண்மையை ஏபிரகாம் என்ற தொழிலாளர் பலியானதும் மக்களின் ஒற்றுமையும் நமக்கு ஒரு எடுத்து காட்டாக அமைந்தது.

1964 ஆம் ஆண்டு நான் மாவட்ட பிரதிநிதியாக பலாங்கொட பகுதியில் கடமையாற்றினேன். அப்போது அப்பகுதியில் உள்ள சிசிட்டன் என்ற தோட்டத்திற்கு பேச்சுவார்த்தை நடத்தச் சென்றிருந்தேன். அப்போது கேன்ஸ் என்ற தோட்ட அதிகாரி பேச்சுவார்த்தையின் போது அமரர் சி.வியை பற்றி நினைவுபடுத்திக் கொண்டார்.

அதேநேரத்தில் சி.வியின் சிறந்த ஆளுமை பற்றியும் டயகம போராட்டம் பற்றியும் கூறியதுடன் அவர் ஒரு சிறந்த தலைவன், சிறந்த தொழிற்சங்கவாதி என்றும் கூறியது இன்னும் என் மனதில் நீங்காத நினைவாக ஒலிக்கின்றது.

அதேநேரம் என் மனதும் சி.வியை பற்றிய சிந்தனைத் துளிகள் பிரகாசிக்க ஆரம்பித்தன. இந்த டயகம போராட்டம்தான் சி.வி சிறந்த தொழிற்சங்கவாதி என நிரூபித்து காட்டி எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டார்.

சி.வி. அவர்கள் சிறந்த அரசியல்வாதி என மக்களால் பாராட்டப்பட்டவர் என்பதே அவரின் சேவையில் இரண்டாம் பகுதியாகும். காரணம் 1947 ம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில் உறுப்பினர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். அதில் சி.வி. அவர்கள் தலவாக்கலை தேர்தல் தொகுதியில் வெற்றி பெற்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக வந்தபின் முதன்முதலான வட்டகொட புகையிரத நிலையத்திற்கு மின்சாரம் பெற்றுக்

கொடுத்தார். அத்துடன் அப்பகுதியைச் சேர்ந்த பாடசாலைக்கு பல அபிவிருத்தி வேலைகளும் செய்தார். அத்துடன் முதன்முதலாக சிவனொலிபாத மலைக்கு செல்லும் பாதையை (காட்டின் உள்ளே) அதாவது மலையின் உச்சிக்கு செல்லும் பாதையை சீர்படுத்தி மின்சாரம் வழங்குவதற்கான வசதிகளும் செய்து கொடுத்தார். அதனால்தான் இன்று சிவனொலிபாதமலைக்கு கஷ்டமின்றி இனமொழிமத வேறுபாடின்றி எல்லோரும் செல்லக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆனால் இதற்கான அடையாளங்களோ குறிப்புக்களோ இல்லாததை நினைத்து எனது மனம் மிகவும் வேதனை அடைகின்றது.

மேலும் சி.வி அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் மலையக மக்களுக்காக துணிவுடன் குரல் கொடுத்துள்ளன. என்பதும் முக்கியமானதாகும். இதுவே சி.வி அவர்கள் அரசியல் வாதியாக இருந்த காலகட்டத்தில் செய்த முக்கிய சேவைகள் ஆகும். நாடு எனக்கு என்ன செய்தது என்று கேட்பதைவிட நாட்டிற்கு நான் என்ன செய்துள்ளேன் என்ற சேவை மனப்பான்மையை தனது வாழ்வில் கடைபிடித்த சி.வி அவர்களை இன்று நாம் பாராட்டுவதும் அவரைப் பற்றி பேசுவதும் அவருக்கு நாம் செய்யும் நன்றியும் ஆகும்.

இந்தியாவில் பல கவிஞர்கள் இருக்கின்றார்கள் அப்படியிருந்தாலும் கவிஞர் கண்ணதாசன் ஒரு சிறந்த கவிஞர் ஆவார். ஆனாலும் அவர் சர்வதேச கவிஞராக ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை என்று பேசப்படுகின்றது. அதற்கு காரணம் அவருடைய ஆக்கங்கள் அனைத்தும் தமிழில் தவிர ஆங்கிலத்தில் வேறு மொழிகளில் எழுதப்படாமையே ஆகும். அதேநேரம் தாகூர் என்ற கவிஞர் சர்வதேச கவிஞர் என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அவ்வாறே சி.வியையும் ஈழத்து தாகூர் என்று எல்லோராலும் போற்றப்பட்டது. இதற்கு காரணம் சி.வியின் கவிதைகள் ஆங்கிலத்திலும் எழுதப்பட்டது ஒரு சிறப்பம்சமாகும். ஆங்கிலேயர்களும் சி.வியின் கவிதைகளை வாசித்து அறிந்து கொண்டபடியால் அக்காலத்திலேயே இலங்கை இந்திய வம்சாவளி மக்களின்

அவல நிலைபற்றி பேசக்கூடியதாக இருந்தது.

எப்படியெனில் பிரித்தானியாவில் உள்ள சமூக சேவையாளர்கள் சி.வியின் கவிதைகளைப் படித்து, அங்குள்ள பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களிடம் எடுத்துக்கூறி பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தில் பேசும்படி கூறினார்கள். அதாவது இலங்கையில் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட மக்கள் படும் பாட்டையும் இன்னல்களையும் அவலங்களையும் பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தில் பேசப் பட்டதால் இலங்கையில் தேயிலை தோட்டதுறை தேசிய மயமாக்குவதற்கு அது வழிகோலாக அமைந்தது.

சி.வியின் ஆங்கில ஆக்கங்கள் அனைத்தும் குறிப்பாக தேயிலை தோட்டத்திலே என்ற கவிதைகள் மிகவும் உணர்ச்சிவசப்படக்கூடிய அளவில் எழுதியிருந்தது என்பது ஆங்கிலேயர்கள் மட்டுமல்ல நாமும் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

அதில் ஒரு பகுதி என் மனதை தொட்டது.

தகரக் கூரைகள் தாங்கிய
லயங்களில்

தழைத்த உழைப்பினர்
விளைபயன் என்னும்

பகரக் கூடா அவர் குடியிருப்பை

பகிரவும் வெட்கம்
பகிர்ந்திருவாமே

(தேயிலை தோட்டத்திலே -
கவிதை நூல்)

இப்படியான சி.வியின்
ஆக்கங்கள் நமது
சமூகத்தினால் வாசித்து
பெருமைபடாவிட்டாலும்கூட

அவரின் ஆக்கங்கள் நமது சமூகத்திற்கு மிகப்பெரிய சேவையை செய்துள்ளது என்பதை யாராலும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது.

இவர் போன்ற பெரியார்களை நினைவு கூர்ந்து அவருடைய வழிகளை பின்பற்றி நாமும் நமது சமூக மேம்பாட்டிற்கும், உயர்ச்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் நம்மால் முடிந்த சேவைகளை செய்ய வேண்டும் என தாழ்மையுடன் வேண்டுகோளாகவும் கருத்தாகவும் கூறுகின்றேன்.

அவருடைய சிந்தனை கனவு செயல்பாடுகள் எல்லாம் இன்று தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தில் நிறைவேறுவதை என்னால் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது. நமது தொழிற்சங்கத்திற்கு சிறந்த தலைமைத்துவமும் துணிவும் கொண்ட கௌரவ திகாம்பரம் அவர்கள் சிறந்த அரசியல் சாணக்கியனாக சிறந்த தொழிற்சங்கவாதியாக பேசப்படுகின்றார். மக்களின் மனதில் இடம் பிடித்துள்ளார். அதைப்போல சிறந்த கவிஞரும் மலையக இலக்கியவாதியுமாக நண்பர் திலகராஜ் பேசப்படுகின்றார்.

எதிர்காலங்களில் இன்னும் மலையக எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் தலைமைகள் உருவாகுவார்கள் இது. சி.வியின் ஆசீர்வாதமும்கூட என்பதை நமது தொழிற்சங்க வரலாற்றில் படிப்படியாக வளர்ச்சியை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆகவே இந்த பொன்னான நன்நாளிலே சி.வியின் சிறந்த சேவையைப் பாராட்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

ஸ்ரீ.வி. வேலுப்பிள்ளை எழுதிய இனிப் பட மாட்டேன் எனும் நாவல் எழுத்தாளர் அந்தணிஜீவாவின் முயற்சியில் எழுத்தாளர் சிதம்பர ரகுநாதன் அவர்களின் சிவி மீதான பற்றதலினால் தமிழகத்தின் மீண்ட்சி புத்தக நிலையத்தினரால் நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

லி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய இந்தக் கட்டுரை "நாடற்றவர் கதை" நூலின் பின்னிணைப்பாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதன் முக்கியத்துவம் கருதி அதே வடிவத்தில் இச்சிறப்பிதழில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

மலையகத் தமிழரின் இன்றைய பிரச்சினைகள்

1828-ஆம் ஆண்டளவிலேயே மலையக மக்களது வருகை ஆரம்பமாயிருக்க வேண்டும் என்பது பலரது கணிப்பு. சுப்பல் மூலமாகவும் தோணிகள் மூலமாகவும் இலங்கைக் கரையை அடைந்த இவர்கள் கால் நடையாகவே மலையகத்தை வந்தடைய வேண்டி இருந்தது. வழியில் நடக்க முடியாமல் சகயீனமுற்றோர் விட்டுச் செல்லப்பட்டனர். இவர்களின் எலும்புகள் தொடர்ந்து வந்தோருக்கு பாதை காட்டும் வழிகாட்டிகளாக இருந்தன.

வந்ததும் வராததுமாய் இவர்கள் காடுகளை அழிப்பதில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். விவசாயிகளிடம் இருந்து பறிக்கப்பட்ட நிலங்களில்தான் குடியமர்த்தப்பட்டனர் என்று சிலர் கூறுவர். எவ்வளவோ நன்செய் நிலம் கேட்பார் கேள்வியின்றி கிடந்த அந்த நாளில் சிங்கள விவசாயி மலை உச்சிகளில் ஏறி என்ன செய்து கொண்டிருந்தான் என்பதுதான் எமக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் மலையக வரலாறு குறித்தும் மலையகத்தை சிருஷ்டிப்பதில் மலையக மக்கள் அடைந்த துன்பங்கள், துயரங்கள் குறித்தும் ஓரளவேனும் இந்த விமர்சகர்கள் அறிந்திருப்பார்களேயானால் சிங்கள விவசாயிகளை மலைமேல் ஏற்றும் தமது செய்கை குறித்து வெட்கம் அடைந்திருப்பார்கள்.

காடுகளை வெட்டி அழிக்கத் தொடங்கிய அந்த இந்திய தமிழனுக்கு ஒரு முடிவே இல்லாதுபோனது. கிட்டத்தட்ட பத்து மணி நேரம் கடும் உழைப்பு; மிகக் குறைந்த வருமானம்; மிகக் கூடிய இறப்பு விசிதைம்; மிகக் கூடிய சிக மரணம்; மேலும் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு தொடர்ந்து களை விட்டு அகல முடியாத ஒரு நிலை!

1930 வரை இவ்வாழ்க்கை நீடித்தது. அதாவது மலையகத்தில் தொழிற்சங்கங்கள் ஊடுருவி உரிமைகள் குறித்து அவன் விழிப்புட்பட்டும் வரை இந்நிலை நீடித்தது எனலாம்.

தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் தமது உரிமையை இம்மக்கள் நிலை நாட்டிக் கொள்வது எளிதான ஒரு காரியமாக இருக்கவில்லை. அக்காலத்தில் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டோர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள் அல்லது அச்சுறுத்தப்பட்டார்கள். ஆகவே தொழிற்சங்கத்தை முதல் முதலாய் ஸ்தாபித்த தோட்டத் தலைவர்களும் அங்கத்தவர்களும் தமது பியக்கம் குறித்து பரம ரகசியமாகவே நடந்துகொள்ள வேண்டி இருந்தது. அபாயங்களும் தியாகங்களும் நிறைந்த இப்பணியை அவர்கள் வெற்றிகரமாக செய்து முடித்து தமது உரிமைகளில் பலவற்றை பெற்றுக்கொண்டார்கள்.

காட்டை அழித்தது குறித்தும் தமது தொழிற்சங்க உரிமைகளை ஸ்தாபித்துக் கொண்டது குறித்தும் இங்கு குறிப்பிடுவது, இந்த மக்கள் எப்படி தம்மைத்தாமே நிலை நிறுத்திக் கொள்வதில் தமது போராட்டத்தைத் தொடர்ந்தார்கள் என்பதைக் காட்டுவதற்கும் இந்நாட்டில் இவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உரிமை பாரம்பரியம் யாதென சுட்டிக் காட்டுவதற்குமேயாகும். இருந்தும் இங்கு குறிப்பிட்டவை இரண்டும் இவர்கள் ஆற்றிய மலை போன்ற கருமத்தின் வெறும் இரண்டு சிறு துளிகளேயாகும்.

தொடர்ந்தாற்போல் வந்த காலங்களில் இவர்களது போராட்டம் உக்கிரமடைந்து வந்ததையும் இதற்கு எதிராய் இவர்களை சுரண்டி வந்த சக்திகள் தமது நடவடிக்கைகளை தீவிரப்படுத்தியதையும் அதற்கு சாதகமாய் இம்மக்களின் மத்தியிலிருந்தே புறப்பட்ட தலைமைகள் நடந்துகொண்டதையும் காண்கிறோம்.

பிரஜாவுரிமை பறிக்கப்பட்டது; வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டது; சிறிமா — சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் பேரில் நாடு கடத்தல் நடைபெற்றது; இறுதியாக இப்போது வன் செயல்கள் ஓர் பிரதான ஆயுதமாக கைக்கொள்ளப்படும் நிலைமை உருவாகியுள்ளது.

இவற்றில் பலவற்றையும் விரிவாக ஆராய்வதற்கு இக் கட்டுரை இடம் தராது என்ற காரணத்தால் 1974இன் பின்னர் அதாவது பத்து வருட காலத்தைப் பற்றி மாத்திரம் ஒரு சில விசயங்களைக் கூறுதல் வரவேற்கப்படும் என்று நம்புகிறோம்.

தோட்டங்கள் அரசாங்கத்தால் பொறுப்பேற்கப்பட்ட போது அது நாட்டை வளப்படுத்தும் என்றே எண்ணப் பட்டது. நாடு வளமானதோ என்னவோ ஆனால் மலையகம் பெரும் பாதிப்புக்குள்ளானது. அரசாங்கமும், இந்த நாட்டின் முதலாளித்துவ சக்திகளும் பெருந்தோட்ட அமைப்பு முறையில் உள்ள நல்லவற்றை எல்லாம் பெரும் பாண்மை மக்களே பெற்றுத் தீரவேண்டும் என்ற இன வாதிப் போக்கைக் கடைப்பிடித்து வந்துள்ளன.

எனவே, போரினவாத அடிப்படையில் ஒடுக்கப்பட்டு வந்த இம்மக்கள் இப்புதிய போக்கினால் மேலும் ஒடுக்குதல்களுக்குள்ளானார்கள்.

1977, 1981, 1983ஆம் ஆண்டுகளில் இவர்களின் மேல் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட வன்செயல்கள் பின்வரும் முறையில் அவர்களுக்கு உதவின:

1. சிறிமா — சாஸ்திரி ஒப்புநத்தத்தின் அடைப்படையிலும் சுயமாகவும் மலையகத்தோரில் பலரை இந்தியாவுக்கு அனுப்பிவைக்க உதவியது. இது பெருந்தோட்ட அமைப்பு முறையில் தேவைக்கு அதிகமான தொழிலாளரை அப்புறப்படுத்தி பெருந்தோட்ட அமைப்பு முறை மேலும், மேலும் லாபம் பயப்பதற்கு உருவாகுவதற்கு உதவி செய்துகின்றது.
2. மலையக சமூகத்தின் படித்த மத்தியதர வகுப்பினரின் தும் வியாபாரிகளினதும் இடப்பெயர்வு. இது போரினவாத சக்திகளுக்கு இரு வகையில் உதவின.

ஒன்று, வியாபாரிகளின் இடப்பெயர்வு போரின வியாபாரிகளின் ஆக்கிரமிப்புக்கு இடம் சமைத்தது. மற்றது, படித்த மத்தியதர வகுப்பினரதும் ஏனைய வகுப்பினரதும் இடப்பெயர்வு மலையகத்தின் சமூகச் சீர்குலைவில் முடிவுற்றது. இச்சமூகச் சீர்குலைவானது மலையகம் ஓர் வலுவான சமூகமாக உருவாகுதலையும் அரசின் அடக்கு முறைகளுக்கு எதிராக ஓர் வலுவான தலைமையை—இயக்கத்தை கட்டியெழுப்புவதையும் தவிர்த்து சிதறடிப்பதான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

அதேவேளை மலையகம் இப்படியான பயங்கர ஒடுக்கு முறைகளுக்கு எப்படித் தன்னைப் பலியிட்டுக் கொண்டது (Exposed) என்பது இன்னுமொரு குறிப்பிடத்தக்க கேள்வி.

இது உண்மையில் மலையகம் மலையகத்தை காட்டிக் கொடுத்ததால்தான் சாத்தியமானது என்பதுதான் சரியான பதிலாயிருக்க முடியும்.

மலையகத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட மேல்தர வர்க்கம் தனது அற்ப சலுகைகளுக்காக அரசாங்கத்துடன் இணைந்திருப்பது தேவையானதொன்றாக இருந்தது.

ஆனால் இதற்குரிய காரணம் பின்வருமாறு கூறப்பட்டது. மலையகத்தை நோக்கிய இன ஒடுக்கல் பலம் வாய்ந்ததாக மாறிக்கொண்டு வருகையில் யாவரும் ஓரணியில் திரள்வது அவசியம் என்றும் அரசாங்கத்தைப் பணைத்துக் கொண்டால் நிலைமை மோசமாகிவிடும் என்ற கார்ட்டிக்கொடுப்பது தத்துவங்களும் முன்வைக்கப்பட்டன.

இக்காரணத்தால் கடந்த 10 ஆண்டுகளில் வலுவான ஓர் இயக்கம் மலையகத்தில் உருவாகவில்லை.

மற்றது மலையக மக்கள் தமது பாரம்பரிய போராட்ட உணர்வுகளை மறந்து கெஞ்சிக்கெஞ்சி பெறல் என்ற இந்த வஞ்சகத்திற்கு பலியாகிப் போனார்கள்.

கிழக்கிற்கு குடியேறப்போவதென்பது மலைப்பாசுத்தானிருக்கிறது.

போராட்டக் களங்களைக் காணாத எங்களுக்கு ஒரு சில கற்பனைகளை எண்ணிப் பார்ப்பது சுகமாகத்தான் இருக்கின்றது. ஆனால் யதார்த்தம் இங்கு ஒழுங்காக பிரதிபலிக்கப்படவில்லையென்றே தோன்றுகின்றது.

எது எப்படி இருப்பினும் இது ஒரு பிரச்சினைதான்; முகம் கொடுக்கப்படவேண்டிய ஒரு பிரச்சினை.

ஆனால் பல சக்திகள் மலையக மக்களின் ஒடுக்கப்பட்ட நிலைமையை தமது பிரச்சாரத்திற்கு சாதகமாக பாவித்துக் கொண்டதாக அறிகின்றோமே தவிர இந்த பிரச்சினையை உண்மையான யதார்த்த பூர்வமான பிரச்சினையை உணர்வதற்கு மனிதாபிமானத்தோடு மக்களின் மேலுள்ள உண்மையான அன்போடு பிரதிபலித்தார்கள், முன் வைத்தார்கள் என்பது கேள்விக்குறியே.

மலையக மக்களின் ஒரு சிறு பகுதியினரை கிட்டத்தட்ட இரண்டு லட்சம் பேரையாவது இந்தியாவிற்கு அனுப்புவதில், அனுப்பக்கோரி பிரசாரம் செய்தல் இந்தியாவை நெருக்கடிக்குள் தள்ளி இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை சம்பந்தமாக இந்தியாவை ஓர் தீவிர நடவடிக்கையில் ஈடுபடச் செய்யும் என்பது சிலரின் கணிப்பு.

நல்லதுதான். ஆனால், இதையே வேறு வார்த்தையில் கூறுவதானால் மலையகம் மீண்டும் ஒரு பகடைக் காயாக உருட்டப்படப்போகின்றதோ என்ற கேள்வி உருவாகின்றது.

இவை யாவற்றையும் தொகுத்து ஆய்ந்து பார்க்கும் போது மலையகம் அதன் பூரண அர்த்தத்தில் மலையகத்தால் பிரதிநிதித்துவப் படவேண்டியது அவசியம் என்பதையும் இதுவே இன்று அறிமுகியமான தேவையாகவும் பிரச்சினை யாகவும் இருக்கின்றது என்பதும் கண்கூடு.

காலமும், சுயநலத்தை மீறிய எங்கெங்கும் காணும் மனிதனின் நல்ல உள்ளங்களும் இதற்கு எப்படி விடை பகர்கின்றன என்பதையும் இனித்தான் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

வன்செயலின் பின்னால் மலையக மக்களின் முன்பாக மூன்று தீர்வுகளே எஞ்சி நின்றன.

ஒன்று இந்தியாவுக்கு சென்று விடுவது.

இரண்டு: வட கிழக்குக்கு குடியேறுதல்.

மூன்று: மலையகத்திலேயே இருப்பது.

இவற்றில் முதலாவதே கூடிய ஆதரவையும் மூன்றாவது, குறைந்த ஆதரவையும் பெற்றது.

ஆனால் மக்களின் விருப்பு இவ்வாறாக இருந்தாலும் யதார்த்தம் மூன்றாவதையே பெரும்பாலும் ஆதரித்தது. முதலாவது, வெறுமனே ஓர் விருப்பமாகத்தான் இன்றுவரை இருக்கிறது.

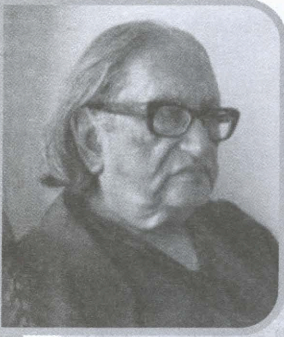
இத்தகைய சூழலில் மலையகம் சார்ந்த வடக்கு கிழக்கு சக்திகளின் நிலைப்பாடு என்ன என்பது குறித்து இக்கட்டுரையில் ஓர் சம்பிரதாய அளவிலேனும் கதைக்காது போய்விட்டால் நாம் பெருங்குற்றம் புரிந்தோராவோம். ஏனெனில் வட கிழக்கு சக்திகள் அல்லது வட கிழக்கு பிரச்சினை அல்லது இந்நாட்டின் இனப்பிரச்சினை இந்நாட்டின் இனி வரப்போகும் தலைவிரியை நிர்ணயிக்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்பது தெளிவு.

ஆகவே விரும்பியோ விரும்பாமலோ நாம் இதுகுறித்து கதைத்துத்தான் ஆகவேண்டி இருக்கிறது.

வட கிழக்கு தமது தனிநாட்டு கோரிக்கையை முன்னெடுத்த போது குறிப்பிடத்தக்க ஓர் அம்சம் யாதெனில் மலையகம் சார்பாக அவை கடைப்பிடித்த மொளையே அல்லது மலையகம் சார்பாக அவர்கள் கடைப்பிடித்த மயக்க ரீதியான பின்வரும் முடிவுகளே.

1. மலையக மக்கள் அனைவரும் வடகிழக்கில் குடியேறுவர்.
2. அல்லது தனி நாடு மலையகத்தையும் உள்ளடக்கித் தான் இருக்கும்.

நாடு கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கும்போது ஒரு குடும்பம் யாழ்ப்பாணம் செல்வதே சந்தேகத்துக்கிடமானது என்றும் போது, கிட்டத்தட்ட பத்து லட்சம் மக்கள் வட

1952ம் ஆண்டு பிரபல ஓவியரும் கவிஞருமான ஜோர்ஜ் கீட் அவர்கள் ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதம்

SIRIMALWATTA
GUNNEPANA

7.5.52

My dear Velupillai,

Thank you for your circular regarding your proposed anthology of Cooper verse in English.

I approve of all the poems of mine selected excepting the poem called "Rising Constancy". In its place I wish you to publish the poem of mine called "The Absence" (from my "Image in Absence"). In case you haven't the poem I copy it out for you:— (The Absence)

I await in terror the awakening of the wind of distraction,
In fear, ~~imagining~~ imagining the wind dead for ever,

The wind throwing into turmoil of profusion
The foliage of longings and the cobwebs,
The ~~self~~ helpless shreds of despair;
And the wind arises in the foliage
Among clouds and cobwebs, in dust and
on water

and my terror dies with the departure
Of intimate ~~silence~~ silence,
And the stillness of the dead noon around me,
The motionless arrival of an absence
Come again to haunt me.

My reason for not wanting "Rising Constancy" published is of a very private nature & I know you will respect my wish in this connection.

Wishing you success,
Yours sincerely,
George Keyt.

P.S. Please see that my name is spelt correctly!

1949ம் ஆண்டு

லங்காதிப் பத்திரிகையின் ஆசிரியரான ஏ. பி. தனபால அவர்கள் ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதம்

ලංකාදීප
LANKADIPA

Printed and Published by THE TIMES OF CEYLON LTD.
P. O. BOX 159. COLOMBO. TELEPHONE 5323

Lanka Office:
11, KOMARANS ROAD, NEW BRIDGE STREET, C. C. C.
Cable: "TIMES" LONDON.
Tel: (CENTRAL) 322 (TWO LINES)

Publication:
TIMES OF CEYLON—
Printed and published daily
Illustrated:
TIMES OF CEYLON SUNDAY
Printed and published weekly
TIMES OF CEYLON HOLIDAY EDITION—
Printed and published for special occasions
"SPORTS" TIMES—
Published fortnightly
LANKADIPA—
Published daily
Printed and published in Sri Lanka

C.V. Velupillai, M.P.,
P.O. Box 154,
Colombo.

2nd May, 1949.

Dear Mr. Velupillai,

Thank you very much for sending me a copy of "Wayfarer", the reading of which has given me great pleasure. The following lines I like best:

"The song that I long to sing remains unsung;
The tunes I search elude me,
The words I choose leave me mute
Rhythm and cadence shimmer in the cunning curves
of your limbs
And the moment I sing, I will be silent for ever"

The other lines included in this poem seem to spoil the effect, if you will not mind my saying so.

It is such a refreshing change to find a person in the rough and tumble of politics devoting sometime to poetry.

Yours faithfully,

A. P. Thevappa

லி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் பூண்டிலோயா நகரில் ஆரம்பித்து நடாத்திய தாகூர் பாடசாலை தொடர்பில் "இந்திய கேசரியில்" வெளியான செய்தி

பூண்டிலோயா தாகூர் பாடசாலை ஜாதிப் பிரிதர்களின் எதிர்ப்பும் சீர்திருத்தப் பிரிபர்களின் ஆதரவும்

(வி. எம். குமார்)

வகையிலான தேயிலைத் தோட்டங்களின் மத்தியிலேயே நின்ற காலங்களில் பூண்டிலோயா எனும் ஊர். இதைச் சந்திக்கும் போது 25 தோட்டங்களுக்கு அங்குள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் நிறைந்த சிறப்பினைக் கண்டு, கண்களும் சொல்லிக்கொள்கின்றார்கள். ஆகவே பூண்டிலோயா தோட்டங்களின் மத்தியிலேயே பள்ளிகளும் கட்டப்பட்டன. தோட்டக்காரர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் சந்திக்கும் பக்கங்களில் பள்ளிகளும் கட்டப்பட்டன. தோட்டக்காரர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் சந்திக்கும் பக்கங்களில் பள்ளிகளும் கட்டப்பட்டன. தோட்டக்காரர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் சந்திக்கும் பக்கங்களில் பள்ளிகளும் கட்டப்பட்டன.

இன்னும் இரண்டொரு இடங்களிலும் பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டவேண்டியிருந்தும் கட்டப்படாமல் தங்கியிருப்பதால் பாதாளத்திலே கிடந்துள்ள பிள்ளைகள் சந்திக்கும் பக்கங்களில் பள்ளிகளும் கட்டப்பட்டன. தோட்டக்காரர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் சந்திக்கும் பக்கங்களில் பள்ளிகளும் கட்டப்பட்டன.

சென்ற ஆகஸ்ட் மாதத்தில் இப்பள்ளிக்கூடத்தில் சீராகக் கல்வி இலாகா அதிகாரிகளால் பார்வையிடப்பட்டு தரவேண்டிய அக்கறையைக் கொண்டுவரப்பட்டது. கருமீர் மார்ச் மாதத்தில் பிள்ளை இணைப்பெடுக்கக் கண்டபெற்றபின் அந்த ஊர் சீர்திருத்தம் எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

எதிர்ப்பும், முட்டிக்கட்டையுமின்றி இவ்வகை எந்த ஒரு கல்வியாளரும் செய்தியடைந்ததில்லை என்பது சரித்திர உண்மை. அந்த போன்ற இப்பள்ளிக்கூடத்திற்கு எதிர்ப்புடைய கிஷகம் பிரச்சாரம் செய்யும் மெதலிசின் திருக்கூட்டமொன்றும் இப்பகுதியிலுள்ள என்பதை சமையல் மன்றத்தினால் விட்டது. பிரதமர் கூட்டத்தினரின் விபரத்திற்குப் பிறகு கல்வி, வி. வி. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்ற சொல்லப்பெறக்களின் சந்ததியில் பிரதமரே மூல காரணமென்ற கருமீர் மையப் பத்திரிகைகளும்.

அந்தோ! உலகத்தையே கீழ்த்தரமாக காண்புறத்தையும் தாழ்த்தி, சீர்திருத்தமென்ற பரிசுத்த புத்த பகவான் போன்ற மட்டுமே தவிர தீர்க்கதரிசிகள் அத்தரித்தல் பாதாளத்திலே மக்கள் இன்ற அடிமையாகியிருப்பில் சீர்திருத்தப் பிரிபர்களே தேயிலைக்கு காரணமாகிய ஆரியப்பிரிபர்களும் கருக்கப்பட்ட காரணமென்றாலும் கல்விக்கே விரும்பினோம். இந்திய மக்கள் ஒர் தாய் உயிற்றுப்பினர் என்பால் இன்புற்றிருப்பதே இந்திய அரசியல் காரணமாகியிருக்கின்றது. சமீப கல்விப்ப

தெப்போ என்னைவையே எடுத்துக் கொள்ளும். தொழிற்சாலை கிடைக்காத நிலைக்கு ஆசிரியரும் காலகாலமும் மன்னிப்பாராவா. சீக்க.

இப்பகுதியிலுள்ள பிள்ளைகளை நோக்கிச் செல்லும்படி செய்த படிப்பாளியாகிய ஜி. ஜி. என். பெரேரா அவர்களும், வேகமே தோட்டம் மாணாஜர் யிசுடர் பவல்துரைவும், பிரபல தேயிலைத் தோட்டச் சேர்த்தகாரர் என். என். லி. தம் பிராஜா அவர்களும் பள்ளிக்கூட விஷயமாக கிருத்த சித்ததை எழுதித் தருகின்றனரென்றும் எழுதிச் செய்தி; இவற்றினால் வேலுப்பிள்ளை எடுத்தகொண்ட கருமீர் யாதிசின் வெற்றிமேல் அறிவுறு என்பதையே சமீப கருத்தாகும்.

இந்திலம் புகழும் "இந்திய கேசரியை" இன்றே வாங்கிப் படிப்புகள்.

அபிலீனியாவில் கடுமையான புயலும் மழையும் ஜூன் 30, 1924. தேயிலைத் தோட்டங்களில் மழைத் திருத்த எதிர்ப்பைத் தாக்கும் புயலில் சண்டை எடுத்துக்கொள்ளுகிறது. சமீபமாய் கட்டிய மூலக்காரர் சண்டையில் சாண்டிசேய் படைகளுக்கு அதிகச் சேதம் செய்து கொல்லப்பட்டும் சாண்டிசேய் தின் உடயடிக்கைக் குதைய விட்டது.

தற்சமயம் சுவர் பலத்தப் போர்களில் கீழ்க்கொண்டிருக்கின்ற சமீப இத்தாலியரைப் பள்ளிக்கூடங்களில் தொல்லினைவிக்கும் சிலரைச் சண்டைக்குழுத்து அழைக்க வேண்டும் என்று கருமீர் செய்தி.

தெற்கு அபிலீனியாவில் இத்தாலிய முன்னணி இராணுவப் படைகள் சிடாமோ, பாஸோப்பாசும் மலபிரதேசங்களை அடைந்ததும் எதிர்த்த அடிக்கும்படியாக திருப்புகளே சேக்கிக்கொண்டன.

ஜி. ஜி. என். பெரேரா திருப்புகளே போகதாக செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. ஓகாடன் பிரதேசத்தில் புத்தம் கட்டவேண்டிய எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அபிலீனியாவில் முன்னணி படைகள் இத்தாலியப்படைகளுக்கு 12 மைல் தொலைவில் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வகருடகளுக்கு விடவில்லை. இவ்வகருடகளுக்கு விடவில்லை. இவ்வகருடகளுக்கு விடவில்லை.

சந்தாதார்களுக்கு. இந்தியாவுக்குப் போகக் கூடிய சந்தாதார்களுக்கும், இலவசமாய் அனுப்பப்படும் பிரதிகளுக்கும் தவிர. முன்பணமாக வருடச் சந்தா ரூபாய் 3-50 (அட்வான்ஸ்) அனுப்பினால் மாத்திரம் பத்திரிகை அனுப்பப்படும். மாணாஜர்.

வலில்க் ஷார்ட்டிங், வலில்க் தாவணிகளின் விவரம். 21 1/2 x 10 ரூபாய் 1-3-0, 2-3-0, 4-4-0, 5-5-0, 6-6-0, 7-7-0, 8-8-0, 9-9-0, 10-10-0, 11-11-0, 12-12-0, 13-13-0, 14-14-0, 15-15-0, 16-16-0, 17-17-0, 18-18-0, 19-19-0, 20-20-0, 21-21-0, 22-22-0, 23-23-0, 24-24-0, 25-25-0, 26-26-0, 27-27-0, 28-28-0, 29-29-0, 30-30-0, 31-31-0, 32-32-0, 33-33-0, 34-34-0, 35-35-0, 36-36-0, 37-37-0, 38-38-0, 39-39-0, 40-40-0, 41-41-0, 42-42-0, 43-43-0, 44-44-0, 45-45-0, 46-46-0, 47-47-0, 48-48-0, 49-49-0, 50-50-0, 51-51-0, 52-52-0, 53-53-0, 54-54-0, 55-55-0, 56-56-0, 57-57-0, 58-58-0, 59-59-0, 60-60-0, 61-61-0, 62-62-0, 63-63-0, 64-64-0, 65-65-0, 66-66-0, 67-67-0, 68-68-0, 69-69-0, 70-70-0, 71-71-0, 72-72-0, 73-73-0, 74-74-0, 75-75-0, 76-76-0, 77-77-0, 78-78-0, 79-79-0, 80-80-0, 81-81-0, 82-82-0, 83-83-0, 84-84-0, 85-85-0, 86-86-0, 87-87-0, 88-88-0, 89-89-0, 90-90-0, 91-91-0, 92-92-0, 93-93-0, 94-94-0, 95-95-0, 96-96-0, 97-97-0, 98-98-0, 99-99-0, 100-100-0. வி. சி. பெரேரா, மாணாஜர், சி. கி. ரி. லீலிங் பாட்டரி, கோட்டா, திருவாரூர்.

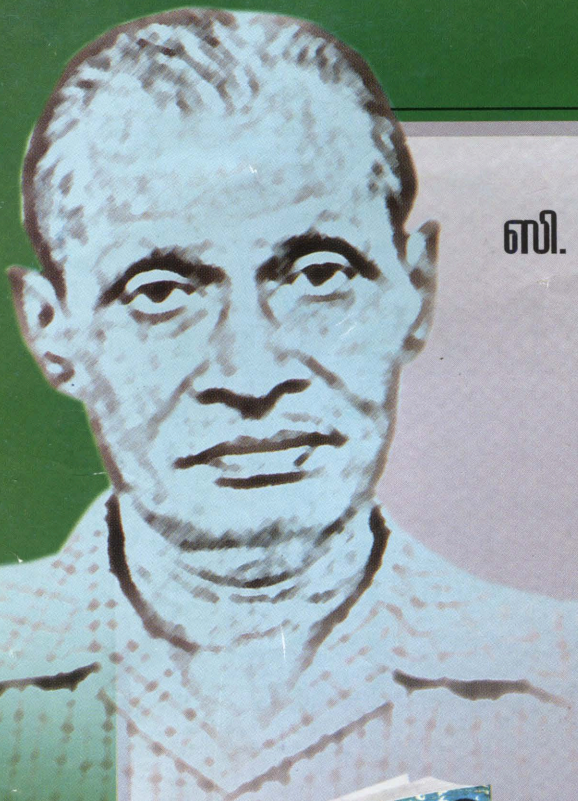
C.V'S WRITINGS...

BOOKS PUBLISHED

BOOKS	PUBLISHER	YEAR
Vishmajini (Verse/Drama)	Associated News Papers of Ceylon, Colombo	1934
First Step (Essay)	United Press Ltd, Hultsdrop Street, Colombo	1946
Kaadhal Sithiram (Tamil Novel)	Kala Publication House, Colombo	1949
Wayfarer (Verse/Drama)	Kala Publication House, Colombo	1949
In Ceylon's Tea garden (verse) (Were translated to Russian language too)	Harrison Peiris, Talangama	1954
In Ceylon's Tea garden (verse) Tamil translation by Poet.Sakkthie Bala Iya	Cheythi Publications, Kandy	1969
Born to Labour - English (Sketches & Anecdotes)	M.D. Gunasena, Colombo 11	1970
Veedatravan	Vaigarai Publication, Jaffna	1981
Malainaattu Makkal Paadalgal (Collection of Folk songs)Tamil	Kalaignan Publications Chennai, India	1983
Inippadamaatten (Tamil Novel)	Meenaatchi Books, Madhurai, India	1984
Naadatavar Kathai (essay in Tamil)	Island Trust, Chennai, India	1987
Vaazhvatra vaazhvu (Tamil Novel)	Saaraal Publication, Kotagala	2001
In Ceylon's Tea Garden (English version & Tamil translation together)	Bakya Publication, Medacombara, Watagoda	2007

WRITINGS NOT PUBLISHED AS BOOK

NOVELS	POEMS
Borderland - English	Tagore at a glance - English
The Human Cargo - English	Ananda's Dream - English
The Hundredth Day - English	
Paarvathi - Tamil	

நூலுருபெற்ற
 எ. வி. வேலுப்பிள்ளையின் படைப்புகள்
 சில

